

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ,

SIVE

TRAGŒDIARUM DELECTUS,

EX

EURIPIDE.

NEMPE,

MEDEA, HIPPOLYTUS,

IPHIGENIA IN AULIDE,

ET IN TAURIS.

OXONII,

ET TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,

Impensis DAN. PRINCE.

M DCC LXXI.

19

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΡΟΦΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Act. prim. Tr. ΕΙΘ' ὦφελ' Ἀργεῖς μὴ διαπύσῃ σκάφῃ
 Κόλχων ἐς αἶαν, Κυανέας Συμπληγάδας,

Μήδ' ἐν νάπησι Πηλὶς πεσεῖν ποτε

Τμηθεῖσα πύκῃ, μήδ' ἐρετμῶσται χέρας

5 Ἀνδρῶν ἀρίστων, οἱ τὸ πᾶγχρυσον δέρας

Πελίᾳ μετῆλθον· ἔ γ' ἂν δέσποιν' ἐμῇ,

Μήδεια, πύργῳ γῆς ἔπλωσ' Ἰωλκίας,

Ἐρωπὶ θυμὸν ἐκωλαγῆσ' Ἰάσονος.

Οὐδ' ἂν κίανεν πείσασα Πελιάδας κόρας

10 Πατέρα, κατῴκει τινὶδε γῆν Κορινθίαν,

Ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνυστα μὲν

φυγῇ πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,

Αὐτὴ τε πάντα συμφέρεισ' Ἰάσωνι·

“ Ἦπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία.

15 “ Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.

Α

Νῦν

- Νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσέει τὰ Φίλιπται.
 Προδὸς γὰρ αὐτῶ τέκνα, δεσπότην τ' ἐμὴν,
 Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ἐνυάζεται,
 Γήμας Κρέοντος παῖδ', ὅς αἰσυμνῶ χθονός.
- 20 Μήδεια δ' ἡ δούλιος ἠτιμασμένη,
 Βοῶ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιάς,
 Πίσιν μεγίστω, καὶ θεὸς μαρτύρεται,
 Οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
 Κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀληθόσι,
- 25 Τὸν πάντα συντήκασα δακρύοις χρόνον,
 Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθ' ἠδίκημένη,
 Οὐτ' ὅμμ' ἐπαύρασ', ἔτ' ἀπαλλάσσει γῆς
 Πρόσωπον ὡς δὲ πέτρῃ, ἡ θαλάσσιος
 Κλύδων, ἀκθεῖ νεφετεμένη Φίλων,
- 30 Ἦν μὴ ποτε σρέψασα πάλλευκον δέριν,
 Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμῶξ' ἰλόν,
 Καὶ γαῖαν, οἴκῳ δ', ἔς προδῶσ' ἀφίκετο
 Μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 "Εγνώκε δ' ἡ τάλαινα, συμφορὰς ὕπο,
- 35 "Οἷον πατρώας μὴ πολέπειας χθονός.
 Στυγεῖ δὲ παῖδας ἔδ' ὀρῶσ' εὐφραίνει).
 Δέδοικα δ' αὐτὴν, μὴ τι βελέουσι νέον.
 Βαρῆα γὰρ Φρήν, ἔδ' ἀνέξεται κακῶς
 Πάχυσ· ἐγὼ δὲ τινδὲ δαιμάνω δέ νιν,
- 40 Μὴ θηκτὸν ὥσ' ἑσθλόνον δι' ἥπατος,
 Σιγῇ δόμους εἰσβάσ', ἵν' ἔσρωται λέχος.
 Ἦ καὶ τύραννον τὸν τε γήμαντα κτείνῃ,
 Καί περ μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
 Δεινὴ γὰρ. ἔτι πῶς ῥαδίως γε συμβαλὼν

- 45 Ἐχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
 Ἄλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
 Στείχουσι μητρὸς ἔδεν ἐννοούμενοι
 “Κακῶν. Νέα γὰρ Φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν Φιλεῖ.
 Παι. Παλαιὸν οἰκῶν κλῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 50 Τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγχο' ἐρημίαν
 Ἐσηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
 Πῶς σε μόνῃ Μήδεια λείπεσθ' ἔχει;
 Τρο. Τέκνων ὁπαδὲ, πρέσβυ, των Ἰάσονος,
 “Χρηστοῖσι δόλοισι συμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 55 “Κακῶς πινῶντα, καὶ Φρενῶν ἀνδράπληται.
 Ἐγὼ γάρ εἰς τῷτ' ἐκδέσθην ἀλγηδόνας,
 Ὡς θ' ἡμέρος μ' ὑπῆλθε γῆ τε κῆρανῶ
 Λέξαι, μολέσῃ δεῦρο, Μηδείας τύχας.
 Παι. Οὐπω γὰρ ἡ τάλανα παύεται γόων;
 Τρο. Ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, καὶ δέπω μεσοῖ.
 Παι. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπόταις εἰπεῖν τόδε,
 62 Ὡς ἔδεν οἶδε των νεωτέρων κακῶν.
 Τρο. Τί δ' ἔσιν, ὦ γεραίε; μή φθόνηι φράσαι.
 Παι. Οὐδέν, μετέγνων καὶ τὰ πρὸς εἰρημένα.
 Τρο. Μὴ πρὸς γενεῖα κρύπτε σύνδουλον σέθεν
 66 Σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.
 Παι. Ἦκυστά τ' ἔλεγοντος ἔδοκῶν κλύειν,
 Πρωτὸς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαιάταται
 Θάσασσι σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδαρ,
 70 Ὡς τέσδε παῖδας γῆς ἔλῃαν Κορινθίας
 Σὺν μητρὶ μέλλει τῆςδε κοίρανος χθονὸς
 Κρέων. ὁ μὲν τοι μῦθος εἰ σαφὴς ὁδὸς.

Οὐκ οἶδα· βελοίμην δ' ἂν ἐκ εἶναι πόδε.

Τρο. Καὶ ταῦτ' ἰάσων παῖδας ἐξανέζεται

75 Πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;

Παι. “ Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων.

Κἄν ἔς' ἐκείνος τοῖςδε δώμασιν φίλος.

Τρο. Ἀπωλομεῖθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν

Νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.

80 Ἀτὰρ σύγ' (ὅ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
Δέσποιναν) ἡσύχαζε, καὶ σῆγα λόγους.

Τρο. ὦ τέκν', ἀκέειθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ.

Ὅλοιτο μὲν μὴ, δεσπότης γὰρ ἔς' ἐμὸς,

Ἀταρ κακὸς γ' ὢν εἰς φίλος ἀλίσκεται.

Παι. Τίς δ' ἐχὶ θνητῶν ἄρτι γινώσκει πόδε,

86 “ Ὡς πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φίλει;

“ Οἱ μὲν δικαίως, οἱ δ' ἔκ κέρους χάριν.

“ Εἰ τὸς δέ γ' εὐνῆς ἔνεκ' ὅς τέρπει πατήρ;

Τρο. Ἰτ', εὖ γὰρ ἔσαι, δωμάτων εἴσω, τέκνα.

90 Σὺ θ' ὥς μάλισα τέσδ' ἐρημῶσας ἔχε,

Καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυοδυμμένη.

Ἦδη γὰρ εἶδον ὅμμά νιν ταυρῶμένην,

Τοῖσδ' ὥς τι δρασεύσαν· ἐδὲ παύσεται

Χόλος, σίφ' οἶδα, πρὶν κατὰ σκῆψαί τινα·

95 Ἐχθρὸς γε μὲν τοι, μὴ φίλος δράσειέ τι

Ἀνάπαυσοι.

Μή. Δύσανος ἐγὼ, μελέα τε πόνων.

Ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

Τρο. Τόδ' ἐκείνο· φίλοι παῖδες, μάτηρ

Κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δ' ὅλον.

- 100 Σπύσατε θῆκοςον δόματ' εἴσω,
 Καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
 Μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσοι-
 δ' ἄγχιον ἦτος, συγερὰν τε φύσιν
 φρενὸς αὐθάδης.
- 105 Ἴτε ἦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω.
 Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς εξαρόμῃνον
 Νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψαι
 “ Μείζονι θυμῷ. τί ποτ', ἐργάσεται
 “ Μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαιστος
- 110 “ Ψυχῇ, δηχθεῖσα κακοῖσιν.
 Μῆ. Αἰ αἰ· ἔπαθον τλάμων, ἔπαθον μεγάλων
 “ Ἀζὶ ὀδυρμῶν ὧ κατάρατοι
 Παιῖδες ὀλοίοιτε συγεράς ματρὸς
 Σὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι,
 Τρο. Ἰώ μοι μοι, ἰὼ τλήμων.
- 116 Τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμωπλακίας
 Μετέχουσι; τί τέσθ' ἔχθεις; οἶμοι,
 Τέκνα, μή τι πάθῃθ', ὡς ὑπεραλγῶ.
 “ Δεινὰ τυράννων λήματα· καὶ πῶς
- 120 “ Ὀλίγ' ἀρχόμῃροι, πολλὰ κρατῆντες,
 “ Χαλεπῶς ὀργὰς μετεβάλλουσι.
 “ Τὸ γὰρ εἰθίῃται ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
 “ Κρείσσον ἔμοιγ' ἔν, εἰ μὴ μεγάλως,
 “ Ὀχυρῶς τ' εἴη καταγῆράσκειν.
- 125 “ Τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν εἰπεῖν,
 “ Τέννομα νικᾷ, χρηδαί τε μακρῶ
 “ Λῶσται βροτοῖσι. τὰ δ' ὑπερβάλλον-

“ τ’, ἐδὲνα κηρὸν δύναται θνατοῖς.

“ Μείζεις δ’ ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ

130 “ Δάμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

Χο. Ἐκλυον Φωνᾶν, ἔκλυον ἧ βοᾶν

Τὰς δυσάνε Κολχίδος.

Οὐδέ πω ἦπιος. ἀλλ’, ὦ γεραῖα,

Λέξον· ἐπ’ ἀμφιπύλῃ γὰρ ἔσω

135 Μελάθρῃ βοᾶν ἔκλυον.

Οὐδέ συνήδομαι, γύναι,

Ἄλγεσι δώματος,

Ἐπεὶ μὴ Φίλα κέκραται

Τρο. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρεῖδα τὰδ’ ἤδη.

140 Ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.

Ἦδ’ ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν

Δέσποινα, Φίλων ἐδενὸς ἐδὲν

Παραθαλπομένα φρένα μύθοις

Μῆ. Αἱ αἱ· διὰ με κεφαλᾶς φλόξ ἐρανία

145 Βαίη. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;

Φεῦ, Φεῦ· θανάτῳ καταλυσάμαν,

Βιοτὰν συζεῖραν προλιπᾶσαι.

Χο. Αἶες, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ, καὶ Φῶς,

Ἰαχὰν, οἶαν ἀδύσαινός μελπει νύμφα;

150 Τίς σοι ποτὲ τὰς ἀπλήγας

Κόιτας ἔρωσ, ὦ ματὰρ.

Σπένυσαι θανάτιο τελευτάν;

Μηδὲν τόδε λίσσῃ.

Εἰ ἧ σὸς πόσις

155 Καμὰ λέχη σεβίζει,

Κεῖνω τόδε μὴ χαράσῃ.

Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει.

Μὴ λίαν τάκῃ,

Ὀδυρομένα σὺν εὐνέταν.

Μή. ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι Ἄρτεμι,

161 Λεύσεθ', ἅ πάχῃ, μεγάλοις ὄρκοις

Ἐνδησαμένα τ' κατάρατον

Πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι-

μ' αὐτοῖς μελάθροισι διακναομένους·

165 Οἱ γέ με πρόθεν πολυῶσ' ἀδικεῖν.

ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάδην

Αἰσχρῶς, τ' ἐμὸν κτεῖνασαι κᾶσιν.

Τρο. Κλύεθ', οἷα λέγει, καὶ πιβοᾷ)

Θέμιν εὐκλείαν, Ζηνά θ', ὃς ὄρκων

170 Θνατοῖς ταμίας νενόμισται;

Οὐκ ἔστιν, ὅπως ἐν τινὶ σμικρῷ

Δέσποινα χόλον καταπαύσει.

Χο. Πῶς ἂν ἐς ὅψιν τὰν ἀμετέραν

ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαγέντων

175 Δέξατ' ὀμφάν,

Εἵπως βαρύθυμον ὄργαν,

Καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη;

Τρο. Μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέσω.

Χο. Ἀλλὰ βάσά νιν δεῦρο πόρυσσον οἴκων

181 Ἐξω, φίλα, καὶ τάδ' αὖδα.

Σπεῦσον, πρὶν τι κακῶσαι τὲς ἔσω.

Πένθος γὰρ μεγάλως τὸδ' ὀρμάται.

Τρο.

Τρο. Δράσω τάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω

185 Δέσποιναν ἐμάν.

Μόχθῃ ἧ χάριν τήνδ' ὀπιδῶσω.

Καὶ τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

Ἀποταυρῷ δμῶσιν, ὅταν τις

Μῦθον προφέρων πέλας ὀρμάθῃ.

190 " Σκαιῆς ἧ λέγων, κῆδέν τι σοφῆς

" Τῆς πρῶτῃ βροτῆς, ἐκ ἂν ἀμάρτοις.

" Οἱ τινες ὕμνος ὅππῃ μὲν θαλίσαις,

" Ἐπὶ τ' εἰλαπίνας, ἢ παρὰ δειπνοῖς

" Εὐροντο, βίῃ τερπνὰς ἀκοάς.

195 " Στυγίῃς ἧ βροτῶν ἐδεῖς λύπας

" Εὐρέτο μέση ἢ πολυχόρδοις

" Ὀιδῶν παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,

" Δειναὶ τε τύχαι σφάλλασι δόμους.

" Καὶ τοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείῳ

200 " Μολπαῖσι βροτῆς· ἵνα δ' εὐδαιπνοὶ

" Δαῖτες, τί μάτην τένεσι βοάν;

" Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῷ

Δαίτῃς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Χο. Ἰαχὰν αἶον πολύστονον γῶων.

205 Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

Τὸν ἐν λεχεὶ πρῶτόταν, κακόνυμφον.

Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθῆσα,

Τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν θέμιν,

Ἄ νιν ἔβασεν

210 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον

Δι' ἄλα νύχιον,

Ἐφ' ἀλμυρὰν πόντον
Κληῖδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

- Act. Sec.* Μή. **Κ**ορίνθιαι γυναικες, ἐξῆλθον δόμων,
Μή μοί τι μέμψηθ'. "οἶδα γὰρ πολλὰς
βροτῶν
- 216 " Σεμνὲς γεγῶτας, τὰς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
" Τὰς δ' ἐν θυραίοις, οἶδ' ἀφ' ἡσυχίας ποδῶς
" Δύσκληαι ἐκτῆσαντο, καὶ ῥαθυμίαν.
" Δίκη γὰρ ἔκ' ἐνέσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
- 220 " Ὅς τις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,
" Στυγεῖ δεδορκῶς, ἔδεν ἡδίκημένῃ.
" Χρὴ ἢ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλιν.
" Οὐδ' ἄς ὄν ἦνεσ', ὅσις ἀνθάδης γεγῶς,
" Πικρὸς πολίτης ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
- 225 Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε,
Ψυχὴν διέφθαρκ'. οἴχομαι ἢ, καὶ βίβ
Χάριν μέθυσσα, καλῶς ἀνδρὶν χρήζω, φίλαι.
Ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γινώσκειν καλῶς,
Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
- 230 " Πάντων δ', ὅς' ἔσ' ἐμψυχα, καὶ γνώμῃ ἔχῃ,
" Γυναικες ἐσμέν ἀθλιώτατον φυτὸν.
" Ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ

B

" Πόσιν

- “ Πόσιν πρίασθαι, δεσπότιν τε σώματος
 “ Λαβεῖν· κακὸν γὰρ τὸ δ’ ἔτ’ ἄλγιον κακόν,
 235 “ Κὰν τῷδ’ ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
 “ Ἡ χρηστόν· ὃ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
 “ Γυναῖξιν, ὃδ’ οἷόν τ’ ἀνῆνασθαι πόσιν.
 Εἰς καινὰ δ’ ἦθη καὶ νόμους ἀφειγμένην,
 Δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθεῖσαν οἰκοφεν,
 240 Ὅτῳ μάλιστα χρήσει ξυνδυνέτη.
 Κὰν μὲν ταῦδ’ ἡμῖν ἐκπονυμέναισιν εὖ
 Πόσις ξυνοικῇ, μὴ βία φέρων ζυγόν,
 Ζηλωτὸς αἰών· εἰ δ’ ἢ μὴ, θανεῖν χρεῶν.
 Ἄνῃρ δ’ ὅταν τοῖς ἐνδὸν ἀχθῆται ξυνών,
 245 Ἐξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
 “ Ἡ πρὸς φίλων τιν’, ἢ πρὸς ἥλικα τραπέϊς·
 “ Ἡμῖν δ’ ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 Λέγῃσι δ’ ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 Ζῶμεν κατ’ οἶκους, οἱ δ’ ἢ μάρνανται δορί,
 250 Κακῶς φρονέοντες· “ Ὡς τρίς ἂν παρ’ ἀσπίδα
 “ Στήναι θέλοιμι ἂν μάλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαζ.
 Ἄλλ’ ὃ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ καὶ μὴ ἦκει λόγος.
 Σοὶ μὲν πόλις θ’ ἡδ’ ἔστι, καὶ πατὴρ δόμοι,
 Βίη τ’ ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία·
 255 Ἐγὼ δ’ ἔρημος, ἀπολις ἔσ’, ὑβρίζομαι
 Πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρῃς λελησμένη.
 Οὐ μητέρ’, ἐκ ἀδελφῶν, ἐδὲ συγγενῇ,
 Μεθορμίσασθαι τῆσδ’ ἔχουσα συμφορᾶς.
 Τοσῶτον ἔν σε τυγχάνειν ἐσλήσμαι,
 260 Ἦν μοι πόρος τις, μηχανὴ τ’ ἐξευρεθῇ.

- Πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν,
 Τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἣν τ' ἐγήμετο,
 " Σιγαῖν. Γυνὴ γὰρ, πᾶλλα μὲν φόβος πλέα,
 " Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσφραῖν
 265 " Ὅταν γ' ἐς εὐνὴν ἡδικομένη κυρῇ,
 " Οὐκ ἔσιν ἄλλη Φρὴν μισαιφρονότερα.
 Χο. Δράσω τὰδ' ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσῃ πόσιν,
 Μήδεια· πενθεῖν δ' ἔσσε θαυμάζω τύχας.
 Ὅρῳ γ' καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἀνακτα γῆς
 270 Στείχοντα, καινῶν ἀγέλον βελευμάτων.
 Κρ. Σὲ τὴν σκυθρωπὸν, καὶ πόσῃ θυμωμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβῶσαι διασὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
 Καὶ μή τι μέλλειν· ὥς ἐγὼ βραβεὺς λόγῳ
 Τῷδ' εἰμι, καὶ ἀπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
 275 Πρὶν ἂν σε γάλας τερμόνων ἔξω βάλαω.
 Μή. Αἶ, αἶ· πανώλης ἡ τάλας ἀπόλλυμαι.
 Ἐχθροὶ γὰρ ἐξιάσι πάντα δὴ κάλων,
 Καὶ ἔσιν αὐτῆς εὐπρόσοιτος ἔκθασις.
 280 Ἐρήσομαι γ', καὶ κακῶς πάσχωσ' ὅμως,
 Τίνος μ' ἑκατὶ γῆς δόποτέλλεις, Κρέον;
 Κρ. Δέδδικά σ'· ἔδδεν δὲ περιεμπόχαι λόγῳ.
 Μή μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
 Συμβάλλεται γ' πολλὰ τῷδε δέματι.
 285 Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
 Λυπῇ γ', λέκτρων ἀνδρὸς ἐσερημένη.
 Κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὥς ἀπαγέλλασί μοι,
 Τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμβρὴν,

Δράσειν τι. ταῦτ' ἔν τωριν παθεῖν, Φυλάσσομαι.

- 290 Κρείσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακιόθενθ', ὕστερον μέγα γένειν. (Κρέον,
 Μή. Φεῦ, Φεῦ. Οὐ νῦν με πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις,
 " Ἐβλαψέ δόξα, μεγάλα τ' ἔργασται κακά.
 " Χρὴ δ' ἔποθ', ὅσις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
 295 " Παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφές.
 " Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἣς ἔχουσιν, ἀργίας,
 " Φθόνον πρὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι δυσμενῇ.
 " Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,
 " Δόξεις ἀχρεῖος, καὶ σφὸς πεφυκέναι.
 300 " Τῶν δ' αὖ δοκόντων εἰδέναι τι ποικίλον,
 " Κρείσσων νομιθεῖς ἐν πόλει, λυπρὸς Φανῇ.
 Ἐγὼ δὲ καὶ τὴν τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
 Σοφὴ γὰρ ἔστα, τοῖς μὲν εἰμ' ὀπίφθονος,
 Τοῖσδ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ πατέρω τρόπῳ,
 305 Τοῖσδ' ἔν τωροπύτης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ.
 Σὺ δ' ἔν Φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
 Οὐχ ὥδ' ἔχῃ μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 Ὡς εἰς τυράννης ἀνδρας ἔξαμαρτάνῃ.
 Σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδδ κόρην,
 310 Ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν· ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 Μισῶ· σὺ δ' οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 Καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ἔσθονω καλῶς ἔχῃν.
 Νυμφεύετ', εὖ πράσσετε· τὴν δὲ δὴ χθόνα
 Ἐατέ μ' οἰκεῖν· ἡ γὰρ ἠδίκημένοι.
 315 " Σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικώμενοι.
 Κρ. Λέγεις ἀκῆσαι μάλθακ'. ἀλλ' εἴσω φρενῶν

- Ὀρῶδία μοι, μή τι βελεύσης κακὸν,
 Τοσῶδ' ὅσον, ἢ πάρος, πέποιθά σοι.
 " Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὐτὼς ἀνὴρ,
 320 " ῥάων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
 Ἄλλ' ἐξίθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 Ὡς τῶτ' ἄρηρε, καὶ ἔχῃς τέχνην, ὅπως
 Μενεῖς παρ' ἡμῖν, ἔσσι δυσμενὲς ἐμοί.
 325 Μῆ. Μὴ πρὸς σε γονάτων, τ' τε νεογάμῃ κόρης.
 Κρ. Λόγους ἀναλοῖς· ἐ γὰρ ἂν πείσας ποτέ.
 Μῆ. Ἄλλ' ἐξελᾶς με, καὶ δὲν αἰδέσῃ Λιτάς;
 Κρ. Φιλῶ γὰρ ἐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμέας.
 Μῆ. ὦ πατρίς, ὡς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
 Κρ. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.
 330 Μῆ. Φεῦ, Φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
 Κρ. Ὅπως ἂν οἶμαι καὶ παραισῶσιν τύχαι.
 Μῆ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.
 Κρ. Ἐρπ' ὦ ματαία, εἰ μὴ ἀπάλλαζον πόνων.
 Μῆ. Πονέμεν ἡμεῖς, καὶ πόνων κεχρήμεθα.
 335 Κρ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ἀθήσῃ βία.
 Μῆ. Μὴ δῆτ' αὖ τῶνδ' ἀλλά σ' αἰτῶμαι, Κρέον.
 Κρ. Ὅχλον παρέχεις, ὡς εἰκάς, ὦ γύναι.
 Μῆ. Φόβῳ μεθ'· ἐ τῶνδ' ἐκέλευσά σε τυχεῖν.
 Κρ. Τί δ' ἔν βιάζῃ, καὶ ἀπαλλάσῃ χθονός;
 340 Μῆ. Μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
 Καὶ συμπεράναι Φροντίδ', ἢ φόβῳ μεθ' αὖ,
 Παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς. ἐπεὶ πατὴρ
 Οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 Οἴκτειρε δ' αὐτὰς· καὶ σύ τοι παίδων πατήρ

- 345 Πέφυκας. εἰκός δ' ἐστίν, εὐνοϊάν σ' ἔχεν.
 Τὲ μ' ἄ γὰρ ἔ μοι φροντίς. εἰ φάξέμεθα.
 Κείνης δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένως.
 Κρ. Ἦκιστα τὲ μὲν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
 Αἰδέμεν' ὧ δὲ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
 350 Καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἑξαμαρτάνων, γυναι,
 Ὅμως δὲ τεύξῃ τῆδε. πρηνέπω δὲ σοι.
 Εἴ σ' ἢ ἴπισσα λαμπὰς ὄψεσθαι θεῶ,
 Καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε περμόναν χθονός,
 Θανῇ. λέλεκ' ἔ μῦθ' ὧ, ἔ ψαδὴς ὅδε.
 355 Νῦν δ' εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
 Οὐ γάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

Ἀνάπαιστοι.

- Χο. Δύσανε γύναι,
 Φεῦ, Φεῦ· μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 Ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
 360 Ἡ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
 Ἐξευρήσεις;
 Ὡς εἰς ἄπαρόν σε κλύδωνα θεός,
 Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

Ἰαμβοί.

- Μή. Κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερῆ;
 365 Ἀλλ' ἔτι ταῦτ' αὐτὰ, μὴ δοκῆτέ πω.

Ἔτ'

- Ἐτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις.
 Καὶ τοῖσι κηδεύουσιν ἔσμιχρὸι πόνοι.
 Δόκεις γὰρ ἂν με τόνδε θωπεύσαι πότε ἂν,
 Εἰ μή τι κερδαίνουσιν ἢ τεχνωμένῳ;
 370 οὐδ' ἂν προσεῖπον, ἔδ' ἂν ἠψάμην χερσίν.
 Ὅδ' εἰς τοσῶτον μωρίας ἀφικετο,
 Ὡς, ἔχον αὐτῷ τὰ μ' ἐλεῖν βελεύματα
 Γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 Μείναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς
 375 Θῆσω, πατέρα τε, καὶ κῆρην, πόσιν τ' ἐμόν.
 Πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδὸς,
 Οὐκ οἶδ' ὁποῖα πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλα.
 Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
 ἢ θηκτὸν ὥσω φάσσανον δι' ἥπατος,
 380 Σιγῇ δόμοις εἰσβάσ', ἢ ἐσρῶ) λέχος.
 Ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες; εἰ ληφθήσομαι
 Δόμοις ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνωμένη,
 Θανῶσα θῆσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
 Κράτισται τὴν εὐθείαν, ἣ πεφύκαμεν
 385 Σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτὰς κίτανεῖν.
 Εἶεν· καὶ δὴ τεθνήσκει τίς με δεξεται πόλις;
 Τίς γῆν ἄστυον, ἔδ' ὁμοῦς ἐχεγγύς
 Ξένος παραχρῶν, ῥύσεται τῶμόνδε δέμας;
 Οὐκ ἔστι· μέινουσ' ἔτι σμικρὸν χρόνον,
 390 Ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
 Δόλῳ μέτρημι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον.
 Ἦν δ' ἐξελαύνῃ συμφορὰ μ' ἀμήχανος,
 Αὐτὴ ξίφος λαβῶσα, καὶ μέλλω θανεῖν,

- Κτενῶ σφε· τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
 395 Οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
 Μάλισα πάντων, καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην
 Ἑκάτην, μυχοῖς ναίεσαν ἐσίας ἐμῆς,
 Χαίρων τις αὐτῶν τέρμον ἀλγυνεὶ κέαρ.
 Πικρὸς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὸς θήσω γάμους,
 400 Πικρὸν ᾧ κῆδος, καὶ Φυγὰς ἐμὰς χθονός.
 Ἄλλ' εἰα· φείδε μηδὲν ὦν ὀπίσασαι,
 Μήδεια, βελεύεσσα, καὶ τεχνωμένη.
 Ἔρπ' εἰς τὸ δῆνόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
 Ὅρᾳς ἂν πάχεις; ἔ γέλωτα δέῃ σ' ὄφλιν
 405 Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 Γεγῶσαν ἐδλᾷ πατὴρ, Ἥλις τ' ἄπο·
 Ἐπίσασαι δέ. “ Πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
 “ Γυναῖκες εἰς μὲν ἑδλ' ἀμνηχανώταται,
 “ Κακῶν ᾧ πάντων τέκλιονες σοφώταται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴ ἀ.

- Χο. Ι Ἐνὶ ποταμῶν ἱερῶν
 411 2 Χωρῶσι παγαί,
 3 Καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν σρέφεται.
 4 Ἀνδράσι μὲν δόλια βελαί· θεῶν
 5 Δ' ὀκέτι πίσις ἄρηρε.
 415 6 Τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτάν,
 7 Στρέφει Φᾶμα.
 8 Ἐρχεται τιμὰ
 9 Γυναικείῳ γένει.

- 10 Οὐκέτι δυσκέλαδος
420 11 Φάμα γυναῖκας ἔχει.

Ἀντιστροφὴ α΄.

- 1 Μῆσαι ᾗ παλαμηνέων
2 Λήξουσιν αἰοιδᾶν,
3 Τὰν ἐμὴν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
4 Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ γνώμα λύρας
425 5 Ὡπασε θεῶσιν αἰοιδᾶν
6 Φοῖβος ἀγῆτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀν-
7 τάχησαν ὕμνον
8 Ἀρσένων γέννα.
9 Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
430 10 Πολλὰ μὲν ἀμετέραν
11 Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν,

Στροφὴ β΄.

- 1 Σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
2 Μαυνομήρᾳ κραδίᾳ, διδύ-
3 μως ὀρίσασα πόντε
435 4 Πέτρας· ἐπεὶ ᾗ ξένῳ
5 Ναΐδς χθονί, τὰς ἀνάνδρας
6 Κοίτας ὀλέσασα λέκτρον.
7 Τάλαμνα, Φυγὰς ᾗ χώρας ἄπμος ἐλαύνῃ.

Ἀντιστροφὴ β΄.

- 1 Βέβακεν ὄρκων χάρις, ἐδὲ τ' αἰδώς
440 2 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμναι·
3 Αἰθερία δ' ἀνέπλη.
4 Σοὶ δ' ἔτε πατρὸς δόμοι,

C

5 Δύ-

- 5 Δύσινε, μεθορμίσασθαι
 6 Μόχθων, ὡς δὲ τῶνδε λέκτρων,
 445 7 Ἀλλὰ βασίλεια κρείστων δόμοισιν ἀπέσα.

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΙΓΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

- Act. ter.* Ἰά. ΟΥ ἰὺν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
 “ Τραχεῖαν ὄργην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
 Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
 Κῆφως φερέσῃ κρείστων βλαύματα,
 450 Λόγων ματαίων ἔνεκ’ ἐκπεσῇ χθονός.
 Καί μοι μὴ εἶδεν πρᾶγμα, μὴ παύσῃ ποτὲ
 Λέγῃς, Ἰάσων ὡς κακιστός ἐς’ ἀνὴρ.
 Ἄ δ’ εἰς τυράννης ἐστὶ σοι λελεγμένα,
 Πᾶν κέρδος ἤγ’ ἔζημιχμένη φυγῇ.
 455 Καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμημένων,
 Ὀργὰς ἀφῆρκεν, καὶ σ’ ἐβελόμην μένειν.
 Σὺ δ’ ἐκ ἀνίεις μαρίας, λέγῃς αἰεὶ
 Κακῶς τυράννης· πῶς γὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
 Ὅμως ἢ καὶ τῶνδ’ ἐκ ἀπειρηκῶς φίλοις
 460 Ἦκω, τὸ σὺν γε προσκοπόμενος, γύναι.
 Ὡς μὴ τ’ ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
 Μήτ’ ἐνδεής τε. “ Πόλλ’ ἐφέλκε’ ὅτι φυγῇ
 “ Κακὰ ζῆν αὐτῇ, καὶ γὰρ εἰ σὺ με συγείς,
 Οὐκ ἂν δυναίμην σὺν κακῶς φρονεῖν ποτέ.
 465 μή.

- 465 Μή. ὦ παγκᾶκιστέ, τῷτο γὰρ σ' εἶπῃν ἔχω
Γλώσῃ μέγιστον εἰς ἀνδρείαν κακόν·
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς
θεοῖς τε, καί μοι, παντί τ' ἀνθρώπων γένει·
οὔτοι θράσος τόδ' ἐστίν, εἰδ' εὐτολμία,
470 φίλῃς κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν·
Ἄλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
Πασῶν, ἀναΐδει· εὖ δ' ἐποίησας μολών.
Ἐγὼ τε γὰρ λέξασα, κῶφισθόμην
Ψυχὴν, κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
475 Ἐκ τῶν ᾗ πρώτων πρώτον ἀρξομαι λέγειν.
Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασι ν' Ἑλλήνων, ὅσοι
ταυτὸν συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
Πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων Ἰπικέτην
Ζεύγλῃσι καὶ σπερῶντα θανάσιμον γόην.
480 Δράκοντά θ', ὃς πᾶγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
Σπείραις ἔσωζε πολυπλόκαις, αὔπνος ὢν,
κτείνας, ἀνερχον σοὶ φάος σωτήριον,
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προῖχ' ἐμᾶς,
τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην
485 Σὺν σοὶ, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφώτερα.
Πελίαν τ' ἀπέκλιν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν
Παίδων ὑπὸ αὐτῷ πάντα τ' ἐξείλεν φόβον.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκις' ἀνδρῶν, παθῶν,
πρῶτῳκας ἡμᾶς, κῆνὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
490 Παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἅπαις ἔτι,
Σύγνως' ἂν ἦν σοι, τῶδ' ἐραδιζήναί λέχης.
Ὅρκων δὲ φρέδι πίσις· εἰδ' ἔχω μαθεῖν,

- ἥ θεὸς νομίζεις τὰς τότε ἔκ ἄρχῃν ἔτι,
 ἥ καινὰ κείσθαι θέμι' ἀνθρώποις τανῦν,
 495 Ἐπεὶ σύνοιδά γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὐοκρος ὢν.
 Φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνε,
 Καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 Κακῶ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 Ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κρινώσομαι,
 500 Δοκῶσα μὲν τι πρὸς γε σὺ πρᾶξῃν καλῶς,
 Ὅμως δ', ἐρωτηθεῖς γὰρ αἰσχίων Φανῆ.
 Νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατὸς δόμους,
 Οὐς σοὶ προδῶσα, ἔκ πάτραν, ἀφικόμην;
 ἥ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἀν' ἔν
 505 Δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
 Ἐχθρὰ γὰρ ἔγω. τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 Ἐχθρὰ κατέστηχ'. ἐς δέ μ' ἐκ ἔχρην κακῶς
 Δράν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολεμίους ἔχω.
 Τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων
 510 Ἐθνηκας ἀντὶ τῶνδε θαυμαστὸν δέ σε
 Ἐχω πόσιν, καὶ πιστὸν, ἡ τάλαν ἐγώ,
 Εἰ φεύξομαι δὲ γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 Φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 Καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 515 Πτωχὸς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἢ τ' ἔσωσά σε.
 “ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσὸν μὲν, ὅς κ' ἐδηλοῖ ἦ,
 “Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
 “Ἀνδρῶν δ', ὅτῳ χρὴ τ' κακὸν διειδέσθαι,
 “Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
 Χο. “Δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,

“Ὅταν

- “ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ’ ἔριν.
 1α’. Δεῖ μ’, ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγην,
 Ἄλλ’ ὥς τε νηὸς κεδνὸν οἰακροτρόφον,
 Ἄκροισι λαΐφας κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 525 Τὴν σὺν σόμαργον, ᾧ γύναϊ, γλωσσαλγίαν.
 Ἐγὼ γ’, ἐπειδὴ καὶ λῖαν πυργαῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τ’ ἐμῆς ναυκλήριας
 Σώτειραν εἶναι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μόνῃν.
 Σοὶ δ’ ἔστι μὲν νῆς λεπτός, ἀλλ’ ἐπίφθορος
 530 Λόγος διελθεῖν, ὥς ἔρωσ σ’ ἠνάγκασε
 Πόνων ἀφύκτων τέρμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
 Ἄλλ’ ἐκ ἀκροῦς αὐτὰ θήσομαι λῖαν,
 Ὅπῃ γὰρ ἔν ὤνησας, κακῶς ἔχῃ.
 Μείζω γε μὲν τοι τ’ ἐμῆς σωτηρίας
 535 Εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω.
 Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ’ ἀντὶ βαρβάρῃς χθονὸς
 Γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκῃν ἴππισταται,
 Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
 Πάντος δέ σ’ ἡσθοντ’ ἔστιν Ἑλλήνες σοφὴν,
 540 Καὶ δόξαν ἔαρες. εἰ γὰρ γῆς ἐπ’ ἐχάτοις
 Ὅροιςιν ὤκεις, ἐκ αὖν ἦν λόγος σέθεν.
 “Εἴη δ’ ἐμοί γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
 “Μῆτ’ Ὀρφέως κάλλιον ὑμνήσαι μέλος,
 “Εἰ μὴ ἴσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
 545 Τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 Ἐλεξ’, ἀμιλλαν γὰρ σὺ παρῆθης λόγων,
 Ἄ δ’ εἰς γάμους μοι βασιλικὰς ἀνείδισας,
 Ἐν τῷδε δείξω παρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,

- Ἐπειτα σάφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
 550 καὶ πασι τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος.
 Ἐπεὶ μετέβην δ' αὖρ' Ἰωλκίας χθονός,
 Πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 Τί τ' εἴδ' ἂν ἔνρημ' ἄρ' οὐκ εὐτυχέστερον,
 ἢ πᾶν δα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγάς;
 555 οὐχ ἢ σὺ κνίξῃ, σὸν μὲν ἐχθράνων λέχος,
 καινῆς ἢ νύμφης ἡμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπέρδην ἔχων.
 Ἄλῃς γὰρ οἱ γεγάτες, εἰδὲ μέμφομαι.
 Ἄλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
 560 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα· γινώσκων, ὅτι
 “ Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,
 Παιδάς τε θρέψαμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
 Σπείρας τ' ἀδελφῆς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
 εἰς ταυτὸ θείην, εἰ σιναρτήσας γένος.
 565 εὐδαίμονοιεν. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δέῃ,
 Ἐμοὶ τε λύει πῶσι μέλλουσιν τέκνοις,
 τὰ ζῶντ' ὀνήσται. μῶν βεβέλωμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίξοι λέχος.
 “ Ἀλλ' εἰς πᾶσιν ἤκεθ', ὥς ὀρθαμένης
 570 “ εὐνῆς, γυναιῆκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.
 “ Ἦν δ' αὖ γένηται συμφορὰ τις εἰς λέχος,
 “ τὰ λῶσαι καὶ κάλλιπα, πολεμιώτατα
 “ τίθεσθε· χρεὴν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν βροτῆς
 “ Παιδάς τεκνεῖσθαι, θῆλυ δ' ἐκ εἶναι γένος.
 575 “ οὕτω δ' ἂν ἐκ ἧν εἴδ' ἐν ἀνθρώποις κακόν.
 Χο. Ἰάσον, εὖ μὲν τ' εἴδ' ἐκόςμηνσας λόγους

Ὅμως δ' ἔμοιγε, καὶ παρὰ γνώμην λέγω,
Δοκεῖς προδὲς σὴν ἄλοχον ἔδικμα δρᾶν.

Μή. Ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν

580 “ Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὦν σοφὸς λέγειν

“ Πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.

“ Γλώσση γὰρ αὐχῶν τᾶδ' εὖ περισελεῖν,

“ Τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' ἐκ ἄγαν σόφος.

Ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' εὐχήμεων γένη,

585 Λέγειν τε δῆνός. ἐν γὰρ ἔν κ' ἐνέει σ' ἔπος.

Χρῆν σ', εἴπερ ἦοδα μὴ κακὸς, πείσαντά με

Γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ Φίλων.

Ιά. Καλῶς γ' ἂν ἔν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ,

Εἴ σοι γάμον κατέειπον, ἢ τις ἔδ' νῦν

590 Τολμᾶς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.

Μή, Οὐ τῆτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος

Πρὸς γῆρας ἐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.

Ιά. Εὖ νῦν τόδ' ἴαθι, μὴ γυναικὸς ἔνεκα

Γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἀ νῦν ἔχω.

595 Ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων

Σέ, ἔ τέκνοισι τοῖς ἐποῖς ὁμοσπῶρες

Φῦναι τυράννης παῖδας, ἔρυμα δώμασι.

Μή. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,

“ Μῆδ' ὄλθος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι Φρένα.

600 Ιά. Οἶδ', ὡς μετεύξῃ, καὶ σποφωτέρα φανῇ·

Τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ·

Μῆδ' εὐτυχᾷσι δυσυχὴς εἶναι δοκεῖ.

Μή. Ὑβρίζ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἐς' ἀποστρεφῇ

Ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φάσμαι χεῖρα.

- 605 **Ιά.** Αὐτὴ τὰδ' εἶλε· μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ.
Μή. Τί δρῶσα; μῶν γαμῆσαι, καὶ προδῶσά σε;
Ιά. Ἀρὰς τυράννοῖς ἀνοσίχθης ἀρωμένη.
Μή. Καὶ σῆς ἀραία γ' ἔσσι τυγχάνω δόμοις.
Ιά. Ὡς ἔκρινέμαι τῶνδε σοι παῖ πλεόνα.
610 **Ἀλλ'** εἴ π' βέλῃ πασι, ἢ σαυτῆς Φυγῇ,
 Προσωφέλῃμα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 Λέγ'· ὥς ἔποιμος ἀφθόνῳ δῶναι χερὶ,
 Ξένοισ τε πέμπειν σύμβολ', οἱ δρᾶσθαι σ' εὔ.
 Καὶ ταῦτα μὴ θέλῃσα μαρνανεῖς, γύναι·
615 **Λήξασα δ'** ὀργῆς, κέρδανεῖς ἀμείνονα.
Μή. Οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 Οὐτ' ἂν τι δεξαίμεθα, μήδ' ἡμῖν δίδε.
 “Κακῶ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχῃ.
Ια. Ἀλλ' ἔν' ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
620 Ὡς πάνθ' ὑπεργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω.
 Σοὶ δ' ἐκ ἀρέσκει πάραθ', ἀλλ' αὐταδία
 φίλῃς ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλεόν.
Μή. Χώρῃ· πόθω γὰρ τ' νεοδμήτῃ κόρης
 Αἰρή, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
625 **Νύμφῳ.** ἴσως γὰρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 Γαμῆς πιῆτον, ὥς σ' ἀρνεῖσθαι, γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

1 Ἐρωτες ὑπὲρ μὲν ἄραν

2 Ἐλθόντες, ἐκ εὐδοξίαν,

- 3 Οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
 630 4 Ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλῃς ἔλθοι
 5 Κύπρις, ἔκ ἄλλα θεὸς
 6 Εὐχαρις ἔτω.
 7 Μὴ ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
 8 Χρυσέων τόξων ἐφείης
 635 9 Ἰμέρῳ χρίσας, ἄφυκτον οἷόν.

Αντιτροφή α΄.

- 1 Στέρχοι δέ με σωφροσυνῷα,
 “ 2 Δώρημα κάλλιπον θεῶν.
 3 Μηδέ ποτ' ἀμφιλόγῃς ὀρ-
 4 γὰς, ἀκόρεσά τε νείκη
 640 5 Θυμὸν ἐκπλήξας· ἐτέ-
 6 ροις Ἰππὶ λέκτροις
 7 Προσβάλοιμ'. ὦ δὲνὰ Κύπρις,
 8 Ἀπὸλέμευς εὐνάς σεβίζ-
 9 σ', ὅξυφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν.

Στροφή β΄.

- 645 1 ὦ πατρίς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν,
 2 Μὴ δῆτ' ἀπολὺς γενοίμαν,
 3 Τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
 4 Δυσσέρατον αἰῶ-
 5 ν' οἰκτροτάτων ἀχέων.
 650 6 Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείλω,
 “ 7 Ἀμέραν τίνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
 “ 8 Δ' ἔκ ἄλλος ὑπερθεύ,
 “ 9 Ἡ γὰρ πατρίδας ἐτρέαδα·

D

Ἀν-

Ἀντιφρόνη β'.

- 1 Εἶδομ' ἐκ ἑτέρων
 655 2 Μύθων ἔχομεν φράσαο.
 3 Σὲ γὰρ ὃ πόλις, ὃ φίλων τις
 4 ὦνικερε, παύσσαν
 5 Δεινότατον πατέρων.
 " 6 Ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτ'ω παρέσαι
 660 " 7 Μὴ φίλος τιμᾶν, καθαράν ἀνοίξαν-
 " 8 τι κλήϊδα φρενῶν
 " 9 Καί μοι φίλος ὃ πῶτ' ἔσται.

Ἰαμβοί.

- Αἰ. Μήδεια, χαῖρε· τῷδε γὰρ προοίμιον
 Κάλλιον ἔδεις οἶδε προσφωνεῖν φίλοις.
 665 Μή. ὦ χαῖρε, καὶ σὺ, πᾶσι σοφοῦ Πανδίωνος,
 Αἰγεῦ· πόθεν γῆς τῆσδ' Ἰπτιφροφᾶ πέδον;
 Αἰ. Φοῖβος παλαιὸν ἐκλιπῶν χρηστήριον.
 Μή. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστέλης;
 Αἰ. Παίδων ἐρδυνῶν σπέρμ', ὅπως γένοιτό μοι.
 670 Μή. Πρὸς θεῶν, ἅπας γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τένεις
 βίον;
 Αἰ. Ἀπαυδὲς ἐσμὲν, δαίμονος τινὸς τύχη.
 Μή. Δάμαρτος ἔσης, ἢ λέχης ἀπειρος ὢν;
 Αἰ. Οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες χαμηλίσ.
 Μή. Τί δή τις Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
 675 Αἰ. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη.
 Μή. Θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῶν;
 Αἰ. Μάλισ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δέχεται φρενός.

Μή.

Μή. Τί δ' ἔτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

Αἰ. Ἄσκει με τ' πρῆχοντα μὴ λῦσαι πόδα.

680 Μή. Πρὶν ἂν τί δράσης, ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;

Αἰ. Πρὶν ἂν πατρώαν αὐτῆς ἐσίαν μόλω.

Μή. Σὺ δ' ὥς τὶ χρήζων, τίωδε ναυσολαῖς χθό-
να;

Αἰ. Πιτθεὺς τίς ἐστὶ γῆς ἀναξ Τροϊζηνίας.

Μή. Παῖς, ὡς λέγῃσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.

685 Αἰ. Τὰ τῷ θεῷ μάντιμα κρινῶσαι θέλω.

Μή. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων πᾶσι τοιάδε.

Αἰ. Καμοὶ δ' ὅσων Φίλτατος δορυξένων.

Μή. Ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐραῶς.

Αἰ. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὁδῇ;

690 Μή. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.

Αἰ. Τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.

Μή. Ἀδικαῖ μ' ἰάσων, ἔδεν ἐξ ἐμῶ παθῶν.

Αἰ. Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Μή. Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.

695 Αἰ. Ἡ πᾶ τετόλμηκ' ἔργον ἄσχετον τόδε;

Μή. Σάφ' ἴδ'. ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τῶ φίλοι.

Αἰ. Πότερον ἐραοφείς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;

Μή. Μέλαι γ' ἐρωτᾷ πρὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.

Αἰ. Ἰτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.

700 Μή. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν.

Αἰ. Δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.

Μή. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.

Αἰ. Συγίνωστέ μιν γὰρ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι γύναι.

Μή. Ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.

705 Αἰ. Πρὸς τῷ; τὸδ' ἄλλο κακὸν αὖ λέγεις κακόν.

Μή. Κρέων μ' ἐλαύνει Φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός·

Αἰ. Ἐὰ δ' ἰάσων; ἔδὲ τούτ' ἐπήνεσα.

Μή. Λόγῳ μὲν ἔχι, καρτερεῖν ᾗ βάλει.

Ἄλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενεάδος,

710 Γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία δὴ γίγνομαι,

Οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,

Καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν εἰσίδης·

Δέξαι ᾗ χῶρα καὶ δόμοις ἐφέσιον.

Οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος

715 Γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.

Εὖρημα δ' ἔκ οἱδ', οἷον εὖρηκας τὸδε·

Παύσω δέ σ' ὄντ' ἀπαυδα, καὶ παίδων γονὰς

Σπείραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.

Αἰ. Πολλῶν ἑκατι τήνδε σοὶ δέναμι χάριν,

720 Γύναμι προθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,

Ἐπειτα παίδων, ὧν ἐπαγέλλη γονάς.

Εἰς τῷτο γὰρ δὴ φρεσὸς εἰμι πᾶς ἐγώ.

Οὕτω δ' ἔχοιμι. σὺ μὲν ἐλθέσης χθόνα,

Πειράσμεν σὺ προξενεῖν δίκαιος ὢν.

725 Τοσόνγε μὲν τοι σοὶ προσημαίνω, γύναι,

Ἐκ τῆσδε μὲν γῆς ἔσ' ἄγειν βελήσομαι.

Αὐτὴ δ' εἴανπερ εἰς ἐμὰς ἔλθῃς δόμους,

Μενεῖς ἄσυχλος, καὶ σε μὴ μεθῶ ποτε.

Ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσε πόδα·

730 Ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοισι εἶναι θέλω.

Μή. Ἔσαι τάδ'· ἀλλὰ πίσις εἰ γένοιτό μοι

Τῶτων, ἔχοιμι ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

- ΑΙ. Μῶν δ' πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
 ΜΗ. Πέποιθα. Περίξ δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμος,
 735 Κρέων τε· τῆτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς
 Ἄγασιν δ' μετῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμέ.
 Λόγοις δ' συμβᾶς, καὶ θεῶν ἐνώμοτος,
 φίλος γένοι' ἂν, καὶ πικρυκεύμασιν
 οὐκ ἂν πίθοιο. τὰ μὰ μὲν γὰρ ἀδενῆ·
 740 τοῖσδ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.
 ΑΙ. Πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθεῖαν.
 Ἄλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τὰδ', ἐκ ἀφίσταμαι,
 Ἐμοί τε γὰρ τὰδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
 Σκῆψιν πιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύω·
 745 τὸ σὸν τ' ἄρρηρε μάλλον· ἐξηγᾶς θεός.
 ΜΗ. Ὀμνυπέδον γῆς, πατέρα δ' Ἥλιον πατρός
 τᾶμδ', θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.
 ΑΙ. Τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσῃν; λέγε.
 ΜΗ. Μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτέ·
 750 μήτ', ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
 Χρήσῃ, μεθήσειν ζῶντα κισίῳ τρόπῳ.
 ΑΙ. Ὀμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἥλιόν τε φῶς,
 θεός τε πάντας, ἐμμένειν, ἃ σὺ κλύω.
 ΜΗ. Ἀρκεῖ τίδ' ὄρκα τῷδε μὴ ἑμμένων πά-
 θοις;
 755 ΑΙ. Ἄ τοῖσι δυσσεβέσσι γίνεται βροτῶν.
 ΜΗ. Χαίρων πορεύε· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
 Καὶ γὰρ πόλιν σὴν ὡς πέχης ἀφίξομαι,
 Πράξας ἂ μέλλω, καὶ τυχεὶς ἂ βέλομαι.

Ἀνάπαισοι.

Χο. Ἀλλά σ' ὁ Μάας πομπᾶτος ἀναΐ
760 Πελάσφε δόμοις.

Ἦν τ' Ὀπίνοιαν σπεύδεις κατέχων,
Πράξιαις· ἐπεὶ γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.

Ἰαμβοί.

Μή. ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίας τε Φῶς,
765 Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, Φίλας,
Γενησόμεσθα, κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν
Νῦν δ' ἐλπίς, ἐχθροὺς τὲς ἐμὰς τίσειν δίκην.
Οὗτος γὰρ ὧ' νῆρ, ἢ μάλισ' ἐκάμνομεν,
Λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βελευμάτων
770 Ἐκ τῶδ' ἀναφόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
Μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
Ἦδη ᾗ πάντα τὰμά σοι βελεύματα
Λέξω· δέχου ᾗ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
Πέμψας ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
775 Εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
Μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακὰς λέξω λόγους,
Ὡς καὶ δοκεῖ μοι πάντα, ἔκ καλῶς ἔχειν
Γάμους τυράννων, ὅς ποροῦς ἡμᾶς ἔχει,
Καὶ ξυμφορὰ εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
780 Παῖδας ᾗ μέναι τὲς ἐμὰς αἰτήσομαι,
Οὐχ ὥς λιπῶσα πολεμίων ὀπὶ χθονὸς
Ἐχθροῖσι παῖδας τὲς ἐμὰς καθυδρίσαι,

Ἀλλ'

- Ἄλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτεάνω.
 Πέμψω γὰρ αὐτὰς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 785 Νύμφη φέροντας, τήνδ' μὴ φεύγειν χθύναι,
 Λεπτὸν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσήλατον.
 Κἄνπερ λαβῶσαι κόσμον ἀμφιβῇ χροῖ,
 Κακῶς ὀλέϊται, πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης.
 Τοιοῖσδε κρίσω Φαρμάκοις δωρήματα.
 790 Ὀϊμῶξ' αὖ δ', οἷον ἔργον ἔς' ἐργετέον
 Τέντεῦθεν ἡμῖν τέκνα γὰρ κατακτεάνω
 Τὰ μ'. ἔτις ἐστίν, ὅς τις ἐξαίρησεται.
 Δόμον τε πάντα συγχέας' Ἰάσονος,
 Ἐξεμι γαίης Φιλτάτων παίδων φόνον
 795 Φεύγῃσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 "Οὐ γὰρ γελάσῃς τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, Φίλα.
 Ἰτῶ' τί μοι ζῆν κέρδος; ἔτ' ἐμοὶ πατρίς,
 Οὐτ' οἶκος ἐστίν, ἔτ' ἀποτροφὴ κακῶν.
 Ἠμάρτανον τόθ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
 800 Δόμους πατρώας, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγοις
 Πειθεῖσ', ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τίςδε δικήν.
 Οὐτ' ἐξ ἐμῶ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 Ζῶντας τοιοῦτον, ἔτε δ' νεοζύγῃ
 Νύμφῃς τεκνώσει παῖδ'. ἐπεὶ κακῶς κακῇ
 805 Θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι Φαρμάκοις.
 Μηδεὶς μὲ φαύλην καὶ ἀδενῆ νομίζετω,
 Μηδ' ἡσυχαίαν· ἀλλὰ θάτερος τρόπος,
 "Βαρῆαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῇ.
 "Τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.
 810 Χο. Ἐπεὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,

- Σέ τ' ὠφελεῖν θέλῃσα, Ἐ νόμοις βροτῶν
 Ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
 Μῆ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ ᾗ συγνώμη λέγειν
 Τάδ' ἐσι, μὴ πάχυσαν, ὡς ἐγὼ, κακῶς.
 815 Χο. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;
 Μῆ. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις,
 Χο. Σὺ δ' ἂν γένοίό γ' ἀθλιωτῶτη γυνή.
 Μῆ. Ἴτω, περιστοὶ πάντες οἱ ἔν μέσῳ λόγῳ.
 Ἀλλ' εἶα, χώρῃ, καὶ κόμῳ Ἰάσονα.
 820 Εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιεῖα χρώμεθα.
 Λέξῃς ᾗ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων
 Εἴπερ Φρονεῖς εὖ δεαπότας, γυνή τ' ἔφυς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Χο. 1 Ἐρεχθεΐδαί το παλαῖον ὄλβιοι,
 2 Καὶ θεῶν παῖδες μακάρων.
 825 3 Ἱερᾶς χώρας, ἀπορρήτης
 4 Τ' ἄπο, φερδόμενοι
 5 Κλειοτάταν σοφίαν,
 6 Αἰεὶ διὰ λαμπροτάτης
 7 Βαίνοντες ἄβρῶς αἰθέρος·
 830 8 Ἐνθά ποθ' ἀγνὰς
 9 Ἐννέα Πιερίδας
 10 Λέγῃσι Μῆσας
 11 Ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι.

Ἀντιστροφὴ α'.

- 835 1 Καλλινάα τ' Ἰπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς
 2 Τὰν Κύπριν κληῖζουσιν ἀφυ-
 3 σαμέναν χώραν καταπνεῦσαι
 4 Μετρίας ἀνέμων
 5 Ἡδυνόας αὔρας.
 840 6 Αἰεὶ δ' Ἰπιβαλλομέναν
 7 Χαίτασιν εὐώδη ῥοδέ-
 8 ων πλόκον ἀνθέων,
 9 Ὡς σοφία παρέδρας
 10 Πέμπειν ἔρωτας,
 845 11 Παντοίας ἀρετᾶς ζυωεργᾶς.

Στροφὴ β'.

- 1 Πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
 2 ἢ πόλις, ἢ φίλων
 3 Πόμπιμόν σε χώρα
 4 Τὰν παυδολέτειραν ἔξει,
 850 5 Τὰν ἐχούσαν; μετ' ἄλλων
 6 Σκέψαι τεκέων πλαγὰν,
 7 Σκέψαι φόνον οἶον αἰρῇ.
 8 Μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες
 9 Πάντως ἱκετεύομεν,
 855 10 Μὴ τέκνα φονεύσης.

Ἀντιστροφὴ β'.

- 1 Πῶς ἢ θράσος, ἢ φρενός, ἢ
 2 Χερὶ τέκνων σέθεν,

Ε

3 Καρ-

- 3 Καρδία τε λήψῃ,
 4 Δῖν' ἀν' προσέγχεσσι πόλμαν;
 860 5 Πῶς δ' ὄμματα προσβαλῶσα
 6 Τέκνοις, ἄδακρυ μούραν·
 7 Σχήσεις; Φόνον δ' διωήσῃ,
 8 Παιδῶν ἱκετῶν πιτνόντων,
 9 Τέγγει χέρα Φοίνιον
 865 10 Ἐν τλάμονι θυμῷ.

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΑ-
 ΓΩΓΟΣ.

Ἰαμβοί.

Act. 9man. Ἰα. Ἡ ΚΩ κελυθαίης· ἔ γ' ὅσα δυσμενής,
 Οὐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τῷδε γ', ἀλλ' ἀκέ-
 σομαι,

Τί χρῆμα βέλει καινὸν ἐξ ἐμῶ, γυνάη.

Μή. Ἰᾶσον, αἰτῶμαί σε τῶν εἰρημένων

- 870 Συγνώμον' εἶναι· πᾶς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
 Εἰκός γ', ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπεύργασαι φίλα.
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 Καλοιδόρησα· σχετλία, τί μάνομαι,
 Καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βελεύσασι εὖ;

- 875 Ἐχθρὰ δ' ἡ γάλας κοιράνοισι καθίσταμαι,
 Πόσι δ' ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 Γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτης τέκνοις

Ἐμοῖς

- Ἐμοῖς Φυτεύων ; ἔκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμῷ ; τί πάχῳ, θεῶν ποριζόντων καλῶς ;
 880 οὐκ εἰσι μὲν μοι παῖδες ; οἶδα ᾗ χθόνα
 φθίνοντας ἡμᾶς, ἢ σπανίζοντας φίλων.
 Ταῦτ' ἐννοηθεῖς, ἠοδόμην ἄβυσλίου
 Πολλὴν ἔχουσα, ἢ μάτην θυμωμένη.
 Νῦν ἔν σ' ἐμαῖνῳ σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
 885 κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών· ἐγὼ δ' ἄφρων,
 Ἡὶ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βεβλυσμάτων,
 Καὶ συμπεραίνειν ἔπαρσεναι λέχθαι,
 Νύμφῳ τε κηδεύσαν ἠδεᾷ σέθεν.
 “ Ἀλλ' ἐσμέν, οἷόν ἐσμέν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 890 “ Γυναιῖκες· ἔκην χρεῖν σ' ὁμοῖσθαι κακοῖς,
 “ Οὐδ' ἀντιτίθειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
 Παριέμεσθα, ἢ Φαμὲν κακῶς φρονεῖν
 Τότ'· ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβλυσμαὶ τάδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε σέγας,
 895 Ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε ἢ προσείπατε
 Πατέρα μετ' ἡμῶν, ἢ διαλλάχθητ' ἅμα
 Τῆς πόρθεν ἔχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
 Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, ἢ μεθέστηκεν χόλος.
 Λάβεσθε χεῖρὸς δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν·
 900 Ὡς ἐννοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων.
 Ἄρ', ὦ τέκ', ἔτω ἢ πολὺν ζῶντες χρόνον,
 Φίλῳ ὀρέξεται ὠλένῳ ; τάλαρ' ἐγὼ,
 Ὡς ἀρτίδακρὺς εἰμι, ἢ φόβος πλέα·
 Χρόνῳ ᾗ νεῖκος πατρός ἐξαιρημένη,
 905 Ὅψιν τερπίνῳ τήνδ' ἐπλησα δακρύων.

Χο. Κάμοι κατ' ὄσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ.

Καὶ μὴ περβαίῃ μῆζον, ἢ τὸ νῦν, κακόν.

Ἰά. Αἰνῶ, γύναι, τάδ'· ἔδ' ἐκείνα μέμφομαι.

Εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος

910 Γάμους παρεμπολῶντί γ' ἀλλοίους πόσιν.

Ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὺν μεθέστηκεν κέαρ.

Ἐγνώσθ' ἣ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τὸ χρόνῳ,

“ Βελήν. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος

Ἰμῖν ἦ, παῖδες, ἐκ ἀφροντίσως πατὴρ

915 Πόλλην ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν.

Οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

Τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.

Ἀλλ' αὐξάνεσθε· τὰλλα δ' ἐξηράζεται

Πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅσις ἐστὶν εὐμενής.

920 Ἰδοίμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεὶς ἤβης τέλος

Μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.

Αὐτῇ, τί χλωροῖς δακρύοις τέλῃς κόρας,

Σρέψασαι λαικὴν ἐμπαιλιν παρηίδα,

Καὶ ἀσμήνῃ τίνδ' ἐξ ἐμῶν δέχη λόγον;

925 Μή. Οὐδέν, τέκνων τῶνδ' ἐννοεμένη πέρι.

Ἰά. Θάρσει νῦν· εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.

Μή. Δράσω τάδ'· ἔτι σοῖς ἀπιθήσω λόγοις.

“ Γυνὴ ἦ, θῆλυ, καὶ πὶ δακρύοις ἔφυ.

Ἰά. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ὀπιθέμεναι τέκνοις;

930 Μή. Ἐτικτον αὐτάς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχῃ τέκνα,

Εἰσῆλθέ μ' οἶκτος, εἰ γενήσεται τάδε.

Ἀλλ' ὥνπερ ἔνεκ' εἰς ἐμὰς ἤκεις λόγους,

Τὰ μὲν λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι

- Ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποσέλλειν δοκεῖ,
 935 Κάμοι τάδ' ἐστὶ λῶσαι, γινώσκω καλῶς,
 Μήτ' ἐμποδῶν σοι, μήτε κοιράνοισι χθονὸς
 Ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
 Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν Φυγῇ
 Παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χειρὶ,
 940 Αἰτῶ Κρέοντα, τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.
 Ἰά. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι πειραῶν ἢ χρεῖ.
 Μή. Σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλδυσον αἰτεῖσθαι πατρός
 Γυναῖκα, παῖδας τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.
 Ἰά. Μάλιστα, ἢ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ,
 945 "Εἵπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.
 Μή. Συλλήψομαι ἢ τῶνδε σοι καὶ γὰρ πόνος
 Πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ, ἃ καλλιστένῃ
 Τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγὼ, πολὺ,
 Λεπτὸν τε πέπλον, ἢ σέφος χρυσήλατον,
 950 Παῖδας φέροντας· ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
 Κόσμον κομίζῃν δέῃρο προσπόλων τινά,
 Εὐδαμονήσει δ' ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία,
 Ἄνδρός γ' ἀρίστου σὺ τυχῶς ὁμολνέτης,
 Κεκλήμενη τε κόσμον, ὃν πῦρ Ἥλιος
 955 Πατὴρ πατρός διδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
 Λάξυθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χεῖρας,
 Καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νυμφὴ δότε
 Φέροντες· ἔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεσθαι.
 Ἰά. Τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε οἷς κενόις χεῖρας;
 960 Δοκεῖς σπανίζῃν δῶμα βασιλείῳ πέπλων;
 Δοκεῖς δὲ χρυσῶν; σῶζε, μὴ δίδῃς τάδε.

- Εἵπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγῳ τινὸς
 Γυνή, προθήσει χρημάτων, σαφ' οἶδ' ἐγώ.
 Μῆ. Μῆ μοι σὺ πείθειν δῶρα κ' θεὸς λόγος.
 965 “ Χρυσὸς δὲ κρείστων μυρίων λόγων, βροτοῖς.
 “ Κείνης ὁ δαίμων, κείνα νῦν αὖξ' ἑός.
 Νέα τυραννεῖ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων Φυγὰς
 Ψυχῆς ἂν ἀλλαζαίμεθ', ἔχρυσ' ἑ μόνον.
 Ἄλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πωλησίῃς δόμους,
 970 Πατὴρ νέαν γυναῖκα, δεσπότην τ' ἐμήν,
 Ἴκετοῦτ', ἐξαιτεῖσθε, μὴ Φυγεῖν χθόνα,
 Κόσμον δίδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστ' αἰεὶ,
 Εἰς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθ' τάδε.
 Ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ', ὣν ἐρᾷ τυχεῖν,
 975 Εὐάγγελοι γένοισθε, πράξαντες καλῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

- Χο. 1 Νῦν ἐλπίδες ἔκ' ἔτι μοι παίδων ζωᾶς·
 2 Οὐκέτι· σέχσσι μὲν εἰς Φόνον ἤδη.
 3 Δέξεται νύμφα χρυσεῶν ἀναδέσμων
 4 Δέξεται δύσανος ἄταν.
 980 5 Ξανθὰ δ' ἀμφὶ κόμα
 6 Θήσει τ' αἶδα κοσμον,
 7 Ταῦτα ταῖν χεροῖν λαβοῦσα.

Ἀντιστροφὴ α'.

- 1 Πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλος,
 2 Χρυσεότρυκτον σέφανον περιθέσθ'.

- 985 3 Νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει
 4 Τοῖον εἰς ἔρκος πεσῖται,
 5 Καὶ μοῖραν θανάτῃ
 6 Προσλήψεται δύσανος·
 7 Ἄταν δ' ἔχ' ὑπεκφεύζεται.

Στροφή β'.

- 990 1 Σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε,
 2 Κηδεμῶν τυράννων,
 3 Παισὶν ἔ κατειδώς
 4 Ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
 5 Ἀλόχῳ τε σᾶ συζυγὸν θάνατον.
 965 6 Δύσανε, μοίρας ὅσον παροίχῃ.

Ἀντιστροφή β'.

- 1 Μετασένομαι ἧ σὸν ἄλγος,
 2 ὦ τάλαινα παίδων
 3 Μᾶτερ' ἀ φονεύσεις
 4 Τὰ τέκνα, νυμφιδίων ἕνεκεν
 1000 5 Λεχέων, ἃ σοι προλιπῶν ἀνόμως
 6 Ἀλλή ζυγοικεῖ πόσις συνεύνω.

Ἰαμβοί.

- Παι. Δέσποιν', ἀφῆνται παῖδες οἷδέ σοι φυγῆς·
 Καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσκήνη χερσὶν
 Ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ ταῖς κείθεν τέκνοις.
 1005 Μή. Ἔα. Π. Τί συγχυθεῖς ἔσηκας, ἥνικ' εὐτυ-
 χεῖς;

Τί σὺν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρήϊδα,
 Κἄκ' ἀσμελὴ τὸνδ' ἐξ ἐμῶ δέχη λόγον;
 Μῆ. Αἶ, αἶ, Π. Τάδ' ἔ' ξυνῶδ' αὖ τοῖσιν ἐξηγέλ-
 μύοις.

Μῆ. Αἶ αἶ μάλ' αὖθις. Π. μῶν τιν' ἀγγέλλων
 τόχῳ

1010 Οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλλω εὐαγγέλῃ;

Μῆ. Ἥγγειλας, οἷ' ἥγγειλας· ἔ' σε μέμφομαι.

Παι. Τί δὴ κατηφέεις ὄμμα, καὶ δακρυρροεῖς;

Μῆ. Πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ,
 Κἀγὼ κακῶς φρονέσ' ἐμμηχανησιέμεν.

1015 Παι. Θάρσει· κρατεῖς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔπι.

Μῆ. Ἄλλως κατὰξω πρόοθεν ἢ τάλαν' ἐγώ.

Παι. Οὗτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.

“ Κέφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

Μῆ. Δράσω τάδ'· ἀλλὰ βῆνε δαμάτων ἔσω,

1020 Καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ κατ' ἡμέραν,

ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἐστὶ δὴ πόλις,

Καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,

Οἰκήσεται αἰεὶ μητρὸς ἐσερημένοι.

Ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,

1025 Πρὶν σφῶν ὄνασθ', καπιδεῖν εὐδαίμονας,

Πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους

Εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεῖν.

ὦ δυσάλαμνα, τ' ἐμῆς αὐθαδίας.

Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξετρεψάμην.

1030 Ἄλλως δ' ἐμόχθη, καὶ κατεξάνθη πόνοις,

Στεργῶς ἐνεγκῶς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

- Ἦ μὴν πῶ' ἢ δύσλυσ' εἶχον ἐλπίδας
 Πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκῆσθ' τ' ἐμέ,
 Καὶ κατθανῶσιν χερσὶν εὖ περιγελεῖν,
 1035 Ζηλωτὸν ἀνθρώποισι. Νῦν δ' ὅλωλε δὴ
 Γλυκεῖα Φροντίς· σφῶν γὰρ ἐσερημένη,
 Λυπρὸν διάζω βίοτον, ἀλγὺν τ' ἐμοί.
 Ὑμεῖς ἢ μητέρ' ἐκέτ' ὅμμασιν φίλοις
 Ὅψεσθ', ἐς ἄλλο χῆμ' ἀποσάντες βίη.
 1040 Φεῦ, Φεῦ· τί προσδέρκεσθ' μ' ὅμμασιν, τέκνα;
 Τί προσγελάτε τ' πανύστετον γέλων;
 Αἶ, αἶ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται.
 Γυναῖκες, ὅμμα Φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
 Οὐκ ἂν δυναίμην. χαίρετω βελεύματα
 1045 Τὰ πρόσθεν· ἄζω παῖδας ἐκ γαῖας ἐμῆς.
 Τί δέι με πάτερα τῶνδε τοῖς τέττων κακοῖς
 Λυπῶσαν, αὐτὴν δις τόσῃ κτᾶσθ' κακὰ;
 Οὐ δὴτ' ἔγωγε· χαίρετω βελεύματα.
 Καί τοι τί πάχω; βέλομαι γέλωτ' ὄφλειν,
 1050 Ἐχθρὸς μεθεῖσα τῆς ἐμῆς ἄζημῆς;
 Τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τ' ἐμῆς κάκης,
 Τὸ καὶ προέσθαι μαλθακὰς λόγους Φρενί.
 Χωρεῖτε, παῖδες, εἰς δόμους. ὅτ' ἢ μὴ
 Θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
 1055 Αὐτῶ μελήσθ'· χεῖρα δ' ἐ διαφθερῶ.
 Ἄ, ἄ. Μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
 Ἐάσιν αὐτὰς, ὧ πέλαν, φεῖσαι τέκνων·
 Ἐκδ' μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανῶσί σε.
 Μὰ τῆς παρ' αἰὲν νερτέρης ἀλάστορας,

- 1060 Οὕτοι πότε ἔσαι τῶν, ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 Παῖδας παρήσω τὰς ἐμὰς καὶ θυρίσας.
 Πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρὴ,
 Ἡμεῖς κτενέμεν, οἵπερ ἔξεφύσαμεν.
 Πάντως πέπρακται ταῦτα, καὶ ἐκφεύζεται.
- 1065 Καὶ δὲ πὶ κρατὶ σέφαντο, ἐν πέπλοισί τε
 Νύμφη τύραννο ὄλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγώ·
 Ἀλλ' εἰμι γὰρ δὴ τλημονεσάτην ὁδόν,
 Καὶ τὸςδε πέμψω τλημονεσέραν ἔπι.
 Παῖδας προσειπεῖν βέλομαι· δότ', ὦ τέκνα,
- 1070 Δότ', ἀσπασάδε, μητρὶ δεξιὰν χεῖρα.
 ὦ φίλτατῃ χεῖρ, φίλτατον δέ μοι σῶμα,
 Καὶ χῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
 Εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε,
 Πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
- 1075 ὦ μαλθακὸς χρῶς, πνεῦμα θ' ἡδίστον τέκνων,
 Χωρεῖτε, χωρεῖτ'. ἐκέτ' εἰμι προσβλέψῃ
 Οἶατ' ἐς ὑμᾶς. ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 Καὶ μανθάνω, μὲν οἶα τολμήσω κακά.
 Θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βελδύματων,
- 1080 Ὅσπερ μεγίστων αἰτίος κακῶν βροτοῖς.

Ἀνάπαιστοι.

- Χο. Πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
 Μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
 Ἦλθον μέγας, εἰ χρὴ γενεάν
 Θῆλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γὰρ ἐσι
- 1085 Μῆσα ἔῃμιν, ἢ προσομιλεῖ,

- Σοφίας ἔνεκεν πάσαισι μὲν ἔ.
 “ Παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν
 “ Εὖροις ἂν ἴσως,
 “ Κἄκ ἀπόμικτον τὸ γυναικῶν.
 1090 “ Καὶ Φημί βροτῶν, οἳ τινὲς εἰσι
 “ Πάμπαν ἀπειροί, μὴδ’ ἐφύτλυσαν
 “ Παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 “ Τῶν γενναμένων.
 “ Οἳ μὲν τ’ ἄτεκνοι δι’ ἀπειροσύναν,
 1095 “ Εἴθ’ ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ’ ἀνιάρων
 “ Παῖδες τελέθουσ’, ἔχῃ τυχόντες,
 “ Πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
 “ Οἷσι δὲ τέκνων ἔσιν ἐν οἴκοις
 “ Γλυκερὸν βλάστημ’, ἐσθρῶ μελέτη
 1100 “ Κατατρυχομένους τ’ ἅπαντα χρόνον.
 “ Πρῶτον μὲν ὅπως θρέψῃσι καλῶς,
 “ Βίον τ’ ὅπως λείψῃσι τέκνοις.
 “ Ἔτι δ’ ἐκ τῶν, εἴτ’ ὅπῃ φλαύροις,
 “ Εἴτ’ ὅπῃ χρηστοῖς μοχθήσῃσι, τόδε
 1105 ἔστιν ἄδηλον.
 “ Ἐν δὲ τὸ πάντων λοιάδιον ἤδη
 Πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν.
 “ Καὶ δὴ γὰρ ἅλις βίον εὖρον,
 “ Σώματα τ’ εἰς ἥβην ἤλθε τέκνων,
 1110 “ Χρηστοὶ τ’ ἐγένοντ’· εἰ δὲ κυρήσῃ
 “ Δαίμων, ἔστος φρεσὶς ἐς αἶδαν
 “ Θάνατος προφέρειν σώματα τέκνων.

Πῶς ἔν λυεὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 Τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην

1115 Παιδῶν ἕνεκεν

Θνητοῖσι θεὸς ὀπιβάλλειν ;

ΜΗΔΕΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΣ,
 ΙΑΣΩΝ.

Ἰαμβοί.

Act. quin.

Μή. Φίλα, πάλαί τοι προσμένεσσα τὴν τύχην,
 Καρδοκῶ τὰ κεῖθεν, οἱ προδήσεται.

Καί τοι δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 Στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἡρετισμένον·

1120 Δείκνυσι δ' ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

Ἄγ. ὦ δῆνόν ἔργον παρὰ νόμους εἰργασμένη
 Μήδεια, Φεῦγε, Φεῦγε, μήτε ναΐαν
 Λιπᾶσ' ἀπήνην, μήτ' ὅχον πεδοσιδῇ.

Μή. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει Φυγῆς ;

1125 Ἄγ. Ὀλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
 Κρέων δ' ὁ φύτας, Φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.
 Μή. Κάλλισον εἶπας μῦθον· ἐν δ' εὐεργέταις
 Τολοιπὸν ἤδη, καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.

Ἄγ. Τί φῆς ; Φρονὲς μὲν ὄρεα, καὶ μαίνῃ γυναι ;

1130 Ἦ τις τυράννων ἐστὶν ἡκισμῆς,
 Χαίρης κλύεσσα, καὶ φοβῇ παῖ τοιάδε ;

Μή,

- Μή. Ἐχω τὶ καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 Λόγοισιν εἰπεῖν. ἀλλὰ μὴ πᾶν φίλος.
 Λέξον ἧ πῶς ὤλοντο· δῖς πόσιν γὰρ ἂν
- 1135 Τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνήσκει παγκάκως.
 Ἄγ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
 Σὺν πατρὶ, καὶ παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,
 Ἦδη μιν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακῶς,
 Δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος,
- 1140 Σὲ, καὶ πόσιν σὺν, νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῖν.
 Κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δ' ἔξινθον κάρα
 Παῖδων· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἡδονῆς ὑπο,
 Στέρας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμεν.
 Δέσποινα δ', ἣν νῦν ἀντὶ σὲ θαυμάζομεν,
- 1145 Πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
 Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 Ἐπὶ τα μὲν τοι πρὸς καλύψατ' ὄμματα,
 Λόκῃν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 Παῖδων μουσυχθεῖς εἰσόδους· πόσις δ' ὅς
- 1150 Ὀργὰς τ' ἀφῆρει, καὶ χόλον νεάνιδος,
 Λέγων τάδ'· ἔμῃ δυσμενῆς ἔσῃ φίλοις,
 Παύσῃ δ' θυμῷ, καὶ πάλιν σρέψῃς κάρα,
 “ φίλος νομίζω, ὥσπερ ἂν πόσις σέθεν.
 Δέξῃ δ' ὧρα, καὶ παρατήσῃ πατρός,
- 1155 Φυγὰς ἀφείναι παῖσι τοῖσδ', ἐμὴν χάριν.
 Ἡ δ' ὥς ἐσείδε κόσμον, ἔκ ἡνέχετο,
 Ἄλλ' ἦνέσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 Μακρὰν ἀπείναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 Λαβῶσι πέπλος ποικίλος ἡμπέχετο,

- 1160 Χρυσῶν τε θείσα σέφανον ἀμφὶ βοσρύχοις,
 Λαμπρῶ κατόπτρῳ χηματίζεται κόμην,
 Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 Κάπειτ' ἀναστῶς ἐκ θρόνων, διέρχεται
 Στέγας, ἄβρον βαίνοντα παλλεύκῳ ποδί,
 1165 Δώροισι ὑπερχαίροντα, πολλὰ πολλάκις
 Τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπευμένη.
 Τὸν θένδε μὲν τοι δεινὸν ἦν θεὰ μ' ἰδεῖν
 Χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
 Χωρεῖ τρέμεσσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
 1170 Θρόνοισιν ἐμπεσῶσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
 Καί τις γεραὰ προσπόλων, δόξασά τ' αὖ
 Ἦ Πανὸς ὀργὰς, ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
 Ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὁρᾶ κατὰ σῆμα
 Χωρῶντα λωκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἀπο
 1175 Κόρας σρέφουσιν, αἵμά τ' ἐκ ἐνὸν χροῖ·
 Εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 Κωκυτὸν· εὐθύς δ' ἢ μὲν εἰς πατρός δόμους
 ὤρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τ' ἀρτίως πόσιν,
 Φράσσεσα νύμφης συμφορὰν· ἅπαντα δὲ
 1180 Στέγῃ πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 Ἦδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἐκπλέθρον δρόμους
 Ταχὺς βαδίστης τερμόνων ἀνθήπτετο.
 Ἦ δ' ἐξ ἀναύδου γὰρ μύσαντος ὀμματος
 Δεινὸν σενάξασ' ἢ τάλαιν' ἠγείρετο.
 1185 Διπλῆν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεσρατεύετο.
 Χρυσῶς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος,
 Θαυμαστὸν ἴει νᾶμα παμφάγῃ πυρός·

- Πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
 Λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τ' δυσδαίμονος.
- 1190 Φεύγει δ' ἀναστῆς ἐκ θρόνων πυρεμένη,
 Σείσσει χαίτην κράτά τ' ἄλλοι' ἄλλοσε,
 ῥίψαι θέλσσει σέφανον. ἀλλ' ἀρηρότως
 Σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δ' ἰς πόσινδ' ἐλάμπετο.
- 1195 Πιτνεῖ δ' ἐπ' ἔσθας συμφορᾷ νικωμένη,
 Πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.
 Οὐτ' ομμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάσσις,
 Οὐτ' εὐφυὲς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρῃ
 ἔσταξε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί.
- 1200 Σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων, ὥστε πύκινον δάκρυ,
 Γναθμῶν ἀδύλοισι φαρμάκοις ἀπέρρεον·
 Δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 Νεκρῶ. τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 Πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσία,
- 1205 Ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσωπιτνεῖ νεκρῷ,
 Ωἴμωξε δ' εὐθύς· καὶ περιπτύξας χέρας
 Κύνει, προσαυδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 Τίς ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
 Τίς τ' γέροντα τύμβον ὄρφανὸν σέθεν
- 1210 Τίθησιν; οἶμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον.
 Ἐπεὶ δὲ θρήνων ᾗ γόνων ἐπαύσατο,
 Χρήζων γεραῖον ἐξανασηῆσαι δέμας,
 Προσείχεθ', ὥστε κισὸς ἔρνεσιν δάφνης,
 Λεπτοῖσι πέπλοις· θηνά δ' ἦν παλαίσματα.
- 1215 Ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξανασηῆσαι γόνυ,

Ἡ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 Σάρκας γεραίᾳς ἐσπάραζ' ἀπ' ὀσέων.
 Χρόνω δ' ἀπέσῃ, ἔ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
 Ψυχὴν· κακῶ γὰρ ἔκεί' ἦν ὑπέρτερος.

1220 Κεῖνται δὲ νεκροὶ· παῖς τε, καὶ γέρον πατὴρ,
 Πέλας· ποσειδῆ δακρύοισι συμφορὰ.
 Καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔσω λόγῳ·
 Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας λυποσροφῆν.

“Τὰ θνητὰ δ' ἔ νυν πρῶτον ἡγῶμαι σκιάν·

1225 “Οὐδ' ἂν τρέσας εἵποιμι, τὲς σωφῆς βροτῶν,
 “Δοκῶντας εἶναι, καὶ μερμηνητὰς λόγων,
 “Τέτῃς μεγίστην μαρίαν ὀφλισκάνειν.
 “Θνητῶν γὰρ ἑδείς ἐσιν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 “Ὅλβος δ' Ἰππὶρρυέντος, εὐτυχέστερος

1230 “Ἄλλω γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν ἔ.

Χο. Ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ

Κακὰ ζυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.

ὦ τλήμων, ὡς σε συμφορὰν οἰκτείρομεν,

Κόρη Κρέοντος, ἥ τις εἰς ἄδ' ἀδύνατος

1235 Οἴχη γάμων ἑκατὶ τῶν Ἰάσονος.

Μῆ. Φίλα, δέδοκται τῷργον, ὡς τάχιςά μοι

Παῖδας κτανέσῃ, τῆτδ' ἀφορμᾶδ' ἡφονός·

Καὶ μὴ, χολὴν ἄγασαν, ἐκδῆναι τέκνα

Ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερί.

1240 Πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,

Ἡμεῖς κτενέμεν, οἵπερ ἔξεφύσαμεν.

Ἄλλ' εἴ, ὀπλίζῃς, καρδία· τί μέλλομεν

Τὰ θνὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;

Ἄγ.

- Ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λαβε ξίφος.
 1245 Λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίβ,
 Καὶ μὴ κακιοῦης, μήδ' ἀναμνηοῦης τέκνων,
 ὦ φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τῷδε γε
 Λαθῶ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
 Κᾶπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτείνεις σφ', ὅμως
 1250 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυσυχῆς δ' ἐγὼ γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Χο. 1 Ἴω γὰρ τε, καὶ παμφαῆς ἀκτὶς
 2 Ἀελίξ, κατείδετε, εἶδετε τὰν
 3 Ὀλομῆραν γυναικα, πρὶν Φοινίαν
 4 Τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον.
 1255 5 Σᾶς γὰρ δὸπρὸ χρυσέας
 6 Γονᾶς ἔβλασεν· θεῶν
 7 Δ' αἶμα πιτνεῖν φόβος ἔω' ἀνέρων.
 8 Ἀλλὰ νιν, ὦ Φάος διογενὲς, κάτφρυγε,
 9 Κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων Φοινίαν,
 1260 10 Τάλαιναν τ' ἐρμινὺν ὑπ' ἀλαστόρων.

Ἀντιστροφή.

- 1 Μάτταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
 2 Καὶ μάταν γένος φίλιον τέκες, ὦ
 3 Κυανεῖαν λιπῶσα συμπληγάδων
 4 Πετραῖν ἀξενωπάταν εἰσβολὰν
 1265 5 Δειλαία· τί σοι φρενῶν
 6 Βαρὺς χόλος προσωιτνεῖ,
 7 Καὶ δυσμῆρης Φόνος ἀμέδου;

G

8 Χα-

- 8 Χαλεπαὶ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσμα-
 9 τ' ἴπῃ γαῖαν αὐτοφόντασι. ζῶοι-
 1270 10 δα θεόθεν πωτνῆντ' ἴπῃ δόμοις ἄχῃ.
 Παῖς. Οἴμοι, τί δράσω ; ποῖ Φύγω μητρὸς χέρας ;
 Ἔτε. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ', ὀλλύμεσθα γάρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Χο. Ἀκχεῖς βοᾶν ; ἀκχεῖς τέκνων ;
 Ἰὼ τλαῖμον, ἰὼ κακοτυχὲς γύναι.
 1275 Παρέλθω δόμους. ἀρῆξαι Φόνον
 Δοκεῖ μοι τέκνοις.
 Παμ. Ναὶ πρὸς θεῶν ἀρῆξαι, ἐν δέοντι γάρ.
 Ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.
 Χο. Τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρως, ἢ σί-
 1280 δαρος, ἃ τις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
 Ἄροτον αὐτόχειρ μοῖρα κλένεις.
 Μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πέρος
 Γυναιῖκα φίλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις,
 Ἰνὼ μανῆσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
 1285 Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ.
 Πίπτει δ' ἃ τάλαιν' ἐς ἄλμαν Φόνω
 Τέκνων δυοσεβῆ,
 Ἀκτῆς ὑπερτίνασα ποντίας πόδα.
 Δυσὶν ᾗ παῖδιν ξυνθανῆσ', ἀπόλλυται.
 1290 Τί δὴ ποτ' ἔν γένοιτ' ἂν ἐπὶ δῆνόν ;
 "Ὡ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
 "Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἦδη κακά ;
 Ἰαμβοί.
 Ἰά. Γυναιῖκες, αἰ τῆσδ' ἐγγὺς ἔσαστε σέγης,

- Ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη
 1295 Μήδεια τοῖσιν, ἢ μετέστηκεν Φυγῇ;
 Δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
 ἢ πτῖνόν ἄρα σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
 Εἰ μή τυράννων δώμασιν δώσῃ δίκλιν.
 Πέπιθ', ἀποκείνασα κοιράνας χθονός,
 1300 Ἀθῶος αὐτὴ τῶνδε Φεύξεας δόμων;
 Ἄλλ' ἔ γάρ αὐτῆς Φροντίδ', ὡς τέκνων ἔχω·
 Κεῖνλιν μὲν, ὅς ἐδρασεν, ἐρῶσιν κακῶς·
 Ἐμῶν ᾗ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
 Μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένε',
 1305 Μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον Φόνον.
 Χο. ὦ τλήμων, σὺκ οἶδ', οἱ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰᾶσον· ἔ γάρ τέσδ' ἂν ἐφθέγγω λόγους.
 Ἰά. Τίδ' ἐστίν; ἦπερ κάμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
 Χο. Παῖδες τεθνᾶσι χερὶ μητρῶα σέθεν.
 1310 Ἰά. Οἱ μοι, τί λέξῃς; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
 Χο. Ὡς ἐκ' ἐτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
 Ἰά. Πῶ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων;
 Χο. Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὕψι Φόνον.
 Ἰά. Καλᾶτε κληῖδας, ὡς τάχις, πρόσπολοι.
 1315 Ἐκλύεθ' ἀρμῆς, ὡς ἴδω διπλῆν κακὸν
 Τῆς μὲν θανόντας, τὴν ᾗ τίσωμαι δίκην.
 Μή. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
 Νεκρὸς ἐρδυνῶν, κάμῃ τὴν εἰργασμένην;
 Παῦσαι πόνος τέσδ'. εἰ δ' ἐμῷ χρεῖαν ἔχεις,
 1320 Λέγ' εἴ τι βέλλ' χερὶ δ' ἔ ψάυσεις ποτε·
 Τοιόνδ' ὄχημα πατρός' Ἥλιος πατρὸς

Δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

Ἰά. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γόνοι
Θεοῖς τε, καὶμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει.

1325 Ἦτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
Ἐτλης, τεκῆσα, καὶ ἀπὸ ἀπώλεσας.
καὶ ταῦτα δράσας, ἡλίον τε προσβλέψης,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσα δυσεβέστετον.

Ὀλοὶ. ἐγὼ δ' ἵν' ἔφρονῶ, τότε δ' ἔφρονῶν,
1330 Ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρῃ τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἡγήμην, κακὸν μέγα,
Πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἢ σ' ἐθρέψατο.
Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
Κτανῆσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστηον,

1335 Τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργεὺς σκάφος.
Ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφώθεισα δ'
Παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκῆσά μιν τέκνα,
Εὐνῆς ἑκατὶ καὶ λέχῃς σφ' ἀπώλεσας.
Οὐκ ἔστιν ἥτις τῆτ' ἀν' Ἑλληνίδος γυνή

1340 Ἐτλη ποθ', ὣν γε πρόσθεν ἡζίζην ἐγὼ
Γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλεθριὸν τ' ἐμοί,
Λέαιναν, καὶ γυναῖκά, καὶ Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχυσαν ἀγριωτέραν Φύσιν.
Ἀλλ' ἔτι γὰρ ἂν σε μυρίοις ἐνείδῃσι

1345 Δάκοιμι, τοῖόνδ' ἐμπέφυκε σοι θράσος.
Ἐρρ' αἰαχροποιῶ, καὶ τέκνων μιαφόνε.
Ἐμοὶ δὲ τ' ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πέρα.
Ὅς ἔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσεμαι,
Οὐ παῖδας, ὅς ἐφύσα, καὶ ξεθρεψάμην,

1350 Ἐξω

1350 Ἐξω προσειπεν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.

Μή. Ἦ μάκρ' ἂν ἐξέτῃνα τοῖσδ' ἐναντία
Λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο,
Οἳ' ἐξ ἐμῶ πέπονθας. οἷά τ' εἰργάσω.
Σὺ δ' ἔκ ἐμελλες, τὰμ' ἀτιμάσας λέχῃ,

1355 Τερπνὸν διάγειν βίοντον, εὐφελῶν ἐμοί,
οὔθ' ἢ τύραννος, ἔθ' ὁ σοὶ προθεῖς γάμους
Κρέων ἀνατεῖ τῇσδε μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
Πρὸς ταῦτα, καὶ Λεαιναν, εἰ βέλει, κάλει,
καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνὸν ὤκησεν πέδον.

1360 Τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρῆ, καρδίας ἀνθηψάμην.

Ἰά. Καυτὴ γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
Μή. Σάφ' ἴδι· λύει δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ γῆλᾳς.
Ἰά. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
Μή. ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πατρώα νόσω.

1365 Ἰά. Οὐ ποίνυν ἢ μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.

Μή. Ἀλλ' ὕβρις, οἷτε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
Ἰά. Λέχῃς σφε κήζιώσας ἔνεκα κτανεῖν;
Μή. Σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τῷτ' εἶναι δοκεῖς;
Ἰά. Ἦ τις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.

1370 Μή. Οἶδ' ἔκ ἔτ' εἰσί· τῷτο γάρ σε δῆξε).

Ἰά. Οἶδ' εἰσιν, οἴμοι, σῶ κάρα μιάσσορες.
Μή. Ἰσασιν, ὅστις ἤρξε πημονῆς, θεοί.
Ἰά. Ἰσασι δῆτα σὴν ὑπόπτυσον φρένα.
Μή. Στυγῇ πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν·

1375 Ἰά. Καὶ μὲν ἐγὼ σὴν. ῥάδιοί γ' ἀπαλλα-
γαί.

Μή. Πῶς ἔν; τί δράσω; κάρτα γὰρ καὶ γὰρ θέλω.

Ἰά.

Ἰά. Θάψαι νεκρὸς μοι τῆσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.

Μή. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμνος ἀκράϊας θεῶ,

1380 Ὡς μή τις αὐτὰς πολεμίων καθυβρίσῃ,
τύμβος ἀνασπῶν. γῆ δ' τῇδε Σισύφῳ
σεμνίῳ ἐορτῶ, καὶ τέλη προσάφομαι
τολοιπὸν ἀντὶ τῆδε δυσεβὲς φόνος.

Αὐτὴ δὲ γαῖαν εἰμι τὴν Ἐρεχθίδος,

1385 Αἰγεί συνοικήσασα τῷ Πανδίωνι.

Σὺ δ', ὥσπερ εἰκὼν, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
ἀργῆς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

Ἀνάπαιστοι.

Ἰά. Ἀλλὰ σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων,

1390 φονία τε Δίκη.

Μή. Τίς δὲ κλύει σὺ θεὸς, ἢ δαίμων,
τῷ ψυδορκεῖ, καὶ ξιναπάτα;

Ἰά. Φεῦ, Φεῦ μυστάρ, καὶ παιδολέτορ.

Μή. Στείχε πρὸς οἶκός, εἰ θάπτ' ἄλοχον.

1395 Ἰά. Στείχω, διασῶν γ' ἄμóρος τέκνων.

Μή. Οὐπω θρηνεῖς μένε καὶ γῆρας.

Ἰά. ὦ τέκνα φίλτατα. Μ. μητρί γε, σοὶ δ' ἔ.

Ἰά. Κάπειτ' ἔκτας; Μ. πημαίνεσσα σέ.

Ἰά. Αἶ, αἶ. Φιλίᾳ χρήζω σώματος

1400 Παίδων ὁ πάλας, προσπύζαδ'.

Μή. Νῦν σφε προσαιδᾶς, νῦν ἀσπάζῃ,

τότ' ἀπωσάμενος. Ἰά. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακῇ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

Μή.

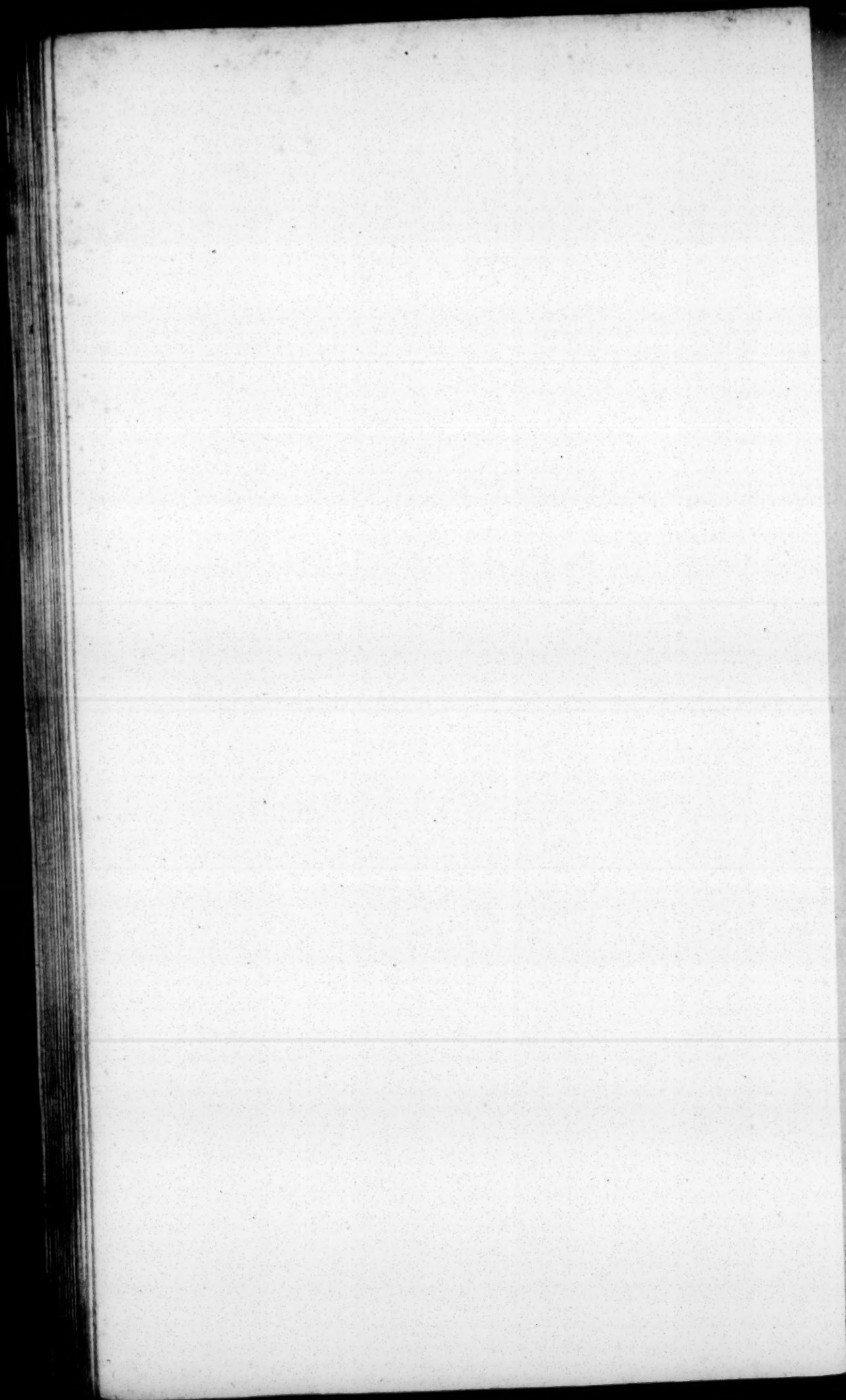
Μή. Οὐκ ἔστι. μάτῳ λόγος ἔρριπται.

1405 Ἰά. Ζεῦ, τὰδ' ἀκῆεις, ὡς ἀπελαυνόμε-
 οθ, οἷά τε πάχομῃ ἐκ τ' μυσαρᾶς,
 Καὶ παυδοφόνῃ τῇσδε λεαίνῃς;
 Ἄλλ' ὅπσον γούν πέρα, καὶ δύναμαι,
 Τάδε θρηνῶ, καὶ πιθάζω,

1410 Μαρτυρόμῃος δαίμονας, ὥς μοι
 Τέκνα κτείνασ', ἀποκωλύεις
 Ψαῦσά τε χερσίν, θάψαι τε νεκρὰς,
 Οὐς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
 Πρὸς σὲ φθιμένους ὀπιδέσθαι.

1415 Χο. “ Πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ,
 “ Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνῃσι θεοί.
 “ Καὶ τὰ δοκηθέντ' ἐκ ἐτελέσθη,
 “ Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὔρε θεός.
 Τσιόνδ' ἀπέσθαι τόδε πρᾶγμα.

Εὐριπίδης Μηδείας Τέλος.

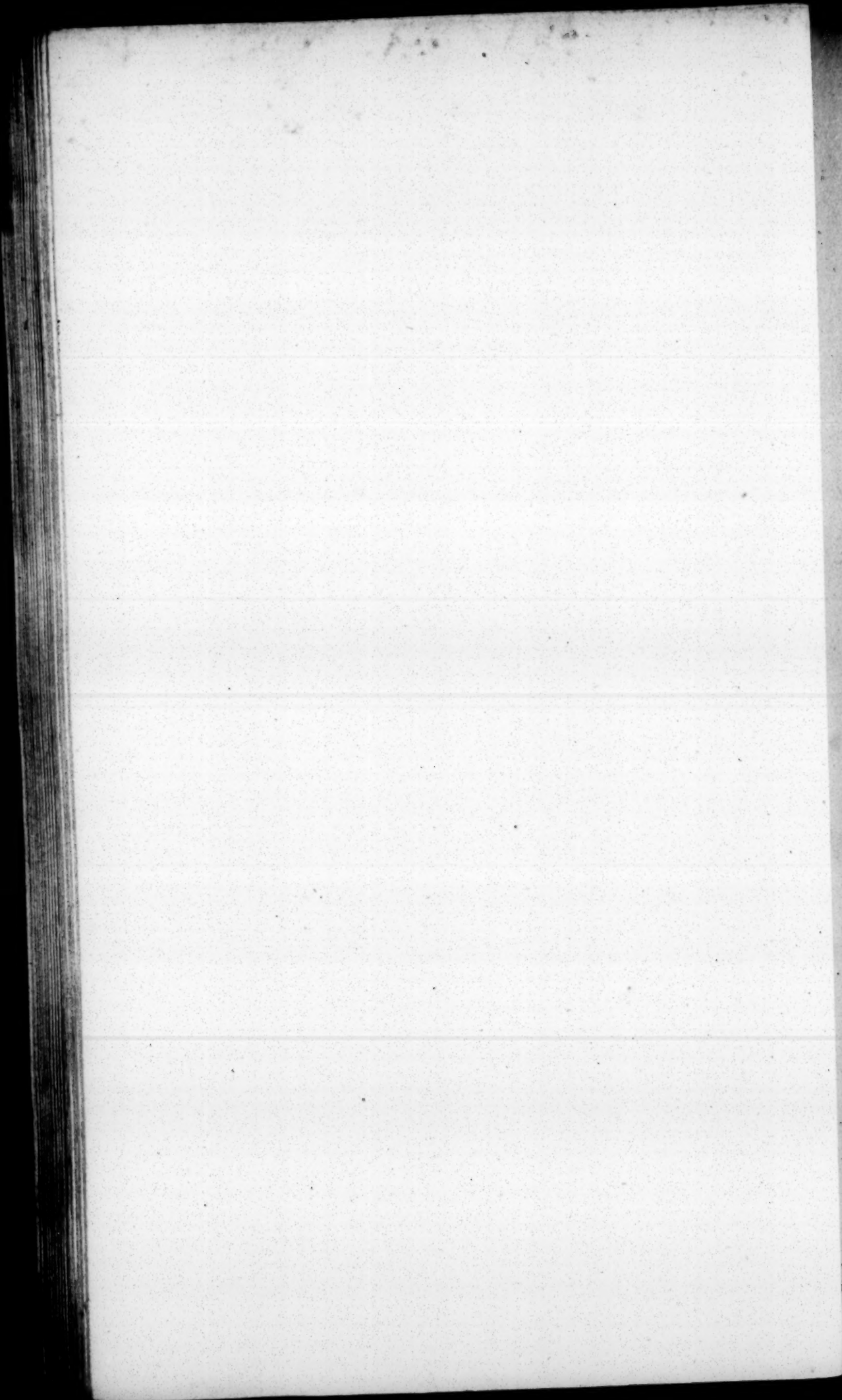

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΑΦρ. ΠΟΛΛΗ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ ἀνώνυμος
 Θεὰ κέκλημαι Κύπρις, ἔραν' τ' ἔσω·
 Ὅσοι τε πόντος, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
 Ναῖσιν εἶσω, Φῶς ὁρῶντες ἡλῖς,
 Τῆς μὲν σέβοντας τὰ μὰ πρεσβεύω κράτη, 5
 Σφάλλω δ' ὅσοι φρονέσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 Ενεσι γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει τόδε,
 Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὑπο.
 Δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τέχῃ·
 Ὁ γὰρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκῳ 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνῶ Πιτθέως παιδεύματα,
 Μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροϊζυίας,
 Λέγῃ κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι·
 Ἀναίνεται ᾗ λέκτρα, καὶ φαίνει γάμων.
 Φοῖβος δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν, Διὸς κόρην 15
 Τιμᾶ, μεγίστῳ δαιμόνων ἡγούμενος·
 Χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένω ξυῶν αἰεὶ,

Κυσὶν ταχέαις θῆρας ἐξαίρῃ χθονός,
 Μείζω βροτείας προσπесῶν ὁμιλίας.
 Τότοισι μὲν γ' ἐν ἑ φθονῶ τί γάρ με δεῖ; 20
 Α δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
 Πάλαϊ προκόψας, ἑ πονῶ πολλῶ με δεῖ.
 Ἐλθόντα γάρ νιν Πιθέως πότε ἐκ δόμων
 Σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων 25
 Πανδίωνος γῆν, πατρός εὐγενῆς δάμαρ
 Ἰδύσα Φαίδρα, καρδίαν κατέχευτο
 Ἐρωτι δεινῷ, τοῖς ἐμοῖς βελεύμασι.
 Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροίηνιαν,
 Πέτρην παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον 30
 Γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο,
 Ἐρῶσ' ἔρωτ' ἐκδήμον· Ἰππολύτῳ δ' ἐπὶ
 Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρύσας θεῖαν.
 Ἐπεὶ ᾗ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 Μίασμα Φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν, 35
 Καὶ τήνδε σὺ δάμαρτι ναυσολῆι χθόνα,
 Ἐνιαυσίαν ἐκδήμον αἰνέσας Φυγὴν,
 Ἐνπαῦθα δὴ σένεσα, κακπεπληγμένη
 Κέντροις ἔρωτος ἢ πέλαγ', ἀπόλλυται
 Σιγῇ· ζύνοιδε δ' ἔτις οἰκετῶν νόσον. 40
 Ἀλλ' ἔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
 Δείξω ᾗ Θησεῖ πρᾶγμα, κακφανήσεται·
 Καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα,
 Κτενέϊ πατὴρ ἀραίῃσιν, ἃς ὁ πόντιος
 Ἀναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας, 45

Μηδὲν μάταιον ἐς τρεῖς εὐζαῶς θεῶ.
 Ἡ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
 20 φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' ἐ' προτιμήσω κακόν,
 Τῷ μὴ ἐ' παραχρῆν τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς ἐμοί
 Δίκην ποσούτην ὥςέ μοι καλῶς ἔχειν. 50
 Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θεσέως
 Στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
 25 Ἰππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
 Πολὺς δ' ἀμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπιθόπας
 Κῶμος λέλακεν, Ἀρτεμιν τιμῶν θεὸν 55
 ὕμνοισιν· ἐ' γὰρ οἷδ' ἀνεωγμύρας πύλας
 Ἀδᾶ, Φάος τε λοῖσθιον βλέπων τόδε.——

30 Ἰππ. Ἐπεσθ' ἄδοντες ἔπεσθε
 Τὰν Διὸς ἔρανίαν Ἀρτεμιν,
 Ἀρτεμιν, ἃ μελόμεσθα. 60

Χθ. Πότνια, πότνια, σεμνοτάτα.
 Ζανὸς γένεθλον,
 35 Χαῖρέ μοι ὦ κόρα,
 Χαῖρέ μοι Λατῶς
 Ἀρτεμι καὶ Διὸς, 65
 Καλλίσα πολὺ παρθέναν,
 Αἰ μέγαν κατ' ἔρανόν
 40 Νάϊετ' εὐπατέρειαν αὐλάν,
 Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον.
 Χαῖρέ μοι ὦ καλλίσα, 70
 Καλλίσα τῶν κατ' Ὀλύμπου

Παρθένων Ἀρτεμι.

45 Ἰππ. Σοὶ τόνδε πλεκτὸν σέφανον ἐξ ἀκηράτε

- Λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας Φέρω,
 Ενθ' ἔτε ποιμὴν ἀξιοῖ Φέρβειν βοτὰ, 75
 Οὐδ' ἤλθε πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
 Μέλιστα λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται,
 Αἰδῶς ἣ ποταμίαισι κηπύει δρόσοις.
 Οσοις διδακτὸν μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσῃ
 Τὸ σωφρονεῖν εἰληχεν εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ, 80
 Τέτοιοις δρέπεσθαι, τοῖς κακοῖσι δ' ἔθιμις.
 Αλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
 Ανάδημα δέξαι, χειρὸς εὐσεβῆς ἄπο.
 Μόνῳ γάρ ἐσι τέτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν
 Σοὶ καὶ ζῶειμι, καὶ λόγοις ἀμέδομαι, 85
 Κλύων μὲν αὐδὴν, ὄμμα δ' ἔχ' ὁρῶν τὸ σόν.
 Τέλος ἣ κάμφαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίβ.
 Θε. Αναξ, Θεὸς γὰρ δεσπότης καλεῖν χρεῶν,
 Ἀρ' ἂν τι μὲ δέξαιο βελεύσαντος εὖ;
 Ιππ. Καὶ κάρτα γ' ἦ γὰρ ἔσοφοι Φαηνοίμεθ' ἄν. 90
 Θε. Οἶδ' ἔν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος;
 Ιππ. Οὐκ οἶδα· ἔ, δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
 Θε. Μισεῖν τὸ σεμνόν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν Φίλον.
 Ιππ. Ορθῶς γε· τίςδ' ἔσ' σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
 Θε. Εν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις; 95
 Ιππ. Πλείση γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
 Θε. Ἡ καὶν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τόδε;
 Ιππ. Εἵπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χράμεθα.
 Θε. Πῶς ἔν σύ σεμνήν δαίμον' ἔπεισεννέπεις;
 Ιππ. Τίν'; εὐλαβῶ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ νόμα. 100
 Θε. Τήνδ', ἣ πύλασι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.

Ιππ. Πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνὸς ὦν ἀσπάζομαι.

Θε. Σεμνὴ γε μέντοι, καὶ πόσημος ἐν βροτοῖς.

Ιππ. Ἀλλοισιν ἄλλος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.

Θε. Εὐδαιμονοίης νῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ.

105

Ιππ. Οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.

Θε. Τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρηστὸς χρεῶν.

Ιππ. Χωρεῖτ' ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους,

Σίτων μέλεσθε· τέρπνόν ἐκ κυναγίας

Τράπεζα πλήρης, καὶ καταψήχειν χρεῶν

110

Ιππας, ὅπως ἀν' ἄρμασι ζεύξας ὑπο,

Βορᾶς κορεθεῖς, γυμνάσω τὰ πρὸς Φοῖα.

Τὴν σὴν ἢ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

Θε. Ἡμεῖς ἢ, τὰς νέας γὰρ ἔμιμητόν,

Φρονέοντες ἔτις ὡς πρέπει δόλοισι λέγειν,

115

Προσδύχομεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,

Δέσποινά Κύπρι· χρὴ ἢ συγγνώμην ἔχειν,

Εἴ τις σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχχνον ἐντὸν Φέρων,

Μάταμα βάζει· μὴ δόκει τὰτ' κλύειν.

Σοφωτέρως γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι θεός. —

120

Στροφὴ α'.

Χο. Ωκεανὸς τις ὕδωρ

Στάχθ' αὖ πέτρα λέγεται,

Βαπτὰν κάλπισι ρυτὰν παγὰν

Προῖῃσα κρημνῶν·

Τόθι μοι τίς ἦν φίλα,

125

Πορφύρεα Φάρεα

Ποταμία δρόσῳ

Τέγγυσα, θερμὰς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας

Εὐ-

Ιππ.

Εὐαλίς κατέβαλεν ὅθεν μοι
Πρώτα Φάτις ἦλθε, δέσποιναν

130

Αντιπροφὴ ἀ.

Τειρομέναν νοσερᾷ
Κοίτα, δέμας ἐντὸς ἔχειν
Οἴκων λεπτὰ ἣ Φάρεα ξανθὰν
Κεφαλὰν σκιάζειν.

Τελτάταν δὲ νιν κλύω

135

Τάνδε κατ' ἀμβροσίῃς

Στόματος ἀμέραν

Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴχεν,

Κρυπτῷ τε πένθει θανάτῃ θέλουσιν

Κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον.

140

Στεροφὴ β'.

Σὺ γὰρ ἔνθεος, ὦ κέρα,

Εἰτ' ἐκ Πανὸς, εἴθ' Ἐκάτας,

Ἡ σεμνῶν Κορυβάντων,

Ἡ ματρὸς ἑρείας Φοιταλέα.

Σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον

145

Δίκτυναν ἀμπλακίαις

Ανίερος ἀθύτων πελάων τρύχη.

Φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,

Χέρσιν θ' ὑπὲρ πελάγους,

Δίναισι νοτίαις ἄλμας.

150

Ἀντιπροφὴ β'.

Ἡ πόσιν τὸν Ερεχθιδᾶν

Αρχαγόν, τὸν εὐπατρίδαν,

Πη-

Πηγαίνῃ τις ἐν οἴκοις,
 Κρυπτᾷ γε κοίτα τῶν σῶν λεχέων·
 Ἡ ναυδάτας τις ἔπλωσεν
 Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
 Λιμνῶν τὸν εὐζεινότατον ναύταις,
 Φήμαν πέμπων βασιλείᾳ·
 Λύπα δ' ὑπὲρ παθέων
 Εὐναία δέδετα ψυχά.

155

160

Επωδός.

Φιλῇ ᾗ τᾷ δυσρόφῳ γυναικῶν
 Ἀρμονία κακὰ δύσανος
 Ἀμηχανία συνοικεῖν
 Ωδίνων τε καὶ δυσφροσύνας· δι' ἐμᾶς
 Ἡῖζε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὔρα.
 Τὰν δ' εὐλοχον ἔρανίαν
 Τόξων μεδέεσσαν
 Ἀρτεμιν αὐτῶν.
 Καί μοι πολυζήλωτος
 Αἰεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.

165

170

Ἀνάπαισοι.

Ἀλλ' ἤδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν
 Τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων,
 Στυγρὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.
 Τί ποτ' ἐςὶ μάθῃν ἔραται ψυχὰ,
 Τί δεδήληται

175

Δέμας ἀλλόχρουν βασιλείας.

Τρο. Ω κακά θνητῶν, συγεραί τε νόσοι,
 Τί σ' ἐγὼ δράσω; τί ᾗ μὴ δράσω;

I

Τέδε

Τόδε σοι Φέγγος λαμπρὸν, ὃδ' αἰθήρ.
 Εἶω δὲ δόμων ἤδη νοσερᾶς
 Δέμνια κοίτας.

180

Δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι.
 Τάχα δ' εἰς θαλάμῃς στεύσεις τὸ πάλιν.
 Ταχὺ γὰρ σφάλῃ, καὶ δὲν χαίρεις.
 Οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν
 Φίλτερον ἡγή.

185

Κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν.
 Τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλᾶν, τῷ δὲ, συνάπτει
 Λύπη τε Φρενῶν, χερσὶν τε πόνος.
 Πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
 Κἄν ἐσι πόνων ἀνάπαυσις.

190

Αλλ' ὅτι τῷ ζῆν Φίλτερον ἄλλο
 Σκότος ἀμπίχων κρύπτει νεφέλαις,
 Δυστέρωτες δὲ φαίνόμεθ' ὄντες
 Τῷ δ', ὅτι τῷτο εἴλβει κατὰ γῆν,
 Δι' ἀπειροσύναν ἄλλῃς βιώτῃ,
 Κἄν-ἀπόδειξιν ἢ ὑπὸ γάλας.
 Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

195

Φαί. Αἰρετέ μὲν δέμας· ὀρθῶτε κάρα·
 Λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, Φίλαι.
 Λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας, πόροιοι.
 Βαρύ μοι κεφαλῇς ἐπικρανὸν ἔχειν.
 Αφελ', ἀμπετάστον βόσρυχον ἅμοις.

200

Τρο. Θάρσῃ τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
 Μετάβαλλε δέμας.

205

Γᾶον δὲ νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας

Καὶ

Καὶ γενναίῃς λήματος οἴσεις·
Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

Φαί. Ε. ἔ.

Πῶς ἂν δροσερᾶς δότῃ κρηνίδῃ
Καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν;
Υπὸ τ' αἰγέροις, ἔν τε κομήτῃ
Λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπαυσαίμαν;

210

Τρο. Ω παῖ, τί θροεῖς;

Οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ,
Μανίας ἔποχον ῥιπτῆσα λόγον.

215

Φαί. Πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἴμι πρὸς ὕλαν,
Καὶ παρὰ πύκας, ἵνα θηροφόνοι
Στείβῃσι κύνες,

Βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχεπτόμεναι
Πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωύξαι,
Καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ῥίψαι
Θεοσαλὸν ὄρπακ' Ἰπίλογχον ἔχσ'
Εν χειρὶ βέλος.

220

Τρο. Τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις;

225

Τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης;
Τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
Παρὰ γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
Κλιτὺς, ὅθεν σοὶ πῶμα γένοιτ' ἄν,

Φαί. Δέσποιν' ἀλίας Ἀρτεμι λήμνας,

230

Καὶ γυμνασίῳ τῶν ἱπποκρότων,
Εἶθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
Πῶλ' ἐνέτας δαμαλιζόμενα.

Τρο. Τί τὸδ' αὖ παράφρον ἑρρίψας ἔπος;

Νῦν δὴ μὲν ὄρος βάσ' ὅππ' ἰθήρας 235
 Πόθον ἐσέλλε· νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
 Ἐπ' ἀκυμάντοισι πώλων ἔρασαι.
 Τάδε μαντείας ἄζια πολλῆς,
 Οἷσι σε θεῶν ἀνασειράζει,

Καὶ παρακόπτει Φρένας, ὧ παῖ. 240

Φαί. Δύσανος ἐγὼ, τί ποτ' εἰργασάμαν;
 Ποῖ παρεπλάγχθον γνώμας ἀγαθὰς;
 Εἰ μάντιν, ἔπεσον δαίμονος ἅτα.
 Φεῦ· Φεῦ· τλήμων.

Μαῖα, πάλιν με κρύψον κεφαλάν· 245

Αἰδομένα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
 Κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,
 Καὶ ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται.

Τὸ γὰρ ὀρθῶς γνώμαν, ὀδυῖα·
 Τὸ ἧ' μαρινόμῃον, κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ 250
 Μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέεσθαι.

Τρο. Κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὴ θάνατος
 Σῶμα καλύψει;

Πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.
 Χρὺν γὰρ μετρίας εἰς ἑλλήλους 255
 Φιλίας θνητὸς ἀνακίρνασθαι,

Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
 Εὐλύτα δ' εἶναι σέργηθρα φρενῶν,
 Ἀπὸ τ' ὥσασθαι, ἢ ζυντεῖναι.

Τὸ δ' ὑπὲρ διασῶν μίαν ὠδίνειν 260
 Ψυχάν, χαλεπὸν βάρος, ὡς καὶ γὰρ
 Τῆσδ' ὑπὲρ αλγῶ.

βίότη δ' ἀτρεκέϊς Ὀπιτηδεύσεις
 φασι σφάλλειν πλεόν, ἢ τέρπειν,
 τῇ δ' ὑγίεια μᾶλλον πολεμεῖν.
 οὕτω τὸ λίσσιν ἥσσον ἐπαμῶ
 τῷ μηδὲν ἄραν,

265

καὶ ζυμφήσῃ σοφοί μοι.

Χο. Γυναι γεραιὰ βασιλίδος πεισὴ τροφὴ
 φαίδρας, ὀρώμεν τάσδε δυσλίγας τύχας.
 Αἴσημα δ' ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·
 σοὶ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βυλοίμεθ' ἂν

270

Τρο. Οὐκ οἶδ' ἐλεγχεσθ'· ἔ γάρ ἐννέπειν θέλει.

Χο. Οὐδ' ἥτις δέχῃ τῶνδε πημάτων ἔφυ;

Τρο. Εἰς ταυτὸν ἥκει· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

275

Χο. Ὡς ἀδενεῖ τε καὶ κατέζανται δέμας.

Τρο. Πῶς δ' ἔ, τετταίαν γ' ἔσ' ἄσιτος ἡμέραν;

Χο. Πότερον ἔω' αἵτης, ἢ θανεῖν πειρωμένη;

Τρο. Θανεῖν· ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίη.

Χο. Θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἔξαρκεῖ πόσι.

280

Τρο. Κρύπτει γὰρ ἡδὲ πῆμα, καὶ φησιν νοσεῖν.

Χο. Ὅδ' εἰς πρόσωπον καὶ τεκμαίρεται βλέπων;

Τρο. Εκδήμος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθινός.

Χο. Σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη

νόσον πυθέσθαι τῆσδε, καὶ πλάνον φρενῶν;

285

Τρο. Εἰς πάντ' ἀφίγμαι, καὶ δὲν εἰργασμαι πλεόν.

οὐ μὲν ἀνήσω γ' ἔδὲ νῦν προθυμίας,

ὥς ἂν παρῶσι καὶ σύ μοι ζυμμαρτυρῆς,

οἷα πέφυκα δυστυχῶσι δεσπότηαις.

Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων

290

Λαθώμεθ' ἄμφω· καὶ σύ θ' ἡδίων γενῆ,
 Σπυγνὴν ὄφρυν λύσασα, καὶ γνώμης ὁδόν,
 Εγὼ θ' ὅπῃ σοί μὴ καλῶς τόθ' εἰπέμην,
 Μεθεῖς, ἐπ' ἄλλον εἴμι βελτίῳ λόγον.

Κεῖ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,

295

Γυναικες αἶδε συγκαθίσταμαι νόσον.

Εἰ δ' ἐκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,

Λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.

Εἶεν· τί σιγᾶς; ἐκ ἐχρῆν σιγᾶν, τέκνον,

Ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν ἦν τι μὴ καλῶς λέγω,

300

Ἡ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.

Φθέγγῃ τί· δεῦρ' ἄθρησον· ὦ τάλαρ' ἐγὼ.

Γυναικες, ἄλλως τέτδε μοχθῶμεν πόνας,

Ἴσον δ' ἀπεςμεν τῶν πρὶν· ἔτε γὰρ τότε

Λόγοις ἐτέγγεθ' ἡδὲ, νῦν τ' ἐπείθεται.

305

Ἀλλ' ἴαθι μέντοι (πρὸς τὰδ' αὐταδέσπερα

Γίγνησθαι λιλύσσης) εἰ θανῇ, πρὸς δὲ σὺς

Παῖδας, πατρώων μὴ μεθεῖζοντας δόμων·

Μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππεῖαν ἀμαζόνα,

Ἡ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο

310

Νόστον, φρονέοντα γνήσι, οἷάδ' αὖτις καλῶς,

Ἰππόλυτον. Φ. οἶμοι. Τ. θιγγάνει σέθεν τόδε;

Φαί. Απώλεσάς με, μαῖα, καὶ σε πρὸς θεῶν

Τῶδ' ἀνδρὸς αὐτίς λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

Τρο. Ορᾶς; Φρονεῖς μὲν εὖ· φρονέουσα δ', ἐπεὶ θελεῖς 315

Παῖδας τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

Φαί. Φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.

Τρο. Ἀγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις.

Φαί.

- Φαί. Χεῖρες μὲν ἀγναὶ Φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.
 Τρο. Μῶν ἐξ ἐπακτῶ πημονῆς ἐχθρῶν τινος; 320
 Φαί. Φίλος μ' ἀπόλλυσ', ἐχ' ἐπῆσεν ἐχ' ἐκῶν.
 Τρο. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;
 Φαί. Μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκείνον ὀφθαίλω κακῶς.
 Τρο. Τί γὰρ τὸ δεινὸν τῷδ', ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν;
 Φαί. Εἰ μ' ἁμαρτεῖν' ἐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω. 325
 Τρο. Οὐ δῆδ' ἐκῶσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελείψομαι.
 Φαί. Τί δρᾷς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;
 Τρο. Καὶ σῶν γε γονάτων ἐ μεθήσομαι ποτε.
 Φαί. Κάκ' ὦ τάλανα σοὶ, τάδ' εἰ πύεση κακά.
 Τρο. Μείζον γὰρ ἢ σὲ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν; 330
 Φαί. Ολῇ τὸ μῦθος πρᾶγμα' ἐμοὶ τιμὴν φέρεται
 Τρο. Κάπειτα κρύπτεις χρήδ' ἰκνεμένης ἐμῆ;
 Φαί. Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.
 Τρο. Οὐκ ἔν λέγῃσα, τιμωτέρα φανῇ.
 Φαί. Ἀπελθε πρὸς θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέγες. 335
 Τρο. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον ἐ δίδως ὃ χρῆν.
 Φαί. Δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδῶμαι τὸ σῖν.
 Τρο. Σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ ἐ' ντεῦθεν λόγος.
 Φαί. Ω τλήμων, οἷον μῆτερ ἡράδης ἔρον;
 Τρο. Ὀν ἔχε παῖρα, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε; 340
 Φαί. Σὺ τ' ὦ τάλαιν' ὅμαιμε, Διονύσε δαμαρ.
 Τρο. Τέκνον, τί πάχεις; συγγόνους κακοῖροφεις;
 Φαί. Τρίτη δ' ἐγὼ δύσηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
 Τρο. Ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προθήσεται λόγος;
 Φαί. Ἐκείθεν ἡμεῖς, ἐ νεωστὶ δυσυχεῖς. 345
 Τρο. Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βέλομαι κλύειν.

Φαί.

Φαί. Φεῦ.

Πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις· ἅ' μ' ἐχρῆν λέγειν;

Τρο. Οὐ μάντις εἰμὶ τὰ Φανῇ γνῶναι σαφῶς.

Φαί. Τὶ τῷδ' ὁ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἔρᾶν; 350

Τρο. Ἡδιστον, ὦ παῖ, ταυτὸν, ἀλγεινόν τ' ἅμα.

Φαί. Ἡμεῖς ἂν εἴμεν πατέρω κεχρημένα.

Τρο. Εἴ Φῆς; ἔρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων πινὸς;

Φαί. Οὐκ οἶδ' ἑστὸς ἐστ' ὁ τῆς ἀμαζόνος.

Τρο. Ἰππόθυτον αὐδᾶς; Φαί. σὺ γὰρ ἐκ ἐμῶ κλύεις. 355

Τρο. Οἶμοι τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

Γυναικες, σὺκ ἀνάχετ'· ἐκ ἀνέξομαι
ζῶσ'· ἐχθρὸν ἡμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ Φάος.

ΡΙΨΩ, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι

βίᾳ θανῶσα· χαίρετ'· ἐκ ἐτ' εἰμ' ἐγώ. 360

Οἱ σώφρονες γὰρ ἐχ' ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως,

κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις ἐκ ἄρ' ἦν θεὸς,

ἀλλ' εἴτι μείζον ἄλλω γίγνεται θεῶ,

ἡ τήνδε, καὶ μὲ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

Στροφή

Χο. Αἶες ὦ, ἐκλυες ὦ, 365

ἀνήκεις τᾶς τυράννης

πάθεις μέλαι θροόμενας.

Ολοίμαν ἔγωγε, πρὶν σ' ἂν φίλαν

κωταλύσαι φρένα.

ἰὼ μοι μοι· Φεῦ· Φεῦ· 370

ὦ τάλανα τῶνδ' ἀλγέων.

ὦ πόνοι τρέφοντες βροτᾶς.

Ολω-

Ολωλας· ἔξέφηνας εἰς Φάος κακά.

Τίς σε παναμέριος ὁδε χρόνος μένει;

Τελυτήσεται τι καινὸν δόμοις.

375

Ἀσημα δ' ἔκ' ἔτ' ἐστὶν οἱ Φθίνει τύχα

Κύπεριδος, ὦ τάλανα παῖ Κρησία.

Φαί. Τροϊζήνιαι γυναῖκες, αἱ τίδ' ἔχατον

Οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,

Ἦδη πότε ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ

380

Θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίῃ.

Καί μοι δοκῶσιν ἔκ' κατὰ γνώμης φύσιν

Πράσσειν κάκιον· ἐστὶ γὰρ τόγ' εὖ φρονεῖν

Πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τόδε.

Τὰ χρής' Ὀπισθάμεθα, καὶ γιγνώσκωμεν,

385

Οὐκ ἐκπονῶμεν δ'· οἱ μὲν, ἀρχίας ὕπερ,

Οἶδ' ἡδονὴν προφέντες ἀντὶ τῆς καλῆς

Ἀλλῶ τιν'· εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ εἰς,

Μακραί τε λέγεται, καὶ χολή, τερπνὸν κακόν,

Αἰδώς τε· διασθαι δ' εἰσὶν· ἢ μὲν, ἔκ' κακή,

390

Ἡ δ' ἄχθος οἴκων· εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,

Οὐκ ἂν δύ' ἦσιν ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.

Ταῦτ' ἔν' ἐπειδὴ τυγχάνω πρόγονος' ἐγώ,

Οὐχ ἔοθ' ὁποῖα Φαρμάκῳ διαφθερεῖν

Εμελλον, ὥς τε τῶν παλιν πεσεῖν Φρενῶν.

395

Δέξω ἦ καὶ σοὶ τ' ἐμῆς γνώμης ὁδόν.

Ἐπεὶ μ' ἔρωσ' ἔτρωσεν, ἐσκόπην ὅπως

Κάλλισ' ἐνέγκαμ' αὐτὸν· ἡρξάμην μὲν ἔν'

Ἐκ τῆςδε σ. γὰν τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον.

Γλώσση γὰρ ἔδεν πεισόν· ἢ θυγαῖα μὲν

400

Φρονήματ' ἀνδρῶν νῆθετῆν Ἰπίστῳ,
 Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
 Τὸ δεύτερον δέ, τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα, πρᾶνοσάμην.
 Τρίτον δ', ἐπεὶ δὴ τοῖσιν ἔκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξε μοι
 Κράτισον· ἔδεις ἀντερεῖ βελεύμασιν.
 Εμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ,
 Μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλὰς ἔχειν.
 Τὸ δ' ἔργον ἤδη, τὴν νόσον τε δυσκλεῖα·
 Τυνὴ τε πρὸς τοῖσδ' ἔσ' ἐρίγνωσκον καλῶς,
 Μίσσημα πάσιν. ὣς ὅλοιτο παγκάκως
 Ἦτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰχρύνειν λέχη
 Πρώτῃ θυραίῃς· ἔκ δὲ γενναίων δόμων
 Τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν,
 Ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 Ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ.
 Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 Λάθρα δὲ τόλμας καὶ καλὰς κέκτημένας.
 Αἱ πᾶς ποτ', ὧ δέσποινά ποντία Κύπρι,
 Βλέπῃσιν εἰς πρόσωπα τ' ἕνευνετῶν,
 Οὐδὲ σκότον φρίσσει τ' ἕνεργάτην,
 Τέρεμνά τ' οἴκων, μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
 Ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τῶτ' ἀποκτείνῃ, φίλαι,
 ὣς μὴ ποτ' ἄνδρα τ' ἐμὸν αἰχρύνασ' ἀλῶ,
 Μὴ παῖδας, ὥς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλευθεροὶ
 Παρρησία θάλλοντες, οἰκοῖεν πόλιν
 Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς ἕνεκ' εὐκλεεῖς.

Δαλοῖ γδ' ἄνδρα, καὶν θρασύσπλαγχνός τις ἦ,
 Όταν ξυειδῇ μητρός ἢ πατρὸς κακὰ. 430
 Μόνον ᾗ τῶτο φάσ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 Γνώμῃ δικαίαν καγαθὴν ὅτῳ παρῇ.
 Κακὸς ᾗ θνητῶν ἐξέφλυ' ὅταν τύχη,
 Προθεῖς κάτοπτρον ὥς παρθένα νέα,
 Χρόνος· παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθείην ἐγώ. 435
 Χο. Φεῦ· Φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῶς καλόν,
 Καὶ δόξαν ἐοθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
 Τρο. Δέσποιν', ἐμοὶ τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
 Ἡ σὴ, παρέχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον.
 Νῦν δ' ἐννῶσμαι φαῦλος ἔσσι· καὶ βροτοῖς 440
 Αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σφώτεραι.
 Οὐ γδ' περισδὸν ἔδεν, ἔδ' ἔξω λόγῳ
 Πέπονθας· ὄργαι δ' εἰς σ' ἐπέκκησαν θεᾶς.
 Εἰς, τί τῷτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 Κάπειτ' ἔρωτος ἔνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 445
 Οὐκ ἄράγ' ἔδει τοῖς ἐρώσι τῶν πέλας,
 Ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτὰς χορεύων.
 Κύπρις γδ' ἔφορητος, ἦν πολλὴ ρύη.
 Ἡ τὸν μὲν εἰκόνθ', ἡσυχῇ μετέρχεται·
 Ὀν δ' ἂν περισδὸν, καὶ φρονέωνθ' ὄρη μέγα, 450
 Τῷτον λαβῶσα, πῶς δοκεῖς, καθύβριτε.
 Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρ'· ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
 Κλύδωνι Κύπρις. πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.
 Ἡ δ' ἐστὶν ἡ σπείρασι, καὶ διδῶσ' ἔρον,
 Οὐ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθον' ἔχθρονοι. 455
 Ὅσοι μὲν ἔν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων

Εχουσιν, αὐτοί τ' εἶσιν ἐν μέσσαις αἰεῖ,
 Ἰοῦσι μὲν Ζεὺς ὡς ποτ' ἠραοδὴ γάμων
 Σεμέλης· ἴσασι δ' ὡς ἀνὴρπασέν ποτε
 Ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεὸς ἑως, 460
 Ἐρωτος ἔνεκ· ἀλλ' ὅμως ἐν ἔρανῳ
 Ναίεσι, καὶ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεός·
 Στέργῃσι δ', οἶμαι, ξυμφορᾶν νικῶμενοι.
 Σὺ δ' ἐκ ἀνέστη; χρεὴν σ' ἔπι ρητοῖς ἄρα
 Πατέρα φυτεύειν, ἢ πὶ δεσπόταις θεοῖς 465
 Ἀλλοισιν, εἰ μὴ τάδε γε σέρξεις νόμους.
 Πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν,
 Νοσθεῖν ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
 Πόσους ᾗ πασι πατέρας ἡμαρτηκόσι
 Συνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ 470
 Τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
 Οὐδ' ἐκπονέειν τοι χρεὴ βίον λίαν βροτῆς·
 Οὐδὲ σέγγην γὰρ, ἥς κατηρεφέας δόμοι,
 Καλῶς ἀκρεβώσκειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 Πесῆσ', ὅσην σὺ, πῶς ἂν ἐκνεύσῃ δοκεῖς; 475
 Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 Ἀνθρώπος ἔσθα, κάρτα γ' εὖ πράξεις ἄν.
 Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λήγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 Ληξόν δ' ὑβρίζεσ'· ἐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 Τάδ' ἐστὶ, κρέσσω δαμμόνων εἶναι θέλειν. 480
 Τόλμα δ' ἐρώσα· θεὸς ἐβελήθη πᾶδε.
 Νοσῆσα δ', εὖ πως τὴν νόσον κατασρέφῃ.
 Εἰσὶν δ' ἐπωδαί, καὶ λόγοι θελκτήριοι.
 Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσος.

Ἡ τ' ἄρά γ' ὄψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν, 485

Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὐρήσομεν.

Χο. Φαῖδρα, λεγέ μὲν ἤδε χρησιμώτερα
Πρὸς τὴν παροῦσαν συμφοράν· αἰνῶ δέ σε.
Ο δ' αἶνος ἔπος, δυσχερέστερος λόγων
Τῶν τῆσδε, ἔ σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν. 490

Φαί. Τοῦτ' ἔοθ', ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκισμένας,
Δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίσαν λόγοι.
Οὐ γὰρ τι τοῖσιν ὥσιν περπνὰ δεῖ λέγειν,
Ἀλλ' ἐξ ὅττις τις εὐκλεὲς γενήσεται.

Τρο. Τί σεμνομυθεῖς; ἔ λόγων εὐαχημόνων 495
Δεῖ σ', ἀλλὰ πένδρος· ὥς τάχος διίστεον
Τὸν εὐθὺν ἐξαιπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πὶ συμφοραῖς βίος
Τοιαῖσδε, σῶφρων δ' ἔσ' ἐτύγχανες γυνή,
Οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς ἔνεχ', ἡδονῆς τε σῆς, 500
Προσῆγον ἂν σε δεῦρο· νῦν δ' ἀγῶν μέγας
Σῶσαι βίον σὸν, καὶ ἐπίφθονον τόδε.

Φαί. Ω δεινὰ λέξας, ἔχι συγκλήσεις τόμα,
Καὶ μὴ μεθήσεις αὐτὶς αἰσχίστους λόγους;

Τρο. Αἶσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τ' καλῶν τὰ δ' ἔσι σοι. 505
Κρεῖσσον δὲ τῆρρον εἶπερ ἐκτώσειέ σε,
Ἡ τᾶνομ', ὧ σὺ κατθανῇ γαυρημένη.

Φαί. Καὶ μή γε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γὰρ, αἰσχροῦ,
Πέρα παρθῆς τῶνδ', ὥς ὑπείργασμαι μὲν εὖ
Ψυχὴν ἔρωτι. ταῖσρα δ' ἦν λέγεις καλῶς, 510
Εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

Τρο. Εἴ τι δόκει σοι, χρῆν μὲν ἔσ' ἀμαρτάνειν.

- Εἰ δ' ἔν, πιθ' μοι· δαυτέρα γὰρ ἡ χάρις.
 Ἔσιν κατ' οἴκῃς φίλτρα μοι θελκτήρια
 Ἐρωτος· ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, 515
 Ἀ σ' ἔτ' ἐπ' αἰαχοῖς, ἔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
 Παύσει νόσος τῆσδ', ἣν σὺ μὴ γένη κακὴ.
 Δεῖ δ' ἐξ ἐκένυς δὴ τι τοῦ ποθεμένῃς
 Σημεῖον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἄπο
 Λαβεῖν, τυνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν. 520
 Φαί. Πότερα δέ, χρεῖσόν, ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
 Τρο. Οὐκ οἶδ'· ὄνασθ, μὴ μαθεῖν βέλῃς, τέκνον.
 Φαί. Δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ.
 Τρο. Πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴδι· δεμαίνεις ᾗ τί;
 Φαί. Μὴ μοι τι θεσέως τῶνδε μηνύσης πόκω. 525
 Τρο. Εἰσον ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 Μόνον σύ μοι δέσποινα ποντία Κύπρι,
 Συνεργὸς εἴης· τᾶλλα δ' οἱ ἐγὼ φρονῶ,
 Τοῖς ἐνδον ἡμῖν ἀρκεσεὶ λέξαι φίλοις.

Στροφη α'.

- Χο. Ἐρως, ἔρως, ὃ κατ' ὀμματων 530
 Στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 Ψυχᾷ χάριν, ἔς Ἰπτιρατεύση,
 Μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης,
 Μήδ' ἄρρυθμος ἔλθοις.
 Οὔτε γὰρ πυρὸς, ἔ 535
 τ' ἄσρων ὑπέρτερον βέλος,
 Οἷον τὸ τᾶς Αφροδίτας

Ιησιν ἐκ χερῶν
Ερως ὁ Διὸς παῖς.

Αντιστροφὴ α΄.

Ἀλλως ἄλλως παρά τ' ΑΛΦεῶ,
Φοῖβος τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοισ,
Βῆταν Φόνον Εἰλᾶς ἀέξει δῆ.
Ερωτα ἧ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
Τὸν τᾶς ΑΦροδίτας
Φιλτάτων θαλάμων
Κληδῶνον, ὃ σεβίζομεν,
Πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης
Ιόντα συμφορᾶς
Θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

Στροφὴ β΄.

Τὰν μὲν Οἰχαλία
Πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
Ἀνανδρον τὸ πρῖν, καὶ
Ἀνυμφον οἴκῳ
Ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα
Τὰο ναῖδ' ὅπως τε βακχαν,
Συὺ αἵματι, σὺν καπνῷ,
Φονίοις θ' ὑμεναίοις,
Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν.
ὦ τλαῖμον ὑμεναίων.

Αντιπροφή β'.

- Ω Θήβας ἱερὸν 560
 Τεῖχος, ᾧ σόμα Δίρκας,
 Σωείποιτ' ἂν οἶον
 Ἀ Κύπρις ἔρπει.
 Βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ, τοκάδα
 Τὰν διογόνιο Εἰάχῃ 565
 Νυμφόδοσάμεναν, πότμῳ
 Φονίῳ κατεύνασε.
 Δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' Ἰπτινῆι μέλισσα
 Δ' οἴα τις πεπόταται.
- Φαί. Σιγήσατ' ᾧ γυναῖκες· ἐξηργάσμεθα. 570
 Χο. Τί δ' ἔσι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;
 Φαί. Εὔχετ' αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.
 Χο. Σιγῶ· τὸ μέντοι Φροῖμιον κακὸν τόδε.
 Φαί. Ἰὼ μοι αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 Ω δυσάλαστα τῶν ἐμῶν παθημάτων. 575
 Χο. Τίνα θροεῖς αὐδᾶν;
 Τίνα βοᾷς λόγον;
 Ἐνεπε τίς φοβεῖ σε
 Φήμα, γυναι, φρένας ἐπίστυτος;
 Φαί. Απωλόμεθα· τᾷσδ' ἐπισᾶσαι πύλαις, 580
 Ἀκῶσαθ' οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πεινῆ.
 Χο. Σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ
 Μέλει πομπίμα
 Φάτις δαμάτων.
 Ἐνεπε δ' ἔννεπέ μοι 585
 Τί

Τί ποτ' ἔβα κακόν.

Φαί. Ο τῆς Φιλίππας παῖς ἀμαζόνος βοᾷ
 Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρὸς πολὺν κακά.

Χο. Ἰαχῶν μὲν κλύω,
 Σαφές δ' ἐκ ἔχω
 Γεγωνεῖν ὅπῃ
 Διὰ πύλας ἔμολεν,
 Εμολέ σοί βοά.

590

Φαί. Καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστειαν,
 Τὴν δευπότε προδῆσαν ἐξαυδᾷ λέχος.

595

Χο. Ω μοι ἐγὼ κακῶν.

Προδέδοσαι Φίλα.

Τί σοι μήσομαι ; πᾶ

Κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσται.

Φαί. Αἶ. αἶ. ἔ. ἔ. Χο. πρόδοτος ἐκ Φίλων.

600

Φαί. Απώλεσέν μ' εἰπῆσα συμφορὰς ἐμὰς,
 Φίλως, καλῶς δ' ἔ, τήνδ' ἰωμένη νόσον.

Χο. Πῶς ἔν, τί δράσεις, ὦ παῖς ἀμήχανα ;

Φαί. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν κατθανεῖν ὅσον τάχος.

Τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.

605

Ιππ. Ω γαῖα μήτερ, ἥλις τ' ἀναπτυχαί,

Οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήκασ' ὅπα.

Τρο. Σίγησον, ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰσδέσθαι βοῆς.

Ιππ. Οὐκ ἔς' ἀκέσας δέιν' ὅπως σιγήσομαι.

Τρο. Ναὶ πρὸς σέ τ' σῆς δεξιᾶς εὐωλέναι.

615

Ιππ. Οὐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα, μὴ δ' ἄψῃ πέπλων.

Τρο. Ω πρὸς σέ γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.

Ιππ. Τί δ', εἶπερ, ὡς Φῆς, μηδὲν εἰρηκας κακόν ;

Τρο. Ο μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς ἑδαμῶς ὅδε.

Ιππ. Τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 615

Τρο. Ω τέκνον, ὅρκος μηδαμῶς ἀτιμῶς ἀτιμάσης.

Ιππ. Η γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτος.

Τρο. Ω παῖ, τί δράσεις; σὺς φίλος διεργάση;

Ιππ. Απέπτυσ'· ἑδεῖς ἄδικος ἔσι μοι φίλος.

Τρο. Σύγνηθ'· ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπου, τέκνον. 620

Ιππ. Ω ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν

Γνωσκῶς εἰς Φῶς ἡλὶς κατώκισας;

Εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,

Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παραχέσθαι τόδε.

Αλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς 625

Η χαλκὸν, ἡ σίδηρον, ἡ χρυσεῖον βάρος,

Παίδων τρίασθαι σπέρμα, τῷ τιμήματος

Τῆς ἀξίας ἕκαστον ἐν τῷ δώμασι

Ναίειν ἐλδοθέροισι, θηλειῶν ἄτερ.

Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν 630

Μέλλοντες, ὅλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.

Τάτω τῷ δήλον, ὥς γυνὴ κακὸν μέγα.

Προαεῖς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ

Φερνὰς, ἀπώκισ', ὥς ἀπαλλαχθῇ κακῷ.

Ο δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους φυτὸν 635

Γέγηθε, κόσμον προσιθεῖς ἀργάματι

Καλὸν κακίστῳ· καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,

Δύσηνος, ὅλβον δωμάτων ὑπεξελών.

Ἐχει δ' ἀνάγκην, ὥς κηδύσας καλοῖς

Γαμβροῖσι, χαίρων σάιζεται πικρὸν λέχος. 640

Η χρηστὰ λέκτρα, πενθερὸς δ' ἀνωφελεῖς

Λαβὼν,

Γνωαῖκας, ἔδ' εἰ Φησί τις μ' αἰὲ λέγειν.

670

Αἰ γὰρ ἔν πως εἰσὶ κακῆναι κακαί.

Ἡ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάζατω,

Ἡ καὶ μ' εἰάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.

Αντιστροφῇ.

Χο. Τάλανες, ὦ κακοτυχεῖς

Γνωαῖκῶν πότμοι, τίνα νῦν ἢ

675

Τέχνην ἔχομεν, ἢ λόγον,

Σφαλεῖσαι κάταμμα λύσειν λόγῳ ;

Φαί. Ετύχομεν δίκας,

Ω γὰρ, καὶ Φῶς.

Πᾶ ποτ' ἐξαλύζω τύχας ;

680

Πῶς δὲ κρύψω, Φίλοι, πῆμα ;

Τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν

Πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων

Φανερή ; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος

Παρὸν, δυσεκπέρατον ἔρχεται βίῃ.

685

Κακοτυχεσάτα γυναικῶν ἐγώ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακ', καὶ κατάρθωνται τέχναι,

Δέσποινά τ' σῆς προσπόλ'· κακῶς δ' ἔχει.

Φαί. Ω παγκακίῃ, καὶ φίλων διαφθορᾷ,

690

Οἷ' εἰργάσω με ; Ζεὺς σ' ὁ γεννήτωρ ἐμὸς

Πρόρριζον ἐκτρίψειεν, ἐτάσας πυρί.

Οὐκ εἶπον ; καὶ σῆς πρᾶνοσησάμην Φρενὸς,

Σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι ;

Σὺ δ' ἔκ ἀνέχῃ. ποιγὰρ ἔκ' ἔτ' εὐκλεῖς

695

Θανέμεθ'· ἀλλὰ δεῖ με δὴ καμνῶν λόγων.

Οὗτος

Οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος Φρένας,
 Ερεῖ κατ' ἡμῶν πατρὶ σὺς ἀμαρτίας,
 Ερεῖ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφορὰς,
 Πλήσθ' τε πᾶσαν γαῖαν αἰχρίσων λόγων. 700
 Ολοιο καὶ σὺ, καὶ ὥς τις ἄκοντας Φίλως
 Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.

Τρο. Δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰ μὰ μέμψαθ' κακά.
 Τὸ γὰρ δάκνον σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.
 Ἐχω γ' καὶ γὰρ πρὸς τὰδ', εἰ δέξῃ, λέγειν. 705
 Εθρεψά σ', εὖνως τ' εἰμί· τῆς νόσῃ δέ σοι
 Ζητῆσα φάρμαχ' εὖρον ἔχ' ἂν βελόμην.
 Εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾦν.
 Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς Φρένας κεκτήμεθα.

Φαί. Ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα καὶ ζαρκεντά μοι, 710
 Τρώσασαν ἡμᾶς, εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;

Τρο. Μακρηγορεῖμεν· ἔκ' ἐσωφρόνεν ἐγώ.
 Ἀλλ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὥς σε σωθῆναι, τέκνον.

Φαί. Παῦσαι λέγῃσαι· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἔ' καλῶς
 Παρήνεσας μοι, καὶ πεχείρησας κακά. 715
 Ἀλλ' ἐκποδῶν ἀπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
 φρόντιζ'· ἐγὼ γὰρ τὰ μὰ θήσομαι καλῶς.
 Τρεῖς γ' παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι,
 Τροσὶνδ' ἐμοὶ παράσχετ' ἑξαμετρήν,
 Σιγῇ καλύπτειν, ἂν ἴθ' αὖδ' εἰσηκῆσατε. 720

Χο. Ομνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,
 Μηδὲν κακῶν σῶν ἐς Φάος δαίξειν ποτέ.

Φαί. Καλῶς ἐλέξαθ'· ἐν δὲ προτρέπῃς ἐγὼ,
 Εὖρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,

- Ως' εὐκλεᾶ μὲν παῖσι προθεῖναι βίον, 725
 Αὐτὴ τ' ὄναρς πρὸς τὰ νῦν πεπλωκότα·
 Οὐ γάρ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίας δόμους,
 Οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίζομαι
 Αἰχροῖς ἐπ' ἔργοις, ἔνεκα ψυχῆς μιᾶς.
 Χο. Μέλλεις δὲ δῆ τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν; 730
 Φαί. Θανεῖν ὅπως δέ, τὸτ' ἐγὼ βελεύσομαι.
 Χο. Εὖφημος ἴδι. Φαί. Ἐ σὺ γ' εὖ με νῆξεται.
 Εγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
 Ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ,
 Τέρψω. πικρὸν δ' ἔρωτος ἡτήθησομαι. 735
 Ἀτὰρ κακόν γε χ' ἀπτόω γενήσομαι
 Θανέσ'. Ἴν' εἰδῇ μὴ πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
 ὑψηλὸς εἶναι τῆς νόσθ' δὲ τῆσδέ μοι
 Κοινῇ μεταχῶν, σωφρονεῖν μαθήσεται.

Στροφὴ α'.

- Χο. Ἡλιθάτοις ὑπὸ κλέθμῳσι γενοίμαν, 740
 ἵνα με παρῆσαν ὄρνιν
 Θεὸς ἐν πτανῶις
 Ἀγέλασι θείῃ
 Ἀρθείλω δ' ὀπὶ πόντιον
 Κῦμα τᾶς Ἀδρινῶς 745
 Ἀκτᾶς, Ἡελδανῆ θ' ὕδαρ.
 Ἐνθα πορφυρὸν στελάσσειν
 εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλαντα·
 Κόρα, Φαέθοντος οἴκτῳ, δακρύων
 Τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγὰς. 750

Αντιστροφὴ α'.

Εσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν

Ανύσαιμι τὰν ἀοιδᾶν,

Ἰν' ὁ ποντομέδων

Πορφυρέας λίμνης

Ναύταις ἐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει,

755

Σεμνὸν τέρμονα κυρῶν

Οὐρανῶ, τ' Ἀτλας ἔχει,

Κρήναί τ' ἀμβρόσια χέονται

Ζηνὸς μελάθρων ὡρᾷ κοίταις,

Ἰν' ὀλβόδωρος αὔξει ζαθέα

760

Χθρὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς,

Στροφὴ β'.

Ω λευκόπτερε Κρησία

Πορθμῖς, αἶ διὰ πόντιον

Κῦμ' ἀλίκτυπον ἄλμας

Επὶρρῶσαις ἐμὰν ἀνασσαν

765

Ολβίων ἀπ' οἴκων

Κακονυμφοτάταν ὄνασιν.

Ἡ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων,

Ἡ Κρησίας ἐκ γᾶς, δύσσορις

Επτατο κλεινὰς Αἰθήνας, Με-

770

νυχίς δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσαντο

Πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς,
 Ἐπ' ἀπείρῃ τε γᾶς ἔβασαν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἀνθ' ὧν ἔχ' ὁπίων ἐρώ-
 των δαινᾷ φρένας Ἀφροδί-
 τας νόσῳ κατεκλάσθη.
 Χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος ἔσα
 Συμφορᾷ τεράμνων
 Ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
 Ἀψεται ἀμφὶ βρόχον
 Λακᾷ κατάρμύσσει δέρα,
 Δαίμονα συγνὸν κατηδεοθεΐ-
 σα, τάν τ' εὐδοχὸν ἀνταρξμένα
 Φάμαν, ἀπαλλάσσαστά
 Τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα.

775

780

785

Θερ. Ιδ' Ιδ'

Βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
 Ἐν ἀγχόνας δέσποινα Θησέως δάμαρ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακται. Βασιλὶς ἔκετ' ἔστι δὴ
 Γυνή, κρεμαστὴ ἐν βρόχοις ἡρτημένη.

790

Θερ. Οὐ σπεύσεται; ἔκ οἷσι τις ἀμφιδέξιον
 Σίστηρον, ᾧ τίδ' ἄμμα λύσομαι δέξης;

Ημι. Φίλοι, τί δρῶμεν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους,
 Λῦσά τ' ἀνασταν ἐξ Ἰππασσῶν βρόχων;

Ημι. Τί δ'; ἔ πάρεισι πρῶτοι νεανίαί;
 Τὸ πολλὰ πρᾶσθαι, ἔκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῃ.

795

Θερ. Ορθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν.

Πικρὸν

Πικρὸν τὸδ' οἰκέρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

Χο. Ολωλεν ἡ δύστηνος, ὡς κλύω, γυνή.

Ἡδὴ γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δῆ.

800

Θη. Γυναῖκες, ἴξε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

Ἡχῶ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο.

Οὐ γάρ π' ἔτι ὡς θεῶν ἀξιοῖ δόμος

Πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.

Μῶν Πιτθέως τι γῆρας ἔργασαι νέον;

805

Πρόσω μὲν ἤδη βίος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν

Λυπηρὸς ἡμῖν τῶσδ' ἂν ἐκλίποι δόμος.

Χο. Οὐκ εἰς γέροντας ἤδε σοι τείνει τύχη,

Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνῶσί σε.

Θη. Οἶμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;

810

Χο. Ζῶσιν θανάσης μητρὸς ὡς ἀλγιστὰ σοι·

Θη. Τί φῆς; ὥλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;

Χο. Βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνῃς ἀνήψατο.

Θη. Λύπη παχνωθεῖς, ἢ πὸ συμφορᾶς τινός;

Χο. Τοσῶτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γὰρ δόμος,

815

Θησεῦ, παρέμι, σῶν κακῶν πενήτηρα.

Θη. Αἶ· αἶ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέσεμμαι κάρα

Πλεκτοῖσι φύλλοις, δυσυχῆς θεῶν ὦν;

Καλᾶτε κληῖθρά πρόσπολοι πυλωμάτων

Εκλύσαιθ' ἄρμυες, ὡς ἴδω δυσδαίμονα

820

Γυναῖκος, ἢ με κατ'θανῶσ' ἀπώλεσεν.

Χο. Ἰώ· ἰώ· τάλανα, μελέων κακῶν

Επαθεῖς· εἰργάσω

Τοσῶτον, ὥς τῶσδε συγχέαι δόμος

- (Αἶ· αἶ· πόλμας,
 Ω βιαίως θανῶσ',
 Ανοσίῳ τε συμφορᾷ)
 Σᾶς χερὸς παλαισµα μελέας.
 Τί σ' ἄρα σὺν τάλαρναν ἀµαυροῖ ζῶάν;
 Θη. Ω μοι ἐγὼ παθέων, ὧν ἔπαθον, ὦ τάλας· 830
 Τὰ κάκισ' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
 Ως μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης,
 Κηλὶς ἄφρατος ἐξ ἀλαστόρων τινὸς,
 Κατακονὰ μὲν ἔν, ἀβίωτος βίος.
 Κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαγος εἰσορῶ 835
 Τουσῆτον, ὥς τε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν
 Μήδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.
 Εκλύεθ' ἀρµύες, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν.
 Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
 Βαρύποτμον, τλήµον, προσανδῶν τύχῳ; 840
 Ορνὶς γὰρ ὥς τις ἐκ χερῶν ἀφάντος εἶ,
 Πήδηµ' ἐς ἄλδ' κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι.
 Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· μέλεα μέλεα τάδε πάθῃ.
 Πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
 Τύχαν, δαµόνων ἀμπλακίασι 845
 Τῶν πάροισιν τινος.
 Χο. Οὐ σοὶ τάδ', ὦ ἴναξ, ἦλθε δὴ μόνῳ κακά·
 Πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λέχος.
 Θη. Τὸ κατὰ γᾶς θέλω, πὸ κατὰ γᾶς κνέφας,
 Μετοικεῖν σκότα θανῶν ὁ τλήμων, 850
 Τῆς σῆς σερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας·

Απώλεσας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.

Τίνος δὴ κλύω ; πόθεν θανάσιμος τύχα,

Τύναμ, σὺν ἔβα τάλαιναν καρδίαν ;

Εἶποι τις ἂν τὸ πρᾶχθ' ἐν, ἢ μᾶτην ὄχλον 855

Στέγῃ τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν ;

Ἰώ μοι μοι σέθεν μέλεος,

Οἷον εἶδον ἄλγος δόμων.

Οὐ τλητὸν, ἔδ' ἐρῆτόν· ἀλλ' ἀπωλόμαν.

Ερημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται. 860

Χο. Ελιπες, ἔλιπες, ὦ Φίλα γυναικῶν,

Αρίσται θ', ὅπσας ἐφορᾷ

Φέγῃς ἀελίς τε,

Καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.

Ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.

Δάκρυσί με βλέφαρα 866

Καταχυθ' ἐντα πέγνεται σὰ τύχα.

Τὸ δ' ὅπ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.

Θη. Εα· ἔα·

Τὶ δὴ ποθ' ἦδε δέλτος ἐκ Φίλης χερὸς 870

Ἡρτημένη, θέλει τί σημαίνει νέον ;

Ἀλλ' ἢ λέχῃς μοι καὶ τέκνων ὀπισθολὰς

Εγγραψεν ἡ δύσηνος ἐξαιτῆμένη ;

Θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως

Οὐκ ἔστι, δῶμά θ', ἥτις εἴσιν γυνή. 875

Καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτῃς

Τῆς ἐκ ἐτ' ἔσσης τῆσδε, προσδαίνυσί με.

Φέρ' ἐξελίσσας περὶ βολὰς σφραγισμάτων

Ἰδὼ τί λέξαι δέκτος ἦδε μοι θέλει.

- Χο. Φεῦ· Φεῦ· τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς 880
 Επισφέρει θεὸς κακόν· ἐμοὶ μὲν ἔν
 Αἰώωτος βίη τύχα πρὸς τὸ κρανθεῖν
 Εἴη τυχεῖν· ὁλομήνους γὰρ ὠκέτ' ὄντας λέγω
 Φεῦ Φεῦ τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
 Ω δαῖμον, εἴπως ἐστὶ, μὴ σφήλης δόμους, 885
 Αἰτχμένης ἧ κλυθί μιν· πρὸς γὰρ τινος
 Οἰωνὸν ὥςτε μάντις εἰσορῶ κακῆ.
 Θη. Οἴμοι· τόδ' οἷον ἄλλο πρὸς κακῶ κακόν,
 Οὐ τλητὸν, ἔδδ' λεκτόν· ὦ τάλαις ἐγώ.
 Χο. Τί χρεῖμα; λέξον, εἴτι μοι λόγος μέτα. 890
 Θη. Βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα· πῶς Φύγω
 Βάρος κακῶν; δῖο γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι.
 Οἷον οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
 Φθεγγόμενον τλήμων.
 Χο. Αἶ· αἶ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον. 895
 Θη. Τόδε μὲν ἔκ' ἐτι σώματος ἐν πύλαις
 Καθέξω δυσεκπέρατον ὁλοὸν ὁλοὸν
 Κακόν· ὦ πόλις, πόλις,
 Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
 Βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ατιμάσας. 900
 Αλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἅς ἐμοί ποτε
 Ἀγὰς ὑπέσχετ' ἄρ' εἰς, μιᾷ κατέρχασαι
 Τάτων ἐμὸν παῖδ'· ἡμέραν ἧ μὴ Φύγοι
 Τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἀράς.
 Χο. Ἀναξ, ἀπεύχετ' αὐτὰ πρὸς θεῶν πάλιν, 905
 Γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακῶν· ἐμοὶ πιθῆ.
 Θη. Οὐκ ἔστι καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς.

Δυοῖν δὲ μοίραιν θάτερα πεπλήζεται.

Ἡ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ἄδ' δόμους

Θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,

910

Ἡ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν, ἀλώμενος

Ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν παρὰ

Ἰππόλυτος· ὀργῆς δ' ἔξανεις κακῆς, ἀναξ

Θησεῦ, τὸ λῶσον σοῖσι βέλυσσαι δόμοις.

915

Ἰππ. Κραυγῆς ἀκέσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,

Σπᾶδῃ· τὸ μὲν τοι πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι γένεις,

Οὐκ οἶδα· βελοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.

Εα. τί χρεῖμα; σὴν δάμαρθ' ὀρῶ, πάτερ,

Νεκρὸν· μεγίστη θάύματος τόδ' ἄξιον·

920

Ἦν ἀρτίως ἔλειπον· ἡ Φάος τόδε

Οὐπω χροῖον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.

Τί χρῆμα πάχει; τῷ, τρόπῳ διόλλυται;

Πάτερ, πωθέσθ' βέλομαι σέθεν πάρα.

Σιγᾶς; σιωπῆς δ' ἔδεν ἔργον ἐν κακοῖς.

925

Ἡ γὰρ ποθέσσει πάντα καρδίᾳ κλύειν,

Κὰν τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσ' ἀλίσκεται.

Οὐ μὴν φίλος γε, καὶ τι μᾶλλον ἢ φίλος,

Κρύπτειν δίκαιον σοῖς, πάτερ, δυσπραξίας.

Θη. Ω πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,

930

Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,

Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, καὶ ζυγίζετε.

Εν δ' ἐκ Ἰπίεσσθ', ἐδὲ δὴ θηρᾶσθε πῶ,

Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν ἐκ ἔνεστι νῆς;

Ἰππ. Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν

935

Τὸς

Τὸς μὴ φρονέοντας δυνατὸς εἶς ἀναγκάσαι.

Αλλ' ἔ γ' ἐν δέοντι λεπτεργεῖς, πατέρ'
 Δέδοικα μὴ σὺ γλῶσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.

Θη. Φεῦ χρίῳ βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 Σαφές τι κῆδος, καὶ διάγνωσιν φρενῶν.

940

Οἷσις τ' ἀληθείης ἐστίν, ὅς τε μὴ φίλος.
 Διοσὰς ᾗ φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 Τὴν μὲν, δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύχχανεν
 Ως ἡ φρονέουσα πᾶν δικ' ἐξηλέγχετο.

Πρὸς τ' δικαίας, καὶ ἂν ἡπατάμεθα.

945

Ιππ. Αλλ' εἴ τις εἰς σὸν ἔς με διαβαλὼν ἔχῃ
 φίλων, νοσῶμεν δ' ἔδεν ὄντες αἴτιοι,
 Ἐκ τοι πέπλήγμαι· σοὶ γ' ἐκπλήσσει με
 Λόγι, παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.

Θη. Φεῦ τ' βροτείας, ποῖ προδῆσεται, φρενός;

950

Τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
 Εἰ γ' κατ' ἀνδρὸς βίοντος ἐξογκώσεται,
 Ο δ' ὕστερος τ' ἔστω προδὲν εἰς ὑπερβορῆν
 Πανῆργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
 Ἀλλῶ δέησ' ἰκίαν, ἢ χωρήσεται

955

Τὸς μὴ δικαίους καὶ κακὰς πεφυκότας
 Σκέψασθε δ' εἰς τὸνδ', οἷσις ἐξ ἐμῆ γεγώς,
 Ηἰσχυνέ τ' ἀμὰ λέκτρα, καὶ ἐλέγχεται
 Πρὸς τ' θανάτου ἐμφανῶς κάκιστος ὢν
 Δᾷζον δ' ἐπειδή γ' εἰς μίαν ἐλήλυθας,
 Τὸ σὸν προσωπον δέωρ' ἐναντίον πατρί.
 Σὺ δὲ θεοῖσιν ὡς περ σὸς ὢν ἀνὴρ
 Ζύνει; σὺ σώφρων ἔ κακῶν ἀκήρατος;

960

Οἷα

Οὐκ ἂν πιθόιμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
 Θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς. 965
 Ἦδη νῦν αὖχει, καὶ δι' ἀψύχῃ βορᾶς
 Σίτοις καπήλευ· Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων,
 Βάκχῳ, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς·
 Ἐπεὶ γ' ἐλήφθης· τὰς ἣ τοιῆτας ἐγὼ,
 Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ 970
 Σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.
 Τέθνηκεν ἦδ'· τὸ σ' ἐκσώζειν δοκεῖς;
 Ἐν τῷδ' ἀλίσκῃ πλῆξον, ὦ κακίσε σύ.
 Ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες; τίνες λόγοι
 Τῆσδ' ἂν γένοιοντ' ἂν, ὥς σ' αἰτίαν φυγεῖν; 975
 Μισεῖν σε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δὴ νόθον
 Τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκένα;
 Κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίβλ' ἔλεγες,
 Εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν.
 Ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν ἐκ ἑνι, 980
 Γνωαῖζι δ' ἐμπέφυκεν; οἷδ' ἐγὼ νέεας
 Οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρες,
 Ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἠδῶσαν φρένα.
 Τὸ δ' ἄρσεν αὐτὰς ὠφελεῖ προσκείμενον·
 Νῦν οὖν, τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις, 985
 Νεκρῷ παρόντος μάρτυρος σαφιστάς;
 Εξέρρε γάλας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγᾶς·
 Καὶ μήτ' Ἀθήνας πᾶς θεοδμήτας μόλης,
 Μήτ' εἰς ὅρας γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ.
 Εἰ γὰρ παθὼν γε σοῦ τάδ' ἦσθηθήσομαι, 990
 Οὐ μαρτυρήσῃ μ' ἰοθμῖος Σίννις ποτὲ

Κτανεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτῳ·
 Οὐδ' αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες
 φήσασσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.

Χο. Οὐκ οἶδ' ὅπως εἶποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα 995
 Θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.

Ιππ. Πάτερ, μένος μὲν, ζύσασις τε σῶν Φρενῶν,
 Δεινὴ τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔχον καλὰς λόγους,
 Εἴ τις διαπτύξειεν, ἔ καλὸν τόδε.

Εγὼ δ' ἀκομψος εἰς ὄχλον δῆναι λόγον, 1000
 Εἰς ἡλικας δὲ κωλίγους σοφώτερος.

Εχει γ' μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 Φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μιστικώτεροι λέγειν.

Ομῶς δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀφιγμένης,
 Γλῶσάν μ' ἀφείναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
 Οθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν 1006

Κἄκ ἀντιλέγοντ'· εἰσωρᾶς Φάος τόδε,

Καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' ἔκ' ἕνec' ἀνὴρ ἐμου,
 Οὐ δ' ἦν σὺ μὴ Φῆς, σωφρονέστερος γεγώς.

Επίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεὸς σέβειν, 1010

Φίλοις τε χρεῖας μὴ δίκειν πειρωμένοις,

Ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,

Μήτ' ἀνθυπεργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις.

Οὐκ ἐγέλασθης τ' ὁμιλῶντων, πάτερ,

Ἀλλ' αὐτὸς ἔ παροῦσι, καγγύς ὦν. Φίλοις. 1015

Ενὸς δ' ἄθικτος, ὧ με νῦν ἐλεῖν δοκεῖς·

Λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνον δέμας·

Κἄκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων,

Γραφῇ τε λεύσων· ἔδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν

Πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων,
 Καὶ δὴ τὸ σῶφρον τέμνον ἔπειθει σ' ἴσως·
 Δεῖ δὴ σε δαΐζει τῷ, τρόπῳ διεφθάρη.
 Πότερα, τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 Πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκήσειν δόμον,
 Εὐκληρον εὐνὴν περσλαβῶν, ἐπήλπισσι ;
 Μάταιος ἄρ' ἦν, ἔδαμ' ἔμην Φρονῶν.
 Ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἠδὺ τοῖσι σώφροσιν ;
 Ηκιστὰ γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 Θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία.
 Εγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν ἐλλωικῆς
 Πρῶτος θέλοιμ' ἂν, ἐν πόλει ᾗ δεύτερος
 Σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
 Πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι· κίνδυνος δ' ἀπῶν
 Κρείσσῳ δίδωσι τ' τυραννίδος χάριν.
 Ἐν ἔλεεκ' ᾗ ἔμῳν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.
 Εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγὼ,
 Καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμενῳ,
 Ἐργοῖς ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιῶν·
 Νῦν δ' ὄρκιόν σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς
 Ομνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἀψαδ' γάμων
 Μήδ' ἂν θελήσῃς, μήδ' ἂν ἔννοισαν λαβῆιν.
 Ἦτ' ἄρ' ὀλοίμεν ἀκλεῆς, ἀνώνυμοι,
 Ἀπολις, ἀοικος, Φυγὰς ἀλιτεύων χθόνα,
 Καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μιν
 Σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 Εἰ δ' ἤδε δαιμαίνεσθ' ἀπώλεσεν βίον,
 Οὐκ οἶδ'· ἱμοὶ γὰρ ἔθιμις λέγειν πέρα.

- Εσωφρόνησεν, ἔκ ἔχουσα σωφρονεῖν
 Ἡμεῖς δ' ἔχοντες, ἔ καλῶς ἐχρώμεθα.
- Χο. Ἀρκῶσαν εἴπας αἰτίας Διόσφοφην. 1050
 Ορκὸς παραχῶν, πίσιν ἔ σμικρὰν, θεῶν.
- Θη. Ἀρ' ἔκ ἐπαδὸς καὶ γῆς πέφυχ' ὅδε,
 Ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησία
 Ψυχὴν κρατήσιν, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ;
- Ιππ. Καὶ σὺ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, παῖτερ. 1055
 Εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δ' ὃ σὸς πατήρ,
 Ἐκτεινά τοι σ' ἂν, καὶ φυγαῖς ἐξημίεν,
 Εἵπερ γυναικὸς ἡζίας ἐμῆς διγχεῖν.
- Θη. Ὡς ἄξιον τόδ' εἴπας, ἔχ' ἔτω θαυῆ
 Ὡσπερ σὺ στυτῶ τόνδε πρῶθ' ἦκας νόμον. 1060
 Ταχὺς γὰρ αἰδὴς ῥᾶτος ἀνδρὶ δυσυχῇ.
 Ἀλλ' ἔκ πατρώας φυγαῖς ἀλιτεύων χθονός,
 Ξένῳ ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον
 Μισθὸς γάρ ἐστιν ἔσθ' ἀνδρὶ δυσσεβῇ.
- Ιππ. Οἴμοι· τί δράσεις ; ἔδε μηνυτὴν χρόνον 1065
 Δέξῃ καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελᾶς χθονός ;
- Θη. Πέραν γε πόντος, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν,
 Εἴ πως δυνάμειν ὥς σὸν ἐχθαίρω κᾶρα.
- Ιππ. Οὐδ' ὄρκον, ἔδε πίσιν, ἔδε μάντεων
 Φήμας ἐλέγξας, ἀκραιτον ἐκβαλεῖς με γῆς ; 1070
- Θη. Ἡ δέλτος ἦδε κλῆρον ἔ δεδευμένη,
 Κατηγορεῖ σε πῖσά· τὰς δ' ὑπὲρ κᾶρα
 Φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- Ιππ. Ὡ θεοὶ, τί δῆτα τέρμον ἔ λύσω σῶμα,
 Ὅστις γ' ὅφ' ὑμῶν ἔς σέβω, δίολλυμαι ; 1075

Οὐ δῆτα· πάντας ἔ πίθοιμ' ἂν οἷς με δεῖ,
Μάτην δ' ἂν ὄρκας συγχέαιμ' ἔς ὤμοσα.

Θη. Οἶμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τό σόν·
Οὐκ εἶ πατρώας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς;

Ιππ. Ποῖ δῆτα τλήμων τρέφομαι; τίνος ξένωι
Δόμους ἔσειμι, τῇδ' ἐπ' αἰτία Φυγών; 1080

Θη. Οὔτις γυναιῶν λυμεῶνας ἤδετα
Ξένους κομίζων, ἢ ξυνοικέρας κακῶν.

Ιππ. Αἴ· αἴ· πρὸς ἥπαρ, δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε,
Εἰ δὴ κακὸς γε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι. 1085

Θη. Τότε σενάζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρῆν,
Οὔτ' εἰς πατρώαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.

Ιππ. Ω δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαιτό μοι,
Καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.

Θη. Εἰς τὰς ἀφώνους μάρτυρας Φεύγεις; σαφῶς 1090
Τόδ' ἔργον ἔ λέγον σε μηνυὶ κακόν.

Ιππ. Φεῦ·
Εἶθ' ἦν ἐμαυτὸν πρὸςβλέπειν ἐναντίον
Σπένθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάχομεν κακά.

Θη. Πολλῶ γε μᾶλλον σαυτὸν ἥσκησας σέβειν, 1095
Ἡ τὰς τεκόντας ὅσα δρᾶν, δικαίος ὢν.
Ω δυσάλαμνα μήτηρ, ὦ πικραὶ γοναί,
Μηδεὶς ποτ' εἴη τ' ἐμῶν φίλων νόθος.

Θη. Οὐχ' ἔλξετ' αὐτὸν δμῶες; οὐκ ἀκέετε
Πάλαι ξενῶσθαι τόνδε πρὸννέποντά με; 1100

Ιππ. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμῶ γε θίξετα;
Σὺ δ' αὐτὸς, εἰ σοι θυμὸς, ἐξώθη χθονός.

Θη. Δράσω πύδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις·

Οὐ γάρ τις οἶκος σῆς μ' ὑπέρχεῃ Φυγῆς.

Ιππ. Ἀρῆρεν ὡς ἔοικεν ὦ τάλας ἐγώ. 1105

Ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' ἔχ' ὅπως Φράσω.

Ὡ Φιλτάτῃ μοι δαμόνων Λητῆς κόρα,

Σιώθακε, συγκυῖαγε, Φύζόμεσθα δὴ

Κλεινὰς Αἰθήνας· ἀλλὰ χαρέτω πόλις,

Καὶ γαῖ' Ἐρεχθίδεω· ὦ πέδον Τροϊζήνιον, 1110

Ὡς ἐγκαθησθῶν πόλιν ἔχεις εὐδαίμονα,

Χαῖρ'· ὕψιστον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.

Ἰτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,

Προσεῖπαθ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονὸς,

Ὡς ἔ' ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον 1115

Ὀψεσθε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατερί.

ΣτροΦῇ α'.

Χο. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν

Μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,

Λύπης παραρῖι·

Ξυώσιν δὲ τιν' ἐλπίδι κεύθων 1120

Λείπομαι, ἐν τε τύχαις θνατῶν,

Καὶ ἐν ἔργμασι λεύσων.

Ἀλλὰ γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβετα·

Μετὰ δ' ἴσεται ἀνδράσιν αἰῶν

Πολυπλάνητος αἰεῖ.

ἈντιστροΦῇ α'.

Εἴθε μοι εὐζαμένα

Θεόθεν τάδε μοῖρα παράχοι,

Τύχαν μετ' ὄλβου,
 Καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 Δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκῆς, μήτ' αὖ
 Παράσημος ἐνείη·
 Ράδια δ' ἤθεα τὸν αὔρον
 Μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ
 Βίον συνευτυχοίω.

1130

Στροφή β'.

Οὐκέτι γὰρ καθαράν
 Φρέν' ἔχω· παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω·
 Ἐπεὶ τὸν ἑλλανίας
 Φανερώτατον ἀσέρ' Ἀθήνας
 Εἶδομέν' εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὀργὰς
 Ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον.
 Ω ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς.
 Δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν
 Ωκυπόδων ἐπέβα
 Θεᾶς μετὰ, θῆρας ἐναίρων
 Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν.

1135

1140

1145

Ἀντιστροφή β'.

Οὐκ ἔτι συζυγίαν
 Πάλων Ενετᾶν Ὀπιβάσῃ,
 Τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον
 Κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους.
 Μῆσα δ' αὖπν' ὑπ' ἄντυγι χορδαῖν
 Λήζει πατρῶον ἀνὰ δόμον.

1150

Αἴε-

Ασέφανοι ἢ κόρας ἀνάπαυλαι
 Λατῆς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
 Νυμφίδια δ' ἀπόλω-
 λε λέχη Φυγᾶ σᾶ,
 Λέκτρων ἀμιλλα κῆραις.

1155

Επώδους.

Εγὼ δὲ σᾶ δυσυχία
 Δάκρυσι διοίσω
 Πότμον ἀποτμον· ὦ τάλαινα
 Μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνητα. Φεδ.
 Μανίω θεοῖσιν·
 Ἰὼ ἰὼ συζυγίαι Χάριτες,
 Τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρώας γᾶς
 Οὐδὲν ἄτας αἴτιον,
 Πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων.

1160

1165

- Ημι. Καὶ μὴν ὁπαδὸν Ἰππολύτη ἴονδ' εἰσορῶ
 Σπεδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.
 Αγ. Ποῖ γῆς ἀνακτᾶ τῆσδε Θεσεία μολῶν,
 Εὐροίμ' ἂν, ὦ γυναικες; ἔπερ ἴξε, μοι
 Σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;
 Χο. Ο δ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται,
 Αγ. Θεσεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
 Σοί, καὶ πολίταις, οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν
 Ναῖσιν, καὶ γῆς τέρμονας Τροϊζηνίας.
 Θη. Τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
 Διοσᾶς κατέληφ' ἀσυγείτονας πόλεις;
 Αγ. Ἰππόλυτος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ὡς εἰπεῖν ἔπος.

1170

1175

Δέ-

Δέδορκε μῦθοι Φῶς Ἰπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.

Θη. Πρὸς τῷ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
Οἷα κατήχυν' ἄλοχον, ὡς πατὴρ, βία; 1180

Αγ. Οἰκείος αὐτὸν ὤλεσ' ἄρμαϊων ὄχος,
Αραΐ' τε τῷ σὺ σῶματός, ἅς οὐ σῶ πατρὶ
Πόντῃ κρέντι παιδὸς ἡράσω πέρι.

Θη. Ω θεοὶ, Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦδ' ἐμὸς πατήρ,
Ορῶς ἀκέσας τ' ἐμῶν κατόγμάτων. 1185

Πῶς καὶ διώλετ' εἶπε· τῷ, Ἰρόπῳ δίκης
Επαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰχρύναντά με;

Αγ. Ἡμεῖς μὲν ἀκλῆς κυμοδέγμονος πέλας,
Ψήκισσιν ἵππων ἐκλινίζομεν ἱρίχας,
Κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων, 1190
Ὡς ἐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀνασρέψοι πόδα
Ἰππόλυτος, ἐκ σὺ τλήμονας φυγὰς ἔχων.

Οδ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
Ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπιόπας
Φίλων ἅμ' ἔσειχ' ἡλίκων ὀμήγουρις. 1195

Χρόνῳ ᾧ δὴ πῶς εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γῶν,
Τί τ' αὐτ' ἀλύω; πεισέον πατὴρ λόγοις·

Εντύνεθ' ἵππους ἄρμασι ζυγφόρους,
Δμῶες· πόλις γὰρ ἐκ ἔτ' ἐσιν ἡδὲ μοι.
Τὸν θένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο. 1200

Καὶ θάσσον ἢ λέγοι τις, ἐξηρτυμένας
Πώλῃ παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐσήσμεν·

Μάρπτει ᾧ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἀντυγος,
Αὐτᾶσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας·

Καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χεῖρας, 1203

Ζεῦ,

Ζεὺς, μηκέτ' εἶην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 Αἰδοίτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ,
 Ἥτοι θανόντας, ἢ Φάος δεδορκότας·
 Κἂν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβῶν
 Πῶλοις ὁμαρτῇ· πρόπολοι δ' ὑφ' ἄρματος 1219
 Πέλας χαλινῶν εἰπόμεθα δεσπότη,
 Τὴν εὐθὺς Ἀργεὺς καπιδαυρίας ὁδόν.
 Ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομην,
 Ἀκτὴ τις ἐς τ' ἐπεκείνα τῆσδε γῆς,
 Πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν· 1215
 Ἐνθεν τις ἤχῳ, χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς,
 Βαρὺν βρόμον μεθήκε, Φρικῶδ' κλύειν·
 Ορθὸν τε κράτ' ἔστησαν, ἔς τ' εἰς ἔρανόν
 Ἴπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς,
 Πόθεν πῶτ' εἴη φθόγγος· εἰς δ' ἀλιρρότους 1220
 Ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν εἶδομεν
 Κῦμ' ἔρανῳ στήριζον ὡς' ἀφῆρέθη
 Σκεῖρῶνος ἀκτὰς ὅμμα τ' ἐμὸν εἰσοράν.
 Ἐκρυπτε δ' ἰαθμὸν, καὶ πέτραι Ἀσκληπιῶ·
 Κἄπει' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ περίξ ἀφρὸν 1225
 Πολὴν καχλάζον ποντίῳ Φυσήματι,
 Χωρεῖ πρὸς ἀκλᾶς, ἧ τέθριππος ἦν ὄχος.
 Αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ ἱρικυμία,
 Κῦμ' ἐξέθηκε λαῦρον, ἄγριον τέρας.
 Οὐ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρὰ μύη, 1230
 Φρικῶδες ἀνέφθγγει· εἰς τῶσι δέ,
 Κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφάνετο.
 Εὐθὺς ᾗ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·

Καὶ δεαπότης μὲν ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι
 Πολὺς ζῳοικῶν, ἥρπασ' ἠνίας χεροῖν. 1235
 Ἐλκει ᾗ, κώπην ὥς τε ναυβάτης ἀνὴρ,
 Ἰμάσιν εἰς τ' ἔμποδεν ἀρτήσας δέμας·
 Αἱ δ' ἐνδρακῶσαι σόμια περιγυῖν γνάθῳις,
 Βία φέρουσιν, ἔτε ναυκλήρῃ χερὸς,
 Οὐδ' ἱπποδέσμων, ἔτε κολλητῶν ὄχων 1240
 Μετασφρέφουσι· καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 Γάλας ἔχων οἴκας ἰθύνοι δρόμον,
 Πρὸ φαίνεται εἰς τ' ἔμπροσθεν, ὥς ἀνασφρέφειν
 Ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον.
 Εἰ δ' εἰς πέτρας φέροντο μαργώσαι φρένας, 1245
 Σιγῇ πελάζων, ἀντυγί ζυυεῖπετο
 Εἰς Ἰᾶθ', ἕως ἔσφηλε, κἄνεχαίτισεν
 Αψίδα πῆρῳ περσβαλὼν ὀχήματος.
 Σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 Τροχῶν ἐπήδων, ἀζόνων τ' ἐνήλατα. 1250
 Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίαςιν ἐμπλακεῖς,
 Δεσμὸν δυσέξήνυτον ἔλκεται δεθεῖς.
 Σπιδέμβρος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κἄρα,
 Θραύων ᾗ σῆρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν.
 Στῆγ', ὧ φάτνασι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, 1255
 Μὴ μ' ἐξαλείψῃτ'· ὧ πατὴρ τάλαιν' ἀρά.
 Τίς ἀνδρ' ἄριστον βέλεται σῶσαι παρών;
 Πολλοὶ ᾗ βεληθέντες, ὑσέρῳ ποδῇ
 Ἐλειπόμεθα· χ' ὧ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
 Τμητῶν ἱμάντων, ἔκαστιδ' ὅτῳ τρόπῳ 1260

Πίπτῃ, βραχὺν δὲ βίοτον ἐμπνέων ἔπι.
 Ἴπποι δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύσηνον κάρα
 Ταύρα, λεπαίας δ' ἀπάειδ' ὅπως χθονός.
 Δῖλος μὲν ἔν' ἐγώγε σῶν δόμων, ἀναξ,
 Ἀτὰρ ποσσὶ γ' ἔδωκ' ἰσχυρὰ ποτε
 Τὸν σὸν περὶ πόδας παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός·
 οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεὶς γένος,
 Καὶ τὴν ἐν ἰδίῃ γραμμάτων πλῆθει τις
 Πεύκην, ἐπεὶ μιν ἐοῖλον ὄντ' Ἰππίστειμα.

1265

Χο. Αἴ· αἴ· κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν·
 οὐδ' ἐστὶ μοίρας τῶν χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

1270

Θη. Μίσθ' μὲν ἀνδρὸς τῶν πεπονθότος τάδε,
 Λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδέμενος
 Θεός τ', ἐκείνόν γ' ἔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμῶν,
 οὐδ' ἡδομαι τοῖσδ', ἔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς.

1275

Αγ. Πῶς ἔν' κομίζεις, ἢ τί γὰρ τὸν αἰθλιον
 Δράσαντας ἡμᾶς, σὴ χαρίζεσθαι Φρενί;
 Φρόντιζ'· ἐμοῖς δ' ἠρώμενος βελεύμασιν,
 οὐκ ὥμος εἰς σὸν παῖδα δυσυχθὲντ' ἔστι.

Θη. Κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι
 Τὸν τὰμ' ἀπαρηθέντα μὴ χράναι λέχη,
 Λόγοις ἐλέγξω, δαμόνων τε συμφοραῖς.

1280

Χο. Σὺ τὰν θεῶν ἀκαμπτον φρένα
 καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι· σὺν
 Δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
 Ωκυτάτῳ πτερῶν

1285

Ποτᾶται δ' ἐπὶ γαῖαν, εὐάχνητόν

Θ' ἀλ-

Θ' ἄλμυρόν ὄπι πόντον.

Θέλγῃ δ' ἔρωσ, ὣ μαυνομένα κραδίᾳ

Πανὸς ἐφορμάσῃ

1290

Χρυσοφαῆς Φύσιν

Ορεσκόων σκυλάκαν,

Πελαγίων θ', ὅσα τε γὰ τρέφει

Τὰν ἄλιος αἰθόμενος δέρκεται,

Ἀνδρας τε συμπάντων ἧ

1295

Βασιλῆϊδα τιμᾶν, Κύπρι,

Τῶνδ' ἐμὸν κρατύνεις.

Ἀνάπαιστοι.

Αρ. Σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι

Παῖδ' ἐπακῶσαι,

Λητῆς ἧ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδᾷ.

1300

Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδη,

Παῖδ' ἔχ' οὐσίῃσ' οὐδ' ἀποκτείνεις,

Ψυδῆσι μύθοις ἀλόχῃσ' πειθεῖς

Ἀφανῇ; Φανεράν δ' ἔχεις ἄταν.

Πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις

1305

Δέμας αἰχμηθεῖς,

Ἡ πτωχὸς ἄνω μετὰ βίον,

Πήματος ἔξω πόδα τὸνδ' ἀνέχεις;

Ὡς ἐν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσσι

Κτητὸν βίον μερὸς ἐσίν.

1310

Ἀλλ' ἔσσι, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατέσταν.

Καί τοι παρόψω γ' ἔδην, ἀλγυνῶ δ' ἐσέ.

Ἀλλ' εἰς τὸνδ' ἤλθον, παῖδ' ἐκδίδωμι φρένα

Τῷ σὺ δικάϊαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας γάνοι·
 Καὶ σῆς γυναικὸς οἷσρον, ἢ τρόπον τινὰ 1315
 Γενναϊότητα· τὸ γὰρ ἐχθρίσης θεῶν
 Ἡμῖν, ὅσασι παρθένειος ἡδονή,
 Δηχθεῖσαι κέντροις, παιδὸς ἡράδῃ σέθεν.
 Γνώμη δὲ νικᾷν τινὶ Κύπριν περρωμένη,
 Τροφῷ διώλετ' ἐχ' ἐκῆσαι μηχανᾶς. 1320
 Ἡ σὺ δὲ ὅρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
 Ὅδ' ὥσπερ ἦν δίκαιον, ἐκ ἐφείπετο
 Λόγοισιν· ἐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακῶμενος,
 Ὀρκων ἀφείλε τίςιν, εὐσεβὲς γεγώς.
 Ἡδ' εἰς ἑλεγχον μὴ πέσῃ φοβεμένη, 1325
 Ψυδρεὺς γραφὰς ἔγραψε, καὶ διώλεσε
 Δόλοισι σὸν παῖδ'· ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.

Θη. Οἶμοι.

Αρ. Δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος, ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος,
 Τένθενδ' ἀκῆσας, ὡς ἂν οἰμώξης πλέον 1330
 Ἀρ' οἶδα πατὸς τρεῖς δρᾶς σαφεῖς ἔχων;
 Ὡν τὴν μίαν παρῆλες, ὧ κάκισε σὺ,
 Εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἔχον εἰς ἐχθρόν τινα.
 Πατὴρ μὲν ἔν σοι πόντιος Φρονῶν καλῶς,
 Εδῶχ' ὅσων περ χρεῖν, ἐπείπερ ἤνεσεν. 1335
 Σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμοὶ φαίνη κακὸς,
 Ὅς ἔτε τίςιν, ἔτε μάντεων ὅπα
 Εμεινας, ἐδ' ἤλεγξας, ἐ χρεὼν μακρῷ
 Σκέψιν γ' ἐνειμας, ἀλλὰ θάσσον ἢ σ' ἐχρεῖν,
 Ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ, καὶ κατέκτανες. 1340

Θη. Δέσποιν' ὀλοίμαν. Α. Δεῖν' ἐπραξας· ἀλλ' ὅμως
 Εἴ

Εἴ' ἐστὶ καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
 Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥςτε γίγνεσθαι τάδε,
 Πληρῆσα θυμόν· θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος·
 Οὐδείς ἀπαντᾶν βλάττει προθυμία 1345
 Τῇ τῷ θέλοντος, ἀλλ' ἀφισάμεσθ' αἰεὶ.
 Επεὶ σάφ' ἴοι, Ζῆνα μὴ φοβούμερη
 Οὐκ ἂν ποτ' ἤλθοι εἰς τόδ' αἰσχύνῃς ἐγὼ,
 Ὡς ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 Θανεῖν ἔασι· τὴν γ' σὴν ἀμαρτίαν, 1350
 Τὸ μὴ εἶδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκῃς·
 Επειτά δ' ἡ θανὼν ἀνάλωσεν γυνὴ
 Λόγων ἐλέγχῃς, ὥςτε σὴν πεῖσαι φρένα.
 Μάλιστα νῦν δὴ σοὶ τὰδ' ἔρρωγεν κακά,
 Λύπη δὲ καί μοι· τὰς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ 1355
 Θνήσκοντας ἔχαιρον· τὰς γε μὴν κακὰς,
 Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

Αναπαισι.

Χο. Καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ σείχει
 Σάρκας νεαρὰς
 Ξανθὸν τε κᾶρα διαλυμανθείς. 1360
 Ὡς πόντος οἰκῶν· οἷον ἐκράνθη
 Δίδυμον μελάθροισι
 Πένθος θεόθεν καταληπτόν.
 Ιππ. Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 Δύσηνος ἐγὼ πατὴρ ἐξ ἀδίκῃς 1365
 Χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην.
 Απόλωλα τάλας. οἶμοι· οἶμοι·

Διά

Διά με κεφαλᾶς αἰῶστος ὀδύνα,
 Κατά δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος.
 Σχῆς, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσων 1370
 Ε· ἔ.

Ω συγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
 Βόσκημα χερὸς,
 Διά μ' ἔφθειας, κατὰ τ' ἔκτεινας.
 Φεῦ· Φεῦ· πρὸς θεῶν ἀτρέμας, δμῶες, 1375
 Χρὸς ἐλκῶδες ἀπτεοθε χεροῖν.
 Τίς ἐφέσηκεν δεξιά πλοῦροῖς;
 Πρόσφορά μ' αἶρετε· σύντονα δ' ἔλκετε
 Τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάρατον
 Πατρὸς ἀμπλακία. Ζεῦ, Ζεῦ, τάδ' ὅρας;
 Οδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέπλωρ, 1381
 Οδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων,
 Πρᾶπτον ἐς ῥᾶδην σέτχῳ, κατὰ κρας
 Ολέσας βίον.
 Μόχθας δ' ἄλλως τ' εὐσεβείας 1385
 Εἰς ἀνθρώπους ἐπάνησται.

Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 Καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.
 Μέθετέ με τάλανα,
 Καί μοι θάνατος παγὰν ἔλθοι. 1390
 Προσπαύλλυτέ μ'. ὄλλυτε τὸν δυσδαί-
 μον· ἀμφιτόμῃ λόγχας ἔραμαι
 Διαμοιρᾶσαι,
 Διά τ' εὐνάσαι τὸν ἐμὸν βίον.

Ω πατὴρ ἔμῃ δύσηνος δῖα,
 Μισαφόνων τε συγγόνων,
 Παλαῶν τε προγεννητόρων
 Εἰσορίζεται κακὸν, ἔδῃ μέλλει·
 Εμὸλε τ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε, τὸν ἔδῃ
 Οὐτ' ἐπαίτιον κακῶν;
 Ἰὼ μοι μοι· τί φῶ;
 Πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτὴν
 Εμὴν τῷδ' ἀναλγήτῃ πάθῃ;
 Εἴθε με κοιμάσσειε τὸν δυσδαίμονα
 Ἀδᾷ μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκη.

1395

1400

1405

Αρ. Ω τλήμον, οἷα συμφορὰ προσεζύγης;
 Τὸ δ' εὐγενὲς σε τῶν φρενῶν διώλεσεν.

Ιππ. Εα.

Ω θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
 Ων, ἡοδόμῳ σε, κἀνεκὸς φίδην δέμας.
 Ες' ἐν τόποισι τοῖσδε γ' Ἀρτεμις θεά.

1410

Αρ. Ω τλήμον, ἔστι σοί γε Φιλτάτῃ θεῶν.

Ιππ. Ορᾷς με, δέσποιν', ὥς ἔχω τὸν ἄθλιον;

Αρ. Ορῶ κατ' ὅσων δ' ἔθιμις βαλεῖν δάκρυ.

Ιππ. Οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς, ἔδ' ὑπηρετής.

1415

Αρ. Οὐ δῆτ'· ἀτάρ μοι προσφιλὴς γ' ἀπόλλυσται.

Ιππ. Οὐδ' ἵππονάμας, ἔδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.

Αρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανῆργος ὦδ' ἐμήσατο.

Ιππ. Ωμοι· φρονῶ δὲ δαίμον', ἢ μ' ἀπώλεσε.

Αρ. Τιμὴς ἐμέμφθη. σωφρονέντι δ' ἤχθετο.

1420

Ιππ. Τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὤλεσεν μια Κύπρις.

Αγ. Πατέρα τε, καὶ σὲ, καὶ τρίτῳ ξυνάσπον.

Ιππ.

Ιππ. Ωμῶς τὸν καὶ πατὴρ δυσπραξίας.

Αρ. Εξηπατήθη δαίμονος βλαύμασιν.

Ιππ. Ω δυσάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ. 1425

Θη. Ολωλα, τέκνον· ἔδὲ μοι χαρὶς βίη.

Ιππ. Στένω σε μᾶλλον, ἢ μὲ, τῇ ἀμαρτίᾳ.

Θη. Εἰ γὰρ γενοίμαν, τέκνον, ἀντὶ σὲ νεκρός.

Ιππ. Ω δῶρα πατὴρ σὲ Ποσειδῶνος πικρά.

Θη. Ως μὴ ποτ' ἐλθεῖν ὥφελ' εἰς τὸν σῶμα 1430

Ιππ. Τί δ' ; ἔκτανες τ' ἂν μ', ὥς ποτ' ἦσθ' ὠργισμένος.

Θη. Δόξης γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.

Ιππ. Φεῦ.

Εἴθ' ἦν ἀράων δαίμοσι βροτῶν γένος.

Αρ. Εἰσὸν· ἔ γὰρ ἔδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον 1435

Θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας

Ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας,

Σῆς εὐσεβείας καγαθῆς φρενὸς χάριν.

Εγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς,

Ὃς ἂν μάλιστ' ἀφίλατος κυρῇ βροτῶν, 1440

Τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.

Σοὶ δ', ὦ παλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν,

Τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροιζηνία

Δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος

Κόμας κερῶνται σοὶ δι' αἰῶνος κακρῆ, 1445

Πένθη μέγιστα δακρύων καρπέμηναι.

Αἰεὶ γ' ἡ μεσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων

Εἶσι μέριμνα, καὶ ἀνώνυμος πρὸς τῶν

Εὖρος ὁ φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.

Σὺ δ' ὦ γεραιὲ τέκνον Αἰγέως, λάβε 1450

Σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλησι, ἔ' προσέλκυσαι.

Ακὼν γὰρ ὤλεσάς νιν· ἀνθρώποισι γ',

Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.

Καὶ σὺ παραμυῶ πατέρα μὴ συγχεῖν σέθεν,

Ἰππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἣ διεφθάρης. 1455

Καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ ἔ' θέμις Φθιτὸς ὄρᾶν,

Οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.

Οἷον δὲ σ' ἤδη τῷδε πλεονέκῃ κακῷ.

Ἰππ. Χαίρῃσα ἔ' σὺ εἴχε, παρθεὶν ὀλβία.

Μακρὰν γ' εἰσὶν ῥαδίως ὁμιλίαν. 1460

Λύω γ' νεῖκος πατρὶ, χρηζέσθης σέθεν.

Καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμενον λόγοις.

Αἶ· αἶ· κατ' ὅσων κινεῖται μ' ἤδη σκότος.

Λαβὲ πάτερ με, καὶ κατέρωθον δέμας.

Θη. Ὡμοὶ τέκνον· τί δράς με τὸν δυσδαίμονα; 1465

Ἰππ. Ὀλωλα· καὶ δὴ νεώτερον ὄρῳ πύλας.

Θη. Ἡ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;

Ἰππ. Οὐ δὴτ', ἐπεὶ σε τῷδ' ἐλκυσθεῖν φόνος.

Θη. Τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;

Ἰππ. Τὴν πόρδαμον Ἀρτέμιν μαρτύρομαι. 1470

Θη. ὦ φίλτατ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί;

Ἰππ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλὰ μοι, πάτερ.

Θη. Ὡμοὶ φρενὸς σῆς εὐσεβὲς τε, καὶ γὰρ.

Ἰππ. Τοιῶνδε παίδων γνησίων εὐχὴ τυχεῖν.

Θη. Μὴ νῦν προσῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει. 1475

Ἰππ. Κεκαρτέρηται τὰ μ'· Ὀλωλα γὰρ, πάτερ.

Κρύψον δὲ με πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.

Θη. ὦ κλεῖν' Ἀθηναίων, Παλλάδος θ' ὀρίσματα,

οἷς σερήσεσθ' ἀνδρός ; ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὣς πολλὰ, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι. 1480

Αναπαισι.

Χο. Κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν ἀέλπτως.
Πολλῶν δακρύων ἔσται τίτυλος.
Τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν. 1483

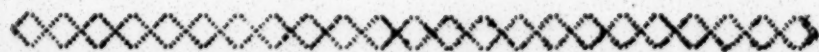
Ευριπίδης Ἰππολύτης Τελός.

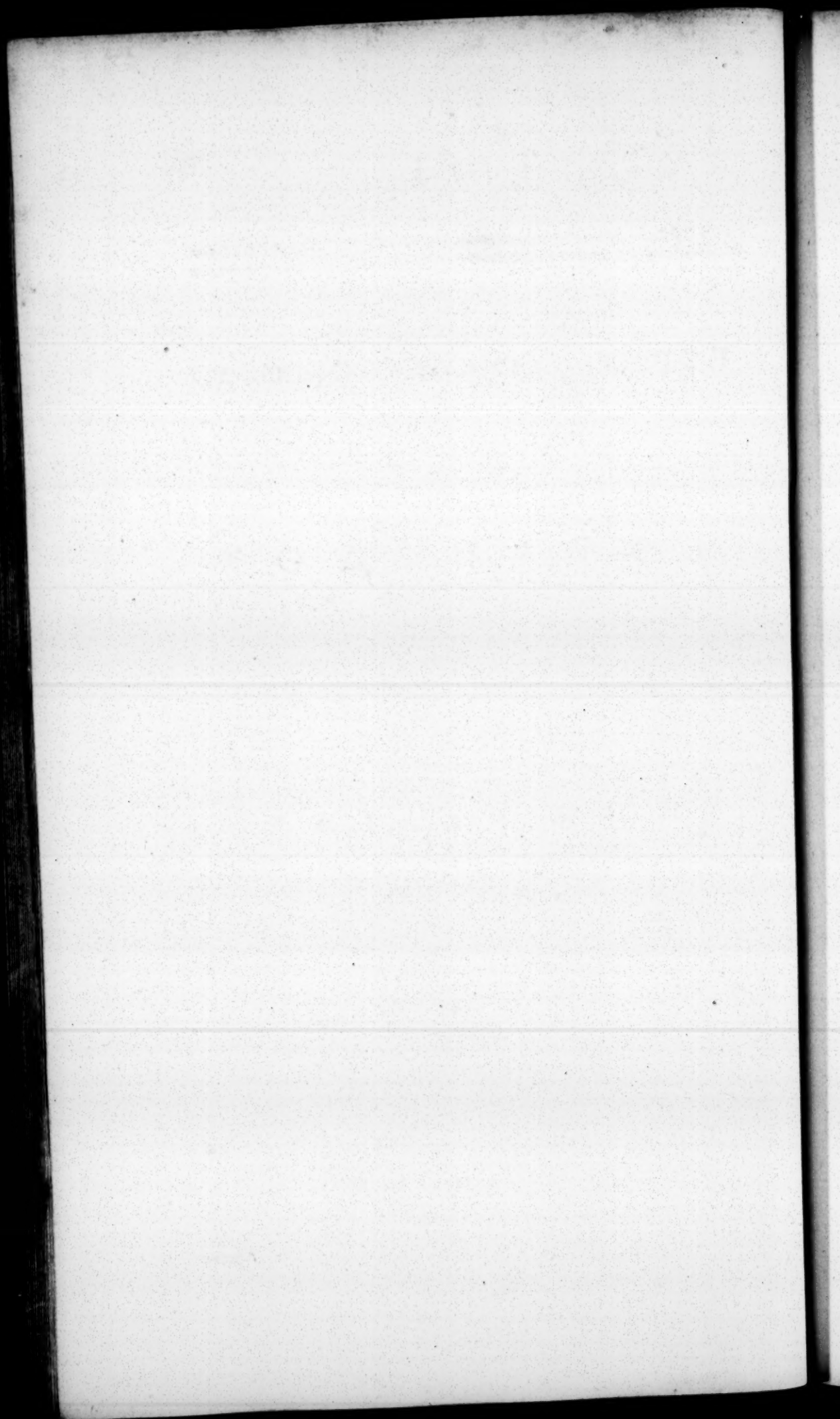

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η Ε Ν

Λ Υ Λ Ι Δ Ι.

Ανάπαισι.

Αγα. Ω ΠΡΕΣΒΥ δόμων τῶνδε πάροιθεν σείχε.

Πρ. σείχω.

Τί γ' καινεργεῖς Αγάμεμνον ἀναξ;

Αγα. Πεύση. Πρεσ. σπεύδω.

Μάλα το γῆρας τέμνον αὔπνον,

Καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄζυ πάρεσιν,

5

Αγα. Τίς ποτ' ἄρ' ἀσὴρ ὁδε προθμέυει;

Πρ. Σείριον, ἐγγὺς δ' ἐπταπύργου

Πλειάδες αἰσῶν ἔτι μεσῆρης.

Αγα. Οὔκων Φθίγες γ' ἔτ' ἐρνίθων,

Οὔτε θαλάσσης. σιγαὶ δ' ἀνέμων

10

Τένδε κατ' Εὐρυπὸν ἔχουσιν.

Πρ. Τί γ' σὺ σκλήρως ἐκτὺς αἰσῶς

Αγά-

Αγάμεμνον ἄναξ;

Ἐπ' ἡσυχία τῇδε κατ' Αὔλιν,

Καὶ ἀκίνητοι φυλακῇ τῆς χέων. 15

Στείχομαι ἔσω. Ἀρα. Ζηλῶ σε, γέρον.

“ Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὅς ἀκίνδυνον

“ Βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώστ, ἀκλεής.

“ Τὸς δ' ἐν τιμαῖς ἦσαν ζηλῶ.

Πρε. Καὶ μὲν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίη. 20

Ἀρα. Τῷτο δέ γ' ἐστὶ τὸ καλόν, σφαλερόν.

“ Καὶ τὸ φιλότιμον

“ Γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ περισσάμενον.

Τοτὲ μὲν, τὰ θεῶν ἔκ ὀφθαλμοῦ

τ' ἀνέτρεψε βίον, 25

Τοτὲ δ' ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαὶ

Καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν

Πρε. Οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀρετέος.

“ Οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτασ' ἀγαθοῖς,

“ Αγάμεμνον, Ἀτρεΐδ. 30

“ Δεῖ δέ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι.

“ Θνητὸς γὰρ ἔφυς. καὶ μὴ σὺ θέλῃς,

“ Τὰ θεῶν ἔγωγε νενόμισαι.

Σὺ ἢ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας,

Δέλτον τε γράφεις 35

Τινὸς, ἣν πρὸ χειρῶν ἔτι βασιλεύεις,

Καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,

Καὶ σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω,

ῥίπτεις τε πέδῳ πύχλῳ, σφαλερόν

κατὰ δάκρυ χέων. 40

Καὶ

Καὶ τῶν δ' ὁπώραν ἔδενος ἐνδείς
 Μὴ δ' αἰνέσθαι. τί πονεῖς ; τί πονεῖς ;
 Τί νέον, τί νέον πρὸ σοὶ βασιλεῦ ;
 Φέρε κτείνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
 Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθόν, πιστὸν τε φράσας. 45
 Σὴ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
 Πέμπεν Φερνὴν,
 Συνυμφοκόμενον τε δίκαιον,

Ἰαμβοί.

Αγα. Εγένοντο Λήδα Θεσιάδι τρεῖς παρθένοι,
 Φοῖβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος. 50
 Ἐλένη τε, ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι,
 Μνηστῆρες ἦλθον, Ἑλλάδος νεανίαι.
 Δειναὶ δ' ἀπέλαι, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
 ἔυνισαθ', ὅσις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 Τὸ πρᾶγμα δ' ὁπώρας εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ, 55
 Δύναί τε, μὴ δοῦναί τε, τ' τύχης ὅπως
 Ἄψαιτ' ἄριστα. καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε,
 Ὅρκους συνάψαι, δεξιὰς τε συμβαλεῖν
 Μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
 Σπονδὰς καθεῖναι, καὶ παράστασθαι τάδε, 60
 Ὅτε γυνὴ γένοιτο Τυνδαρεὺς κήρη,
 Τῷ τῷ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν
 Οἴχοιτο, τὸν τ' ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους,
 Καὶ πειρατεύειν, καὶ κατασκάπτειν πόλιν,
 Ἐλλὰ ὁμοίως, βάρβαρόν θ', ὅπλων μέτα. 65
 Ἐπεὶ δ' ἐπιστάθησαν, εὖ δὲ πῶς γέρον

Ἰππὶλ.

ἔπῃλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ,
 Δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἓνα,
 ὅτ' ἄν ποταὶ φέροιεν Ἀφροδίτης Φίλαι.
 Ἡ δ' εἴλεθ', ὥς γε μή ποτ' ὤφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον· ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 Κρίνας ὅδ', ὥς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχῃ,
 Λακεδαῖμον', ἀνθρὸς μὲν εἰμάτων σολῇ,
 Χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῃ χλιδήματι,
 Ἐρῶν ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένῃ, πρὸς Ἰδῆς βέσταθμ' ἐκδήμον λαβών.
 Μενέλαος οὖν κατ' Ἑλλάδ' οἰσρήσας μόνος
 Ὀρκεὺς παλαμῆς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 Ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδίκημένοις.
 Τῶν τεῦθεν οὖν Ἕλληνες αἰῶντες δορί, 80
 Τεύχε' λαβόντες σενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
 Ἦκουσι τῆσδε, ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμοῖ,
 Ἴπποις τε, πολλοῖς θ' ἄρμασιν γ' ἡσχημένοι.
 Κάμει σρατηγεῖν, κατὰ Μενέλεω

χάριν,

Εἶλοντο, σύλγονόν γε. τὰξίωμα δὲ 85
 Ἄλλ' οἷς τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῖ λαβεῖν τόδῃ.
 Ἡθροισμένους δὲ καὶ ζυνεσῶτος σρατοῦ,
 Ἡμεῖς, ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχημημένος,
 Ἀνείλεν, Ἰφιγένειαν, ἣν ἔσπευον ἐγὼ, 90
 Ἀρτέμιδι θύσαι, τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
 Καὶ πλοῦν τ' ἐσεσθαι, καὶ κατασκαφὰς φρεγῶν,
 Θύσασι, μὴ θύσασι δ', ἔκ εἶναι τάδε.

Κλύων

Κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφίεναι στρατὸν, 95
 Ὡς ἔποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
 Οὐ δὴ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
 Ἐπείσε, τλήναι δεινά. καὶ δέλτε πτυχαῖς
 Γράψας, ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν,
 Πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὥς γαμυμένην 100
 Τὸ, τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρέμενος,
 Συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς τοῦνεκ' ἔτ' ἔλαιο λέγων,
 Εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λέχος.
 Παιθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμήν,
 Ψυδῆ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον. 105
 Μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχῃ τάδε,
 Κάλχας, Ὀδυσσεύς, Μενέλεως θ'. ἂ δ' ἔ' καλῶς
 Ἐγνων τότ', αὖθις μεταγράψω καλῶς πάλιν
 Εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιάν
 Λύοντα, ἔ' συνδόντά μ' εἰσεῖδες, γέρον· 110
 Ἀλλ' εἰα χώρῃ, τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν,
 Πρὸς Ἄργος. ἂ ἣ κέκλυθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 Λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γέγραμμένα.
 Πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.

Ἀνάπαιστοι.

Πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν 115
 Δέλτοις, ὧ Λήδας ἔρνος.
 Πρε. Λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσῃ
 Σύντονα τοῖς σῶις γράμμασιν αὐδῶ.
 Ἀγα. Μὴ σέλλειν τὰν σάν ἵνιν πρὸς

Q

τὰν

Τὰν κολπώδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας,
 Αὔλιν ἀκλύσαν.

120

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.

Πρε. Καὶ πῶς Ἀχιλλεὺς λεκτρ' ἀμπλακῶν,
 Οὐ μέγα Φουστῶν θυμὸν ἐπαύρη
 Σοί, σῇ τ' ἀλόχῳ;
 Τόδε κ' δεινὸν, σήμαιν' ὅ, τι Φῆς.

125

Αγα. Ὅνομ' ἐκ ἔργον παρέχων Ἀχιλλεὺς,
 Οὐκ οἶδε γάμους, ἔδ' ὅ, τι πρᾶσσομεν,
 Οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα,
 Νυμφεῖς εἰς ἀγκώνων
 Εὐνάς ἐνδῶσφιν λεκτροῖς.

130

Πρε. Δεινά γε πολμᾶς Ἀγάμεμνον ἀναξ,
 Ὃς τῷ τ' Θεᾷς τῷ παῖδ' ἀλοχον
 Φατίσας, ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.

135

Αγα. Οἱ μοι, γνώμας ἐξέσαν.
 Αἰ, αἰ, πίπλω δ' εἰς ἄταν.
 Ἀλλ' ἴθ' ἐρέσων σὸν πόδα, γήρᾳ
 Μηδέν ὑπεῖκων.

Πρε. Σαπτεύδω βασιλεῦ.

140

Αγα. Μὴ νῦν μήτ' ἀλσώδεις ἴξῃ
 Κρήνας, μήθ' ὕπνω θελχθῆς.

Πρε. Εὐφημα θρόε.

Αγα. Πάντῃ ᾗ πόνον χιστὸν ἀμείδων,
 Λέδασε, Φυλάσων μὴ τι σε λάθῃ
 Τρεχάλοισιν ὅχοις παραμετφαιμένη,
 Παῖδα κομίζῃς ἐνθάδ' ἀπήνη

145

Δα-

Δαναῶν πρὸς ναῦς.

Πρε. Ἔσται. Ἀγα. κλήθρων δ' ἔζορμα.

Ἦν γάρ νιν πιμπᾶς ἀντήσας,

150

Πάλιν ἐζορμάσῃς τὰς χαλινούς,

Ἐπὶ Κυκλώπων ἰαῖς θυμέλας.

Πρε. Πιστὸς γ', φράσας τῆδε, πῶς ἔσομαι,

Λέγε, παῖδι σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;

Ἀγα. Σφραγίδα φύλασ', ἣν ἐπὶ δέλτῳ

155

Τῇδε κομίζῃς,

Ἴθι. λυκαῖνῃ τῶδε φῶς ἤδη

Λάμπουσ' ἤως,

Πύρ τε τεθρίππων τῶν ἀελίχ.

Σύλλαβε μόχθων.

160

“Θνητῶν δ' ὁλβίος εἰς τέλος ἔδειξ,

“οὐδ' εὐδαιμων.

“οὔπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.

Ε Π Ο Δ Ι Κ Α.

Στροφή α'.

Χο. 1 Ἐμολον ἀμφὶ παρακτίαν

2 Ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,

165

3 Εὐρίπου διὰ χευμάτων

4 Κέλσασα σενόπορθμον

5 Χαλκίδα, πόλιν ἐμὴν προλιποῦ-

6 σ' ἀγχιάλων ὑδάτων τροφόν,

7 Τὰς κλένας Ἀρεθούσας,

170

Q 2

8 Αχαι-

- 8 Αχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἄν,
 9 Αχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
 10 Ἡμιθέων ὡς ἔπ' Τροί-
 11 αν ἐλάτας χιλιόναυσιν,
 12 Τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
 13 Ἀμέτεροι πόσῃς
 14 Ενέπυσ', Αγάμεμνονά τ' εὐπατρίδαν
 15 Στέλλειν ἔπ' τὰν Ἑλέναν,
 16 Ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφῃς,
 17 Πάρις ὁ βυκόλος ἂν ἔλαβεν, 180
 18 Δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,
 19 Ὅτ' ἐπὶ κρήναιασι δρόσοις
 20 Ἦρα Παλλάδι τ' ἔειν ἔειν
 21 Μορφᾶς ἂ Κύπρις ἔχεν.

Ἀντιπροφή α'.

- 1 Πολύδυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- 185
 2 τέμιδος ἤλυθον ὁρομένα
 3 Φοινίσουσα παρήϊδ' ἐμὰν
 4 Αἰχμῶν νεοθαλεῖ,
 5 Ἀσπίδος ἔρυμα, καὶ κλισίας
 6 Ὀπλοφόρους Δαναῶν θέλ- 190
 7 σ' ἵππων ὄχλον τ' ἰδέσθαι,
 8 Κατεῖδον δὲ δὺ Αἴαντε συνέδρα,
 9 Τὸν Οἰλέας, Τελαμῶνός τε γόνον,
 10 Τῆς Σαλαμῖνος σέφανον,
 11 Πρωτεσίλαόν τ', ἐπὶ θάκοις 195
 12 Πεσῶν ἠδομλῶς μορ-

- 13 Φαῖσι πολυπλόκοις.
 14 Παλαμῆδέα θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 15 δᾶνος. Διομῆδέα θ', ἥ-
 16 δοναῖς δῖσκα κεχαρημένον. 200
 17 Παρὰ δὲ Μηριόνην Ἄρεος
 18 ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι.
 19 Τὸν δ' ὅτ' ἠσαίων τ' ὀρέων
 20 Λαέρτα τέκον. ἅμα δὲ Νι-
 21 ρέα κάλλιπον Αἰακῶν, 205

Επὶ δὲ. α.

- 1 Τὸν ἰσάνεμον τε ποδοῖν
 2 λαβηροδρόμον Αἰχλῆα,
 3 Τὸν ἂ θεῖς τέκε, καὶ
 4 Χείρων ἔξεπῆνασεν,
 5 εἶδον αἰγιαλοῖσι 210
 6 Παρά τε κροκάλαις
 7 δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
 8 Ἀμιλλαν δ' ἐπὶ ποδοῖν
 9 πρὸς ἄρμα τέτρωρον
 10 ἑλίσσων περὶ νίκας. 215
 11 Ὅ γ' ἀμφηλάτας βοᾷτ' Εὐ-
 12 μηλος φερητιάδας,
 13 ὧι καλλίστους εἶδόμεν
 14 χρυσοδαυδάλτας σομίοισι πώλεις
 15 κέντρῳ θεινομένης τῆς 220
 16 μὲν μέσας ζυγίας λεί-
 17 κοσίκτῳ τριχὶ βαλὺς,

- 18 Τὲς δ' ἔξω σφραφόρους
 19 Αντήρης καμπᾶσι δρόμων
 20 Πυρρότριχας, μονό- 225
 21 χαλα δ' ὑπὸ σφυρᾶ
 22 Ποικιλόδερμονας.
 23 Οἷς παρεπάλλετο
 24 Πηλείδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα,
 25 Καὶ σύριγγας ἀρματείδης. 230

Στροφή β'.

- 1 Ναῶν δ' εἰς ἀριθμόν ἤλυθον,
 2 Καὶ θεῶν ἀθέσφατον,
 3 Τὰν γυναικείαν ὄψιν ὁμμάτων
 4 Ὡς πλῆσαιμι μείλιον ἄδονάν.
 5 Καὶ κέρας μὲν ἦν 235
 6 Δεξιὸν πλάτας ἔχων
 7 Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης,
 8 Πεντήκοντα ναυσὶ θορίας.
 9 Χρυσέαις δ' εἰκόσιν
 10 Κατ' ἄκραν Νηρῆδες ἔσασαν θεᾶν, 240
 11 Πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλεὺς σρατῆ.

Αντιστροφή β'.

- 1 Αργείων ἧ ταῖσδ' ἰσήμεροι
 2 Νᾶες, ἔσασαν πέλας.
 3 Ὡν ὁ Μηκισέως σρατηλάτης
 4 Παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ. 245
 5 Κα-

- 5 Καπανέως τε παῖς
 6 ΣθένηςλΘ'. Ατθίδος δ' ἄγων
 7 Ἐξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
 8 Παῖς, ἐξῆς ἐναυλόχει, θεῶν
 9 Παλλὰδ' ἐν μανύχοις
 10 Ἔχων πτερωτοῖσιν ἄρμασιν, θετὸν,
 11 Εὐσημόν τε φάσμα ναυδάτας.

250

Στροφὴ γ'.

- 1 Τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας
 2 Πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν,
 3 Σημέοις ἐσολισμέναις.
 4 Τοῖς δὲ Κάδμος ἦν
 5 Χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 6 Ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα.
 7 Ληΐτος δ' ὁ γηγενής
 8 Ἄρχε ναῖς στρατοῦ,
 9 Φακίδος δ' ἀπὸ χθονός.
 10 Λοκροῖς δὲ τοῖσδ' ἴσις ἄγων
 11 Ναῦς Οἰλέως τόκος, κλυτὰν
 12 Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.

255

260

Ἀντιστροφὴ γ'.

- 1 Ἐκ Μυκήνας δὲ τὰς κυκλωπίας,
 2 Παῖς Ατρεΰως ἔπεμπε ναυδάτας
 3 Ναῶν ἑκατὸν ἡθροισμύχης.
 4 Σὺν δ' Ἀδραστός ἦν

265

5 Τά-

- 5 Ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,
 6 Τὰς Φυγέσας μέλαθρα. 270
 7 Βαρβάρων χάριν γάμων
 8 Πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
 9 Εκ Πύλου δὲ Νέστορος
 10 Γερώνια κατὰ δόμαν
 11 Πρύμνας, σῆμα ταυρόπην, 275
 12 Ὅραν πάροικον Αλφεὸν

Επωδὸς γ'.

- 1 Αἰνιάνων δὲ δώδεκα σόλοι
 2 Ναῶν ἦσιν ὧν ἀναξ Γενεὺς
 3 Αρχε. τῶνδ' αὖ πέλας.
 4 Ηλιδος διωάτορες, 280
 5 Οὓς Ἐπεὶ ὠνόμαζε πᾶς λεώς.
 6 Εὐρυτος δ' ἀνασσε τῶνδ'.
 7 Λοκὴρετμον δ' Ἀρη
 8 Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέρης
 9 Ἄνασσε, φυλέως λόχευμα, 285
 10 Τὰς ἐχίδνας λιπῶν
 11 Νήστους, ναυδάτας ἀπροσφόρους.
 12 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος,
 13 Δεξιὸν κέρασ
 14 Πρὸς τὸ λαιὸν ζύναγε. 290
 15 Τῶν ἄσπον ὠρμὴ πλάτασιν
 16 Ἐχάτασι συμπλέκων
 17 Δώδεκ' εὐστροφωτάτασι
 18 Ναυσὶν, ὡς αἶον, καὶ ναυδάταν

- 19 Εἶδομαν λεῶν, 295
 20 Ὅτι τις εἰ παρσάρμοσι
 21 βαρβάρους βάριδας,
 22 νόστον οὐκ ὑποίσεται.
 23 Ἐνθα δ' αἶον, εἶδομαν
 24 Νάϊον πόρθημα. 300
 25 Τάδε κατ' οἴκῃς κλύουσι, συγκλήτου
 26 Μνήμῃ σῶζομαι σφατεύματος.

Ιαμβοί.

- Πρέ. Μενέλαε, πολμᾶς δέιν', ὅ σ' ἔ πολμᾶν χρεῶν.
 Με. Ἀπελθε, λίαν γε διαπότῃσι πῖσις εἶ.
 Πρέ. Καλὸν γέ μοι τοῦνιδος ἔζωνείδισαι. 305
 Με. Κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
 Πρέ. Οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φέρω.
 Με. Οὐ δέ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἑλλήσιν κακά.
 Πρέ. Ἄλλως ἀμιλλῶ ταῦτ'. ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
 Με. Οὐκ ἂν μεθεῖμην. Πρ. ἔδ' ἔγωγ' 310

ἀφῆσομαι.

- Με. Σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καταιμάξω κᾶρα,
 Πρέ. Ἀλλ' εὐκλεές, τοι δεσποτῶν θνήσκῃν ὑπερ.
 Με. Μέγες. μακροὺς ἢ δᾶλος ὦν λέγῃς λόγους.
 Πρέ. Ὡ δέσποτ', ἀδικέμεσθα. σᾶς δ' ἐπισολὰς
 ἔξαρχάσας ὅδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βία, 315
 ἀχάμεμνον, ἔδέν τη δίκη χεῖρσιν θείῃ.

Τροχᾶοι.

- Αγα. Ἐα. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος, καὶ λόγων ἀκοσ-
 μία;

R

Πρέ.

Πρε. Ὅ υἱός, ἔχ' ὁ τῷδε μῦθος, κυριώτερος λέγῃν.

Αγα. Σὺ ᾗ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι Μενέλέως, βία
τ' ἄγχις;

Με. Βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ὀρέχῃς τῶν λόγων ταύτας 320
λάβω

Αγα. Μῶν τρέσας σὺκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ατρε-
ως γεγώς;

Με. Τήνδ' ὀρέῃς δέλτον, κακίσων γραμμάτων ὑπηρετίν;

Αγα. Εἰσορῶ καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν.

Με. Οὐ, πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς ἅπανσι πάγγεγραμμένα.

Αγα. Ἦ γὰρ οἶδ' ἅ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντ' ἄνεϊς;

325

Με. Ὡςτὶ σ' ἀλγυνῶαί γ', ἀνοιξας ἂ σὺ κάκ' εἰρ-
γάζω λάθρα.

Αγα. Πῶ ᾗ κάλαβές νιν; ὦ θεοὶ, σὴς ἀναισχύντε
Φρενός.

Με. Προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους εἰ εὐάτευμ'
ἀφίξεταμ.

Αγα. Τί δέ σε τὰμὰ δῆι φυλάσσειν; ἐκ ἀναισχύντε
τόδε;

Με. Ὅτι τὸ βέλεαδὲ μ' ἔκνιζε· σὸς δὲ δόλος ἐκ
ἔφυν.

330

Αγα. Οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἐάσσομαι;

Με. Πλάγια γὰρ φρονεῖς. πὰ μὲν νῦν, πὰ ᾗ πάλαι,
πὰ δ' αὖτίκα

Αγα. Εκκεκόμψασαμ. Ποτηρὸν γλῶσ' ἐπίφθονον
σοφῇ.

Με.

Με. Νούς ἢ γ' ἔ βέβαιος ἄδικον κτῆμα, καὶ σαφές
Φίλοις.

Βέλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μὴ τ' ὀργῇ
ὑπο

335

Αποτρέπετ' αἰληθές· ἔτοι καταινώ λίσαν σ' ἐγώ.
Οἶδ', ὅτ' ἐσπέρδαζες ἄρχην Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον.
Τῷ δοκεῖν μὲν ἔχι χεῖρων, τῷ δὲ βέλεσθ' ἰέλων,
Ὡς παπφὸς ἦς, ἀπάσης δεξιᾶς προσπιγγάνων.
Καὶ θύρας ἔχων ἀκλείστους τῷ θέλονται δημο-
τῶν,

340

Καὶ διδούς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, καὶ μή τις θέλοι,
Τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθ' τὸ φιλότιμον ἐκ
μέσου;

“ Κατ' ἐπεὶ κατέχευες ἀρχὰς, μεταβαλὼν

“ ἄλλας τρόπους,

“ Τοῖς Φίλοισιν ἔκ' ἐτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὡς

“ πρόωθεν φίλος,

“ Δυσπρόσπτος, ἔσω τε κλείθρων σπάνιος;

“ Ἄνδρα δ' ἔ χρεὼν

345

“ Τὸν ἀγαθὸν, πρᾶσσοντα μεγάλα, -Τὲς

“ τρόπους μεθιστάναι.

“ Ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς Φίλοις,

“ Ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.

Ταῦτα μὲν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ'
εὐρὼ κακόν.

Ὡς δ' ἐς Αὔλιν ἦλθες αὐθις, καὶ ὦ πανελλήνων
στρατὸς,

350

Οὐδὲν ἦοθ', ἀλλ' ἐξηπλήσας τῇ τύχῃ τῇ τῶν
θεῶν,

Οὐρίας πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδας δ' ἀφιέναι
Ναῦς διήγγελον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
Ὡς δ' ἀνολβον εἶχες ὄνομα, σύγχυσίν τε,
μὴ νεῶν

Χιλίων ἄρχων. Πελάμει πε-πεδίον ἐμπλήσας
δορός; 355

Καὶ μὲ παρεκάλεις, τί δράσω; τίνα-δὲ πόρον εὖρω
ποθέν;

Ὡς μὴ σφρένται σ' ἀρχάς, ἀπολέσται καλὸν κλέος;
Καὶ τ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θύσται
κόρην

Ἀρτέμιδι, καὶ πολλῶν ἔσεσθαι Δαναΐδας, ἠοδαὶς Φρένας,
Ἄσμεναι θύσται ὑπέσσης παῖδα. καὶ πέμπεις
ἐκὼν, 360

Οὐ βία, μὴ τῷτο λέξεις, σὴ δάμαρτι, παῖδα
σὴν

Δεῦρ' ἀποσέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμού-
μένην.

Καὶ θ' ὑποσρέψας λέλησται, μεταβαλὼν ἄλλας
χρηφάς,

Ὡς Φονεὺς ἔκετι θυγατρὸς σῆς ἔση μάλιστά γε.

Οὗτος αὐτὸς ἐστὶν αἰθήρ, ὃς πῶδ' ἤκουσεν σέθεν. 365

“ Μυριοὶ δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ

“ πρᾶγματα,

“ Εκπονῶσ' ἐκόντες, εἴτα δ' ἐξεχώρησαν

“ κακῶς.

“ Τὰ

“ Τὰ μὲν ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτε, τὰ δ’
“ ἐνδίκως.

“ Ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάττειν πόλιν
Ἑλλάδος, μάλισ’ ἔγωγε τ’ ταλαιπῶρου γένω 370
Ἦ θέλωσι δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους, τὰς ἐδένας,
καταγελῶντας ἐξανησθὲ διὰ σέ, καὶ τὴν σὴν κόρην.
“ Μηδὲν ἂν χρέος ἕκατι πρὸς ἄτην θείμην χθονός,
“ Μηδ’ ὅπλων ἄρχοντα. νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν

“ Πόλεως. ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ζύνεσιν ἦν ἔχων
τύχῃ. 375

Χο. Δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους,

“ Μάχας θ’, ὅταν ποτ’ ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

Αἰα. Βέλομαι σ’ εἰπεῖν κακῶς εὖ βραχέα, μὴ λίσαν
βλέφαρα πρὸς ταναιδῆς ἀγαγὼν, ἀλλὰ
σωφρονέστερος

“ Ὡς ἀδελφὸν ὄντ’. Ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς, αἰδέσθαι δ’
“ Φιλεῖ. 380

Εἰπέ μοι, τί δεινὰ Φυσᾶς, αἵματηρόν ὅμμ’ ἔχων;
Τίς ἀδικεῖ σε; τὴν κέχρησα; λέκτρ’ ἐρᾶς
χρηστὰ λαβεῖν;

Οὐκ ἔχοιμ’ ἂν σοὶ παραχεῖν. ὦν γὰρ ἐκθήσω
κακῶς

“ Ἦρχες. εἴτ’ ἐγὼ δίκην δώσω κακῶν, ὃ μὴ
σφαλείς;

Ἦ δάκνῃ σε τὸ Φιλότιμον τέμνον; ἀλλ’ ἐν
ἀγκάλαις 385

Εὐπρεπῇ γυναιῖκα χρήσεις, τὸ λελογισμένον
παρεῖς,

“ Καὶ

“ Καὶ τὸ καλὸν, ἔχην; Πονηροῦ Φωτὸς ἡδοναὶ
κακαί.

Εἰ δ' ἐγὼ γνῆς πρόσθεν ἔκ εὖ, μετετέθην
εὐδελία,

“ Μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν
λέχος,

“ Ἀναλαβεῖν θέλεις, Θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόν-
τος εὖ.

390

Ὡμοσαν τὸν Τιωδάρφον ὄρκον οἱ κακόφρονες
φιλόγαμοι μνηστῆρες· ἡ δέ γ' ἐλπίς, οἶμαι μὲν,
Θεός

Εξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, καὶ τὸ σὸν Δένος.
οὐς λαβὼν σράτ' ἐγ'. οἶμαι δ' εἴσῃ μωρία
Φρενῶν

Τὸς κακῶς παλῆτας ὄρκους, καὶ συνλωγκασ-
μύους.

395

Ταῦτά δ' ἔκ ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· καὶ τὸ σὸν μὲν εὖ
Πέρα δίκης ἔσαι, κακίσης δ' ὀνίδος τιμωρία.

Εμὲ δ' συντήξῃσι νύκτες, ἡμέραι τε δακρύοις,

Ἄνομα δρῶντα, καὶ δίκαια παῖδας, οὐς ἐγείναμ' ἐμ'.

Ταῦτά σοί βραχέα λέλεκται, καὶ σαφῆ, καὶ
ράδια

400

“ Εἰ δ' μὴ βέλῃ φρονεῖν εὖ, τὰ μ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

Ἰαμβοί.

Χα. Οἶδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων

“ Μύθων. καλῶς δ' ἔχῃσι φείδεσθ' τέκνων.

Με. Αἰ, αἰ. Φίλεις ἄρ' ἔχ' κεκτῆμην τάλας.

Αχα.

- Αγα. Εἰ τὲς Φίλῃς γε μὴ θέλῃς ἀπολλύναι. 405
- Με. Δείξεις ᾧ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταυτοῦ γεγώς;
- Αγα. Συσσώφρονεῖν σοι βέλομ', ἀλλ' ἔσ' συννοσεῖν.
- Με. Ες κοινὸν ἀλγεῖν ποῖς Φίλοισι χρὴ Φίλῃς.
- Αγα. Εὖ δρῶν παρακάλῃ μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.
- Με. Οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410
- Αγα. Ελλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.
- Με. Σκήπτρα νῦν αὖχῃς, σὺν κασίγνητον προσδός.
 Εγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἰμι μηχανάς τινας,
 Φίλῃς τ' ἐπ' ἄλλας. Αἴψ' ὦ Πανελλήνων ἀναξ
 Ἀγάμεμνον, ἤκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
 Ἦν Ἰφιδρέϊαν ὠνόμασας πότεν ἐν δόμοις.
 Μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, σῆς Κλυταμνήστρας δέμας,
 Καὶ παῖς Ορέστis, ὥς τε τερφθεῖς ἰδὼν,
 Χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημῶν ὦν.
 Ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτφνον, εὐρυτον πάρα 420
 Κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπου βάσιν,
 Αὐταί τε πῶλοί τ'. εἰς ᾧ λειμώνων χλόνῃ
 Καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γευσάμετο.
 Εγὼ ᾧ πρὸδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
 Ἦκω. πέπυσαι γὰρ στρατός. ταχῆα δὲ 425
 Διῆξε Φήμῃ παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
 Πᾶς δ' εἰς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 " Σὴν παῖδ' ὅπως ἰδῶσιν. οἱ δ' εὐδαίμονες,
 " Ἐν πᾶσι κληνοὶ, ἔπειθελεπτοὶ βροτοῖς.
 Λέγουσι δ', ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται. 430
 Ἦ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 Εκόμισε παῖδα; τῶνδ' αὖ ἤκιστος τάδε,

Ἀρτέμιδι προτελίσσῃσιν τὴν νεανίδα
 Αὐλίδος ἀνάσσει. τίς νιν ἄξεσται ποτε;
 Ἀλλ' εἴα. τὰ πὶ σοῖσι δ' ἐξάρχῃ κανῶ. 435
 Στεφανῶδε κρατά, ἐ σὺ Μενέλεως ἀναξ,
 Ὑμῖναιον εὐτρέπιζε καὶ κατὰ σέγας
 Λωπὲς βοάσσω, καὶ ποδῶν ἔσω κτύπος.
 Φῶς γὰρ τόδ' ἐκεί μακάριον τῇ παρθένῳ.

Ἀγα. Επήνεσ'. ἀλλὰ σείχε δωμάτων ἔσω. 440
 Τὰ δ' ἄλλ' ἰσχύς τ' τύχης ἔσσι καλῶς.
 Οἱ μοι τί φῶ δύσηνος; ἄρξομαι σέθεν.
 Εἰς οἱ ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμην.
 Ὑπῆλθε δάμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 Πολλῶν γινώσκω τῶν ἐμῶν σοφώτερος. 445
 " Ἡ δυσγύνα δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
 " Καὶ γὰρ δακρύσσει ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει,
 " Ἀνολβὰ τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 " Ἀπαντᾷ πάντα. πρῶτα γὰρ τῆ βίβ
 " Τὸν δῆμον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δαλεύομεν. 450
 Εγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 Τὸ μὴ δακρύσσει δ' αὐτὴς αἰδεῖσθαι τάλας,
 Εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 Εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 Πῶς δεξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; 455
 Καὶ γάρ μ' ἀπώλεσ' ὅππῃ κακοῖς, ἃ μοι πάρα,
 Ἐλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἄμ' ἔσπετο
 Οὐρατρὶ νυμφεύσασα, καὶ τὰ φίλτατα
 Δώσας, ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσῃ κακοῖς.
 Τήνδ' αὖ τάλαμνον παρθένον, (τί παρθένον; 460

"Αδης νιν ὡς ἔοικε νυμφεύσῃ τάχα.)

Ὡς ὥκτισ', οἶμαι γάρ νιν ἱκετεύσῃ τάδε.

ὦ πατέρ' ἀποκτενεῖς με; τοιότῃς γάμους
Γήμειας αὐτὸς, χ' ὥς τις ἔστι σοὶ φίλος.

Παρῶν δ' Ορέσης εἴς τις ἀναβοήσεται

463

Οὐ συνετὰ συνετῶς. ἔτι γὰρ ἔστι νήπιος.

Αἰ, αἶ. τὸν Ελένης ὡς μ' ἀπώλεσεν γάμον

Γήμας ὁ Πελάμου Πάρις, ὃς μ' ἐργασαι τάδε.

Χο. Καὶ γὰρ κατώκτρε', ὡς γυναῖκα δεῖ
ξένῳ

Ἵπὲρ τυράννων συμφορᾶς κατασέειν.

470

Με. Ἀδελφὲ, δὸς μοι δεξιᾶς τ' σῆς θιγεῖν.

Αγα. Δίδωμι. σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

Με. Πέλοπα κατόμνυμι, ὃς πατὴρ τοῦμαι πατὴρς,

τ' ἔσθ' τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα,

Ἥ μὲν μ' ἐρεῖν σοὶ ἀπὸ καρδίας σαφῶς,

475

Καὶ μὴ ἴπτηδες μὴδεν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.

Εγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ,

Ὀικτῆρα, καὶ τοὺς ἀνταφῆκά σοι πάλιν,

Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,

Οὐκ εἰς σὲ δεινός, εἶμι δ' ἔπερ εἰ σὺ νῦν.

480

Καὶ σοὶ παραμῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον;

“ Μὴτ' ἀνθελέσθαι τέμον. ἔ γὰρ ἐνδίκον,

“ Σὲ μὲν σενάζειν, τὰ μὰ δ' ἡδέως ἔχειν.

Θνήσκῃν τε τῆς σῆς, τῆς δ' ἐμούς ὁρᾷν Φάος.

Τί βέλομαι γάρ; ἔ γάμους ἐξαρέτους

485

Ἄλλως λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἰμείρομαι;

Ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὃν μ' ἦκισ' ἐχρῆν,

Σ

Ελένη"

"Αι-

Ελένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰραθῆ,
 Ἄφρων, νέος τ' ἦν πρίν. τὰ πράγματα δ' ἐγ-
 γύθεν

Σκοπῶν, ἐσείδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. 490

Ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαπῶρος κόρης

Εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννεμύω,

Ἡ τῶν ἐμῶν ἑκατι θύεσθαι γάμων

Μέλλει. τί δ' Ελενης παρθένω τῇ σῇ μέτα;

Ἴτω στρατεία διαλυθῆσ' ἐξ Αὐλίδος. 495

Σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν

Ἀδελφε, καὶ με παρακαλῶν εἰς δάκρυα.

Εἰ δέ τι κόρης σῆς θυσφάτων μετεσί σοι,

Μή μοι μετέσω. σοὶ νέμω τέρμον μέρος.

Ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων, 500

Εἰκος πέπονθα. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα

“ Στέργων, μετέπεσον. Ἄνδρὸς ἔ κακοῦ τρόποι

Τοιοῖδε, χρῆσθαι πῶσι βελτίστοις αἰεί.

Χο. Γενναῖ ἔλεξας, Ταντάλω τε τῷ Διὸς

Πρέποντα. προζένες ἔ κατασχύνεις σέθεν. 505

Αγα. Αἰνῶ σε Μενέλαος, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν

ὑπέθηκας ὀρθῶς τὰς λόγους, σὲ τ' ἀξίως.

Με. Ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται,

“ Πλεονεξίαν τε δωμάτων. ἀπέπτυστα

“ Τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν. 510

Αγα. Ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκάας τύχας,

Θυγατρὸς αἵματηρὸν ἐκπράττει φόνον.

Με. Πῶς; τί σδ' ἀναγκάσῃ σε τὴν γε σὴν κτανεῖν;

Αγα. Ἄπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

Με. Οὐκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποσελεῖς πάλιν. 515

Αγα. Λάθοιμι τῷτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' ἔλθομαι.

Με. Τὸ πᾶσιον; ἔτοι χρεὶ λίαν παρθεῖν ὄχλον.

Αγα. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.

Με. Οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε. τῷτο δ' εὐμαρές.

Αγα. Τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα, Φιλότιμον κακόν. 520

Με. Κἄδεν γ' ἄχρηστον, ἔδδ' χρήσιμον παρόν.

Αγα. Εκείνο δ' ἔδδοικας, ὃ μ' εἰσέρχεται;

Με. Ὅν μὴ συ φράζῃς, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον;

Αγα. Τὸ Σισύφον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

Με. Οὐκ ἔς', Οδυσσεὺς ὃ, τι σὲ κάμει πημανεῖ. 525

Αγα. Ποικίλος αἰεὶ πέφυκε, τῷ γ' ὄχλου μέτα.

Με. Φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ,

Αγα. Οὐκοῦν δοκῇ νιν σάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις,

Λέξειν ἂν Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσαιο,

Κἄμ' ὡς ὑπέστην θῦμα, κατὰ ψεύδομαι, 530

Ἀρτέμιδι θύσθην. ὃς ξυναρπάσας στρατὸν,

Σὲ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργεῖους, κόρην

Σφάζαι κελεύσθ'. καὶν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,

Ελθόντες αὐτοῖς τέχεσιν Κυκλωπίοις

Ξυναρπάσουσι, καὶ κατασκάψουσι γλῶ. 535

Τοιαῦτα τὰ μὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγὼ,

Ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

Ἐν μοι φυλάσxon Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν

Ελθῶν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε

Μάθῃ, πρὶν ἄδη παῖδ' ἐμὴν προοῖω λαβῶν, 540

Ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πρᾶσσω κακῶς.

Ἵμεῖς τε σιγὴν ὦ ξένοι Φυλάσσετε.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή γ'.

- Χο. 1 Μάκαρες, οἱ μετρίας Θεοῦ,
 “ 2 Μετά τε σωφροσύνας μετέχον
 “ 3 Λέκτρων Αφροδίτας, 545
 “ 4 Γαλανεία χρησάμενοι,
 5 Μαινόμεν' οἷσρων, ὅθι δὴ
 6 Δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμας
 7 Τόξ' ἐντείνεται χαρίτων.
 8 Τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳσι πότμῳ, 550
 9 Τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
 10 Απενέπω νιν ἀμετέρων
 11 Κύπρι παλλίζα, θαλάμων.
 “ 12 Εἴη δέ μοι μετρία μὴ
 “ 13 Χάρις πόθοι δ' ὅσιοι. 555
 14 Καὶ μετέχομι τὰς Ἀφροδίτας,
 15 Πολλὰν τ' ἀποθείμαν.

Αντιστροφή.

- “ 1 Διάφοροι ἢ φύσει βροτῶν,
 “ 2 Διάτροποι ἢ τρόποις. ὁ δ' ὁρθός,
 “ 3 Εὐδλὸν σαφὲς αἰεὶ. 560
 “ 4 Τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι,
 “ 5 Μέγα φέρουσ' εἰς δρετάν.
 “ 6 Τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 “ 7 Τάν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχθ

- “ 8 Χάριν, ὑπὸ γνώμας ἔσορᾶν,
 “ 9 Τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 “ 10 Κλέος, ἀγῆρατον βιοτάν.
 “ 11 Μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
 “ 12 Γυναῖξί μὲν κατὰ Κύπριν
 “ 13 Κρυπτάν. ἐν ἀνδράσι δ’ αὖ
 “ 14 Κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπληθῆς
 “ 15 Μείζω πόλιν αὖξει.

Επωδὸς

- 1 Ἕμολες ὦ Πάρις, ἥ τε σύ γε
 2 Βυκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 3 Ἰδαίαις παρὰ μόχοις,
 4 Βάρβαρα συρίζων Φρυγίων
 5 Αὐλῶν, Ολύμπου καλάρμοις
 6 Μιμήματα πλέκων.
 7 Εὐθηλοὶ ᾗ τρέφοντο βόες,
 8 Ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν,
 9 Ἄ σ’ Ἑλλάδα πέμπει,
 10 Ελεφαντοδέτων πάροιθεν
 11 Δόμων, ὅς τ᾽ ἑλένας
 12 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 13 Ἔρωτα δέδωκας.
 14 Ἔρωτι δ’ αὐτὸς ἐπτοάδης.
 15 Ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορί,
 16 Ναυσί τ’ ἄγεις
 17 Ἐς Τροίας πέραμα.

Ανάπαιστοι.

- Χα. “ Ἰῶ, ἰῶ. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι. 590
 Τὴν τῆ βασιλείᾳ
 Ἰδὲτ’ Ἰφигένειαν, ἄνασσαν ἐμὴν,
 Τὴν Τιωδάρει τε Κλυταιμνήστρῳ,
 Ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκα-
 σ’, ἐπὶ τ’ εὐμήκεις ἦκασι τύχαις. 595
 Θεοὶ γ’ οἱ κρείστας, οἷτ’ ὀλβοφόροι,
 Τοῖς ἐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν.
 Στῶμεν Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,
 Τὴν βασίλιδαν δεξώμεθ’ ὅχων
 Ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν, 600
 Ἀγανῶς ᾗ χερσὶν μαλακῇ γνώμῃ.
 Μὴ ταρβήσῃ νεωσὶ μοι ρολὸν
 Τὸ κληνὸν τέκνον Ἀγαμέμνωνος,
 Μὴ δὲ θόρυβον, μήδ’ ἐμπληξιν
 Ταῖς Ἀργείαις 605
 Ξεῖναι ξείνας παρέχωμαι.

Ἰαμβοί.

- Κλυ. Ὅρνιθα μὲν τὸνδ’ αἶσιον ποιούμεθα,
 Τὸ σὸν τε χρῆσθον, καὶ λόγων εὐφημίαν.
 Ἐλπίδα δ’ ἔχω τίν’, ὥς ἐπ’ ἐσθλοῖσιν γάμοις
 Πάρειμι κυμφαγωγός. ἀλλ’ ὀχημάτων
 Ἐξω πορεύεθ’, ἃς φέρω φερνάς κόρη,
 Καὶ πέμπειτ’ εἰς μέλαθρον εὐλαβέμεναι.
 Σὺ δ’ ᾧ τέκνον μοι, λείπε πωλικὸς ὄχρος,
 Ἄβρον

- Ἄβρὸν τιθεῖσαι κῶλον, ἀδενές θ' ἅμα.
 Ὑμεῖς δὲ νεανίδαισιν ἀγκάλας ἔπι, 615
 Δέξασθ', καὶ πορεύσασθ' ἐξ ὀχημάτων,
 Καὶ μοι χερσὶς τις ἐνδότην σπρίγματα,
 Θάκουσ ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 Αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν σῆτε πωλικῶν ζυγῶν,
 Φοβερόν γάρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν. 620
 Καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον,
 Λάξασθ' Ὀρέσην. ἔτι γὰρ ἐς ἡνίπιοις,
 Τέκνον, καθεύδεις πωλικῶ δαμείς ὄχῳ;
 Ἐγὼ δ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς.
 Ἄνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος, αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625
 Λήψῃ, τὸ τῷ Νηρῆδός ἰσότηρον γένος.
 Ἐξῆς κάθησο δευρό μου ποδὸς, τέκνον,
 Πρὸς μητέρ' Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
 Ξένασιν ταῖσδε πλεῖστα σταθεῖσα δὸς,
 Καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσδεπέ σόν φίλον. 630
 Ἰφι. ὦ μήτηρ, ὑποδραμῶνά γ', ὀργιστῆς δὲ μή,
 Πρὸς σέρνα πατρὸς σέρνα τὰ μὰ πειθαλῶ;
 Κλυ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 Ἡκομεν, ἐφετμῶς ἐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
 Ἰφι. Ἐγὼ δὲ βέλομαι τὰ σὰ σέρν' ὦ πάτερ 635
 Ὑποδραμῶσαι, πειθαλεῖν διὰ χρόνον,
 Ποδῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργιστῆς δὲ μή.
 Ἀγα. Ἀλλ', ὦ τέκνον, χρῶ, φιλοπάτωρ δ' αἰεί ποτ' εἰ,
 Μάλιστα παίδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ τέκον.
 Ἰφι. ὦ πάτερ, ἐσεῖδον σ' ἀσμήνῃ πολλῶ χρόνῳ. 640
 Ἀγα. Καὶ γὰρ πατήρ σε. τὸ δ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν
 λέγεις, 645
 Ἰφι.

Ιφι. Χαῖρ' εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ', ἐποίησας πάτερ,

Αγα. Οὐκ οἶδ' ὅπως Φῶ τῆτο, ἔ μὴ Φῶ, τέκνον.

Ιφι. Ἔα. ὥς εἰ βλέπῃς μ' εὐκῆλον, ἀσμενός μ' ἰδών.

Αγα. Πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645

Ιφι. Πρὸς ἐμῷ γενεῖ νῦν, καὶ μὴ πρὶ Φροντίδας τρέπου.

Αγα. Ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, καὶ ἄλλοθι.

Ιφι. Μέθεις νῦν ὄφρ' ὅμμα τ' ἐκτὸν φίλον.

Αγα. Ἰδοὺ γέγηθ', ἕως γέγηθά σ' εἰσπορῶν τέκνον.

Ιφι. Κἄπῃτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650

Αγα. Μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πῖστος

ἀπασία.

Ιφι. Οὐκ οἶδ', ὅ, τι φῆς ἐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.

Αγα. Σιωπετὰ λέγουσι, μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ'

ἄγῃς.

Ιφι. Ἀσύνετα μὲν γ' ἐρεῖμαι, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.

Αγα. Παπαί. τὸ σιγαῖν εἰ δένω, σέ δ' ἤνεσα. 655

Ιφι. Μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἵπῃ τέκνοις σέθεν.

Αγα. Θέλω γε, τὸ θέλῃ δ' ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι.

Ιφι. Ὅλοιντο λόγχαί, καὶ τὰ Μενέλεω κακά.

Αγα. Ἄλλως ὀλεῖ πρῶθεν, ἃ με διολέσαντ' ἔχῃ.

Ιφι. Ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυ-

χοῖς.

660

Αγα. Καὶ νῦν γέ μ' ἴσῃ δὴ τι, μὴ σέλλειν στρατὸν.

Ιφι. Πῶ τῃς φεύγας λέγουσιν ὠκῆσθαι, πάτερ;

Αγα. Οὐ μέ ποτ' οἰκᾶν ὦφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.

Ιφι. Μακρὰν ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;

Αγα. Εἰς ταυτὸν ὦ θυγατέρ σύ θ' ἤκῃς σῶ πατρί. 665

Ιφι.

Ιφι. Φεῦ, εἴθ' ἦν καλόν μοι, σοί τ', ἄγην σύμπλουν
ἐμέ.

Αγα. Αἰτεῖς τί ; καὶ σοι πρῶς, ἵνα μνήσῃ πατρός.

Ιφι. Σὺν μητρὶ πλεύσας, ἢ μόνη πορεύτομαι ;

Αγα. Μόνη μονωθεῖς, ἀπὸ πατρός, καὶ μητέρος.

Ιφι. Ἦπου μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ ; 670

Αγα. Εἰ γέ τ'. ὁ χρεῖ τοι τάδ' εἰδέναι κόρας.

Ιφι. Σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι. θέμενος εὖ τὰ κεῖ,
πάτερ.

Αγα. Οὕσά με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.

Ιφι. Ἀλλὰ ζὺν ἱεροῖς χρεῖ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.

Αγα. Εἴσῃ σύ. χερνίβων γὰρ ἐσήχη πέλας. 675

Ιφι. Στήσμεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν ὧ πάτερ χορᾶς ;

Αγα. Ζηλῶ σε μᾶλλον, ἢ με, τὲ μηδὲν φρονεῖν.

Χάρη ᾗ μελάθρων ἐντός, ὀφθῆναι κόραις,

Πικρὸν φίληκα δοῦσα, δεξιάν τ' ἐμοῖ,

Μέλλεσθαι δαρὸν πατρός ἐποικῆσθαι χρόνον. 680

Ὡς σέρνα, καὶ παρήδες, ὧ ξανθαὶ κόμαι,

Ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλις,

Ἐλένη τε. παύω τῆς λόγους. ταχεῖα γὰρ

Νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων, ψάυσαντά σε.

Ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ ᾗ παραιτοῦμαι τάδε, 685

Λήδας γένεθλον, εἰ κατωκτίθῃ ἄραν,

Μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατὲρ' ἐκδώσθαι ἐμήν.

“ Αποσολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως

“ Δάκνῃσι τῆς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις

“ Παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατήρ. 690

Κλυ. Οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι. πείσειδ' δέ με

T

Καὶ-

Καὐτὴν δόκη τὰδ', ὥς μὴ σε νειθετεῖν,
 Ὅταν ζῖν ὑμῖραίοισιν ἐξάγω κόρη.
 Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνηχάνη.
 Τῆνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας. 695
 Γένος δ' ποίῃ, χ' ὥπῳθεν, μαθεῖν θέλω.

Αγα. Αἶγινα θυράτῃ ἐγείνατ', Ἀσωπῆ πατρός.

Κλυ. Ταῦτῳ δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἐξέλεε τις;

Αγα. Ζεὺς. Αἶακον δ' ἔφυσεν, Οἰνῶντος πόρομον,

Κλυ. Τῷ δ' Αἰακῷ παῖς τίς κατέχε δώματος; 700

Αγα. Πηλεὺς. ὁ Πηλεὺς δ' ἔχε Νηρέως κόρη.

Κλυ. Θεῷ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;

Αγα. Ζεὺς ἠγύσησε, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.

Κλυ. Γαμῆ δὲ πῶ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;

Αγα. Χείρων ἱν' οἰκεῖ σιμνὰ Πηλὶς βάθρα. 705

Κλυ. Οὐ φασι κενταύρειον οἰκεῖσθαι γῆρας;

Αγα. Ενταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.

Κλυ. Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;

Αγα. Χείρων, ἱν' ἦν μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν,

Κλυ. Φεῦ. σφόδρ' ὁ θρέψας, καὶ ὡς διδάσσοφώ- 710
 τερος.

Αγα. Τοιοῦδὲ παῖδος σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.

Κλυ. Οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ πῖον Ἑλλάδος;

Αγα. Ἀποδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.

Κλυ. Εκείσ' ἀπάξει σὴν ἐμὴν τε παρθένον;

Αγα. Κεῖνῳ μελήσει πάῃτα, τῷ κερκτημῶν. 715

Κλυ. Ἀλλ' εὐτυχοίτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμῆ;

Αγα. Ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.

Κλυ. Προτέλεια δ' ἤδη παῖδος ἔσφαξας θεῶ;

Αγα. Μέλλω γ' ἐπὶ ταύτῃ καθεύδαμεν τύχη.

Κλυ. Κάπητα δαίσφε τὲς γάμους ἐσύστερον; 720

Αγα. Θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῆσαι
θεοῖς.

Κλυ. Ἡμεῖς δὲ θοίνην πῦ γυναιξὶ θήσομεν;

Αγα. Ενθάδε πάρ' Ὀπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.

Κλυ. Καλῶς δ', ἀναγκαίως τε, συνένεγκαι δ' ὅμως,

Αγα. Οἶδ' ἔν' ὁ δρᾶσον, ὦ γύναι, πειθῶ δέ μοι. 725

Κλυ. Τί χρήμα; πείθεο γὰρ εἰδισμαι σέθεν.

Αγα. Ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', ἅπερ ἔοθ' ὁ νυμφίος.

Κλυ. Μητρός τι χωρὶς δράσεθ' ἂν με δρᾶν χρεῶν;

Αγα. Εκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.

Κλυ. Ἡμᾶς δὲ πῦ χρὴ τῶνικαῦτα τυγχάνειν; 730

Αγα. Χάρῃ πρὸς Ἄργος, παρθένης τε τημέλῃ.

Κλυ. Λιπῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχῆς φλόγα;

Αγα. Εγὼ παρέξω φῶς, ὁ νυμφίοις πρέπῃ.

Κλυ. Οὐχ ὁ νόμος ἔπος, καὶ σὺ δὲ φαῦλ' ἡγῇ τάδε.

Αγα. Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735

Κλυ. Καλὸν τεκῆσαν τὰμά γ' ἐκδοῦναι τέκνα.

Αγα. Καὶ τίς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.

Κλυ. Οχυροῖσι παρθενῶσιν φρεῖνται καλῶς.

Αγα. Πιθῆ. Κλυ. μὰ τὴν ἀναοσαν Ἀργεῖαν θεάν.

Ελθὼν δέ, πᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγὼ, 740

Ἄ χρὴ παρῆναι νυμφίοισι παρθένοισι.

Αγα. Οἶμοι. μάτῳ ἤξ, ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλιν,

Εξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσείλαι θέλων.

Σοφίζομαι δέ. καὶ πὶ τοῖσι φιλτάτοις

Τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 745

Ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ Θυηπόλῳ,
 τὸ δ' θεῶ φίλον γ', ἐμοί δ' ὅση δύτυχες,
 ἐξισορήσων εἰμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 “ Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 “ Γυναιῖκα χρησὴν, καγαγὴν, ἢ μὴ τρέφειν. 750

ΕΠΟΔΙΚΑ.

Στροφή.

- Χο. 1 Ἦξ' δὴ Σιμόεντα, καὶ
 2 Δίνας ἀργυροειδεῖς,
 3 Ἄγχις Ἑλλάνων στρατιάς,
 4 Ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
 5 Ἴλιον, ἐς τὸ Τροίας 755
 6 Φοιβηΐον δάπεδον,
 7 Τὰν Κασάνδραν ἴν' ἀκέω
 8 Ρίπτειν ξανθὰς πλοκάμους,
 9 Χλωροκόμῳ σεφάνῳ δάφνας
 10 Κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεῶ 760
 11 Παντόσουνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.

Ἀντιστροφή.

- 1 Στάσσονται δ' ὅππ' περγάμων
 2 Τροίας, ἀμφί τε τείχη
 3 Τρῶες, ὅταν χάλκασις Ἄρης,
 4 Πόντιος εὐπόροισι πλάταις 765
 5 Εἰρεσία πελάζῃ
 6 Σιμεντίοις ὀχετοῖς,
 7 Τὰν

- 7 Τὰν τῶν ἐν αἰθέρι διασῶν
 8 Διοσκῶρων Ἑλέναν
 9 Ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων
 10 Εἰς γὰρ Ἑλλάδα, δορυπόνοισ
 11 Ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.

770

Ἐπὶ δὲ.

- 1 Πέργαμον δὲ, Φρυγῶν πόλιν,
 2 Λαίινεσ περὶ πύργους
 3 Κυκλώσας Ἄρει Φοινίῳ,
 4 Λαιμητόμεσ κεφαλὰς
 5 Σπάσας, πόλισμα Τροίας,
 6 Πέρσας κατὰ κρασ πόλιν
 7 Θήσει κόρας πολυκλαύτους,
 8 Δάμαρτά τε Πριάμου.
 9 Ἄ δὲ Δίος Ἑλένα,
 10 Κόρα, κολύκλαυτος ἐσέεται,
 11 Πόσον περολιπέσσα.
 12 Μῆτ' ἐμοὶ,
 13 Μῆτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 14 Ἑλπίς ἄδ' ὅτ' ἔλθοι,
 15 Οἷαν αἱ πολύχρυσοι Λυ-
 16 δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 17 Στήσας παρ' ἰσοῖς μυ-
 18 θεῦσαι τὰ δ' ἐς ἀλλήλας.
 19 Τίς ἄρα μ' Ὀπλοκάμεσ κόρας,
 20 Ἐρυμα δακρυόεντ' ἀκέσας
 21 Πατρίδ' ἐλομύρας, ἀπολωπῆι ;

775

780

785

790

22 Διά

- 22 Διά σε τὰν κύκνῃ δολιχαύχενον γόνον,
 23 Εἰ δὴ Φάτις ἔτυμος, 795
 24 Ὡς ἔτυχῃ Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένη
 25 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθῃ δέμας,
 26 Εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσι
 27 Μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 28 Ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν, ἄλλως. 800

Ἰαμβοί.

- Αχι. Πᾶ τῶν Αἰχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης ;
 Τίς ἂν φράσῃ περὶ πόλεως, τὸν Πηλέως
 Ζητῶντα νιν παῖδ' ἐν πύλαις Αἰχίλλεα ;
 Οὐκ ἔξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπῃ πύλας.
 Οἱ μὲν ἡμῶν ὄντες ἄλκιυ γάμων, 805
 Οἴκῃς ἐρήμοις ἐκλιπόντες, ἐνθάδ'
 Θάσσουσ' ἐπ' ἀκτᾶς. οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας,
 Ἄπαδες. ἔτω δαίμων ἐμπέμπτοί κ' ἔρως
 Τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ', ἐκ ἀνδρῶν θεῶν.
 Τῶν μὲν οὖν δίκαιον, ἐμὲ λέγειν χρεῶν. 810
 Ἄλλ' ὁ δ' ὁ χρήζων, αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῶν φράσῃ.
 Γῆν γὰρ λιπὼν φάρσαλον, ἡδὲ Πηλέα,
 Μένω πρὶ λεπταῖς ταῖσδε γ' Εὐρίπῃ πνοαῖς,
 Μυρμιδόνας ἴχων, οἱ μὲν αἰὲν περὶ κείνοισιν
 Λέγουσ', Αἰχίλλεῦ, τί μέρομεν ; ποῖον χρόνον 815
 ἔτ' ἐκμετρήσῃς χρόνῳ πρὸς Ἴλιον πόλιν ;
 " Δρᾷ γ', εἴ τι δρᾷς, ἢ παγ' οἴκαδ' ἐστράτον,
 " Τὰ τῶν Αἰχιδῶν μὴ μένων μελλήματα
 Κλυ. ὦ παῖ θεῶν νηϊῶν, ἐνδοξὸν λόγον

Τῶν σῶν ἀκούσας, ἐξέβλεω πρὸ δωμάτων. 820

Αχι. ὦ πότνι' αἰδώς, τήνδ' εἴ τίνα λεύσσω ποτὲ
Γυναιῖκα, μορφὴν εὐπρεπῇ κεκτημένην;

Κλυ. Οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ἔς μὴ πάρος
Κατεῖδες. αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

Αχι. Τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναίδων εἰς σύλλογον, 825
Γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;

Κλυ. Λήδας μὲν εἰμι παῖς Κλυταιμνήστρα δέ μοι
Ὀνομα, πόσις δέ μοι ἔστιν Ἀγαμέμνων ἀναξ.

Αχι. Καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
Αἰχρὸν δέ μοι γυναῖξι συμβάλλει λόγους. 830

Κλυ. Δεινόν. τί φάγεις; δεξιάν γ' ἐμῇ χειρὶ
Συνάψον. δέχην μακαρίαν νυμφόματων.

Αχι. Τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδέμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψάυοιμεν, ὦν μὴ μοι θέμις.

Κλυ. Θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς 835
Παῖδ', ᾧ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηίδος.

Αχι. Ποίους γάμους φῆς; ἀφασία μ' ἔχει γύναι.
Εἰ μὴ τι παρανοῖσα, καινεργεῖς λόγον.

Κλυ. Πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδέομαι φίλους
“Καινὸς ὄρωσι, καὶ γάμου μεμνημένους. 840

Αχι. Οὐ πώποτ' ἐμνήσθουσα πᾶδα σὴν γύναι,
Οὐδ' ἐξ Ἀτρείδων ἦλθέ μοι λόγος γάμων.

Κλυ. Τί δὴτ' ἂν εἴη; οὐδὲ πάλιν αὖ λόγους ἐμὸς
Θαύμαζ'. ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ, τὰ παρὰ στυ.

Αχι. Εἰκάζει. κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τὰδε. 845
Ἄμφω γὰρ καὶ ψεύδομεθα τοῖς λόγοις ἴσως.

Κλυ. Ἄλλ' ἢ πέπονθα δεινά. μνησεύω γάμους

Οὐκ ὄντας, ὡς εἶχασιν, αἰδῆμαι τάδε.

ΑΧΙ. Ἰσας ἐκερτόμησε καὶ με, καὶ σέ τις.

Αλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ, καὶ Φαύλως Φέρε. 850

ΚΛΥ. Χαῖρ'. εἰ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
Ψεύδης γηρομένη, ἐπαθῆσ' ἀνάξια.

ΑΧΙ. Καί σοι τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ. πόσιν γ' ἵσον
Στείχω ματεύσων τῶνδε δώμάτων ἔσω.

Τροχαῖοι.

Θερά. ὦ ξέν' Αἰακοῦ γένεθλον μείνον, ὡς σέ τοι
λέγω, 855

Τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Λήδας κόρην,

ΑΧΙ. Τίς ὁ καλῶν πύλας παροῖζας; ὡς τεταρβηκῶς
καλεῖ.

Θερά. Δοῦλος. εἴχ' ἀβρωύομαι τῷδ'. ἡ τύχη γάρ μ'
οὐκ εἴα.

ΑΧΙ. Τίνος; ἐμὸς μὲν εἰμί. χωρὶς τὰ μὰ, καὶ γαμέμ-
νονος.

Θερά. Τῶνδε τῶν παροῖθεν οἴκων, Τιωδάρειω δόντος
πατρός. 860

ΑΧΙ. Ἔσταμεν. Φράζ' εἴ τι χεῖρεις, ὧν μ' ἐπέχες
οὔνεκα.

Θερά. Ἡ μόνω παροῖθεν δῆτα ταῖς δ' ἐφέστατον πύλαις;

ΚΛΥ. Ὡς μόνοις λόγοις ἂν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλείων δόμων.

Θερά. ὦ τύχη, πρόνοιά δ' ἡ μὴ, σῶσον εἰς ἐγὼ θέλω.

ΑΧΙ. Ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ᾧση χρόνον. εἴ τι δ'
ὄγκον τινὰ. 865

ΚΛΥ. Δεξιᾶς ἑκαπὶ μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χεῖρεις λέγῃ.

Θερά.

Θερά. Οἶδα δὴτά γ', ὅσις ὦν, σοὶ καὶ τέκνοις εὖναις ἔφυν;

Κλυ. Οἶδα σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δαμάτων ἐμῶν λάτριν.

Θερά. Χ' ὥτι δὴ με ταῦς σαῖς Φερναῖς ἔλαβεν Ἀργα-
μέμωνων ἀναξ;

Κλυ. Ἦλθες εἰς Ἀργος μεθ' ἡμῶν, καμὸς ἦοι' αἰεὶ
ποτε.

870

Θερά. Ὡδ' ἔχῃ. καὶ σοὶ μὲν εὖναις εἰμὶ, σῶ δ' ἦσον
πόσι.

Κλυ. Εκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ἔς τιναις λέγεις λόγους

Θερά. Παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσαις αὐτόχθρ μέλλει κτανεῖν.

Κλυ. Πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραῖε, μῦθον. ἔγδ' εὖ Φρονεῖς.

Θερά. Φασγάνῳ λούκην Φονεύων τὴν ταλαπῶρ
δέριον.

875

Κλυ. Ὡ τάλαινα' ἐγὼ μεμνῶς ἄρα τυγχάνει πόσις;

Θερά. Ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα.

-τῆτο δ' ἔ Φρονεῖ.

Κλυ. Εκ τίνος λόγος; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;

Θερά. Θέσφαθ', ὥς γε Φηοὶ Κάλχας, ἵνα πορεύηται
σρατός.

Κλυ. Ποῖ; τάλαινα' ἐγώ. τάλαινα δ', ἣν πατὴρ μέλλει
κτανεῖν.

880

Θερά. Δαρδάνη πρὸς δῶμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβει.

Κλυ. Εἰς ἅρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπωρωμένος;

Θερά. Πάντ' ἔχεις. Ἀρτέμιδι θύσῃ παῖδα σὴν μέλλει
πατὴρ.

Κλυ. Ὅ γ' γάμος τίν' εἶχε τὴν πρὸ Φασιν, ἢ μ' ἐκόμισ'
ἐκ δόμων;

U

Θερά.

360

353

μων.

λω.

865

λέγῃ.

Θερά.

Θερά. Ἴν' ἀγάγῃς χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύ-
σαι σὴν.

885

Κλυ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ, καὶ μήτηρ σέθεν.

Θερά. Οἰκτρὰ πάσχειτον δὺ ἔσται, δεινὰ δ' Ἀγαμέμνον
ἔτλη.

Κλυ. Οἴχομαι τάλανα δάκρυόντ' ὄμμα τ' ἐκέτι σέγῃ.

Θερά. Εἵπερ ἀλγὺνόν, τὸ τέκνων σερομύρην δακρυρροεῖν.

Κλυ. Σὺ δὲ τάδ' ὦ γέρον πόθεν φῆς εἶδέναι πεπυσ-
μενος;

890

Θερά. Δέλτον ὠχόμην φέρων σοὶ πρὸς τὰ πρὶν γε-
γραμμένα.

Κλυ. Οὐκ ἔαν, ἢ συγκελεύων παῖδ' ἄγῃ θαναμένην;

Θερά. Μὴ μὲν οὖν ἄγῃ. Φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὺς πόσις
τοτ' εὔ.

Κλυ. Κατὰ πῶς φέρων γε δέλτον ἐκ ἐμοὶ δίδως
λαβεῖν;

Θερά. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὅς κακῶν τῶνδ'
αἴτιος.

895

Κλυ. ὦ τέκνον Νηρῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

Αχι. Ἐκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε, πόδ' ἐμὸν ἐφαύλως
φέρω.

Κλυ. Παῖδά μου κατακτενεῖσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

Αχι. Μέμφομαι καὶ γὰρ πόσῃ σῶ, καὶ ἀπλῶς ἔτω
φέρω.

Κλυ. Οὐκ ἐπαυδέθησώμαι γε προσεσσεῖν τὸ σὺν
γόνυ,

900

Θητὸς ἐκ θεᾶς γεγάτα. τί γὰρ ἐγὼ σεμνιύομαι;

“ Ἐπὶ τίνος σπυδαῖόν μοι μάλλον, ἢ τέκνῳ πέρι;

Αλλ'

Αλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δσπραξία,
τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ μάτην μὲν, ἀλλ'
ὅμως

Σοὶ κατασέψασ' ἐγὼ νιν ἦγον, ὡς γαμεμένην. 905
Νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κοιῶζω. σοὶ δ' ὄνειδος ἴξε',
Ὅστις ἐκ ἡμυνας. εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,
Αλλ' ἐκλήθης γέν' ταλαίνης παρθένῃ φίλος πόσις.
Πρὸς γενειάδος, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς τε μητέρος,
Ὅνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὦ σ' ἀμυνάθειν
χρεῶν. 910

Οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος ἔδεις γελαῖ μοι. τὰ δ' Αγαμέμνωνος
κλύεις

“ Ωμὰ, καὶ πάτολμ'. ἀφίγμαι δ' ὥσπερ εἰσο-
ρᾶς γυνή

“ Ναυτικὸν εἰσάγωμαι ἄναρχον, καὶ πῖ τοῖς κακοῖς
θρασὺν,

“ Χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν γ' ἡ τολμήσῃς σύ
μου 915

Χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'. εἰ γ' ἡ μὴ, ἔ σεσώσ-
μεθα.

Ἰαμβοί.

Χο. Δεινὸν τὸ τέκτον, καὶ φέρει φίλτρον μέγα,
“ Πᾶσιν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

Αχι. Ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρὸςσω,
Επίστανται γ' τοῖς κακοῖσι τ' ἀρχαλᾶν, 920
Μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.

- Χο. Λελογασμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσι βροτῶν,
 Ορθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.
- Αχι. Ἔσιν μὲν ἔν, ἔν' ἡδύ, μὴ λίαν Φρονεῖν,
 Ἔσιν δέ χ' ὥπου χρήσιμον, γνώμην ἔχον. 925
- Εγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβείας τραφεῖς,
 Χείρωνος, ἔμαθον τὰς τέχνας ἅπλῃς ἔχον.
 Καὶ τοῖς Ατρείδαις, ἣν μὲν ἡγῶνται καλῶς.
 Πεισόμεθ'. ὅταν ᾗ μὴ καλῶς, ἔπεισόμεθα.
 Ἄλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέρων φύσιν 930
 Παρέχων, Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.
 Σὲ δ', ὧ παῖδάσσα χέτλια πρὸς τῶν Φιλτάτων,
 Ἄ δὴ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,
 Τούτῳ οἶκτον περιβαλὼν κατὰσελῶ,
 Κἔποτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαγήσεται, 935
 Εμὴ Φατιοθεῖς. ἔ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς
 Εγὼ παρέξω σῶ πόσει τοῦμὸν δέμας.
 Τῆνομα γὰρ εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο
 Τῆμόν, Φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον,
 Πόσις σὸς, ἀγνὸν δ' ἐκέτ' ἐσι σῶμ' ἐμόν, 940
 Εἰ δὲ ἐμ' ὀλεῖται, διὰ τε τὰς ἐμῶς γάμους,
 Ἡ δεινὰ τλᾶσαι, καὶ ἀνεκτὰ παρθένος,
 Θαυμάσαι δ' ὡς ἀνάξι' ἡττηασμένη.
 Εγὼ κάκιος ἦν ἄρ' Αργείων ἀνὴρ,
 Εγὼ τὸ μηδὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 Ὡς ἔχῃ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
 Εἵπερ Φονεύει τῆμόν ὄνομα σῶ πόσι.
 “ Μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τετραμμύην
 “ Νηρέα, Φυτρεγὸν Θετίδος, ἢ μ' ἐγείνατο,

“ Οὐχ

“ οὐχ ἄφεται ὅης θυγατρὸς Ἀγαμέμνων
ἀναξ,

950

“ Οὐδ’ εἰς ἄκραν χεῖρ’, ὥς τε πρὸς βαλεῖν πέπλοις.

Ἦ Σίπυλος ἔσαι πόλις ὄρισμα βαρβάρων,

Ὅθεν πεφύκας οἱ στρατηλάται γένος,

Φθία ἣ τέρμον ἔδαμῃ κεκλήσεται.

Πικρὸς ἣ προχύτας, χέρνιβας τ’ ἀνάξεται 955

“ Κάλχας ὁ μάντις. τίς ἣ μάντις ἔς’ ἀνῆρ;

“ Ὅς ὀλίγ’ ἀληθῆ, πολλὰ ἣ ψευδῆ λέγει

“ Τυχῶν. ὅταν ἣ μὴ τύχῃ, διοίχεται.

Ἦ τῶν γαμῶν ἑκατὶ μυρία κόραι

Θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν. εἴρηται τόδε. 960

Ἀλλ’ ὕβρις ἐς ἡμᾶς ὕβρις Ἀγαμέμνων ἀναξ.

Χρῆν δ’ αὐτὸν αἰτεῖν τέρμον ὄνομ’ ἐμῷ πάρα,

Θήραμα παῖδος. ἡ Κλυταιμνήστρα δὲ μοι

Μάλις’ ἐπέσθη, θυγατὲρ ἐκδοῦναι πόσῃ.

Ἔδωκά τ’ ἂν Ἑλλήσιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965

Ἐν τῷδ’ ἔκαμνε νόστος. ἔκ ἤρνεμέθ’ ἂν

Τὸ κοινὸν αὖξεν, ὧν μέτ’ ἐσρατευόμην.

Νῦν δ’ ἔδεν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,

Ἐν εὐμαρῇ τε δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.

Τάχ’ εἴσεται σῖδηρος, ὃν, πρὶν εἰς Φρύγας 970

Ἐλθεῖν, φόνος κηλίσιν αἵματι χρανῶ,

Εἴ τις με τὴν σὴν θυγατὲρ’ ἐξαίρήσεται.

Ἀλλ’ ἠούχαζε θεὸς ἐγὼ πεφηνά σοι

Μέγιστος, ἔκ ὧν, ἀλλ’ ὅμως γενήσομαι.

Χο. Ἐλεξας ὧ παῖ Πηλέως σὲ τ’ ἄξια, 975

Καὶ τ’ ἐναλίας δαίμονος σεμνῆς θεοῦ.

Φεῦ

Κλυ. Φεῦ πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;

“ Αἰνέμενοι γὰρ οἱ, ὕδασι, τρόπον τινα

“ Μισῶσι τὰς αἰνούντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν. 980

Αἰχύνομαι ὃ πάρα Φέρουσ' οἰκτρὰς λόγους,
 Ἰδία νοσῶσα. σὺ δ' ἄνοστος κακῶν ἐμῶν.

“ ΑΛΛ’ ΟΥΝ ἔχθ τι γῆμα. καὶν ἀπώθεν ἦ,

“ Ἄνὴρ ὁ χρηστὸς δυσυχθὺντας ὠφελεῖν.

Οἴκτειρε δ' ἡμᾶς. οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν. 985

⁴ Ἡ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἶηθεὶς ἔχεν

Κενὴν κατέχον ἐλπίδ'. εἰτά σοι πύχαι

"Ὅρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις,

Θανούσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάττειν χρεαῖν.

Ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ τέλη. 990

Σοῦ γὰρ θέλοντος, πάντες ἐμεῖ σωθήσεται.

Βέλη νιν ἰκέτιν σὸν ᾠειπτύζα γόνυ;

Ἀπαρξένεύτα μὲν τὰδ'. εἰ δέ σοι δοκῇ,

Ἡ Ζῆ δι' αἰδοῦς, ὅμμ' ἔχσ' ἐλεύθερον.

Ἡ μὴ παύσις, τὰυτα τεύξομαι σέθεν. 995

Αχι. Μένετω κατ' οἴκῳ. σέμνὰ γὰρ σεμνύνεται.

Κλυ. Ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν. αἰδέσθαι χρεῶν.

Αχι. Σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἵσταγ' ὄψιν εἰς ἔμην,

Μήτ' εἰς οἶκος ἀμαθὲς ἔλθωμεν γύναι.

“ Στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἄγρος ὦν τῶν οἴχο-
θεν.

“ Δέχαις πονηράς ἔκακοσύμους φιλεῖ.

Πάντως δὲ μ' ἰκετεύοντος ἤχ' ἐτ' εἰς ἴσον,

Εἴτ' ἀνιχέτευτος ἦς. ἐμοὶ γάρ ἔς' ἀγῶν

Μέγιστος, ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.

Ὡς ἔν γ' ἀκῆουσ', ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἔρεῖν. 1005

Ψευδῇ λέγων δέ, καὶ μάτην ἐγκρητομῶν,
Θάνοιμι. μὴ θάνοιμι δ', ἣν σώσω κόρην.

Κλυ. Ὅναμο, συνεχῶς δυσυχῆντας ὠφελῶν.

Αχι. Ἀκουε δὴ νῦν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχη καλῶς.

Κλυ. Τί τοῦτ' ἐλεῖς; ὥς ἀκῆεον γέ σου. 1010

Αχι. Παιθῶμεθ' αὐτίς πατέρα, βέλτιον φρονεῖν.

Κλυ. Κακός τις ἐστὶ, καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

Αχι. Ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλάσσειν λόγους.

Κλυ. Ψυχρὰ μὲν ἐλπίς. τί δέ χρή με δρᾶν. φράσον.

Αχι. Ἰκετό' ἐκεῖνον πρῶτα, μὴ κτείνειν τέκνα. 1015

Ἄν δ' ἀντιθαίνῃ, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

Εἰ γὰρ τὸ χρήζον ἐπίθῃ, καὶ τέρμεν χρεῶν

“ Χωρεῖν. ἔχῃ γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

“ Καγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,

στρατὶς τ' ἂν καὶ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγ-
ματα 1020

Λελογισμῶς πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ δένει.

Καλῶς δὲ κρανθέντων, πρὸς ἡδονὴν φίλοις,

Σοί τ' ἂν γένοιτο καὶ ἐμοῦ χωρὶς τάδε.

Κλυ. Ὡς σῶφρον' εἶπας, δραστεῖον δ' ἂν σοι δοκεῖ.

Ἦν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν, ἅ' ν' ἐγὼ θέλω, 1025

Παῦ σ' αὖτις ὑψόμεθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν

ἐλθοῦσαν εὔρεῖν σὴν χεῖρ' Ἰπικερὸν κακῶν;

Αχι. Ἡμεῖς σέ φύλακες, καὶ χρεῶν, φυλάσσομεν,

Μή τις σ' ἴδῃ σέχουσιν ἐπτομηδῆν

Δαναῶν δ' ὄχλῳ. μὴ δὲ πατρῶον δόμον 1030

Αἴχυν'. ὁ γάρ τοι Τιωδάρεως, ἐκ ἄξιος
 "Κακῶς ἀκῆν. ἐν γὰρ Ἑλλήσιν μέγας.
 Κλυ. Ἔσιν τὰδ'. ἄρχε. σοί με δελεύειν χρεών.
 "Εἰ δ' εἰσὶ θεοὶ, δίκαιος ὦν ἀνὴρ σύ γε,
 "Εὐθλῶν κυρήσῃς. εἰ δὲ μὴ, τί δέῃ πονεῖν; 1035

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Τίς ἄρ' ὑμῆναιος διὰ λαοῦ λίβυος,
 2 Μετά τε Φιθοχόρου κιθάρας,
 3 Συρίγῃων θ' ὑπὸ καλαμοέσσαν
 4 Ἔεσσαν ἰαχάν;
 5 'Οτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι 1040
 6 Πιερίδες ἐν δαίτι θεῶν
 7 Χρυσεοσάνδαλον ἶχνος
 8 Ἐν γὰ κρέσσει
 9 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον
 10 Μελωδοὶ θέπιν ἰαχή- 1045
 11 μασι, τὸν τ' Αἰακίδα,ν,
 12 Κενταύρων ἐν ὄρεσι κλείσσει
 13 Πηλιάδα κατ' ὕλαν.
 14 Ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
 15 Λέκτρων τρύφημα Φίλον, 1050
 16 Χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιθαῖν
 17 Ἐν κρατήρων γυάλοις,
 18 Ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
 19 Παρὰ δὲ λευκοφάνῃ

20 Ψάμαθον εἰλίσσόμεναι

1055

21 Κύκλια πεντήκοντα κόραι

22 Νηῆος, γάμους ἐχόρευσιν.

Αντιστροφῇ.

1 Ἀνὰ δ' ἐλάτασι, σεφανώδει τε χλόα

2 Θιάσας ἔμολεν ἵπποδότας

3 Κενταύρων, ἐπὶ δαῖτα τῶν Θεῶν,

1060

4 Κρατῆρά τε Βάκχας.

5 Μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ νηρηΐ κόρα,

6 Παῖδες αἱ Θεοσαλαῖ, μέγα Φῶς,

7 Μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ μῦσαν

8 Τ' εἰδὼς γενάσας

1065

9 Χείρων ἐξωνόμασεν,

10 Ὃς ἤρξεν χθόνα λογχή-

11 ρεσι σὺν Μυρμιδόνων

12 Ασπισαῖσι, Πριάμοιο κλεινὰν

13 Γαῖαν ἐκπυρώσων,

1070

14 Περὶ σώματι χρυσέων

15 Ὅπλων ἡΦαιστοπόνων

16 Κεκορυθμῆος, ἔνδυτ' ἐκ Θεᾶς

17 Ματρὸς δωρήκατ' ἔχων

18 Θέπιδος, ἃ νιν ἔτικτε

1075

19 Μακάρεον· τίτε δαί-

20 μονες τᾶς εὐπατρίδος

21 Γάμον νηρηίδος ἔθεσαν

22 Πρώτας, Πηλέως θ' ὑμεναίης.

Επωδός

- 1 Σὲ δ' ὅππῃ κάρᾳ σέψῃσι καλλικόμαν 1080
 2 Πλόκαμον Ἀργεῖοι γ', ἀλιῶν
 3 Ὡς πετραίων ἀπ' ἀντρῶν ἐλθῶσαν,
 4 Ορέων μόχον ἀκήρατον,
 5 Βρόττον αἰμάσσοντες λαιμόν,
 6 οὐ σύλγῃ τραφεῖσαν, 8- 1085
 7 δ' ἐν ροιβήσῃ βυκόλων,
 8 Παρὰ ᾗ μητέρι νυμφόκομον
 9 Ἰναχίδας γάμον.
 10 Πῆ τὸ τὰς αἰδοῖς,
 11 ἥ τὸ τὰς δρετᾶς διώσιν ἔχῃ 1090
 12 " Σθένειν τι πρόσωπον,
 13 " Ὅποτε τὸ μὲν ἀσεπτον ἔχῃ
 14 " Δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
 15 " Θνατοῖς ἀμελεῖται.
 16 " Ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095
 17 " Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
 18 " Μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

Ἰαμβοί.

Κλυ. Εξῆλθον οἶκων προσκοπευμένη πόσιν,
 Χρόνιον δαπόντα κακλελοιπότα σέγας.
 Εν δακρύοισί θ' ἡ τάλανα πάς ἐμῇ, 1100
 Πολλὰς ἰῆσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων.
 Θάνατον ἀκῆσας, ὃν πατὴρ βυλεύεται.
 Μρήμιον δ' ἄρ' εἶχον πλοσίον βεβηκότος

Αγα-

Αγαμέμνωνος τῷδ', ὃς Ἰπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις

Ανόσια πρῶτων αὐτίχ' εὐρεθήσεται. 1105

Αγα. Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔζω δέμων

Εὐρηχ', ἵν' εἴπω παρθένε χωρὶς λόγους,

Οὐς σὺκ ἀκῆειν τὰς γαμβρῆας πρέπει.

Κλυ. Τί δ' ἐσίν, ἧ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;

Αγα. Ἐκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα, 1110

Ὡς χέρνιβες πάρεσιν ἡυτρεπισμῆται.

Προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρφον ἐκ χερῶν,

Μόχοι τε, πρὸ γάμων ἅς θεῶ πεσεῖν χρεῶν

Αρτέμιδι, μέλανος αἵματος Φυσήματα.

Κλυ. Τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λεγῆς, τὰ δ' ἔργα σὺ. 1115

Οὐκ οἶδ', ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν, εὖ λέγην,

Χώρῃ ἣ θύγατερ ἐκτός. οἶδα γὰρ πατρὸς

Πάντως ἂ μέλλει γε. χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε

Λαβῆσ' Ορέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον.

Ἰδὲ πάρεσιν ἡδὲ πειθαρχῆσά σοι. 1120

Τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε, κάμαυτῆς Φράσω.

Αγα. Τέκνον, τί κλάμεις; ἔδε θ' ἡδέως ὀρᾷς.

Εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα, πρὸσθ' ἔχεις πέπλους.

Ιφι. "Φεῦ. Τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν δῖχην κακῶν;

"Ἀπασι γὰρ πρῶτοισι χρήσασθαι πάρα, 1125

"Κἂν ὑπέτοισι κἂν μέσοισι πανταχῶς.

Αγα. Τί δ' ἐσίν; ὥς μοι πάντες εἰς ἐν ἤκετε,

Σύγχυσιν ἔχοντες, ἢ παραγμὸν ὀμμάτων;

Κλυ. Εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πῶσι.

Αγα. Οὐδὲν κελύσμεθ' δεῖ γ', ἐρωτᾷσθαι θέλω. 1130

Κλυ. Τίω παῖδα τίω σὺν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

Αγα. Ἐὰ τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοῖς θ' ἂ μὴ σε χρή.

Κλυ. Καὶ κείνῳ μοι το πρῶτον ἀποκρίναί πάλιν.

Αγα. Σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις.

Κλυ. Οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

Αγα. ὦ πότνια τύχη, καὶ μοῖρα, ἔ δαίμων γ' ἐμός.

Κλυ. Καμός τε, καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.

Αγα. Τίν' ἠδίκησαι; Κλυ. τῆτ' ἐμοῦ πεύθῃ πάρα;

“Ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων εἰ τυγχάνῃ.

Αγα. Απωλόμεθα. προδέδοται τὰ κρυπτὰ μου. 1140

Κλυ. Πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσμ', ἂ σύ γε μέλλῃς με δρᾶν.

“Αὐτοῦ ᾧ τὸ σιγᾶν, ὁμολογουῦτος ἔσι σθ.

“Καὶ τὸ σενάζειν πολλὰ, μὴ κάμνης λέγων.

Αγα. Ἰδὲ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀναίχνητόν με δεῖ

Ψευδῇ λέγοντα πρὸς λαβεῖν τῇ συμφορᾷ. 1145

Κλυ. Ἄκουε δὴ νῦν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

Καὶ κέτι παρῳδοῖς χρησόμεθ' αἰνίγμασιν.

Πρῶτον μὲν, ἵνα σοὶ πρῶτα τῆτ' ὀνειδίσω,

Ἐγήμες ἀκουσάν με, καὶ λαβες βία,

Τὸν πρόθεον ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών, 1150

Βρέφος τε τέμνον σῶ προσέροισι πάλω,

Ματρῶν βιαιῶς τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας,

Καὶ τὸ Διὸς γε παῖδ', ἐμῷ τε συγγόνῳ,

Ἴκποισι μαρμαίροντ', ἐπεσρατευσάτῃ.

Πατὴρ ᾧ πρέσβυς Τινδάρειός σ' ἐρύσατο, 1155

Ἰκέτῃ χυρόμῃνον, τὰ μὰ δ' ἔαχες αὖ λέχη.

Οὐ σοι καταλάχθῃσα, πρὶν σὲ καὶ δόμους,

Συμμεστύρῃς ὥς ἀμεμπτος ἦν γυνή,

Εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονίσας, καὶ τὸ σὸν

Μέλαθρον αὔξουσ', ὥς ἐισίοντα τε 1160

Χαίρην, θύραζε τ' ἐξίοντ' Ὀδαιμονεῖν.

“ Σπάνιον δὲ θηρευμ' ἀνδρὶ, τοιαύτῳ λαβεῖν

“ Δάμαρτα Φλαύραν δ' ἔσπανίς γυναικ' ἔχην.

Τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι, παῖδά σοι

Τόνδ'. ὦν μίᾱς σὺ τλημόνως μ' ὀποσερεῖς. 1165

Κἄν τις σ' ἔρηται, τίνας ἑκατὶ νιν κτενεῖς,

Λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;

Ελένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ. καλὸν γε νῶ

Κακῆς γυναικὸς μισθὸν ὀποτίσαι, τέκνα,

Τάχθισα τοῖσι φιλτάτοις ὠνέμεθα. 1170

Ἄγ', ἣν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,

Κακῇ γυνήσῃ Διὶ μακρᾷς ὀπουσίας,

Τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξιν δοκεῖς,

Ὅταν θρόνος τῆσδ' εἰσὶδὼ πάντας κενὸς,

Κενὸς ἢ παρθενῶνας; ἐπὶ δὲ δακρύοις 1175

Μόνη κάθημαι, τήνδ' Ἰθνηνδοῦς αἰεὶ,

Απώλεσέν σ', ὦ τέκνον ὁ φυτεύσας πατήρ,

Αὐτὸς κτανὼν, ἐκ ἄλλῃ, ἐδ' ἄλλῃ χερὶ,

Τοιόνδ' ἰδὼν κατὰ λιπὼν πρὸς τὰς δόμους,

Επεὶ βραχείας τροφάσεως ἔδει μόνον, 1180

Εφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναί,

Δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δεξάσθαι χρεῶν.

Μὴ δῆτα πρὸς θεῶν. μήτ' ἀναγκάσης ἐμὲ

Κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μήτ' αὐτὸς γένῃ.

Εἶεν. θύτεις δὲ τὴν παῖδ', ἔνθα τίνας εὐχὰς

εἰρεῖς; 1185

Τί σοι κατεύξῃ τάγαθόν, σφάζων τέκνον;

Νόστον πονηρὸν, οἴκοθεν γ' αἰχρῶς ἰών ;
 Αλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τι σοι ;
 “ Οὐτ' ἄρ' ἀσιωέτους τῆς θεᾶς ἡγοίμεθ' ἄν,
 “ Εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσμεν. 1190

Ἡκῶν δ' ἐς Ἄργος πεσπέσοις τέκνοισι σοῖς ;
 Αλλ' ὃ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
 Παίδων σ', εἰάν αὐτῶν προθέμελμος κτάνης τινά ;
 Ταῦτ' ἦλθον ἥδη διὰ λόγων. ἢ σκῆπτρά σοι
 Μόνον διαφέρειν, καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ, 1195

Ὅν χρὴ δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν ;
 Βέλεσθ' Ἀχαιοὶ πλεῖν φρυγῶν ὅππῃ χθόνα ;
 Κληῖρον τίθεσθε, παῖδ' ὅτε θανεῖν χρεῶν.
 Ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ'. ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
 Σφάγιον παρασχέιν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν, 1200

Ἡ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνῳ κτανεῖν,
 Οὐπερ τὸ πρᾶγμα ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν, ἢ τὸ σὸν
 Σώζῃσαι λέκτρον, παῖδος ὑπερησομαι.

Ἡ δ' ἐξαμαρτῶσ', ὑπόστροφον νεανίδα
 Σπάρτη κομίζῃσ' εὐτυχὴς γενήσεται. 1205

Τῶτων ἀμφύβαι' μ', εἴτι μὴ καλῶς λέγω.

Εἰ δ' εὖ λέλεκται νῶϊ, μὴ δὴ γε κτάνης

Τὴν σὴν τε, καμὴν παῖδα, καὶ τῶφρων ἔση.

Χο. Πιθοῦ. τὸ γάρ τοι τέκνα συσώζειν κειλὸν,
 “ Ἀγάμεμνον. ἔδεις πρὸς τὰδ' ἀντίποι βρο-
 τῶν. 1210

Ιφι. Εἰ μὲν τὸν Ορφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον
 Πείθειν ἐπ' ἄδουσ' ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
 Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ὅς ἐβελόμην,

Ενπῶθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τὰ π' ἐμοῦ σοφὰ,
 Δάκρυα παρέξω. ταῦτα γὰρ δυνάίμεθα. 1215
 Ἴκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν,
 Τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἐτίκτεν ἡδὲ σοι,
 “ Μὴ μ' ἀπολέσης ἄωρον. Ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
 Βλέπην. τὰ δ' ὑπὸ γῆς μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.
 Πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ. 1220
 Πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δῶς' ἐμόν,
 Φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην.
 Λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὁδ'. ἄρά σ', ὦ τέκνον,
 Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι
 Ζῶσιν τε, καὶ θάλλουσιν ἀξίως ἐμοῦ; 1225
 Οὐ μὲν δ' ὁδ' ἦν αὖ, περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 Γένειον, ἧ νῦν ἀντιλάζομαι χερί
 Τί δ' ἄρ' ἐγὼ σε πρέσβυν; ἄρ' εἰσδέξομαι
 Εμῶν Φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων πατέρ,
 Πόνων τιθινὲς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς; 1230
 Τῶτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 Σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καὶ μ' ἀπκτεῖναι θέλεις.
 Μὴ πρὸς γε Πέλοπος, καὶ πρὸς Ατρεΐως πατρός
 Καὶ τῆς γε μητρός, ἢ πρὶν ὠδίνεσ' ἐμὲ,
 Νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνεις. 1235
 Τί μοι μέτεσι τῶν Αλεξάνδρου γάμων,
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶμῳ, πατέρ;
 Βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δός, Φίλημά τε.
 Ἴν' ἀλλὰ τῶπο κατθανέσ' ἔχω σέθεν
 Μνήμεϊον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς περὶ λόγοις. 1240
 Ἀδελφε, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις,

Ὅμως δὲ σὺν δάκρυσιν ἰκέτις γίνεαι πατρός,
 “ Τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν. αἰδοῦμαι τι
 “ Καὶ νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται.

Ἰδὲ σιωπῶν λίσσεται σ’ ὅδ’ ὦ πάτερ.

1245

Ἀλλ’ αἰδέσασθαι με, καὶ κατοικτίζον βίον.

Ναί. πρὸς γενεάς σ’ ἀντόμεσθαι δύο φίλω.

Ὁ μὲν νεοσσέος ἐστίν, ἡ δ’ ἠϋζημένη.

Ἐν συντεμῆστα, πάντα νικήσω λόγον,

“ Τὸ φῶς τόδ’ ἀνθρώποισιν ἥδιον βλέσθην. 1250

“ Τὰ νερθε δ’ ἐδείξ. μαίνεται δ’, ὅς εὐχεται

“ Θανεῖν. κακῶς ζῆν κρείσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.

Χο. ὦ τλήμων’ Ἑλένη, διὰ σέ καὶ τὰς σοὺς γάμους,
 Ἀγῶν Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἡκέ μέγας.

Αγα. Εγὼ τὰτ’ οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ, 1255

Φιλῶν ἐμαυτοῦ τέκνα. μαυνοίμην γὰρ ἄν.

Δεινῶς δ’ ἔχει με πάντα τολμῆσαι, γύναι,

Δεινῶς δέ, καὶ μὴ. τῷτο γὰρ πρᾶξαι με δεῖ.

Ὅραθ’ ὅσον ἐράτευμα ναύφρακτον τόδε,

Χαλκίων ὅπλων ἀνακτεῖς Ἑλλήνων ὅσοι, 1260

Οἷς νόστος ἐκ ἑξ’ Ἰλίου πύργους ἔπι,

Εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει.

Οὐδ’ ἔστι Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βροθρον.

Μέμνηε δ’ Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῶ,

Πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265

Παῦσά τε λέκτρων ἀρπαγὰς ἑλληνικάς,

Οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένας κτενῶσί μου.

Ἵμᾶς τε, καὶ μέ, θέσφατ’ εἰ λύσω θεᾶς.

Οὐ Μενελεύς με καταδεδέλωται, τέκνον,

οὐδ’

Οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνῃ βεβλόμενον ἐλήλυθα, 1270
 Αλλ' Ἑλλάς, ἣ δέῃ καὶν θέλω, καὶν μὴ θέλω,
 Οὐσὶ σε. τέττε δ' ἥσωνες καθέσταμην.
 Ελθέραν γὰρ δέῃ νιν, ὅσων ἐν σοὶ τέκνον,
 Κάμοι, γενέσθ, μηδὲ βαρβάρους ὑπο
 Ἑλλήνας ὄντας, λέκτρα συλαῶσθ βία. 1275

Μ Ο Ν Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Ι Κ Α.

Κλυ. ὦ τέκνον, ὦ ξένη,
 Οἱ ἐγὼ, θανάτῃ σου μελέα.
 Φεύγῃ σε πατὴρ ἔδῃ παραδῆς.
 Ιφι. Οἱ ἐγὼ μήτηρ. μήτηρ ταυτὸ γὰρ
 μέλῃ εἰς ἄμφω πέπλωκε τύχης, 1280
 Κέκετι μοι φῶς,
 Οὐδ' ἀελίς τόδε φέγος.
 Ἰὼ, ἰὼ. νιφοβόλον
 φρυγῶν νάπος,
 Ἰδας τ' ὄρεα. Πρίαμος ὅθι ποτὲ 1285
 βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε,
 Μητρὸς δαπύων νοσφίσας,
 ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι,
 Πάριν, ὃς Ἰδαῖος, Ἰδαῖος
 ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν φρυγῶν πόλῃ. 1290
 Μὴ ποτ' ὤφειλε τὸν ἀμφὶ
 βυσὶ βυκόλον τραφέντ'
 Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
 ἀμφὶ τὸ λυκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
 Νυμφᾶν κείνται,

Λειμών Ἰ' ἄνθεσι
 Θάλλων χλωροῖς,
 Καὶ ῥοδόντ' ἄνθεα, ὑακίν-
 θινά τε θεαῖσι δρέπην.

Ἐνθά ποτε Παλλὰς ἔμολε, καὶ
 Δολιόφρων Κύπρις,
 Ἴηρα θ', Ἑρμῆας θ' ὁ Διὸς ἄγγελος.
 Ἄ μὲν Ἰππὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις,
 Ἄ δὲ δορὶ Παλλὰς,

Ἴηρα τὲ Διὸς ἀνακτος

Εὐαῖσι βασιλίσι,

Κρίσιν ἐπὶ συγνάν,

Ἔειν τε τᾶς καλλονᾶς,

Εμοὶ δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν
 φέροντα Δαναΐδασιν, ὧ κόραι.

Χο. Πρόθυμά σ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

Ιφι. Ὁ δὲ Ἰεκὼν με τὴν τέλειαναν,

ὦ μῆτερ, ὦ μῆτερ,

Οἵχε' ἑτοίμους ἔρημον.

ὦ δυσάλαν ἐγὼ, πικρὰν

Πικρὰν ἰδῶσα δυσελέναν,

Φονεύομαι, διόλλυμαι

Σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν,

Ανοσίς πατρός.

Μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων

Πρύμνας ἄδ' Αὐλὶς δεξαοῖς

Τέσδ' εἰς ὅρμους, εἰς Τροίαν

ὦφελεν ἐλάταν πομπάαν.

1300

1305

1310

1315

1320

Μήτ'

Μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπω πνεῦσαι πομπάν

Ζεὺς μελίσσων αὔραν ἄλλοις

1325

Ἄλλαν θνατῶν, λαΐφεσι χαίρειν,

Τοῖς ᾗ λύπην, τοῖς δ' ἀνάγκαν,

Τοῖσδ' ἐξορμᾶν, τοῖς ᾗ τέλλειν,

Τοῖσι ᾗ μέλλειν.

Ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος,

1330

Ἦ πολύμοχθον ἀμερῶν;

Κρεῶν δέ π

Δύσποτον ἀνδράσιν ἀνδρεῖν;

Κρ. Ἰὼ, ἰὼ. μεγάλα πάθη, μεγάλα δ' ἄχαια,

Τοῖς Δαναΐδας τιθεῖσαι Τιωδαρίς κόρα.

1335

Εγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν

Τυχοῦσαν. οἷας μὴ ποτ' ὠφελος τυχεῖν.

Τροχᾶοι.

ΙΦΙ. ὦ τεκοῦσα μήτηρ. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.

ΚΛΥ. Τόντε τ' θεᾶς παῖδ'. ὦ τέκνον γ', ὦ δεῦρ' ἐλήλυθας.

ΙΦΙ. Διαχαλᾷτέ μοι μελαθρα δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.

1340

ΚΛΥ. Τί δέ Φεύγεις τέκνον; ΙΦΙ. τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἰδεῖν αἰχμῶμαι.

ΚΛΥ. Ὡς τί δή; ΙΦΙ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.

ΚΛΥ. Οὐκ ἐν ἀβρότῃ κείσῃ πρὸς τὰ νῦν πεπραγμένα. Ἀλλὰ μίμν'. σεμνότητος ἔργον, ἣν διωάμεθα.

Υ 2

Αχι.

Αχι. ὦ γόναί πέλαινα, Λήδας θυγάτηρ. Κλυ. ὦ ψευ-
δῇ θροῖς. 1345

Αχι. Δαίν' ἐν Αργείοις βοᾶται. Κλυ. τίνα βοήν; σή-
μανέ μοι.

Αχι. Ἀμφὶ σῆς πατρός. Κλυ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν
λόγον.

Αχι. ὧς χρεῶν σφάζει νιν. Κ. καθεὶς τοῖσδ' ἐναντίον
λέγει;

Αχι. Εἰς θόρυβον ἐγὼ τοι καὐτὸς ἤλυθον. Κλυ. ἐς τίν'
ὦ ζέε;

Αχι. Σῶμα λυδοῖναι πέτροισι. Κλυ. μῶν κόρην σώ-
ζαν ἐμήν; 1350

Αχι. Αὐτὸ τῷτο. Κλυ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τῷ σῷ
θυγεῖν;

Αχι. Πάντες Ἕλληες. Κλυ. στρατὸς ᾧ μυρμιδόνων
ὦ σοι παρῆν;

Αχι. Πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρὸς. Κλυ. δι' ἃρ' ὀλώλα-
μι, τέκνον.

Αχι. Οἱ με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσον'. Κλυ. ἀπε-
κρίνω ᾧ τί;

Αχι. Τὴν ἐμήν μέλλουσιν εὐνήν, μὴ κτανεῖν. Κλυ. δι-
καιὰ γάρ. 1355

Αχι. Ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. Κλυ. καὐτόθεν γ'
ἐπέμψατο.

Αχι. Ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμῷ. Κλυ. τὸ πολὺ γὰρ
δεινὸν κακόν.

Αχι. Ἀλλ' ὅμως ἀρήξομαι σοι. Κλυ. καὶ μάχη πολ-
λοῖσιν εἰς;

Αχι.

Αχι. Εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τέσθ' ; Κλυ. ὄναρ τ'
 φρενῶν.

Αχι. Ἀλλ' ὀησόμεθα. Κλυ. παῖς ἄρ' ἔκ' ἐτι σφαγή-
 σεται. 1360

Αχι. Οὐκ ἔμοῦ γ' ἐκόντος. Κλυ. ἤξει δ' ὅστις ἄψεται
 κόρης ;

Αχι. Μυρίοι γ'. ἄξει δ' Οδυσσεύς. Κλυ. ἄρ' ὁ Σισύ-
 φος γόνος ;

Αχι. Αὐτὸς ἔσθ'. Κλυ. ἰδίᾳ πρᾶσων, ἢ στρατῷ ταχ-
 θεῖς ὑπο ;

Αχι. Αἶρεθεῖς ἐκῶν. Κλυ. πονηράν γ' αἶρεσιν μιαι-
 φονεῖν.

Αχι. Ἀλλ' ἐγὼ χήσω νιν. Κλυ. ἄξι δ' ἔχ' ἐκούσαν
 ἀρπαίσας ; 1365

Αχι. Δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης. Κλυ. ἐμὲ ᾗ τί χρη
 δρᾶν τότε ;

Αχι. Ἀντέχ' στυγατρός. Κλυ. ὡς τέθ' ἔνεκ' ἔσφαγή-
 σεται ;

Αχι. Ἀλλὰ μὲν εἰς τέτό γ' ἤξι. Ιφι. Μῆτερ, εἰσα-
 κέσατε

Τῶν ἐμῶν λόγων. μάτῳ γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
 μλῆν

“ Σὼ πόσι. Τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν, καρτερεῖν ἔ
 “ ῥάδιον. 1370

“ Τὸν μὲν ἔν' ξένον δίκαιον αἰνέσσω προθυμίας.

“ Ἀλλὰ καὶ σὲ τέθ' ὁρᾶν χρη, μὴ διαβληθῆς στρατῷ,
 “ Καὶ πλέον πράττομεν ἔδ' ἐν, ὅς ᾗ συμφορᾷς ἴσχη.
 Οἷα δ' εἰσῆλθ' ἐν μ' ἀκουσον, μῆτερ, ἐννοεμλῆν.

κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται. τῷ δ' αὐτὸ βέλο-
μαι

1375

Εὐκλεῶς πράττει. παρῆσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενές.
Δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν μήτηρ, ὡς καλῶς λέγω.
Εἰς ἔμ' ἑλλάς ἢ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποδλέπει,
Καὶν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν, καὶ φρυγῶν κατασκαφαί,
Τὰς τε μελλέσας γυναῖκας, ἣν τι δρῶσι βάρβα-
ροι,

1380

Μηκέθ' ἀρπάζειν εἴαν τῆς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
Τὸν Ἑλένης τίσαντας ὀλεθρον, ἣντιν' ἥρπασεν Πάρις.
Ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσσομαι. καὶ με κλέος,
Ἑλλάδ' ὡς ἡλιδθήρωσα, μακάριον γενήσεται.
“ Καὶ γὰρ εἰδέτοί μοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχῆν
χρεῶν.

1385

“ Πᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, ἐχὶ σοὶ μόνῃ.
Ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
Μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἐχόντες, πατρίδος ἡδικομημένης,
Δρᾶν πεπολήσασιν ἐχθρὸς τε, καὶ ὑπὲρ Ἑλλά-
δος θανεῖν.

“ Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μὴ ἴσα, πάντα καλύσῃ
τάδε.

1390

“ Τί τὸ δίκαιον τῷ γ'; ἄρ' ἔχομεν ἀντιπεῖν ἔπος;
Καὶ π' ἐκεῖν' ἐλθωμεν. εἰ δέ τίς τόνδε διὰ μάχης
μολεῖν

Πᾶσιν Ἀργείοις γυναῖκας ἔνεκ', εἰδὲ κατθανεῖν.

“ Εἰς γ' ἀνὴρ, κρείστων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν Φάος
Εἰ δ' ἐβλήθη τὸ σῶμα τῷ μὲν Ἀρτεμις λαβεῖν, 1395
Εμποδὼν γενήσομαι ἐγὼ θνητὸς ἴσα τῇ θεῷ;

Ἀλλ'

Αλλ' ἀμήχανον. δίδωμι σῶμα τέρμον Ἑλλάοι.
 Ούτε, ἐκπορεύεσθε Τροίαν. πάντα γὰρ μνημεῖά με
 Διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες ἔσσι, καὶ γάμοι, ἔδωξ' ἐμή.
 Βαρβάρων δ' Ἑλληνας εἰκὸς
 Ἄρχην. ἀλλ' ἔβαρβάρως
 “ Μῆτερ Ἑλλήνων. τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι.

1400

Ιαμβοί.

- Χο. Τὸ μὲν σὺν ᾧ νεῆανι, γενναίως ἔχθ.
 “ Τὸ τῆς τύχης δέ, καὶ τὸ τ' θεῶν, νοσεῖ.
 Αχι. Αἰαμέμνονος παῖ, μακάριόν με τις θεῶν 1405
 Ἐμελλε θῆσθαι, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
 Ζηλῶ δέ σ' ἄλλ' Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δέ σε.
 Εὖ γὰρ ἴδ' εἶπας, ἀξίως τε πατρίδος.
 “ Τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὃ σ' κρατεῖ,
 Ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε. 1410
 Μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται,
 Εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα. γενναῖα γὰρ εἶ.
 Ὅρα δ'. ἐγὼ γὰρ βέλομαί σ' εὐεργετεῖν,
 Λαβεῖν τ' ἐς οἴκους. ἄχθομαί τ', ἴσω θέπς,
 Εἰ μή σε σώσω Δαναΐδασι διὰ μάχης 1415
 “ Ἐλθών. ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.
 Ιφι. Λέγω τάδ', ἔδεν ἔδεν' εὐλαβημεν.
 Ἦ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμα ἄρχη, μάχης
 Ἀνδρῶν πιθεῖσα, καὶ φόνος. σὺ δ' ᾧ ξένε,
 Μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ, μήδ' ἀποκτείνης τινά. 1420
 Ἔα δὲ σῶσά μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνάμεθα.
 Αχι. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι

Λέξ.

Λέγῃ, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ. γενναῖα γὰρ
 “ φρονεῖς. τί γὰρ τὰληθὲς ἔκ εἶποι τις ἄν;
 “ Ὅμως δ’ ἴσως γε καὶν μεταγνοίης τάδε. 1425
 “ Ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ’ ἐμοῦ λελεγμένα,
 Ελθὼν, τὰδ’ ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
 “ Ὡς ἔκ εἰσῶν σ’, ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
 Χρήση δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 “ Ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέξης ἰδῇς. 1430
 Οὐκ οὖν εἰσῶ σ’ ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν.
 Ελθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς.
 Καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.

Ιφι. Μῆτερ; τί σιγῇ δακρύοις τέλεις κόρας;
 Κλυ. Εἶχον τάλανα πρόφασιν, ὥς ἀλγεῖν φρένα. 1435
 Ιφι. Παῦσά με, μὴ κάκιζε. τάδε δ’ ἐμοὶ πιθεῖται.
 Κλυ. Λέγ’, ὥς παρ’ ἡμῶν ἔδεν ἀδίκησθαι, τέκνον.
 Ιφι. Μήτ’ οὖν γε τὸν σὺν πλόκαμον ἐκτέμης τριχὸς,
 Μήτ’ ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπύχῃ πέπλος.
 Κλυ. Τί δῆτα τόδ’ εἶπας, ὦ τέκνον, ἀπολέσασά σε; 1440
 Ιφι. Οὐ σύ γε. σέσωσμαι. κατ’ ἐμὲ δ’ εὐκλεὲς ἔσθαι.
 Κλυ. Πῶς εἶπας; ἔ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
 Ιφι. “ Ἦκισ’, ἐπεὶ μοι τύμβος ἔχω δῆσεται.
 Κλυ. Τί δαί. το θνήσκῃν ἔ τάφος νομίζεται;
 Ιφι. Βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα, τῷ Διὸς κόρης. 1445
 Κλυ. Ἀλλ’ ὦ τέκνον, σοι πείσομαι. λέγῃς γὰρ εὖ.
 Ιφι. “ Ὡς εὐτυχοῦσα γ’, Ἑλλάδος τ’ εὐεργέτις.
 Κλυ. Τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
 Ιφι. Μήδ’ ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃ πέπλος.
 Κλυ. Εἴπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τί κερθάνοις; 1450
 Ιφι.

ΙΦΙ. Χαίρειν γ'. Ορέσην τ' ἑκτρέφ' ἄνδρα τόνδε μοι.

ΚΛΥ. Προσέλκυσά νιν ὕστατον Θεωμήρη.

ΙΦΙ. ὦ φίλτατ', ἐπεκέρησας ὅσον εἶχες φίλοις.

ΚΛΥ. Ἐὖ ὅ τι κατ' Ἄργεος δρώσῃ, σοι χάριν φέρω;

ΙΦΙ. Πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ σύγῃ, πόσιν τε σόν. 1455

ΚΛΥ. Δεινὸς ἀγῶνας διὰ σε κῆνον δεῖ δραμεῖν.

ΙΦΙ. Ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.

ΚΛΥ. Δόλω δ' ἀγεννώς Ατρείως τ' ἐκ ἀξίως.

ΙΦΙ. Τίς μ' εἰσιν ἄζων πρὶν ἀπαράξεσθ' κόμας;

ΚΛΥ. Εγὼ μετὰ γε σοῦ. ΙΦΙ. μὴ σύ γ'. ἔ καλῶς
λέγῃς. 1460

ΚΛΥ. Πέπλων ἐχομένη σῶν. ΙΦΙ. ἐμοὶ μῆτερ πιθῶ.

Μέν', ὡς ἐμοὶ τε, σοί τε κάλλιον τόδε,

Πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' εἰς με πεμπέτω

Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

ΚΛΥ. ὦ τέκνον, οἶχη. ΙΦΙ. Ἐπάλιν γ' ἔ μὴ μόλω. 1465

ΚΛΥ. Λιπούσα μητέρα. ΙΦΙ. ὡς ὀρέσ γ', ἐκ ἀξίως.

ΚΛΥ. Σχέες, μὴ με προλίπῃς. ΙΦΙ. ἔκ ἐγὼ εἰς αἴζειν
δάκρυ.

Ἔμεις δ' ἐπευφημήσατ' ὦ νεάνιδες

Παῖνα, τῇ μὴ συμφορᾷ, Διὸς κόρην

Ἄρτεμιν. ἴτω ἡ Δαναΐδας εὐφημία. 1470

Κανᾷ δ' ἐναρχέσθω τις. αἰτέσθω ἡ πῦρ,

Προχύταις καθαρσίοισι. ἡ πατὴρ ἐμὸς

Εὐδεξιάσθω βαμὸν, ὡς σωτηρίαν

Ἑλλήσι δώσους ἔρχομαι νικηφόρον.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΙΦΙ. Ἄγετέ με τὰν ἱλίσ

1475

Καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

Z

Στίφια

Σπέφειά περ ἴδουλα δίδοτε, φέρε-
τε, πλόκαμος ὅδε κατασέφειν.

Χερνίβων τε παγαῖσιν

Ἐλίσσεται ἀμφὶ ναόν,

1480

Ἀμφὶ βωμὸν Ἄρτεμιν,

Τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,

Τὰν μάκαιραν.

Ὡς ἐμοῖσιν εἰ χρεῶν

Αἵμασι, θύμασί τε,

1485

Θέσφατ' ἐξαλείψω.

Χο. ὦ πότνια, πότνια μήτηρ.

Ὡς δάκρυα γέ σοι

Δάσσομαι ἀμέτερα.

Παρ' ἱεροῖς γὰρ ἔπρεπε.

1490

Ιφι. ὦ νεάνιδες,

Συνεπαίδετ' Ἄρτεμιν,

Χαλκίδος ἀντίπορον,

ἵνα τε δόρατα

Μέμονε δαΐα δι' ἐμὸν ὄνομα,

1495

Τὰς γ' Αὐλίδος σενοπόροις

Ὀρμοῖς. ἰὼ γὰρ μήτηρ,

ὦ πελασγία.

Μυκῆναί τ' ἐμαὶ θεράπαιναί.

Χο. Καλεῖς πόλισμα Περγέως,

1500

Κυκλωπίων πόρον χερῶν.

Ιφι. Ἐθρεψας Ἑλλάδι μέγα φάος,

Θανούσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

Χο. Κλέος γὰρ ἔσσε μὴ λήπη.

Ιφι.

ΙΦι. Ιῶ, ἰῶ. λαμπαδοῦχος ἀμέρα.

1505

Δίος τε Φέγλος, ἕτερον,

ἕτερον αἰῶνα.

Καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.

Χαῖρέ μοι Φίλον Φάος.

Χο. Ιῶ, ἰῶ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίσ

1510

Καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν

Στείχουσιν, ἐπὶ κάρᾳ σέφη

Βαλλομένην, χερνίβων τε παλαις,

Βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,

ῥανίσιν αἵματόρρυτοις

1515

Θανοῦσαν, εὐφυῇ τε σώματος

Δέρην σφαγεῖσαν. εὐδροσοὶ παγαὶ

Πατρῶναι μύρσι σε, χερνίβες τε,

Στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλων

Ἰλίσ πόλιν μολεῖν.

1520

Ἀλλὰ τὰν Δίος κοραν

Κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἀνασσαν,

ὥς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.

ὦ πότνια, θύμασι βροτησίοις

Χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν

1525

Γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν,

Καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη.

Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις

Ἑλλάδι κλεινότατον σέφανεν

Δὸς ἀμφὶ κάρᾳ τεόν

Κλέος ἀέμνηστον ἀμφιθεῖναι.

3015

Ίαμβοί.

Αγγ. ὦ Τιωδαρεία παῖ Κλυταμνήστρα, δόμων
Ἐξω πέρασον, ὡς κλύοις ἐμῶν λόγων.

Κλυ. Φθογῆς κλύσαι δέυρο σῆς ἀφικόμην,
Ταρβοῦσα τλήμων, κακπεπλεγμένη φόβῳ, 1535
Μή μοι τίν' ἄλλην συμφορὰν ἤκεις φέρων,
Πρὸς τῇ παρούσῃ, Αγγ. σῆς μὲν οὖν παῖδος πέρι;
Θαυμάσά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

Κλυ. Μὴ μέλλε τοίνυν. ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.

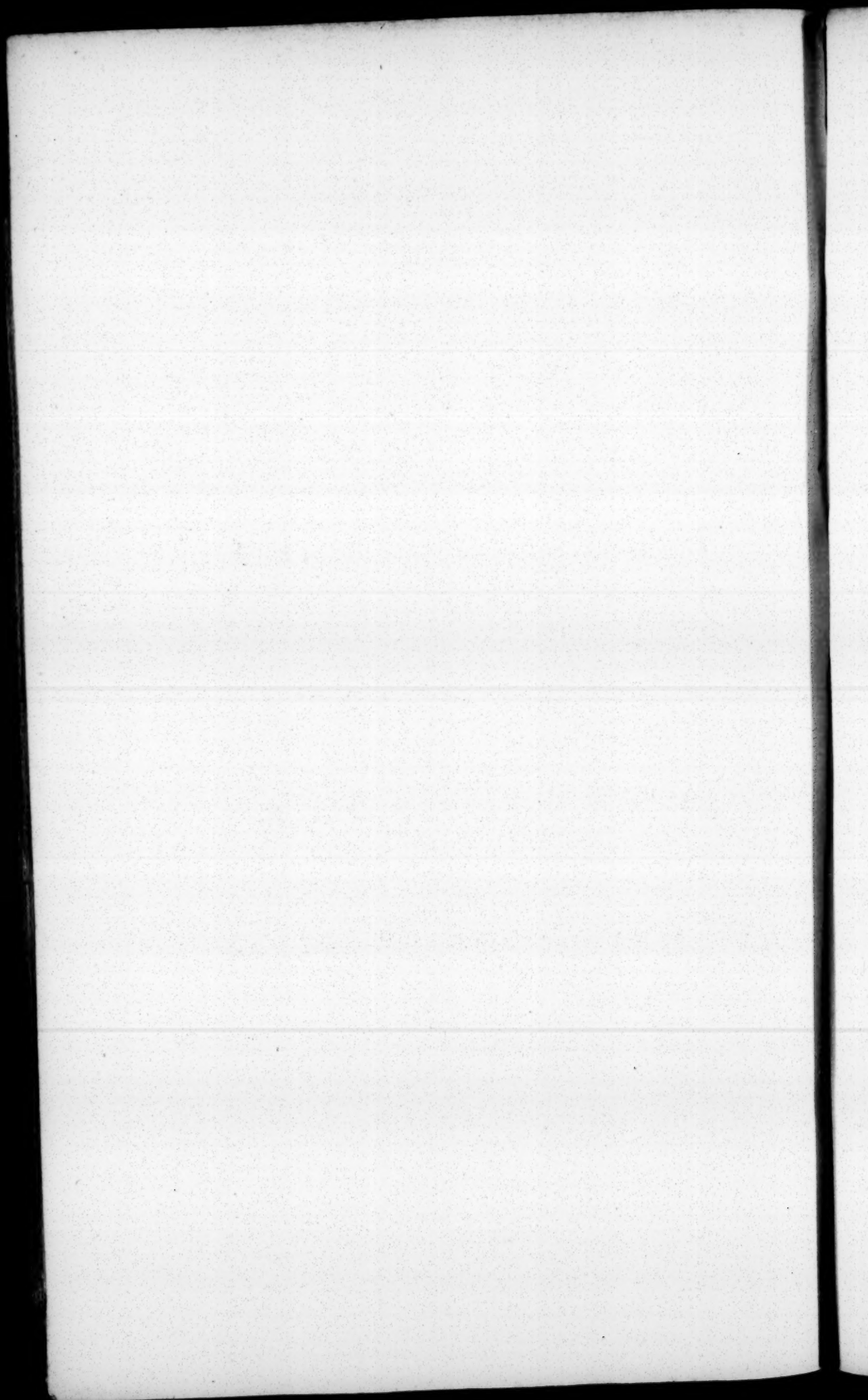
Αγγ. Ἀλλ' ὦ Φίλη δέσποινα, πᾶν πύσῃ σαφῶς. 1540
Λέξω δ' ἀπαρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μοι
Γνώμη, ταραῖξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμῇν.
Επεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῷ Διὸς κόρης
Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθηφόρους,
Ἴν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545
Σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐχὺς Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ'. ὡς δ' ἑσείδεν Ἀγαμέμνων ἀναξ,
Επὶ σφαγὰς εἵχυσαν εἰς ἄλσος κόρην,
Ἀνεσέναζε, κάμπαιιν σρέφας κάρα,
Δαίκρυα προῆγεν, ὁμμάτων πέπλον προθείς. 1550
Ἡ δ' ἐμθεῖστα τῷ τεκόντι πλεσίον,
Ἐλεξε τοιάδ'. ὦ πάτερ πάρεμί σοι.
Τὸ μὲν δ' ὅ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
Καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὑπερ,
Οὔσαι δίδωμι ἐκοῦσά πρὸς βαρὺν θεάς, 1555
Ἄροντας, εἴπερ ἐστὶ θεσφατὸν τόδε.
Καὶ τὰ π' ἐμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου

Δώρου τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοιθε γῆν.
 Πρὸς ταῦτα, μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ
 Σίγῃ. παρέξω γὰρ δέριον εὐκαρδίως. 1560
 Τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐθάμβησε κλύων
 Εὐψυχίαν τε, κἀρετὴν τῆς παρθένου.
 Στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τὸδ' ἦν μέλον,
 Εὐφημίαν ἀνείπε, καὶ σιγὴν στρατῷ.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 Ἔθηκεν ὅζῳ χερὶ Φάσγανον πάσας
 Κολεῶν ἔχων, κρατὰ τ' ἔσεψεν κόρης.
 Ὁ πᾶς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς,
 Λαβὼν κανοῦν, ἔθρεξε, χερνιδὰς θ' ὁμοῦ,
 Ἔβλεξε δ' ᾧ θηροκτόν' Ἀρτεμι, παῖ Διός, 1570
 Τὸ λαμπρὸν εἰλίσσεσ' ἐν εὐφρόνῃ Φάος,
 Δέξαι τὸ θῦμα τὸδ', ὅγε σοι δωρούμεναι,
 Στρατὸς τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἀναξ θ' ὁμῶς,
 Ἀχραντον αἶμα καλλιπαρθένης δέρης,
 Καὶ δὸς γένεός τ' ὧν νεῶν ἀπήμονα, 1575
 Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 Εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι, πᾶς στρατὸς τ' ἔση βλέπων.
 Ἰερὸς ᾧ Φάσγανον λαβὼν, ἐπεύξατο,
 Λαμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλῆξαιεν ἄν.
 Εμοὶ δέ τ' ἄλγος ἔμικρόν ἐσθ' ὦρενα, 1580
 Κᾶσιν νενόκως θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν.
 Πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤσθ' ἂν σαφῶς,
 Τὴν παρθένον δ' ἐκ οἶδεν ἔγῃς εἰσέδν.
 Βοᾷ δ' ἰερὸς, ἅπας δ' ἐπήχητε στρατὸς,
 Ἀελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585

Φάσμι, ἔ γε μήδ' ὀρωμένη πίστι παρῆν.
 Ἐλαφος γὰρ ἀσπαίρει· ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ,
 Ἰδεῖν μεγίστη, διαπρεπὴς τε τὴν θέαν,
 ἥς αἵματι βωμὸς ἐρραίνετ' ἄρδην τ' Θεοῦ.
 Καὶν τῷδε Κάλχας, πῶς δοκεῖς; χαίρων ἔφη, 1590
 Ὡς τῷδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινού σρατῇ,
 Ὄρατε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ Θεὸς
 Πρῆθ' ἔθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 Ταύτῃ μάλιστ' ἡ κόρης ἀσπάζεται,
 Ὡς μὴ μιᾶνοι βωμὸν Διγενεὶ Φόνω, 1595
 Ἡδὲως τε τῷτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν ἔριον
 Δίδωσιν ἡμῖν, ἱλίστ' ἐπιδρομάς.
 Πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυδάτης,
 Χώρει τε πρὸς ναῦν, ὥς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ,
 Λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλῃς μυχοῦς, 1600
 Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 Κατὰν θρακώθῃ θῦμ ἐν Ἡφαίστου φλογὶ,
 Τὰ πρόσφορ' ἤνθαθ', ὥς τύχοι νόστου σρατός.
 Πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ', ὥς σοι φράσαι τάδε,
 Αἰγὴν θ' ὅποιας ἐκ Θεῶν μοίρας κυρεῖ, 1605
 Καὶ δόξαν ἔχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
 Εγὼ παρὼν γ', καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρῶν, λέγω,
 Ἡ πᾶς σαφῶς σοι πρὸς Θεὸς ἀφίπτατο.
 Λύπης δ' ἀφαίρει, καὶ πόσῃ πᾶρες χόλον.
 " Ἀπρὸς δόκητα γ' βροτοῖσι τὰ τῶν Θεῶν, 1610
 " Σώζουσ' ἑς Φιλοῦσιν. ἡμαρ γὰρ τόδε,
 " Θανοῦσαν εἶδε, καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.
 Χο. Ὡς ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκῆσας ἀγγέλῃ.

- Ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μῆκεν φράζει τέκος,
 Κλυ. ὦ παῖ, θεῶν τ' κλέμμα γέγονας ; 1615
 Πῶς σε προσείπω ; πῶς δὲ Φῶ ;
 Παραμυθεῖσθαι τέσδε μάτῳ μύθους,
 ὥς σε πένθους λυγροῦ παυσάμεν,
 Χο. Καὶ μὲν Αγαμέμνων ἀναξ σείχῃ,
 Τέσδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620
 Αἰα. Γύναι, θυγατρὸς ἔνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' αἶν,
 ἔχῃ γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 Χρὴ δὲ σε λαβοῦσαν τόνδε μόχον νεαγενῆ,
 Στείχῃν πρὸς οἴκους, ὡς στρατὸς πρὸς πλῆν ὄρᾱ.
 Καὶ χαῖρε. χρόνιά γε τὰμὰ σοι προσφθέγ-
 ματα 1625
 Τροίηθεν ἔσαι. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.
 Χο. Χαίρων Ατρείδῃ, γῆν ἴκου Φρυγίαν.
 Χαίρων δ' ἐπάνηκε.
 Κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλάν.

Εὐριπίδῃς Ἰφιγένειας ἡ ἐν Αὐλίδι Τελὸς.

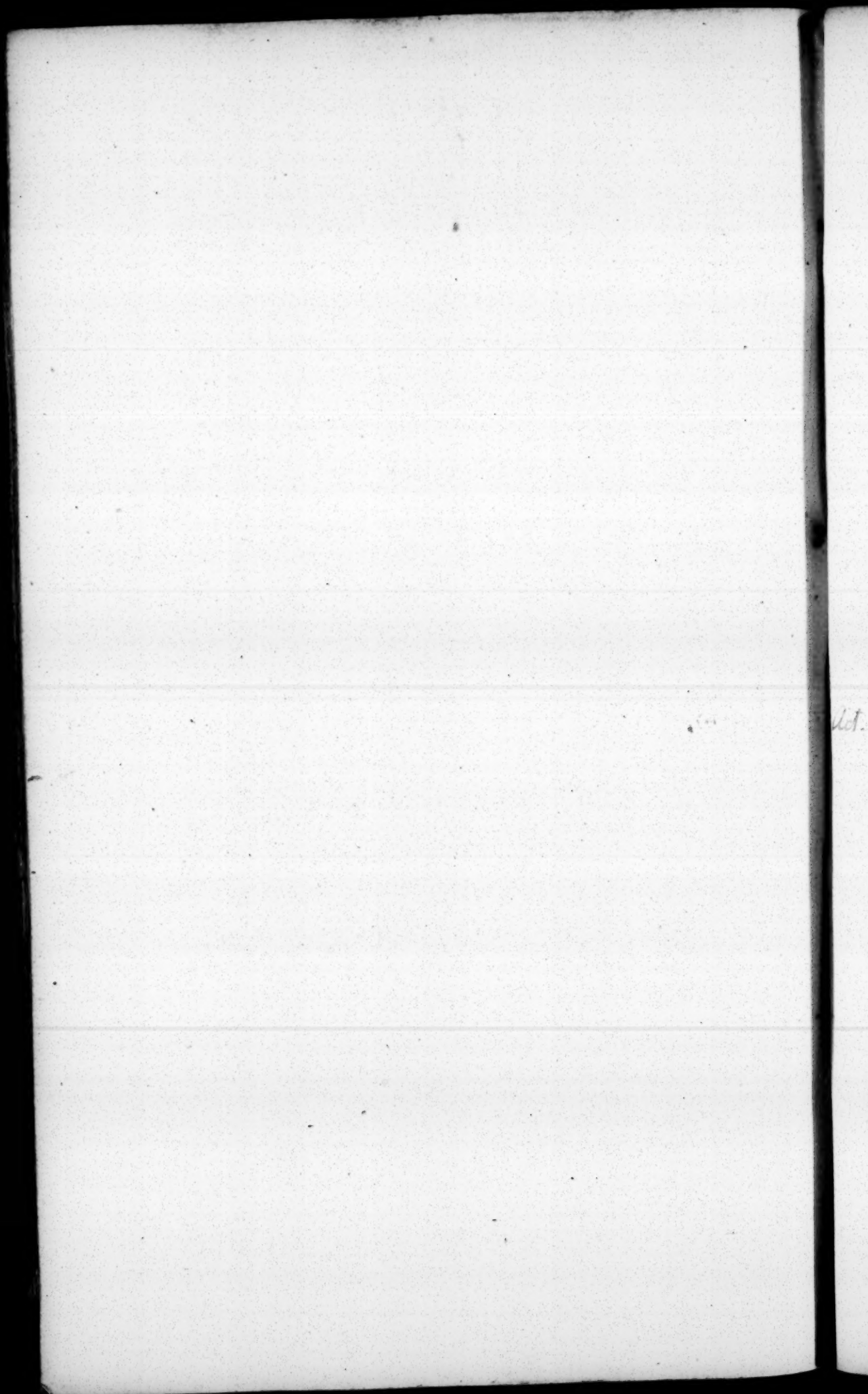

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η Ε Ν

Τ Α Υ Ρ Ο Ι Σ.

Ἰαμβοί.

Act. 1 rim.

ΠΕΛΟΨ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολὼν
 Θοᾷσιν ἵπποις, Οἰνομάῃ χαμῖ κόρῳ,
 Εξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαπεν. Ἀτρεὺς ᾗ πάῃς
 Μενέλαος, Ἀγαμέμνων τε. τῷδ' ἔφω ἔγῳ
 Τῆς Τιωδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια πάῃς, 5
 Ἦν ἀμφὶ δῖναις, ἅς θάμ' Εὐρυπὸς πυκναῖς
 Αὔραις ἐλίσσων, κυανέαν ἅλα σρέφει,
 Ἐσφαῖς Ἑλένης ἔνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ,
 Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχᾷσιν Αὐλίδος.
 Ενταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
 Ἑλλήνων συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 Τὸν καλλίνικον σέφανον Ἰλίσ θέλων
 Λαβεῖν Ἀχαιῶς, τέσθ' ὑβριζέντας γαίμους

Α α 2

Ἑλέ-

Ἑλένης μετελθεῖν, Μενελεῶ χάριν φέρων·
 Δεινῆς τ' ἀπλοίας, πνύμάτων τ' ἐτυχάνων, 15
 Εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε
 ὦ τῆσδ' ἀνάστων Ἑλλάδος στρατηγίας
 Ἀγάμεμνον, ἐμὴ νῆαυς ἀφορμίσῃ χθονός,
 Πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
 Λαβοῖ σφαγεῖσθαι. ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
 Κάλλισον, εὖξω Φωσφόρῳ θύσῃ θεᾷ.
 Παιῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
 Τίκτῃ (τὸ καλλιθεῖον εἰς ἐμ' ἀναφέρων)
 Ἦν χρή σε θύσαι, καὶ μ' Ὀδυσσεύς τέχναις
 Μητρὸς παρέλονται ἔπι γάμοις Ἀχιλλεύς. 25
 Ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἢ τάλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
 Μεταρσία ληφθεῖς, ἐκανόμην ξίφει.
 Ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφὸν ἀντιδοῦσά μιν
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ τῇ λαμπρὸν αἵθερα
 Πέμψασά μ', εἰς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 Οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θέας, ὃς ὠκυπόδα τιθεῖς, ἴσον πτεροῖς,
 Εἰς τᾶνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 Ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν πῆγῃσί με,
 Ὅθ' ἐννόμοισι τοῖσι δ' ἡδεταί θεᾷ 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τᾶνομ' ἦς καλὸν μόνον.
 Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τέλει θεὸν φοβεμένη,
 Θύω γάρ, ὅντος τῷ νόμου καὶ πρὶν πόλιν.
 Ὅς ἂν κατέλθῃ τέλει γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 Κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 Ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς,

Ἄ και-

Α καὶ νῦν δ' ἤκη νύξ φέρουσα φάσματα,
 Λέξω πρὸς αἰθέρ'. εἴ τι δὴ τόδ' ἔς' ἄκος.
 Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσιν γῆς,
 Οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις 45
 Εὐδεῖν, χθονὸς δὲ νῶτα σφιδῆναι σάλῳ.
 Φεύγην δὲ, κἄζω σῆσα, θριγκὸν εἰσιδεῖν
 Δόμων πειτνόντα. πᾶν δ' ἐρέψιμον εἶγος
 Βεβλημύρον πρὸς ἔσθας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 Μόνος δ' ἐλείφθη σύλος, ὡς ἔδοξε μοι 50
 Δόμων πατρώων. ἔκ δ' ἐπικράνων κόμας
 Ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
 Κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
 Τίμῳσ', ὕδρανον αὐτόν, ὡς θανέμενον,
 Κλαίεσσα· τοῦναρ δ' ᾧδὲ συμβαλλῶ τόδε. 55
 Τέθνηκ' Ὀρέσης, ἔκαστηρζάμην ἐγώ.
 “ Στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.
 Θνήσκουσι δ' ὡς ἂν χερνίβες βάλωσί με.
 Οὐδ' αὖ συνάψαι τέναρ εἰς Φίλκας ἔχω.
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν πᾶς, ὅτ' ὠλύμην ἐγώ. 60
 Νῦν, ἔν ἀδελφῷ βέλομαι δοῦναι χοᾶς,
 Παρῆσ' ἀπόντι. ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν
 Σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἀναξ
 Ἑλληνίδας γοναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 Οὔπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἔμ' εἴσω δόμων, 65
 Ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

Ορέ. Ὅρα, φυλάσσε, μή τις ἐν εἴῳ βροτῶν.

Πυλ. Ὅρῳ. σκοπεῖμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ ερέφων.

Ορέ. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,

- "Ενθ' Ἀργόθεν ναῦν παντίαν ἐσείλαμεν; 70
 Πυλ. Ἔμοι γ' Ορέεα. σοὶ ᾗ συνδοκεῖν χρεῶν.
 Ορέ. Καὶ βωμὸς, ἔλλην δ' καταστέλλει Φόνος;
 Πυλ. Εξ αἱμάτων γούν ξάνθ' ἔχει τριχάματα.
 Ορέ. Θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὄρας ἡρτημύρα;
 Πυλ. Τῶν κατθανόντων τέκροθίνια ξένων. 75
 Ορέ. Ἀλλ' ἐγκυκλαῶντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποι μ' αὖ τηνδ' ἐς ἄρκιον ἤραγες
 Χρήσεις; ἐπεὶ δὴ πατὴρ αἶμ' ἐτίσάμην,
 Μητέρα κατακτὰς, διαδοχαῖς δ' Εριννύων
 Ηλαυνόμεσθαι, Φυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 Δρόμους τε πολλὰς ἐξέπλησα καμπήμευς,
 ἔλθων δέ σ' ἠρώτησι. πῶς τροχηλάτου
 Μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
 Οὐς ἐξεμόχθουω περιπολῶν κατ' Ἑλλάδα.
 Σὺ δ' εἶπας ἔλθεῖν Ταυρεκῆς μ' ὄρους χθονός, 85
 "Ενθ' Ἀρτεμις σὴ σύγχονος βωμοὺς ἔχει,
 Λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασι νῦνταδε
 Εἰς τῆσδε ναῖς ἔραναυ πεσοῖν ἄπο.
 Λαβόντα δ' ἢ τέχνασιν, ἢ τύχῃ τινί,
 Κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 Δουῶαι τόδ'. ἐνθένδ' ἔδεν ἐρρήθη πέρας.
 Καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοᾶς ἔξεν πόνων.
 Ἦκω ᾗ, πρὸς τοῖς λόγοισιν, ἐνθαίδε
 Ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἰσορῶ
 Πυλάδῃ. σὺ γάρ μοι τῆδε συλλήπτωρ πόνων 95
 Τί δρῶμεν; ἀμφίβλησθαι γὰρ τοῖσιν ὄρας
 Τυφλά. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσθης

Εκδησόμεθα; πῶς ἂν οὖν μάθοιμεν ἄν;
 Ἡ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;
 ὣν ἔδεν ἴσμεν. ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100

Ληφθῶμεν, εἰσβάτης τε μηχανώμενοι,
 Θανέμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπὶ
 Φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυσολήσαμεν.

Πυλ. Φεύγην μὲν σὺν ἀνεκτὸν, ἔδ' εἰώθαμεν.
 Τὸν τ' ἔθροον ἢ χρησμὸν ἔκακιστόν. 105

Ναῖ δ' ἀπαλλαχθέντε, κρύψωμεν δέμας
 Κατ' ἄντρ', ἀ πόντες νοτίδι διακλύζῃ μέλας,
 Νεὼς ἀπώθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος,
 Βασιλεῦσιν ἔπη, κατὰ ληφθῶμεν βία.

Ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μύλη,
 Τολμητέον τοι, ξεστὸν ἐκ ναῖ λαβεῖν
 Ἀγαλμα, πάσας προσφέροντα μηχανάς. 110

Ὅρα δὲ γ' εἴσω τριγλύφον, ὅποι κενὸν
 Δέμας καλεῖναι. Τὸς πόντες γὰρ οἱ ἄγασσι
 Τολμῶσι. δειλοὶ δ' εἰσὶν ἔδεν ἔδαμοῦ, 115

Ορέ. Οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπη πόρον,
 Ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἄρωμεν πάλιν;
 Ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πρῶτόν. χώρει νεκρῶν
 Ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 Οὐ γὰρ τὸ τ' ἔθροον γ' αἴτιον γενήσεται. 120
 Πιστεῖν ἄχρηστον θέσφατον. τολμητέον.
 Διόχθης γὰρ ἔδεις τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΙΦι. Εὐφαιμεῖτ' ὦ πόντου
 Διοσὰς συγχωρῆσας πέτρας

Εὐ.

Εὐχέμεναι ναίοντες.

125

ὦ πάϊ τᾶς Λατοῦς,

Δίκτυον ἔρεία,

Πρὸς σὺν αὐλάν, εὐσύλων

Ναῶν χρυσήρης θριγκούς,

Πόδα παρθένιον

130

Ὅσιον ὀσίας

Κληδούχου δούλα πέμπω,

Ἑλλάδος δειππᾶ πύργους,

Καὶ τέχῃ, χόρτων τ' εὐδένδρων

Εξαλλάξας Εὐρώταν,

135

Πατρώων οἰκῶν ἑδρας.

Χο. Ἐμολον. τί νέον; τίνα Φροντίδ' ἔχῃς;

Τί με πρὸς ναῖς ἄγαγες, ἄγαγες;

ὦ παῖ τῆς τᾶς Τορίας πύργους

Ελθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ

140

Χιλιοναύτα μυριοτεύχοις

Τῶν Ατρειδᾶν τῶν κλεινῶν.

Ιφι. ὦ δμῳαί, δυσθρηνήτοις

Ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,

Τᾶς ἐκ εὐμούσου μολπᾶς βοᾶν

145

Αλύροις ἐλέγοις.

Ἐ, ἔ. ἐν κηδείοις οἰκτοισιν,

Αἶ μοι συμβαίνουσ' ἄται,

Σύχθονον ἄμὸν κατα-

κλαυομένα ζῶας,

150

Οἴαν ἰδόμεν ὄψιν ὀνείρων

Νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνας.

ἑλί-

Ωλόμαν, ὠλόμαν.

Οὐκ εἰς' οἶκοι πατρῶοι.

Οἱ μοι, Φρούδος γέννα.

155

Φεῦ, Φεῦ. τῶν Ἀργῆ μόχθων

Ἰὼ δαῖμον, ὅς τόν

Μόνον με κασίγνητον συλᾶς,

Αἶδα πέμψας, ὧ πῖσθε

Χοᾶς μέλλω, κρατῆρά τε

Τὸν Φθιμένων

Ἵδραίνειν γαίης ἐν νότοις,

Πηγᾶς τ' ἔρείων ἐκ μόχθων,

Βάκχου τ' οἰνηρᾶς λειβᾶς,

Ξεῖαν τε πόνημα μέλισσάν.

Ἄ νεκροῖς Φελκτήρια καί-

τ'. ἀλλ' ἔνδος μοι πᾶγχρυτον

Τεῦχος, ἧ λειβᾶν αἶδα.

ὦ κατὰ γαίης

Ἀγαμεμνόνειον θάλος,

Ὡς Φθιμῶν τάδε σοι

Πέμπω. δέξαι δ'. ἔ γ' ἰδὲ πάρος

Τυμβᾶ σοί ξανθὰν χαίταν,

Οὐ δάκρυ' οἶσω.

Τηλόσε γὰρ δὴ οὔτε ἀπενάσθην

Πατρίδος, κεμᾶς εἴδα δοκίμα

Κεῖμαι, σφαχθεῖσα τλάμων.

Χο. Ἀντιφάλμυς ὠδᾶς,

Ἵμνον τ' Ἀσκήταν σοι

Βάρβαρον ἰαχάν,

B b

180

Δέσ-

Δέσποιν', ἐξαυδάσω,
τὰν ἐν θρήνοις μῆσαν,
Νέκυσιν μέλεον.

τὰν ἐν μολπαῖς αἶδας
Ἵμνῃ, δίχα Παιάνων.

185

Ιφι. Οἱ μοι τῶν Ἀτρεΐδαν οἴκων.

Ἐρρεὶ Φόως σκήπτρων.

Οἱ μοι πατρώων οἴκων.

Τίν' ἐκ τῶν εὐόλων

Ἄργε βασιλέων,

190

Ἀρχαί; μόχθος δ' ἐκ μόχθων

Αἴσσει, δινδύσας ἵπποισιν

Πτανοῖς, ἀλλάζας

Χο. Δ' ἐξέδρας' ἱερὸν ὅμμ' αὐγᾶς ἄλιος.

Ἄλλοις δ' ἄλλα προσέειπα

195

Χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδυῖα,

Φόνος ἐπὶ Φόνῳ,

Ἄχεα ἄχεσιν.

Εὐθεν τῶν πρόθεν δμαθέν-

των Τανταλιδᾶν ἐκβαίνῃ

200

Ποινά γ' ἐς οἴκους. σπεύδει

Δ' ἀσπῆδας' ἐπὶ τοῖς δαίμων,

Εἷς δῖχᾶς μοι δυσδαίμων,

δαίμων πᾶς ματρὸς ζῶνας.

Καὶ νυκτὸς κείνας εἷς δῖχᾶς

205

Λοχεΐαν, σερρᾶν παυδείαν

Μοῖραι συντένχσι θεᾶ,

Ἄ μναστευθεῖσ' εἷς Ἑλλάνων,

Ἄ
Δν

Ἀν πρῶτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ,
 Λήδας ἀτλάμων κούρα
 Σφάγμον πατρώα λάβα,
 Καὶ θῦμ' ἐκ εὐγάθητον
 Ἔτεκεν, ἔτρεφεν. εὐκταίαν
 Ἰππείοισιν ἐν δίφροισι
 Ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν
 Νύμφαιον, οἶμοι δύνυμφον,
 Τῷ τὰς Νηρέως κούρας.
 Αἰ, αἰ. ναῦ δ' ἀξέινε πόντε ξείνα,
 Δυσχόρτους οἴκους ναίω,
 Ἄγαμος, ἄτεκνος. ἄπολις, ἄφιλ[©].
 Οὐ τὰν Ἄργε μέλπουσ' Ἦραν, ἔδ' ἰσθίς ἐν καλ-
 λιφθόχοις

210

215

220

Κερκίδι Παλλάδος Ατθίδος εἰκὼ
 Τιτάνων ποικίλλεσσα,
 Ἀλλ' αἰμορρῶντων δυσφόρμιγ-
 γα ξείνων αἰμάσσεσ' ἄταν,
 Βωμοὺς οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων,
 Οὐδ' ἄνοικτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 Καὶ νῦν κείνων μὲν μοι
 Λάθα. τὸνδ' Ἄργε δμαθέντα
 Κλαίω σύγονον.

225

230

Ὁ ἔλιπον ἐπιμασίδιον
 Ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
 Ἔτι θάλος ἐκ χειρὶ
 Ματρὸς, πρὸς σέρνοισι-
 τ' Ἄργε σκηπτοῦχον Ορέσαν.

235

Ἰαμβοί.

- Act. secun. X.* Καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίης
 Β8 Φορβὸς ἦκ'. σημαῖν τί σοι νέον.
- B8. Αγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταμνήστρας τέκνον,
 Ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
- ΙΦι. Τί δ' ἐστὶ τῷ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου; 240
- B8. Ἦκουσιν εἰς γῆν κυανεῶν συμπληγάδων
 Πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαί.
 Θεᾶ Φίλον πρόσφαγμα, καὶ Φυτῆριον
 Ἀρτέμιδι, χέρνιβας δ', καὶ κατέργματα
 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐπρεπῇ ποικιλήν; 245
- ΙΦι. Ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- B8. Ἑλλῶες. ἐν τῷτ' οἶδα, κοῦ περιαιτέρω.
- ΙΦι. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶδα τῶν ξένων φράσαι;
- B8. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς πατέρα.
- ΙΦι. Τῷ συζύγου δ' ἢ τῷ ξένῳ τί τούνομ' ἦν; 250
- B8. οὐδεὶς τὸδ' οἶδεν. εἰ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- ΙΦι. Πῶς δ' εἶδεν αὐτοὺς, καὶ τυχόντες εἴλετε;
- B8. Ακταΐσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξενος πόρου.
- ΙΦι. Καὶ τίς θαλάσσης βεκόλοις κοιωνία;
- B8. Βῆς ἦλθομεν νύκτοντες ἐναλία δρόσω. 255
- ΙΦι. Εκείσε δὴ πῶς ἐλθε, πᾶς νιν εἴλετε;
 Τρόπῳ δ' ὁποίῳ; τῷτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 Χρόνιοι γὰρ ἦκουσιν. εἰδὲ πῶς βαμὸς θεᾶς
 Ἑλλωικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
- B8. Επεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων 260
 βοῶς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,

Ἦν

Ἦν τις διαρρῶς κυμάτων πολλῶ σάλα
 Κοιλωπὸς ἄρμος, πορφυρευτικαὶ σέγαί.
 Ενταῦθα διασοὺς εἰ δὲ τις νεανίας
 Βεφορβὸς ἡμῶν, καπεχώρησεν πάλιν, 265
 Ἀκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχνος.
 Ελεξε δ', ἔχ' ὁρᾶτε, δαίμονές τινες
 Θάσασιν οἶδε. Θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν,
 Ανέχε χεῖρα, καὶ προσεύξαιτ' εἰσιδάν.
 Ὡ ποντίας παῖ Λακοθέας, νεῶν φύλαξ, 270
 Δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ.
 Εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον, Διοσκόρω,
 Ἡ Νηρέως ἀγαλματ', ὃς τὸν εὐγενῆ
 Ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
 Ἄλλος δὲ τις μάταιος, ἀνομία θρασὺς, 275
 Εγέλασεν εὐχῆς, ναυτίλῃς δ' ἐφθαρμύρας
 Θάσσειν Φάραγγ' ἔφασκε, τῷ νόμου φόβῳ
 Κλύοντας, ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 Ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
 Θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰ πιχώρια. 280
 Καὶ τῷδε πέτρας ἄτερος λιπῶν ξένοιιν,
 Εση, κάραι τε διετίναξ' ἄνω κάτω,
 Καπεσέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 Μανίας ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κιθαλὸς ὥς,
 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' ἔχ' ὁρᾷ 285
 Ἄιδου δράκωναν, ὡς με βέλεται κτανεῖν,
 Δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐσομαιμήη;
 Ἡ δ' ἔκ χιτῶνων πῦρ πνέσσει, καὶ Φόνον,
 Πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλας ἐμήν

Ἔχου-

Ἐχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλη. 290
 Οἶμοι, κτενεῖ με. ποῖ Φύγω; παρῆν δ' ὄραν
 οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματ'. ἀλλ' ἠλάσσετο
 Φθογγὰς τε μόχων, καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 Ἄφασ' Εριννὸς ἰέναι μιμήματα,
 Ἴμεῖς ἣ συσπλέντες, ὡς θανέμενοι, 295
 Σιγῇ καθήμεθ'. ὃ ἣ περιπαάσας ξίφος,
 Μόχως ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
 Παῖει σιδήρεα λαχόνας εἰς πλάγρας ἰεῖς,
 Δοκῶν Εριννὸς θεὰς ἀμυνέει τάδε,
 Ὡς αἵματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἀλός. 300
 Καὶ τῶδε πᾶς τις, ὡς ὄρα βεβόρβια
 Πίπτοντα, καὶ πορθέμεν', ἐξωπλίζετο,
 Κόχλως τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχαρίως.
 Πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ, καὶ νεανίας ξένους,
 Φαύλως μάχεσθ' βεκόλους ἠγούμεθα. 305
 Πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 Πίπτει ἣ μανίας πίτυλον ὃ ξένος μεθεῖς,
 Σταῖζων ἀφρῶ γένειον. ὡς δ' ἐσείδομεν
 Προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔχεν πόνον,
 Βάλλων, ἀράσων. ἄπερος τ' ἐτημέλει, 310
 Αφρόντ' ἀπέψα, σώματος τ' ἐτημέλει,
 Πέπλων τε προῦκάλυπτεν εὐπήκτις ὑφαῖς,
 Καραδοκῶν μὲν τὰ πίοντα τραύματα,
 Φίλον ἣ θεραπείᾳσιν ἀνδρ' εὐεργετῶν.
 Ἐμφρων δ' ἀναΐζας ὃ ξένος πεσέματος, 315
 Ἐγνώ κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
 Καὶ τὴν παρούσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας

Ἦμῶς δ' ἐκ ἀνέμεν πέτρῃς
βάλλοιτες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὐδ' ἡ τὸ δεινὸν παρακέλδυσμ' ἤκούμεν. 320

Πυλάδῃ, θανέμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανέμεθα
καλλίῳ. ἔπου μοι, φάσγανον πάσας χερί.

Ὡς δ' εἶδομεν δὶ πάλτα πολεμίων ξίφῃ,
φυγῇ λεπταῖς ἐξεπὶμπλαμεν νάπας.

Ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι, 325

Ἐβαλλον αὐτῆς. εἰ δὲ τέσδ' ὠπτάτο,

οὔτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασεν πέτροις.

Ἀλλ' ἦν ἄπιστον. μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τ' θεῶν θύματ' εὐτύχῃ λαβῶν.

μόλις δὲ νιν τόλμῃ μὲν ἔχφρούμεθα, 330

κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν

Πέτροισι χερῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ

καμάτῳ καθεῖσαν. πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς

κομίζομεν νιν. ὅδ' ἐσθλὸν, ὅσον τάχος

Ὡς χερνίβας τε, ἔσφαγι' ἐξέπεμπέ σοι. 335

εὐχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σοι ξένων

σφάγια παρῆναι, καὶ ἀναλίσκης ξένος

τοῖσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς διποτίσῃ φόνον,

Δίκας τίνεσθαι τ' ὃν Αὐλίδι σφαγῆς.

Χο. Θαυμάς' ἐλεξας, τὸν φάνενθ', ὅστις ποτε 340

Ἑλλῶν ὅς ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

Ιφι. Εἶεν. σὺ μὲν κομίζῃ τὰς ξένους, μολών.

τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντίζομεθα.

Ὡς καρδία τάλαρα, πρὶν μὲν εἰς ξένους

Γαλλῶδες ἦοθα, καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ, 345

Εἰς

Εἰς Θυμόφυλον ἀναμετρῶμένη δάκρυ,
 Ἐλλίνας ἀνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
 Νῦν δ' ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἡγριώμεθα,
 Δοκοῦσ' ὀρέσῃν μηκίθ' ἥλιον βλέπῃν,
 Δύσθουν με λήψεθ', οἳ τινὲς ποθ' ἤκετε. 350
 Καὶ τῆτ' ἄρ' ἦν ἀληθές. ἡχθόμην φίλαι.
 "Οἱ δυσυχεῖς γῶ, τοῖσιν εὐτυχεσέροις,
 "Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, ἔφρονουσιν εὖ.
 Ἀλλ' ἔτε πνεῦμα δίοθεν ἦλθε πώποτε,
 Οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
 Μενελάον θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 Τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθείσα τ' ἐκεῖ,
 Οἳ μ' ὥσε μύχον Δαναΐδαι χρρούμενοι,
 Ἔσφαζον. ἱερεὺς δ' ἦ ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 Οἴμοι. κακῶν γῶ τ' ἐκ ἀμνημονῶ.
 Ὅσας γενεῖς χεῖρας ἐξηκόντισα,
 Γονάτων τε τῶ τέκοντος ἐξαρτωμένη,
 Λέγουσα τοιάδ'. ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 Νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν. μήτηρ δ' ἐμὴ 365
 Σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαι τέ νιν
 Τρηνόουσιν ὑμενάοισιν. αὐλεῖται δὲ πᾶν
 Μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεθα πρὸς σέθεν,
 Ἀδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', ἔχ' ὁ Πηλέως,
 Ὅν μοι προσεῖπας πόσιν. ἐν ἀομάτων δ' ὄχοις, 370
 Εἰς αἵματηρόν γάμον ἐπόρθμύσας δόλω.
 Εγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 Ἔχουσ'. ἀδελφὸν τοῦτον εἰλόμην χεροῖν,

Ος νῦν ὅλωλεν. ἔ κασιγνήτη σῶμα
 Σωῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰᾶσ' εἰς Πηλέως 375
 Μέλαθρα. πολλὰ δ' ἀπεθέρμην ἀσπύσματα
 Εἰσιπύθις, ὡς ἤχασ' εἰς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμων, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἶων κακῶν
 Ἐρρεῖς Ορέσας, καὶ πατρός ξηλωμάτων.
 " Τὰ τ' Θεοῦ ἢ μέμφομαι σοφίσματα, 380
 " Ἦτις, βροτῶν μὲν ἦν τις ἀψήται φόνος,
 " Ἦ καὶ λοχεύας, ἢ νεκροῦ θύγῃ χερσίν,
 " Βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη.
 " Αὐτὴ ἢ θυσίαις ἡδεταί βροτοκτόνοις.
 " Οὐκ ἔοδ', ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ, 385
 " Λητῶ, ποσούτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 Τὰ Ταντάλῃς Θεοῖσιν ἐστάματα,
 Ἀπισσι κρίνω, παῖδος ἡδῆναι βορᾶ.
 Τὲς δ' ἐνθάδ', αὐτὰς ὄντας ἀνθρώπωνκτόνους,
 Εἰς τὸν Θεὸν τὸ Φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. 390
 " Οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Κυάνεαι. κυάνεαι
 2 Σύνοδοι θαλάσσης,
 3 Ἦν Οἶσρος ὁ ποτώμῃος Ἀργόθεν
 4 Εὐχενον ἐπ' οἶδμα 395
 5 Διεπέρασέν ποτε,
 6 Ἀσιήτιδα γαῖαν

- 7 Εὐρώπας διαμέψας.
 8 Τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐυδρον,
 9 Καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν, 400
 10 Ἡ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας,
 11 Ἐβασαν ἔβασαν ἄμιχτον
 12 Αἴαν, ἔνθα κούρα
 13 Διατέγξει βωμούς,
 14 Καὶ περὶ κίονας να- 405
 15 ὧν αἶμα βρότφον;

Αντιστροφὴ α'.

- 1 Ἡ ροθίοις εἰλατίνοις,
 2 Δικρότοισι κώπαις
 3 Ἐπλῦσαν ὅππὶ πόντια κύματα
 4 Νάϊον ὄχημα 410
 5 Λινοπόροις αὔραις,
 6 Φιλόπλεστον ἄμιλλαν
 7 Αὔζοντες μελάθροισιν;
 “ 8 Φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ', ὅππῃ
 “ 9 Πήμασι βροτῶν, ἅπλητος ἀνθρώποις. 415
 “ 10 Ὀλβυ βάρους, οἱ φέρονται
 “ 11 Πλάνητες, οἶδμα, πόλεις τε
 “ 12 Βαρβάρους περῶντες.
 “ 13 Κεναὶ δόξαι, γνώμα
 “ 14 Δ' οἷς μὲν ἄκαυρος Ὀλβυ, 420
 “ 15 Τοῖσδ' εἰς μέσον ἦκε.

Στροφή. β'.

- 1 Πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
- 2 Πῶς Φινείδας αὐπνυς
- 3 Ακτὰς ἐπέρασαν,
- 4 Παράλιον αἰγυάλον 425
- 5 Ἐπ' Ἀμφιτρίτης ῥοθίῳ
- 6 Δραμόντες. ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
- 7 Τῶν Νηρήδων χοροὶ
- 8 μέλπουσιν ἐγκυκλίῳις,
- 9 Καὶ πηλοσίῳισι πνοαῖς, 430
- 10 Συριζόντων κατὰ πρύμναν
- 11 Εὐναίων πηδαλίων,
- 12 Αὔραις ἐννοτιάς, ἥ
- 13 Πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
- 14 Πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435
- 15 Λύκᾶν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος.
- 16 Δρόμους καλλιπαίδας, εὖ-
- 17 ξεινον κατὰ πόντον.

Αντιστροφή β'.

- 1 Εἶθ' εὐχαῖσι δεαποσύνας
- 2 Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς 440
- 3 Ἐλθαῖσα τύχοι, τὰν
- 4 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
- 5 Ἴν' αὐφὶ χαίταν δρόσον αἰ-
- 6 ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
- 7 Δεαποίνας χερὶ θένῃ, 445

C c 2

8 Ποι-

- 8 Ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλῃς.
 9 Ἥδις' ἂν τῶνδ' ἀγχιερίαν
 10 Δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 11 Πλωτῆρων εἴ τις ἔσθαι,
 12 Δουλείας ἐμέθεν δει-
 13 λᾶσας, παυσίπονος. καὶ
 14 Γὰρ ὀνείρασι συμβαίην
 15 Οἴκοις, πόλιν τε πατρῴαν
 16 Τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαύει,
 17 Κοινὰν χάριν ὀλβω.

450

455

Ἀνάπαισι.

- ΙΦΙ. Ἀλλ' οἶδ' ἐχέρας δεσμοῖς διδύμοις
 Συμπεριδέντες χωρῶσι νέον
 Πρόσφαγμα θεᾶς. σιγᾶτε φίλαι,
 Τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνῃ,
 Οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς λάκε
 Βεφορβὸς ἀνὴρ.

460

- ΧΟ. ὦ πότνι, εἴ σοι πᾶδ' ἀρεσκόντως
 Πόλις ἤδ' ἐτελεῖ, δέξαι θυσίας,
 Ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος ἔχ' ὅσας
 Ἑλλῃσι διδοὺς ἀναφαίνει.

465

Ἰαμβοί.

Act. ter. ΙΦΙ. Εἶεν. τὰ δ' θεῶν μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχοι,
 φροντισέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,

ὦς

ὧς ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὥσι δέσμιοι.

Ναῦς δ' ἔσω σείχοντες, εὐτρεπίζετε

470

Ἄ χρῆ' πὶ τοῖς παρῆσι, ἔ νομίζεται.

Φεῦ. τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκῶσ' ὑμᾶς ποτε,

Πατήρ τ', ἀδελφὴ τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνοι;

Οἶων σερεῖσσι διπτύχων νεανιῶν,

“ Ἀνάδελφος ἔσσι; τὰς τύχας τίς οἶδ', ὅτι 475

“ Τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῷ θεῶν

“ Εἰς ἀφανὴς ἔρπη, κούδεν οἶδ' ἔδεις κακόν.

“ Ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.

Πόθεν πόθ' ἤκετ', ὧ τελαίπωροι ξένοι;

ὧς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα 480

Μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

Ορέ. Τί πάντ' ὁδύρη, καὶ πὶ τοῖς μέλλασιν νῶν

Κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ' ὧ γύναι;

“ Οὗτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων θανεῖν,

“ Οἶκτῳ τὸ δεῖμα τᾶλέθρα νικᾶν θέλῃ, 485

“ Οὐθ' ὅστις ἄδην ἐγχεύς ὄντ' οἰκτιρίζεται,

“ Σωτηρίας ἀνελπισ. ὥς δὴ ἐξ ἐνός

“ Κακῶ συνάπτει. μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,

“ Θνήσκει θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' εἰαν χρεῶν.

Ἡμᾶς γ' μὴ θρήνη σύ. τὰς γὰρ ἐνθάδε 490

Θυσίας ἐπιστάμεσθα, καὶ γινώσκομεν.

Ιφι. Πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὀνομασμεύος

Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

Ορέ. Ὅδ'. ἔσι δὴ σοι τῶτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν;

Ιφι. Ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλλῶθ' γεγώς; 495

Ορέ. Τί δ' ἂν μαθεύσῃς τόδε, πλέον λάβεις γύναι;

Ιφι.

- Ιφι. Πότερον ἀδελφῶν ματρὸς ἐσὼν ἐκ μιᾶς ;
 Ορέ. Φιλοτητί γ' ἐσμὲν, ἔκαστι γένῳ γόναι.
 Ιφι. Σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔσθ' ὁ γεννήσας πατήρ ;
 Ορέ. Τὸ μὲν δίκαιον, δυσυχεῖς καλοῖμεθ' ἄν. 500
 Ιφι. Οὐ τῷτ' ἐρωτῶ. τῷτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
 Ορέ. Ἀνώνυμοι θανόντες, ἔκ γε λώμεθ' ἄν.
 Ιφι. Τί γ' ὀφρονεῖς τῷτ', ἢ φρονεῖς ἔτῳ μέλλῃ ;
 Ορέ. Τὸ σῶμα θύσῃς τῷτον, ἔκ γε τοῦνομα-
 Ιφι. Οὐδ' ἂν πόλιν φράσῃς, ἥ τις ἔσι σοι ; 505
 Ορέ. Ζητεῖς γὰρ ἔδδεν κέρδος, ὥς θανέμεθ' ἄν.
 Ιφι. Χάριν γ' ὀδῶναι τήνδε, καλύει τί σε ;
 Ορέ. Τὸ κλέγον Ἄργος, πατρίδ' ἐμὴν ἐπέυχομαι.
 Ιφι. Πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὧς ξέν' εἰ κεῖθεν γεγῶς ;
 Ορέ. Ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἳ ποτ' ἦσαν ὀλβιαί. 510
 Ιφι. Φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποῖα τύχη ;
 Ορέ. Φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' ἔχ' ἐκῶν, ἐκῶν.
 Ιφι. Ἄρ' ἂν τί μοι φράσῃς, ὧν ἐγὼ θέλω ;
 Ορέ. Ὡς ἐν παρέργῳ τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
 Ιφι. Καὶ μὴν ποθινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών. 515
 Ορέ. Οὐκοῦν ἐμαυτῷ γ'. εἰ δέ σοι, σὺ τῷτ' ἔρα.
 Ιφι. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἥς ἀπανταχῇ λόγος ;
 Ορέ. Ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μὴδ' ἰδὼν ὄναρ.
 Ιφι. Φασὶν νῦν οὐκέτ' ἔσαν, οἵχεσθ' ὁδοί.
 Ορέ. Ἔσιν γὰρ ἔτῳς, ἔδ' ἀκρὰντ' ἠκούσατε. 520
 Ιφι. Ἑλένη δ' ἀφίκται δῶμα Μενέλεω πάλιν ;
 Ορέ. Ἦκε, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
 Ιφι. Καὶ ποῦ ἔστι ; καί μοι γάρ τι προῦφείλει κακόν.
 Ορέ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνδόνετ'.

- ΙΦι. ὦ μῖσος εἰς Ἑλλήνας, ἔκ ἐμοὶ μόνη. 525
- Ορέ. Απέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῇ κείνης γάμων.
- ΙΦι. Νόσος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
- Ορέ. Ὡς πάνθ' ἅπαζ με συλλαβῶσ' ἀνιστρέεις.
- ΙΦι. Πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τῷδ' ἐπαυρέσθ' θέλω.
- Ορέ. Ἐλεγχ', ἐπεὶ δὴ τῷδ' ἐρᾷς. λέξω δ' ἐγώ. 530
- ΙΦι. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
- Ορέ. Ὀλώλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
- ΙΦι. ὦ πότνι. ὡς ἔσι γὰρ ὁ Λαέρτης γόνυ;
- Ορέ. Οὐπὼ νεόσθηκ' οἶκον. ἔσι δ' ὡς λόγος.
- ΙΦι. Ὀλοῖτο, νόσθου μὴ ποτ' ἐς πάτρην τυχάν. 535
- Ορέ. Μηδὲν κατεύχου, πάντα τὰ κείνῃ νοσεῖ.
- ΙΦι. Θέτιδος δ' ὁ τῷ Νηρῆδος ἔσι παῖς ἔτι;
- Ορέ. Οὐκ ἔστιν. ἄλλως λέκτρ' ἐγήμεν Αὐλίδι.
- ΙΦι. Δόλια γὰρ, ὡς γε Φαπὶν οἱ πεπονθότες.
- Ορέ. Τίς εἶ πόθ' ὡς εὖ πυνθάνη τὰφ' Ἑλλάδος; 540
- ΙΦι. Εκείθεν εἰμι. παῖς ἔτ' ἔσ' ἀπωλόμην.
- Ορέ. Ορθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκεϊ, γύναι.
- ΙΦι. Τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγασ' εὐδαιμονεῖν;
- Ορέ. Τίς; ἔ γὰρ ὃν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
- ΙΦι. Ἄτρεως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ. 545
- Ορέ. Οὐκ οἶδ'. ἀπελθε τῷ λόγῳ τέτῃ, γύναι.
- ΙΦι. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ ξένε.
- Ορέ. Τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
- ΙΦι. Τέθνηκε; ποῖα συμφορὰ; τάλαιν' ἐγώ.
- Ορέ. Τί δ' ἐσέναζας τέτο; μῶν προσῆκε σοι; 550
- ΙΦι. Τὸν ὄλβον αὐτῷ τῷ πάροιθ' ἀνασένω.
- Ορέ. Δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.

ΙΦΙ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανούσα, χ' ὦ θανών.

Ορέ. Παῦσαι νῦν ἤδη, μὴδ' ἐρωτήσης πέρα.

ΙΦΙ. Τούσινδε γ', εἰ ζῇ τῶ παλαιπώρου δάμαρ, 555

Ορέ. Οὐκ ἔστι. παῖς νιν, ὃν ἔτεχ', ἔτος ὤλεσεν.

ΙΦΙ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὥς τί δὴ θέλων;

Ορέ. Πατὴρ θανόντος, τήνδε τιμωρούμεν.

ΙΦΙ. Φεῦ. ὥς εὔ, κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.

Ορέ. Ἀλλ' ἔτι πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὢν. 560

ΙΦΙ. Λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Αἰακίωνα γόνον;

Ορέ. Λέλοιπεν Ηλέκτραν γε παρθένον μίαν.

ΙΦΙ. Τί γ', σφαγείτης θυγατὸς ἔστι τίς λόγος;

Ορέ. Οὐδεὶς γε, πλὴν θανούσαν ἔχ' ὄραν Φάος.

ΙΦΙ. Τάλαιν' ἐκείνη, χ' ὦ κτανὼν αὐτὴν πατὴρ. 565

Ορέ. Κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.

ΙΦΙ. Ὁ τῶ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεὶ πατρός;

Ορέ. Ἐστ' ἀθλιὸς γε, κούδα μὲν, καὶ πανταχοῦ.

ΙΦΙ. Ψυδῆες ὄνειροι χαίρετ', ἔδεν ἦτ' ἄρα.

Ορέ. “ Οὐθ' οἱ σοφοὶ γέ δαίμονες κεκλημημένοι, 570

“ Πτῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψυδέεστεροι.

“ Πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι,

“ Καὶ τοῖς βροτείοις. ἐν γ' λείπεται μόνον,

“ Ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν, μάντεων πρὸς λόγους,

“ Ὀλῶλεν, ὥς ὀλῶλε τοῖσιν εἰδόσιν. 575

Χο. Φεῦ, Φεῦ. τίδ' ἡμεῖς, οἳ τ' ἐμοὶ γεννήτορες,

“ Ἀρ' εἰσὶν; ἄρ' ἐκ εἰσὶ; τίς φράσεν ἂν;

ΙΦΙ. Ακούσατ'. εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,

“ Ὑμῖν τ' ὄνησιν ὧς ξένοι παρδαῖς ἄμα.

Καμοὶ τόδ' εὔ μάλιστά γ' ἔτω γίγνεται. 580

Εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι.
 Θέλεις ἂν, εἰ σώσαιμι σ', ἀγγεῖλαι τί μοι,
 Πρὸς Ἄργος ἔλθων, τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ Φίλοις,
 Δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ,
 Ἔργαψεν αἰχμάλωτος, ἔχι τὴν ἐμὴν 585
 Φονέα νομίζων χεῖρα, τῷ νόμου δ' ὑπο
 Θνήσκην γε, τῆς θεῆς ταῦτα δίκαι' ἡγούμενης;
 Οὐδένα γὰρ εἶχον, ὅς τις ἀγγεῖλαι μολῶν
 Εἰς Ἀργος αὐτίς, τὰς ἐμὰς ἀποστολάς
 Πέμψῃ σωθεῖς τῶν ἐμῶν Φίλων πνί. 590
 Σὺ δ', εἰ γὰρ ὡς ἔοικας ἔτε δυσμυθῆς,
 Καὶ τὰς Μυκῆνας οἶδα, χ' ἔς κ' ἐγὼ θέλω,
 Σάητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν
 Κέφων ἑκατὶ γραμμάτων, σωτηρίαν.
 Οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀνακάζῃ τὰδε, 595
 Θεᾷ χρέεσθαι θυμα, χωριθεῖς σέθεν.
 Ορέ. Καλῶς ἔλεξας τὰλλα, πλὴν ἐν, ὧς ξένη.
 Τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι, βάρος μέγα.
 Ὁ ναυσολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.
 Οὗτος ἢ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν. 600
 Οὐκοῦν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρου τῷ τῷδ' ἐμὲ
 Χάριν τίθεσθαι, καὶ τὸν ἐκδιδῶναι κακῶν.
 Ἀλλ' ὡς χρέεσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου,
 Πέμψῃ γὰρ Ἄργος ὥσέ σοι καλῶς ἔχην.
 " Ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων, κτενέτω. Τὰ τ' Φίλων 605
 " Αἰχιστὸν ὅς τις καταβαλὼν εἰς ζυμφοράς,
 " Αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνῃ δ' ὅδ' ὢν φίλος,
 " Ὀν ἔδεν ἦσαν, ἢ με, φῶς ὁρᾶν θέλω.
 ΙΦι. ὦ λῆμι' ἄριστον, ὡς ἅπ' εὐχρυνέειν τινα

ῥίξης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος. 610

Τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων,
ὥσπερ λείλειπται. καὶ γὰρ ἔδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' ἔχ' ὀρώσιν νιν.
Ἐπεὶ δὲ βέλῃ ταῦτα, τόνδε πέμφομαι
δέλτον φέροντα, σὺ δ' ἴθι. πολλὴ δὲ τις 615
προθυμία σε τῷδ' ἔχουσι τυγχάνει.

Ορέ. Θύσῃ δ' ἴς με, καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

Ιφι. Εγώ. θεᾶς γὰρ τῆσδε πεστροπὴν ἔχω.

Ορέ. Ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, καὶ εὐδαίμονα.

Ιφι. Ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620

Ορέ. Αὐτὴ ξίφει θύσσει, θῆλυς ἄρσενας;

Ιφι. Οὐκ, ἀλλὰ χαίτῳ ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.

Ορέ. Ὁ δ' ἴσφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἰσχεῖν με χρή.

Ιφι. Εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν, οἷς μέλῃ τάδε.

Ορέ. Τάφος δ' ἴ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω; 625

Ιφι. Πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

Ορέ. Φεῦ. πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ' περιλείπειν ἂν;

Ιφι. Μάταμον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἰ
ἤνυσεν. μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.

Οὐ μὲν, ἐπεὶ δὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630

Ἀλλ' ὦν γε διωατὸν, ἔδ' ἐγὼ λείψω χάριν.

Πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

καὶ τ' ὀρέας ἀνθεμόρρυτον γάινος

ἔσθης μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν.

Ἀλλ' εἰμι, δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων 635

οἶσω. τὸ μῦθος δυσμῆρες μὴ μου λάβῃς.

Φυλάσσετ' αὐτοὺς, πάροιοι, δεσμῶν ἄτερ.

Ι Φ Ι . Η Ε Ν Τ Α Υ .

Ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν Φίλων τινὶ
 Πέμψω πρὸς Ἄρτος, ὧν μάλισ' ἐγὼ Φιλῶ.
 Καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, ἔς δοκεῖ θανεῖν, 640
 Λέγῃσα, 'πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

Α Ν Ο Μ Ο Ι Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Α .

Στροφὴ α'.

Χο. Κατολοφύρομαί σε
 Τῶν χερνίδων ῥανίσι
 Μολόμδμον αἵμακταῖς.
 Ορέ. Οἶκτος μὲν ἔ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι. 645

Στροφὴ β'.

Χο. Σὲ δὲ τύχας μάκαρος,
 ὦ νεανία,
 Σεβόμεθ', εἰς πάτραν
 Ὅτι ποτ' ἐπεμδάσῃ.
 Πυλ. Ἀζηλα τοῖς Φίλοισι, θνησκόντων Φίλων. 650

Στροφὴ γ'.

Χο. ὦ χέτλιοι πομπαί.
 Φεῦ, Φεῦ. διόλυσται.
 Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.
 Πότερος ὁ μέλλων;
 Ἔτι γὰρ ἀμφίλοχα 655
 Δίδυμα μέμονε Φρήν,
 Σε πάρος, ἥ σ' ἀνασθενάξω γένις.

Ἰαμβοί.

Ορέ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταυτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί ;

Πυλ. Οὐκ οἶδ'. ἐρωτᾷς ἔ λέγειν ἔχοντά με.

Ορέ. Τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις ; ὡς ἐλλήνικῶς 660

Ἀνῆρέθ' ἡμᾶς, τῆς τ' ἐν Ἰλίου πόνυς,

Νόσον τ' Ἀχαιῶν, τὸν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν

Κάλχαντ', Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, ἔ τ' ἄθλιον

Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτεφεν ; ἀνθρώπα τ' ἐμὲ

Γυναικα, παῖδας τ'. ἐστὶν ἡ ξένη γῆρος 665

Ἐκείθεν δ' ἐργαία τις. ἔ γὰρ ἂν ποτε

Δέλτον τ' ἐπέμπε, καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,

ὥς κοινὰ πρᾶσσας, Ἀργεὺς εἰ πρᾶσσε καλῶς.

Πυλ. Ἐφθης με μικρόν. ταυτὰ δ' ὅφρα σεις λέγεις,

“ Πλὴν ἐν. τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα, 670

“ Ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.

Ἀτὰρ διήλθε καὶ ἄτερον λόγον τινά.

Πυλ. Τίν' ; εἰς τὸ κοινὸν δούς ἄμεινον ἂν μάθοις,

Πυλ. Αἰσχρὸν, θανόντος σου βλέπειν ἡμᾶς φάος.

“ Κοινῇ τ' ἐπλῶσαι, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675

“ Καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κἀκὼ κεκτῆτομαι,

Ἄργε' τε, Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί.

“ Δόξω δ' ὅτις πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοὶ,

Προδῆς σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος.

ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν, 680

Ῥάψαι μόρον σοι, σῆς τυραννίδος χάριν,

Ἐγκληρον ὡς δὲ σὴν κασιγνήτῳ γαμῶν.

Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνῃς ἔχω.

Κἄκ' ἔσθ' ὅπως ἔχρῃ συνεκπνεῦσαι μέ σοι,
 Καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέμας. 685
 “ Φίλον γεγῶτα, καὶ φοβέμενον ψόγον.
 Οἷε. Εὖφημα φώνει. τὰ μὰ δέϊ φέρειν κακά.
 “ Ἀπλᾶς ᾗ λύπας ἔξον, ἔκ οἷσιν διπλᾶς.
 Ὅ γὰρ σὺ λυπρὸν, κάπονείδισον λέγεις,
 Ταῦτ' ἔσιν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχθῶντ' ἐμοὶ 690
 Κτενῶ. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἐμ', ἔκ κακῶς ἔχῃ.
 Πράσσοιθ' ἂν πράσσω, πρὸς θεῶν λύσιν βίον.
 Σὺ δ' ὀλβίός τ' εἶ, καθάρᾳ τ', ἔνοσοιūt' ἔχῃς
 Μέλαθρ'. ἐγὼ ᾗ δυσεβῆ, καὶ δυσυχῇ.
 Σωθεῖς δέ, παῖδας ἔξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695
 Κτησιμέδμῳ, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχῃν,
 Ὅνομά τ' ἐμοῦ γήροισ' ἄν, ἔσθ' ἅπασιν δόμος
 Πατρῶος ἔμους ἐξαλφειθή ποτ' ἄν.
 Ἀλλ' ἔρπε, καὶ ζῇ, καὶ δόμους οἶκῃ πατρός.
 Ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ', ἵππιόν τ' Ἄργος μόλης, 700
 Πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἴησκηπτω τάδε,
 Τύμβον τε χῶσον, καπνίθες μνημεῖά μοι.
 Καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ. καὶ κόμας δότω τάφῳ.
 Ἀγέλλε δ', ὥς ὅλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 Γυναῖκος, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνιδεῖς φόνω. 705
 Καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτὲ,
 Ἐρημα κήδη, καὶ δόμους προδοῦς πατρός.
 Καὶ χαῖρ'. ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' εὖρον φίλων.
 Ὡς συγκυναγέ, καὶ συνεκτραφεῖς ἐμοὶ,
 Ὡς πόλλ' ἐνεγκῶν τ' ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν. 710
 Ἡμᾶς δ' ὁ φοῖβος, μάντις ὢν, ἐψεύσατο.

Τέχνην δὲ θέρμευς, ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 Ἀπήλασεν, αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 Ὡς πῶντ' ἐγὼ δοῦς τὰ μα, καὶ παθεῖς λόγοις,
 Μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715

Πυλ. Ἔσσι τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 Οὐκ ἂν προσδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 Θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ' ἔζω φίλον.
 “ Ἀτὰρ τὸ τὲ θεῶ γ' ἐδιέφθειρέν με πω
 “ Μάντιμα, καὶ τοι γ' ἐγὼς ἔσηκα φόνος 720
 “ Ἀλλ' ἔσιν ἡ λῖαν δυσπραζία
 “ Λῖαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.

Ορέ. Σίγα. τὰ φοῖβε δ' ἔδεν ὠφελεῖ μ' ἔπη.

Γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔζω περᾶ.

Act. quart. Ιφι. Ἀπέλθεθ' ὑμεῖς, καὶ παρδυστρέψετε 725
 Τάνδον μολόντες, τοῖς ἐφεσῶσι σφαγῇ.
 Δέλτε μὲν αἶδε πολύτροοι διάπτυχαι
 Ξένοις πάρεσιν. ἂ δ' ἐπὶ τοῖσδε βέλομαι,
 “ Ἀκούσατ'. ἔδεῖς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
 “ Ὅταν γε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 Εγὼ δ' ἵπαρβῶ, μὴ ἵπνοσήσας χθονὸς,
 Θῆται παρ' ἔδεν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
 Ὅ τάνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρει.

Ορέ. Τί δῆτα βέλτε; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;

Ιφι. Ὅρκον δότω μοι, τάδε πορθεμεύσθην γραφὰς 735
 Πρὸς Ἄργος, οἷσι βέλομαι πέμψαι φίλων.

Ορέ. Ἡ καὶ ντιδώσθης τῶδε τὰς αὐτὰς λόγους;

Ιφι. Τί χρῆμα δράσθην; ἢ τί μὴ δράσθην; λέγε.

Ορέ. Ἐκ γῆς ἀφῆσθην μὴ θανόντα βαρβάρου;

Ιφι.

- ΙΦΙ. Δίκαιον εἶπας. πῶς γὰρ ἀγχείλειεν ἄν; 740
- Ορέ. Ἡ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
- ΙΦΙ. Ναὶ, πείσω σφε, καὶ αὐτὴ ναὸς εἰσθήσω σκάφος.
- Ορέ. Ὅμνυ. σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅσις εὐσεβής.
- Πυλ. Δώσω. ΙΦΙ. λέγῃν χρῆ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
- Πυλ. Τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
- ΙΦΙ. Καὶ γὰρ σε σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
- Ορέ. Τίν' οὖν ἐπόμενος τοῖς ὅρκιον θεῶν;
- ΙΦΙ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
- Πυλ. Εγὼ δ' ἀνακτά γ' ἔρανοῦ σεμνὸν Δία.
- ΙΦΙ. Εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; 750
- Πυλ. Ἄνοστος εἶην. τί γ' σὺ, μὴ σώσασα με;
- ΙΦΙ. Μὴ ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἵχνος θεῆν ποδός.
- Πυλ. Ἄκουε δὴ νῦν, ὃν παρήλθομεν λόγον.
- ΙΦΙ. Ἀλλ' αὖθις ἐσαί καινός, ἦν καλῶς ἔχη.
- Πυλ. Εξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθη, 755
- Χ' ἢ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
 Αφανὴς γήνηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 Τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἐμπεδόν.
- ΙΦΙ. Ἀλλ' οἶδ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ.
 Τάνόντα, κατ' ἐγγεγραμμένον ἐκ δέλτου πτυχῆς, 760
 Λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγχεῖλαι φίλοις.
 Ἐν ἀσφαλεῖ γάρ. ἦν μὲν εἰσώσης γραφὴν,
 Αὐτὴ φράσῃ σιγῶσα τὰ γεγεγραμμένα.
 Ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
 Τὸ σῶμα σώσας, τὰς λόγους σώσῃς ἐμοί. 765
- Πυλ. Καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν, ἐμοῦ δ' ὕπερ.
 Σήμαινε δ' ὦ χρὴ τάσδ' ἐπισολὰς φέρειν

Πρὸς Ἄργος, ὃ, π τε χρὴ κλύοντα σε λέγειν.

Ιφι. Ἄγγελ' Ὀρέση παιδὶ τὰ γάμέμενονος,
Ἥ ν' Αὐλιδὶ σφαγεῖς, ἐπισέλλῃ τὰδε 770
Ζῶσ' Ἰφιδένηα, τοῖς ἐκεῖ δ' ἔζωσ' ἔτι.

Ορέ. Πῶ δ' ἔς' ἐκείνη; κατθανῶσ' ἤκῃ πάλιν;

Ιφι. Ἥδ', ἣν ὀράς σύ. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με.
Κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὧ σύναμμε, πρὶν θανεῖν,
Ἐκ βαράρυ γῆς, καὶ μετάσῃσον θεῶς 775
Σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξυνοκτόνας τιμὰς ἔχω.

Ορέ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὐρήμεθα;

Ιφι. Ἥ σοῖς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι,
Ορέαδ', ἵν' αὖθις ὄνομα δῖς κλύων μάθῃς.

Πυλ. ὦ θεοί. Ιφι. τί τὰς θεὰς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς
ἐμοῖς; 780

Πυλ. οὐδέν. πέραινε δ', ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
Τάχ' ἐν ἐρωτῶν σ' εἰς ἅπιν' ἀφίζομαι.

Ιφι. Λέγ', οὐνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μοι θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
Δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὄξυ Φάσγανον βαλεῖν. 785
Εἰς τήνδε δ' ὤκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπισολαί.
Τὰδ' ἐστὶν ἐν δέλτοις ἐγγεγραμμένα.

Πυλ. ὦ ραδίῳ ὅρκῳ περιβαλοῦσά με,
Κάλλιζα δ' ὁμόσας, καὶ πολὺν χρόνον.
Τὸν δ' ὅρκον. ὃν κατώμοσ', ἐμπέδωσμεν. 790
Ἰδοὺ φέρω σοι δέλτον, ἀποδιδωμί τε
Ορέσσει. τῇσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.

Ορέ. Δέχομαι παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
Τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἐπὶ λόγοις αἰρήσομαι.

ὦ φιλ-

Ω φίλᾱτῃ μοι σύγγρον' ἐκπεπληγμένη.

Ὅμως ὑπὶ πῶ, περιβαλὼν βραχίονι,
Εἰς τέρψιν εἶμι, τυθόμενος θαυμάς' ἐμοί.

Χο. Ξεῖν, ὃ δικάϊως τ' θεῶ τινὲ πρόσπολον
Χραίνεις, ἀδίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.

Ορέ. Ω συγκασιγνήτη τε, κακταυτοῦ πατρός 800
Αγαμέμνονος γεγῶσα. μή μ' ὀποσρέφῃ,
Ἐχουσ' ἀδελφόν, ὃ δοκᾷν ἔξειν ποτέ.

Ιφι. Εγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; ὃ παύσῃ λέγων;
Τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεσόν, ἥ τε Ναυπλία.

Ορέ. Οὐκ ἔς' ἐκεῖ σὸς, ὧ τάλαινα, σύγγρονος.

Ιφι. Ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυωδαρίς σ' ἐγένεατο;

Ορέ. Πέλοπός τε παιδὶ παῖδος ἐκπέφυκ' ἐγώ.

Ιφι. Τί φῃς; ἔχῃς τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;

Ορέ. Ἐχὼ πατρώων ἐκ δόμων τι πτωθέν.

Ιφι. Οὐκοῦν λέγῃς μὲν χρῆ σε, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810

Ορέ. Λέγοιμι' ἂν. ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρα τάδε.
Ατρεῶς θυέσῃ τ' οἶδα γενομένην ἔρην.

Ιφι. Ἦκουσαι χρυσοῦς ἀρνὸς ἥνικ' ἦν πέρι.

Ορέ. Ταῦτ' οὖν ὑφήνασ' οἶδ' ἐν εὐπῆνοις ὑφαῖς;

Ιφι. Ω φίλτατ', ἐγγὺς τ' ἐμῶν κάμπτη φρενῶν.

Ορέ. Εἰκὼ τ' ἐν ἰσοῖς ἡλίῃ μεπάσαισιν;

Ιφι. Ὑφήνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.

Ορέ. Καὶ λᾶτρ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;

Ιφι. Οἶδ'. ὃ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ἂν μ' ἀφείλετο.

Ορέ. Τί γὰρ κόμας σὺς μητρὶ δαῦσα σῇ φέρειν; 820

Ιφι. Μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τέρμοῦ τάφω.

Ορέ. Ἀ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια.

Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγῃην πατὴρς,
 Ἦν χερσὶ πάλλων, παρθένον Πισάτιδα
 Ἐκτίσαθ' Ἰππιδάμειαν Οἰνόμαον κτανών, 825
 Ἐν παρθενώσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ιφι. ὦ φίλτατ', ἔδεν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
 Ἐχῶ σ', Ορέετα, τηλύγετον
 Χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
 Ἀργόθεν, ὦ φίλος. 830

Ορέ. Καὶ γὰρ σέ τὴν θανέουσιν, ὡς δοξάζεται.
 Κατὰ ᾗ δάκρυα, δάκρυα, κατὰ ᾗ γόος ἅμα χαρᾷ,
 Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.

Ιφι. Τὸ δέ τι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
 Νεαρὸν τροφᾷ,
 Νεαρὸν ἐν δόμοις. 835

ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν ἐμοῦ
 Ψυχὰ, τί φῶ;
 Θαυμάτων πέρα,
 Καὶ λόγου πρόσω, τάδ' ἐπέβα. 840

Ορέ. Τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

Ιφι. Ἄποπν ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλα.
 Δέδοικα δ'. ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 Ἀμπτάμῃρος Φύγη. ὦ Κυκλωπίδες εἴηαι,
 ὦ πατρίς Μυκῆνα φίλα, 845
 Χάριν ἔχω ζωᾶς,
 Χάριν ἔχω τροφᾶς,
 Ὅτι μοι συνομγίμονα τόνδε δόμοις

Εξεθρέψω Φάος.

Ορέ. Γένε' μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφορὰς, 850

ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος.

Ιφι. Εγὼ μέλεος, οἷδ' ὅτε Φάσγανον

Δέρρα θῆκέ μοι

Μελεόφρων πατήρ.

Ορέ. Οἶμοι. δοκῶ γὰρ ἔ παρών σ' ὁρᾶν ἐκεῖ. 855

Ιφι. Ανυμνῆμιος, σύγγον', Αχιλλέως

Εἰς κλισίαν λύκων

Δολίλιν ὅς' ἀγόμεαν.

Παρὰ δὲ βωμόν ἦν

Δάκρυα, καὶ γόοι. 860

Ορέ. Φεῦ, Φεῦ χερνίβων ἐκεῖ.

Ιφι. Ὡμιόζα καὶ γὰρ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ.

Ἀπάτορ', ἀπάτορα

Πότμον ἔλαχον.

Ορέ. Ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ, 865

Εἰ τὸν γ' ἀδελφόν, ὧ τάλαν', ἀπώλεσας

Δαίμονος τυχα πινός.

ὦ μελέα δεινὰς τόλμας.

Ιφι. Δεῖν' ἔτλαν, δεῖν' ἔτλαν,

ὦ μοι σύγγονε. 870

Παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπεφυγες

Ὀλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν

Δαίχθεις χροῶν. ἅ

Δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά ;

Τίς τύχα μοι συγχωρήσῃ ; 875

Τίνα σοι πόρον εὐρομήα,

Πάλιν δ' ἀπὸ πόλεως,
 Ἀπὸ Φόνος πέμψω
 Πατρίδ' ἐς Ἀργείαν,
 Πρὶν ἵπτι ξίφος
 Αἵματι σῶ παλάζῃ;
 Τόδε τόδε σὺν, ὦ μελέα ψυχὰ,
 Χρέος, ἀνδρὶ σκῆν,
 Πότερον κατὰ χερσὸν, ἔχι ναί,
 Ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ,
 Θανάτῳ πελάσῃς ἄρα
 Βάρβαρα Φῦλα,
 Καὶ δίοδους ἀνόδους σείχων.
 Διὰ κυανέας
 Μὴν σενοπόρους
 Πέτρας, μακρὰ κέλδρα.
 Ναίῃσι δρασμοῖσι.
 Τάλαινα, τάλαινα.
 Τίς ἂν οὖν τὰδ' ἂν,
 ἢ Θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ-
 τι τῶν ἀδοκίτων
 Πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
 Δυσὶν τοῖν μόνοιιν Ἀτρεΐδαμ
 Φανεῖ κακῶν ἐκλυσιν;

880

885

890

895

Ἰαμβοί.

Χο. Ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, καὶ μύθων πέρα,
 Τὰδ' εἶδον αὐτῇ, καὶ κλύεσ' ἀπαγγελῶ.
 Πυλ. Τὸ μὲν φίλος ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,

900

Ορέστω

Ορέα, χερῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν.

Λήξαντα δ' οἴκτων, καὶ π' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν;

Ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τ' σωτηρίας 905

Λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεθα βαρβάρου.

“ Σωφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κβάντας τύχης,

“ Καρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

Ορέ. Καλῶς ἔλεξας. τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλει

Τῷδε ζῆν ἡμῖν. ἦν δέ τι πρόθυμος ἦ, 910

Σθένειν τὸ θεῖον μάλλον εἰκότως ἔχῃ.

ΙΦι. Οὐδέν μ' ἐπίχῃ γ', εἰδ' ἀποσῆσθ' λόγου,

Πρῶτον πυθέσθ', τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον

Εἴληχε βίοτ'. Φίλα γὰρ ἔσαι πάντ' ἐμοί.

Ορέ. Τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦι. Οὗτος ᾧ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

Ορέ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, τῷδε κλήζεται πατήρ.

ΙΦι. Ὅδ' ἔστι γ' Ατρείως θυγατὺς, ὁμογενὴς ἐμοί;

Ορέ. Ανεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.

ΙΦι. Οὐκ ἦν τόθ' ἔτος, ὅτε πατήρ ἐκτάνε με; 920

Ορέ. Οὐκ ἦν χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἀπαῖς τινά.

ΙΦι. Χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοπαύρου.

Ορέ. Καμὸς γε σωτήρ, ἐχὶ συγγενὴς μόνον.

ΙΦι. Τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

Ορέ. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. 925

ΙΦι. Ἡ δ' αἰτία τίς, ἀνθ' ὅτε κτείνῃ πόσιν;

Ορέ. Ἔα τὰ μητρός. ἔδδ' σοι κλύειν καλόν.

ΙΦι. Σιγῶ. τὸ δ' ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπῃ;

Ορέ. Μενέλαος ἄρχῃ. Φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.

ΙΦι. Ἦπου νοστυντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; 930

Ορέ.

- Ορέ. Οὐκ, ἀλλ' Ἐριννύων δαίμα' μ' ἐκβάλλει χθονίης.
 Ιφι. Ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλης μανείς.
 Ορέ. Ὡφθημεν ἔ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
 Ιφι. Ἐγνώκα, μητρὸς ἔνεκ' ἠλάσρουν θεαί.
 Ορέ. Ὡδ' αἵματηρὰ σόμ' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
 Ιφι. Τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπέρημυσας πόδα;
 Ορέ. Φοίβε κελυδοῖς θεσφάτοις, ἀφικόμην.
 Ιφι. Τί χρῆμα δράσῃ; ῥήτον, ἢ σιγῶμεν,
 Ορέ. Λέγοιμ' ἄν. ἀρχαὶ δ' αἰδέ μοι πολλῶν πόνων.
 Ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἀ σιγῶμεν, κακὰ, 940
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐριννύων
 ἠλαυνόμεθα φύγάδες. ἔνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Αῆνας δῆ γ' ἐπεμψε Λοξίας,
 Δίκλιν παραχεῖν ταῖς ἀνώνυμοις θεαῖς.
 Ἔσιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἣν Ἄρσι ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τῶ δὴ χερῶν μιάσματος.
 Ἐλθόντα δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν ἔδεις ξένων
 ἔκων ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς συγχόμενον.
 Οἱ δ' ἔαχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζα μοι
 παρέαχον οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ σέγῃ. 950
 Σιγὴ δ' ἐτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην, πάματός τ' αὐτοῦ δίχα
 εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίῃ
 μέτρημα πωληρώσαντες, εἶχον ἠδονήν,
 Κἄγω γ' ἐλέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου, 955
 ἠλγούω δ' σιγῇ, καδόκωυ ἔκ εἰδέναι,
 μέγα σενάζων, ἔνεκ' ἦν μητρὸς φονεὺς.
 Κλύω δ' Αθηναίοισι τὰ μὰ δυσυχῇ

Τελετὴν γενέσθ, καὶ τὸν νόμον μῆνιν,
 Χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεόν. 960
 Ὡς δ' εἰς Ἀρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκλιν
 Τ' ἔστην, ἐγὼ μὲν ἰσχυρότερον λαβὼν βάθρον,
 Τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Εριννύων,
 Εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι 965
 Ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη,
 Νικῶν δ' ἀπῆρα Φόνια πφρατήρια.
 Ὅσση μὲν οὖν ἔζοντο παρθεῖσαι δίκη,
 Ψήφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχον.
 Ὅσση δ' Εριννύων ἐκ ἐπέεσθισαν νόμῳ, 970
 Δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἡλάσσω μ' αἰεὶ,
 Ἔως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβος πέδον,
 Καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς, νῆσις βορᾶς,
 Επώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξεν θανῶν,
 Εἰ μὴ με σώσθ Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 Εντεύθεν αὖθις τρίποδος ἐκ χρυσῷ λαβὼν,
 Φοῖβος μ' ἐπεμψε δαῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 Ἀγαλμ', Ἀθηνᾶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
 Ἀλλ' ἤνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 Σύμπραξον. ἀν γὰρ θεᾶς κατὰ χωμῶν βρέτας, 980
 Μανιῶν τε λήξω. καί σε πολυκώπων σκάφῃ
 Στείλας, Μυκήνας ἐγκαταστήσω πάλιν.
 Ἀλλ' ὦ Φίληγ', ὦ κασίγνητον κῆρα,
 Σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
 Ὡς τὰ μὲν ὅλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοποννήσου, 985
 Οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας.

- Χο. Δεινὴ τις ὀργὴ δαμόνων ἐπέζεσεν
 Τὸ Ταντάλειον σπέρμα. διὰ πόνων τ' ἀγέι.
- Ιφι. Τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
 Ἄργει γενέσθαι, ἔσέ σύγγον' ἐσιδεῖν. 990
 Θέλω δ' ἄπερ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων,
 Νοσοῦντά τ' οἶκον, ἔχῃ τῷ κτανουῦτί με
 Θυμουμένη, πατρῶον ὀρθώσῃ θέλω.
 Σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαμεν ἂν
 Σώσασθαι δ' οἴκους, πλὴν θεόν δ' ὅπως λάθω, 995
 Δέδοικα, καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
 Κρηπιδὰς εὖρη λαΐνας ἀγάλματος.
 Πῶς δ' εἴ θανῶμαι; τίς γ' ἐνεσὶ μοι λόγος,
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τῶθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 Ἀγαλμά τ' οἴσεις, καὶ μ' ἐπ' εὐπρύμνῃ νεῶς 1000
 Ἄξεις, τὸ κινδιώδυμα γίνεσθαι καλόν.
 Τάττε ἢ χωριθεῖς, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 Σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ, νόσου τύχοις.
 Οὐ μὲν τι φεύγω γ', εἰδὲ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν,
 “ Σώσασά σ', εἴ γ' ἔστι. Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 “ Θανὼν, ποσειδῶνός· τὰ δὲ γυναικὸς, ἀδελφεῆ.
 Ορέ. Οὐκ ἂν γενοίμην σὲ τε, καὶ μητρὸς Φονεύς.
 Ἄλῃς τὸ κείνης αἶμα. κοινέφρων δέ σοι
 Καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν, ἔσθ' ἂν λαχεῖν ἴσον.
 Ἦξω δέ γ', ἥν μὴ καὶ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
 Πρὸς οἶκον, ἥ σου κατθανὼν μενῶ μέγα.
 Γνώμης δ' ἀκουσον. εἰ πρόσσαντες ἦν τόδε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν
 Κομίσσῃ μ' ἀγαλμα θεῶς πόλισμ' εἰς Παλλάδος,
 Καὶ

- Καὶ σὺν πρόσωπον εἰσδεῖν ; ἅπαντα γὰρ
 Σωθεῖς τάδ' εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν. 1015
- ΙΦΙ. Πῶς οὖν γήροϊτ' ἄν, ὥςτε μὴδ' ἡμᾶς θανεῖν,
 Λαβεῖν θ' ἂν βεβλόμεθα ; τῇδε γὰρ νέει
 Νόστον πρὸς οἴκους. ἡ δὲ βέλῃσις πάρα.
- Ορέ. Ἄρ' ἂν τύραννον διολέσσει δυνάμειθ' ἄν ; 1020
- ΙΦΙ. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
- Ορέ. Αλλ' εἰ σε σώσει, κάμει, κινδυνώτεον.
- ΙΦΙ. Οὐκ ἂν δυνάμην. τὸ δὲ πρόθυμον ἤνευ.
- Ορέ. Τί δ' εἰ με ναῶ τῷδε κρύψαις λάθρα ;
- ΙΦΙ. Ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν. 1025
- Ορέ. Κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῇσδ' ἀληθείας τὸ φῶς.
- ΙΦΙ. Εἴς' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, ἔς' ἔλθομεν.
- Ορέ. Οἱ μοι. διεφθέρμεθα. πῶς σωθεῖμεν ἄν ;
- ΙΦΙ. Ἐχειν δοκῶ μοι καμνὸν ἐξεύρημά τι.
- Ορέ. Ποῖον τί ; δόξης μετάδος, ὥς καὶ γὰρ μάθω. 1030
- ΙΦΙ. Ταῖς σῆς ἀνοίας χρήτομαι σοφίσμασιν.
- Ορέ. Δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες ὀρίσκαι τέχνας.
- ΙΦΙ. Φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ' Ἀργούς μολεῖν.
- Ορέ. Χρήσται κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
- ΙΦΙ. Ὡς ἔθελμις γε λέξομεν θύειν θεῶ. 1035
- Ορέ. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ' ; ὑποπτέω τί γάρ.
- ΙΦΙ. Οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸν δ' ὅποιον δώσω φόνον.
- Ορέ. Τί δῆτα μᾶλλον θεῶς ἀγαλμ' ἀλίσκεται ;
- ΙΦΙ. Πόντος σε πηγαῖς ἀγνίσαι βεβλήσμεαι.
- Ορέ. Ἐς' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλευκαμένη ; 1040
- ΙΦΙ. Καὶ κέينو νίψαι σε θιγόντος ὡς ἑρῶ.
- Ορέ. Ποῖ δῆτα, πόντος νοτερόν εἰ ἐπ' ἔκβολον ;

- Ιφι. Οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμῇ σέθεν.
 Ορέ. Σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἐν χερσὶν οἷσδ' βρέτας;
 Ιφι. Εγώ. Θιγεῖν γὰρ ὅστιον ἔσ' ἐμοὶ μόνῃ. 1045
 Ορέ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάσσεται Φόνος;
 Ιφι. Ταυτὸν χερσὶν σοι λέσσεται μίασμ' ἔχων.
 Ορέ. Λάθρα δ' ἀνακτος, ἢ εἰδότες, δράσθης τάδε;
 Ιφι. Πείσασα μύθοις. ἔ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε.
 Ορέ. Καὶ μὴν νεῶς γε πύτυλος εὐήρης πάρα. 1050
 Ιφι. Σοὶ δὴ μέλειν χρή τᾶλλ', ὅπως ἔξει καλῶς.
 Ορέ. Ἐνὸς μόνου δαῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.
 Ἀλλ' ἀντίαζε, καὶ λόγους πρῆξις
 "Εὕρισκ'. Ἐχθ' τοι διώαμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς. 1055
 Ιφι. ὦ Φίλτα) γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
 Καὶ τὰ μ' ἐν ὑμῖν ἐσίν. ἢ καλῶς ἔχην,
 ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ σερηθῆναι πάτρας,
 φίλῃ τ' ἀδελφοῦ, Φιλτάτῃ τε συγγόνῃ.
 Καὶ πρῶτα μὲν μοι τῷ λόγου τὰδ' ἀρχέτω. 1060
 "Γυναῖκες ἐσμὲν Φιλόφρον ἀλλήλων γένος,
 "Σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσμεν).
 Σιγήσαθ' ἡμῖν, καὶ συνεκποιήσατε
 "Φυγὰς. Καλὸν τι γλῶσσ', ὅτῳ πῶστις παρῇ.
 Ὅρατε δ', ὡς τρεῖς μία τύχη τὰς Φιλτάτας, 1065
 ἢ γῆς πατρώας νόσον, ἢ θανεῖν ἔχθ'.
 Σωθῆῖσα δ' ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῆς τύχης,
 Σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιᾶς,
 Σὲ, καὶ σ' ἱκνῆμαι, σὲ καὶ Φίλης παρηίδος,
 Γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι Φιλτάτων, 1070
 Μη-

Μητρός, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
 Τί Φατέ; τίς ὑμῶν Φησὶν; ἢ τίς ἔθελε;
 Φθίγγαθε ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνεσῶν λόγους,
 Ὀλωλα καὶ γὰρ κασίγνητος τάλας.

Χο. Θάρσῃ Φίλῃ διασπαινα, ἐ σώζῃς μόνον, 1075

Ὡς ἐξ ἐμοῦ γε πάντα σίγηθήσεται,
 Ἴσω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκῆπτὴς πέρι.

Ιφι. Ὀναμάδε μύθων, καὶ γένοιθ' εὐδαίμονες. 1080

Σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν, εἰσβάλλειν δόμους,
 Ὡς αὐτίχ' ἤρξῃ τῆσδε κοίραν ὦ χθονός,
 Θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατέρχασαι, ξένων.

Ω πότνι, ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας
 Δεινῆς ἔσωσάς ἐκ πατροκτόνῃς χερσὺς,
 Σῶσόν με καὶ νῦν, τέσδε τ', ἢ τὸ Λοξίῃς
 Οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον σῆμα. 1085

Ἀλλ' εὐμυρῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονός
 Εἰς τὰς Αῆνας. καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἔπρεπε
 Νάειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

Χο. 1 Ὀρνις, αἱ παρὰ τὰς πετρίνας
 2 Πόντε δειράδας Αλκυῶν, 1090
 3 Ἐλεγον οἶτον αἰεῖδες,
 4 Εὐχύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν,
 5 Ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς.
 6 Εγὼ σοι παραβάλλομαι

F f 2

7 ὀρή-

- 7 Θρήνες, ἄπτερος ὄρνις, 1095
 8 Ποθῆσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
 9 Ποθῆσ' Ἀρτεμιν λοχείαν,
 10 Ἄ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
 11 Φοίνικά θ' ἀβροκόμαν,
 12 Δάφναν τ' εὐερέα, καὶ 1100
 13 Γλαυκᾶς θάλλον ἱερὸν ἐλαίαν,
 14 Λατῆς ὠδῖνα φίλαν,
 15 Λίμναν θ' εἰλίσσσαν ὕδωρ
 16 Κύκνειον, ἔνθα κύκνος μελαδὸς
 17 μέσας θεραπεύει. 1105

Ἀντιστροφὴ α'.

- 1 ὦ πολλάι δακρύων λιθάδες,
 2 Αἱ παρήϊδας εἰς ἐμὰς
 3 Ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 4 Οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔσαν,
 5 Πολεμίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις. 1110
 6 Ζαχρύσου ἧ δὲ ἐμπολᾶς
 7 Νόστον βάρβαρον ἦλθον,
 8 Ἐνθα τᾶς ἐλαφοκτόνας
 9 Θεᾶς ἀμφίπολον κέραν,
 10 Παῖδ' ἀγαμεμνονίαν λατρεύω, 1115
 11 Βωμεύς τε μηλοθύτας
 12 Ζητῆσ', ἅταν διαπαν-
 13 τὸς δυσδαίμον'. ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 14 Οὐ κέμνεις σύντροφος ὦν.
 15 Μεταβάλλει δυσδαιμονία. 1120
 16 Τὸ

- 16 Τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθ,
17 Θνατοῖς βαρὺς αἰών.

Στροφή β'.

- 1 Καὶ σὲ μὲν πόντι δ' ὀγεία
2 Πεντηκόντορος οἶκον ἄσθ.
3 Συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
4 Κάλαμος ἔρείβ Πανός,
5 Κώπαις ἐπιθωύξει.
6 Ὁ φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
7 Κέλαδον ἑπτατόντ' λύρας,
8 Αἰδων, ἄσθ λιπαρὰν
9 Εἰς Ἀθηναίων Ἰπὶ γᾶν.
10 Εμὲ δ' αὐτῇ λιποῦσα,
11 Βήτη ῥοθίαις πλάταις.
12 Αἲρι δ' ἰσία, πρότονοι κατὰ
13 Πρώραν, ὑπὲρ σόλον
14 Εκπετάσσει πόδα
15 Ναὸς ἀκυπόμπου.

1125

1130

1135

Αντιστροφή β'.

- 1 Λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίλω,
2 Ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ.
3 Οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
4 Πτέρυγας ἐν νάτοις ἀμοῖς
5 Λήξαμι θοάζουσα.
6 Χοροῖς ἢ σάμην, ὅθι κ
7 Παρθένῳ εὐδοκίμων γάμων

1140

8 Παρὰ

- 8 Παρὰ πόδ' εἰλίσσαι φίλας 1145
 9 Ματρὸς ἡλίκων θιάτους,
 10 Ες ἀμίλλας χαρίτων,
 11 Χαίτας ἀβροπλάσιοι
 12 Ες ἔρην ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
 13 Φάρεα καὶ πλοκά- 1150
 14 μους περιβαλλομένα,
 15 Γένυσιν ἐσκίαζον.

Ἰαμβοί.

- Act. quin.* Θό. Πῶ δ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
 Ἑλληνίς; ἢ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
 Αδύτοῖς ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμποντα πυρί; 1155
 Χο. Ἦδ' ἐστίν, ἢ σοι πάντ', ἀναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
 Θό. Ἔα. τί τόδε μεταρξῆς ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Αγαμέμνονι παῖ, θεῶς ἀγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
 Ιφι. Ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσῃ.
 Θό. Τί δ' ἐστὶν Ιφιγένεια καμνὸν ἐν δόμοις; 1160
 Ιφι. Απέπτυσ'. ὅσια γὰρ δίδωμι ἔπος τόδε.
 Θό. Τί Φροϊμιάζῃ νεοχμὸν; ἐξαύδα σαφῶς.
 Ιφι. Οὐ καθάρᾳ μοι τὰ θύματ' ἡγρεύταδ', ἀναξ.
 Θό. Τί τοῦκιδιδάξαν τῆτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
 Ιφι. Βρέτας τὸ τ' θεῶν πάλιν ἑδρας ἀπεσράφη. 1165
 Θό. Αὐτόματον, ἢ νιν σφισμὸς ἔσρεψε χθονός;
 Ιφι. Αὐτόματον. ὅψιν δ' ὀμμάτων ζυνήρμωσεν.
 Θό. Ἦ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μῦσος;
 Ιφι. Ἦδ', ἔδδεν ἄλλο. δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
 Θό. Ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπὶ; 1170
 Ιφι.

- ΙΦΙ. Οἰκέϊον ἦλθον τὸν Φόνον κεκτημένος.
 Θό. Τίν' ; εἰς ἔρον γὰρ τῷ μαθεῖν πεπτώκαμην.
 ΙΦΙ. Μητέρα κατὰφράσσιντο κοινωνῶ ξίφει.
 Θό. Ἀπολλων, εἰδ' ἐν βαρβάραις πῶς ἐτλη τις ἄν.
 ΙΦΙ. Πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
 Θό. Ἦ τῶνδ' ἑκατὶ δῆτ' ἀγαλμ' ἔξω φέρες ;
 ΙΦΙ. Σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήτω Φόνος.
 Θό. Μίσσμα δ' ἐγνώσ τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ ;
 ΙΦΙ. Ἦλεγχον, ὡς θεὸς βρέτας ἀπεσράφη πάλιν.
 Θό. Σοφὴν σ' ἐθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦδ'ε καλῶς. 1180
 ΙΦΙ. Καὶ νῦν καθεῖσαν δέλειαι ἡδύ μοι Φρενῶν.
 Θό. Τῶν Ἀργέθεν τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί ;
 ΙΦΙ. Τὸν μόνον Ορέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν,
 Θό. Ὡς δὴ σφε σώσας ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ;
 ΙΦΙ. Καὶ πατέρα γε ζῆν, καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185
 Θό. Σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεῶ γ' ἐξείδους εἰκότως.
 ΙΦΙ. Πᾶσιν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἢ μ' ἀπώλεσεν.
 Θό. Τί δῆτα δρῶμην φράζε τοῖν ξένοιν πέρι ;
 ΙΦΙ. Τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 Θό. Οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνεθες, ξίφες τε σὸν ; 1190
 ΙΦΙ. Ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 Θό. Πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσία δρόσῳ ;
 ΙΦΙ. Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
 Θό. Ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσαιεν ἄν.
 ΙΦΙ. Καὶ τὰμά γ' ἔγω μάλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 Θό. Οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτῃ κλύδων ;
 ΙΦΙ. Ερημίας δέϊ. Ἐ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 Θό. Ἄγ' ἔνθα χρήσεις. εἰ φιλῶ τὰρήθ' ὁρᾷν.

Ιφι. Ἀγνίσθον μοι καὶ τὸ τῆς θεᾶς βρέτας.

Θό. Εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνῳ. 1200

Ιφι. Οὐ γὰρ ποτὲ νιν ἀνθρώμην βάθρων ἄπο.

Θό. Δίκατος ἡσέβεια, καὶ περμηδία.

Τροχᾶσι.

Ιφι. Οἶδα νῦν ἅ μοι γενέσθω; Θό. σὸν τὸ σημαίνειν
τόδε.

Ιφι. Δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. Θό. ποῖ ᾗ σ' ἐκ-
φύγοιεν ἄν;

Ιφι. Πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν ἔδεν. Θό. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ
πρόσπολοι. 1205

Ιφι. Καὶ κκομιζόντων ᾗ δεῦρο τὰς ξένας. Θό. ἔσαυλάδε.

Ιφι. Καὶ ταὶ κρίψαντες πέπλοισιν ἡλὶς πρόσθεν φλογός.
Σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. Θό. οἶδ' ὁμαρ-
τήσουσί σοι.

Ιφι. Καὶ πόλιν πέμψον τίν', ὅστις σημανεῖ. Θό. ποῖας
τύχας;

Ιφι. Εν δόμοις μένεν ἅπαντας. Θό. μὴ σταντῶεν
φόνω; 1210

Ιφι. Μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιαῦδ' ἐσὶ. Θό. σέχε, ἔ σή-
μαινε σὶ,

Μηδὲν εἰς ὄψιν πελάζειν. Ιφι. εὖ γε κηδεύς
πάλιν.

Καὶ φίλων δ' αἰδοῖς μάλιτα. Θό. πῶτ' ἔλε-
ξας εἰς ἐμέ.

Ὡς εὐλόως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.

Ιφι.

ΙΦι. Σὺ ᾗ μύρων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ. Θό. τί
χοῆμα δρῶ; 1215

ΙΦι. Ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον. Θό. καθαρόν, ὡς
μολοῖς πάλιν;

ΙΦι. Ἦνικα δ' ἂν ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι. Θό. τί χοῆ
με δρῶν;

ΙΦι. Πέπλον ὀμμάτων προτέλλε. Θό. μὴ παλαμ-
ναῖον λάβω;

ΙΦι. Ἦν δ' ἄρα γὰρ δοκῶ χρονίζην. Θό. τῷδ' ὅρος τίς
ἔστι μοι;

ΙΦι. Θαυμάσιος μῆτεν. Θό. τί τῆς θεῆς πρᾶσ' ἐπὶ
χολῇ καλῶς. 1220

ΙΦι. Εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαυμὸς ὅδε πέσοι.
Θό. συνδέχομαι.

ΙΦι. Τέσθ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὄρῳ ξένους,
καὶ θεᾶς κόσμους, νεογνὰς τ' ἄρσενας, ὡς Φόνον
Φόνον

Μυστάρων ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, τί τ'
ἄλλ' ὅσα

Προὔθεμνον ἐγὼ ξένοισι, καὶ θεᾶ καθάρσια. 1225

Εκποδῶν δ' αὐδῶ πολίτης τῷδ' ἔχην μιάσματος,

εἴ τις ἢ ναῶν πυλῶρος χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς,

ἢ γάμον σείχῃ συνάψων, ἢ πόκοις βαρύνεται,

φάσκει, ἐξίσταδε, μή τω προσπέσῃ μῦσος τόδε.

ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἣν νίψω

Φόνον

1230

Τῶνδε, καὶ θύσωμεν εὖ χοῆ, καθαρὸν οἰκῆσθαι
δύμον.

Εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τὰλλα δ' ἔ λέγῃσ'
ὁμῶς

Τοῖς τὰ πλεῖον εἰδοσι θεοῖς, σοί τε σημαίνω θεῶ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Εὐπαις ὁ Λατοῦς γένος, ἔν ποτε

Δηλίας ἐν καρποφόροις

1235

Γυάλοις χρυσοκέμαν

Φοῖβον ἐν κιθάρῃ σοφόν,

Ἄ τ' ἐπὶ τέχων

Εὐστοχίᾳ γάνυται,

Φέρῃ νιν ἀπὸ δειράδος ἐναλίας,

1240

Λοχρεῖα κληνὰ λιπῆσ', ἀ-

σέκτων μάτηρ ὑδάτων,

Τὰν βακχεύουσι Διονύσῳ

Παρνάσιον κορυφαῖν,

Ὅθι ποικιλόνοτος οἰνωπὸς δρά-

1245

κων, σκιερὰ κατὰ χαλκός

Εὐφύλλῳ δάφνῃ, γᾶς

Πελώριον τέρας, ἀμ-

φέπῃ μαντεῖον χθόνιον.

Ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας

1250

Ἐπὶ μητέρος ἀγκάλασι θρώσκων,

Ἐκάνεσ' ὦ Φοῖβε, μαντεῖων δ' ἐπέ-

δας ζαθέων, τρίποδὶ τ' ἐν χρυσέῳ

Θάοσφς, ἐν ἀψιδεῖ θρόνῳ,

Μαντείας βροτῶς ἀναφαίνων,

1255

Θέσφάτων ἑμῶν ἀδύτων,

ὑπὲρ

Ὑπὲρ Καταλίας ῥέεθρων
 Γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
 Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν παῖδ' ἀπενάστα
 Ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων, νύχια
 Χθρὼν ἐτεκνώσατο Φάσματ'α.
 Οἱ πολέσιν μερόπων,
 Τά τε πρῶτα, τὰ τ' ἐπ' ἔθ',
 Ὅσα τ' εὐελλε τυχεῖν,
 Ὑπὲρ κατὰ δνοφερᾶς γᾶς
 Εὐνάς ἔφραζον. γαῖα δὲ
 Μαντεῖον ἀφείλατο τιμὴν
 Φοῖβον Φρόνῳ θυγατρός. ταχύπας
 Δ' ἐς Ὀλύμπῳ ὁρμαθεῖς ἀναξ,
 Χέρα Ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων,
 Πυθίων δόμων
 Χθονίαν ἀφελῆν
 Θεᾶς μῆνιν, νυχίης τ' ἐνοπίης.
 Γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
 Πολύχρυσα θέλων λατρεύματα χεῖν.
 Ἐπεὶ δ' ἔσφσε κόμαν,
 Παῦσε νυχίης ὀνείρους.
 Ἀπὸ ᾗ λαθουμένην
 Νυκτωπὸν ἐξῆλε βροτῶν,
 Καὶ πρᾶς πύλιν θῆκε Λοῖζα,
 Πολυάνορ δ' ἐν ξενό-
 εντι θρόνῳ θάρσση βοστῆς
 Θεσφάτων ἀειδαῖς.

1250

1265

1270

1275

1280

Ἰαμβοί.

- Αἰ. ὦ ναοφύλακες, βόμιοί τ' Ὀπιδάτη,
 Θόας ἀναζ γῆς τῆσδε, παῦ κυρεῖ βεβώς ; 1285
 Καλεῖτ', ἀναπτύξαντες δὴ γόμφος πύλας,
 Ἐξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός,
 Χο. Τί δ' ἐσιν ; εἰ χρή μὴ κελαιθεΐσων λέγην ;
 Αἰ. Βεβασι Φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαί,
 Αἰσμεμονοείας παῖδος ἐκ βελδομάτων 1290
 Φεύγοντες ἐκ γῆς τῆδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
 Λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
 Χο. Ἄπισον εἶπας μῦθον. ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 Ανακτα χώρας, Φροῦδος ἐκ ναυῶ συθείς.
 Αἰ. Ποῖ ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
 Χο. Οὐκ ἴσμεν. ἀλλὰ σεῖχε, καὶ διώκέ νιν,
 Ὅπου κυρήσας, τέσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
 Αἰ. Ὅρατ'. ἄπισον ὥς γυναικεῖον γῆρος,
 Μέτεσί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
 Χο. Μάινη. τί δ' ἡμῖν τῶ ξένων δρασμοῦ μέτα ; 1300
 Αἰ. Οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος ;
 Χο. Οὐ. πρὶν γ' ἂν εἴποι τεῦπος ἐρμινεύς τόδε.
 Εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
 Αἰ. ὦ καλᾶτε κληῖτρα, τοῖς ἔνδον λέγω.
 Καὶ δεσπότη σημειώσθ', εὐνέκ' ἐν πύλαις 1305
 Πάρεμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
 Θό. Τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵησιν βοήν,
 Πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω ;
 Αἰ. Φεδῶς ἔλεγον αἶδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων.
 ὦς

- Ὡς ἄκτὸς εἴης. σὺ γὰρ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- Θό. Τί προσδοκῶται κέρδος, ἢ θηρώμεναι;
- Αγγ. Αὐτίς τὰ τῶνδε σημανῶ. τὰ δ' ἐν ποσὶ
 Παρόντ', ἀκουσον. ἢ νεᾶνις, ἢ ἵθαδε
 Βωμοῖς παρίστατ' Ἰφιγρεῖ, ἔξω χθονὸς
 Σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
 Ἀγαλμ' ἔχουσαι. δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- Θο. Πῶς Φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- Αγγ. Σώζεσ' Ὀρέσην. τῷτο γὰρ σὺ θαυμάση.
- Θο. Τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τιωδαρίς τίκτε κέρη;
- Αγγ. Ὅν τοῖσδε βωμοῖς θεᾶ καθωσιώσατο. 1320
- Θό. ὦ θαῦμα. πῶς σε μᾶζον ὀνομάσας τύχω;
- Αγγ. Μὴ ἵταῦτα τρέψῃς σὺν Φρέν'. ἀλλ' ἀκούέ μου.
 Σαφῶς δ' ἀθρήσας, καὶ κλύων, ἐκφρόντισον,
 Διωγμὸς ὅστις τῆς ξένους θηράσεται.
- Θο. Λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. εἰ γὰρ ἀγχιπλοῦν πόρον 1325
 φεύγουσιν, ὥς τε διαφυγεῖν τοῖμὸν δόρυ.
- Αγγ. Ἐπεὶ πρὸς ἄκτὸς ἤλθομεν θαλασσίας,
 Οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὤρμισμῆν,
 Ἡμᾶς μὲν, εἰς σὺν δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
 Ἐχόντας, ἐξένδυσ' ἀποσῆναι πόρῳ 1330
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπώρητον φλόγα
 Θύσσει, καὶ καθαρμὸν, ὃν μετώχετο.
 Αὐτὴ δ' ὕπασθε δεσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοισιν
 Ἐσφίχε χερσὶ. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
 Ἥρσκει μὲν τοι σοῖσι προσπέλοις, ἀναξ. 1335
 Χρόνω δ', ἵν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκῇ πλεον,
 Αἰωλόλυξε, καὶ κατῆδε, βάμβακα

μέλη ματεύουσ', ὥς φόνον νίζεσθαι δῆ.
 Ἐπεὶ ᾗ δαρὸν ἦμεν ἡμέτεροι χρόνον,
 εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυσθέντες οἱ ξένοι, 1340
 κτάνοιεν αὐτήν, δραπέτην τ' οἰχοίατο.
 φόβῳ δ' ἂν μὴ χρεῖν εἰσορᾶν, καθήμεθα
 σιγῇ. τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 στεῖχον ἔν' ἦσαν, καίπερ σὺν ἐωμόμοις.
 Κἄνταυθ' ὀρώμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος, 1345
 ταρσῶ κατήρῃ πίπυλον ἐπτερωμένον,
 ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλατάσας
 ἔχοντας. σὺν δέσμων ᾗ τὴς νεανίας,
 ἐλκόμενους πρύμνηθεν ἐσώτας νεώς.
 κοντοῖς ᾗ πρῶτας εἶχον. οἱ δὲ ἐπωτίδων 1350
 ἀγκύρας ἐξανήπτον. οἱ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες, ἦγον διὰ χειρῶν πρυμνήσια.
 Πόντῳ ᾗ δόντες τὴν ξένην καθίσταν.
 ἡμεῖς δ' ἀφαιδήσαντες, ὥς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήμαθ', εἰχόμεθα τ' ξένης, 1355
 πρυμνήσιων τε καὶ δι' εὐθυτηρίας,
 οἶακας ἐξηρῶμεν εὐπρύμνης νεώς.
 Λόγοι δ' ἐχάρουσι, τίνι λόγῳ πορθμεύετε,
 κλέπτοντες σὺν γῆς ξόανον, καὶ θυπέλον;
 τίνας, τίς ὦν γε τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός; 1360
 ὁ δ' εἶπ', ὀρέσθης τῆσδ' ὀμαιμος, ὥς μάθοις,
 ἀγαμέμνωνος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' ἔδεν ἦσαν εἰχόμεθα τῆς ξένης,
 καὶ πρὸς σ' ἐπεὶ διεδιαζόμεσθ' αἶνιν. 1365
 ὦθεν

"Οθεν τὰ δεινὰ πλῆγματ' ἦν γενειάδων.
 Κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον ἔκ ἔχον χερσῖν,
 Ἡμεῖς τε. πεγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτέμεναι,
 Καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 εἰς πλώρα, ἔς τὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο, 1370
 "Ὡς ἔξυνάπτειν, καὶ συναποκαρμεῖν μέλη.
 Δεινοῖς ᾧ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι,
 Εφεύρομεν πρὸς κρημνόν. οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
 Κάθαμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὀμμασίν.
 "Οχθοῖς δ' ἐπιστῆντες, εὐλαβεσέως 1375
 ἑμαρνάμεθα, καὶ πέτρης ἐβάλλομεν.
 Ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται. πρύμνης ἐπι
 Σταθέντες, ἰοῖς, ὥς ἀναστῆλαι πρὸς αἶ.
 Καὶ τῶδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὠκέλε ναῦν
 Πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν κινάταις τέγξαι πόδα, 1380
 Λαβὼν Ορέσης ὦμον εἰς ἀριστερόν,
 Βὰς εἰς θαλασσαν, καπὶ κλίμακος θορῶν.
 Ἔβηκεν ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμεου νεώς.
 Τὸ δ' ἔρανος πέσημα, τὸ Διὸς κόρης
 Ἀγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθέγγετο 1385
 Βοήν τιν', ὣς γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 Λάβεσθε κώπης, ῥοθιά τε λῦκαίνετε.
 Ἔχομεν γὰρ, ὧν περ οὔνεκ' Εὐχαινον πόρον
 Συμπληράδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 Οἱ δ' ἐναγμὸν ἡδὺν ἐκρυχώμενοι, 1390
 Ἐπαῖσαν ἄλμυ. ναῦς δ' ἔως μὲν ἐντὸς ἦν
 Λιμνός, ἐχώρῃ. σόμια διαπερῶσα δέ,
 Λάβρω κλύδωνι συμπεσῶσ' ἠπείγετο.

Δεινὸς γὰρ ἔλθων ἄνεμος ἐξαίφνης, νεὼς
 ὦθει πάλιν πρυμνήσι· οἱ δ' ἐκαρτέρην, 1395
 Πρὸς κῦμα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
 Κλύδων παλὶρρὸς ἤγε ἰαῦν· περθεῖσαι δὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖς, εὐχάτ'· ὦ Λητοῦς κόρη,
 Σῶσόν με τὴν σὴν ἱερίαν· πρὸς Ἑλλάδα
 Ἐκ βαρβάρων γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγχνωθ' ἐμῆς. 1400
 “ Φίλεις δὲ καὶ σὺ σὺν κασίγνητον, θεά.
 “ Φίλειν δὲ καὶ μὲ τὰς ὁμαίμονας δόκῃ.
 Ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 Παῖνα· γυμνάς ἐκ χερῶν ἐπαμίδας
 Κώπῃ προσαρμόσαντες, ἐκ κελεύσματος. 1405
 Μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἤει σκάφος.
 Χ' ὦ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν,
 Ἄλλοι δὲ πλεκτάς ἐξανῆπτον ἀγκύρας.
 Καὶ γὰρ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπετάλλω,
 Σοὶ πὰς ἐκείθεν σημανῶν ἀναξ τύχας. 1410
 Ἀλλ' ἔρπε, δεισμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χερσίν.
 Εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 Οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοισι σωτηρίας.
 Πόντε δ' ἀνάκτωρ, Ἰλίον τ' ἐπισκοπεῖ,
 Σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδας δ' ἐναντίος. 1415
 Καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
 Σοὶ, καὶ πολίτας, ὥς ἔοικεν, ἐν χερσίν,
 Λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἢ Φόνον τὸν Αὐλίδι
 Ἀμνημόνιστον θεῶν προδῶσ' ἀλίσκεται.
 Χο. ὦ τλήμον Ιφιγένεια, συγγόνος μέτα 1420
 Θανῆ, πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέρας.

- Θό. ὦ πάντες ἄσσοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
οὐκ εἶα πώλοισ ἐμβάλλοντες ἡνίας,
Παράκτιοι δραμεῖσθε, κακβολὰς νεῶς
Ἑλλῶιδος δέξεσθε; σὺν ᾗ τῇ θεῷ 1425
Σαυεύδοντες, ἄνδρας δυσεβεῖς θηράσετε;
Οἷδ' ὠκυπομπὺς ἔλξεν εἰς πόντον πλάτας,
ὣς ἐκ θαλάσσης, ἔκτε γῆς ἱππεύμασι
Λαβόντες αὐτοὺς, ἢ κατασύφλῃ πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας; 1430
Ἵμᾶς ᾗ, τίς τῶνδ' ἴσoras βελόματων,
Γυναικάς, αὐτίς ἡνίκ' ἂν αὖλὴν λάβω,
Ποινασόμεθα. νῦν ᾗ τῶν προκειμένην
Σπουδὴν ἔχοντες, ἔμενούμεν ἥσυχοι.
- Αἴη. Ποῖ ποῖ διαγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἀναξ 1435
Θόας; ἄκουτον τῆσδε Ἀθηναίης λόγους.
Παῦσαι διώκων, ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ.
Πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίς,
Δεῦρ' ἤλθ' Ὀρέσης, τῶν τ' Εὐρινύων χόλον
φεύγων, ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμψων δέμας, 1440
Ἄγαλμα θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄλῃων χθόνα.
Πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος. ὃν δ' ἀποκτενεῖν
Δοκεῖς Ὀρέσῃν, ποντίᾳ λαβὼν σάλῳ,
Ἦδ' Ἐπιδόων χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
Πόντε τίησι, νῶτα πορθμεύων πλάτῃ. 1445
Μαθὼν δ' Ὀρέσει τὰς ἐμὰς ἐπιστάς,
(κλύεις γὰρ αὐδὴν, καίπερ ἔπαρων, θεῶς)
Χῶρ' λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σὴν.
Ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεομδήτους μόλῃς,

Χῶρος τίς ἐστιν Αττιδίδος πρὸς ἐσχάταις 1450
 Οροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
 Ἱερὸς, Ἀλᾶς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς,
 Ἐνταῦθα τάξας ναὸν, ἰδρύσασθαι βρέτας,
 Ἐπώνυμον δὲ Ταυρικῆς, πίνων τε σῶν,
 Οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν κατ' Ἑλλάδα, 1455
 Οἷσσις Εὐρινύων. Ἄρτεμιν δὲ νιν βροτῶν
 Τολοιπὸν ὑμνήσουςι Ταυροπόλον θεῶν.
 Νόμον τε θεῶτε πίνδ', ὅσθ' ἐορτάζει λεῶς
 Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπιχέτω ξίφος
 Δέρη πρὸς ἀνδρὸς, αἷμά τ' ἐξαννυέτω 1460
 Ὀσίας ἑκατι θεῶς, ὅπως τιμὰς ἔχη,
 Σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς Ἰφιγένεια κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεῶς.
 Οὐδ' ἐτεθάψῃ κατθανοῦσα, καὶ πέπλῳ
 Ἀγαλμὰ σοι θήσους, εὐπῆνης ὕφας, 1465
 Ἄς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 Λείπας ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 Ἑλλωίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι.
 Γνώμης δικαίας, οὐνεκ' ἐκώσασά σε,
 Καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσως 1470
 Κρίνας, Ορέσσει, καὶ νόμισμ' εἰς ταυτόγε,
 Νικᾶν, ἰσῆρεις ὅσις ἂν ψήφους λάβῃ.
 Ἀλλ' ἐκχομίζῃ σὴν κασίγνητον χθονὸς,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ θόας.
 Θό. Ἄνασθ' Ἀθῆνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις 1475
 "Ὅσις κλύων ἀπιστός, ἐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 Ἐγὼ δ' Ορέσσει τ', εἰ φέρων βρέτας θεῶς

“ Βέβηκ’

“ Βέβηκ’, ἀδελφῇ τ’, ἔχι θυμοῦμαι. τί γὰρ

“ Πρὸς τὰς δένοντας θεὰς ἀμιλλᾶσθαι καλὸν;

Ἰτῶσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλαπι 1480

Γαῖαν, καθιδρύσαντό τ’ εὐτυχῶς βρέτας.

Πέμψω δὲ ἔτάσδ’ Ἑλλάδ’ εἰς εὐδαίμονα

Γνωῖκας, ὥσπερ σὸν κέλδυσμ’ ἐφίετα.

Παύσω δὲ λόγχῃ, ἣν ἐπαίρομαι ξένοισ,

Νηῶν τ’ ἐρετμά. σοὶ τὰδ’ ὡς δοκεῖ θεᾶ, 1485

“ Αἰνῶ. τὸ γὰρ χρεῶν σου τε, καὶ θεῶν κρατεῖ.

Αἴη. “ Ἰτ’ ὦ πνοαὶ ναυοκλοῦσαι τὸν Ἀγαμέμνονος

Παῖδ’ εἰς Αἴθνας. συμπορεύσομαι δ’ ἐγὼ,

Σώζεις ἀδελφῆς τ’ ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

Ανάπαυσι.

“ Ἰτ’ ἐπ’ εὐτυχία τῆς σωζομένης

1490

Μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες.

Χο. Ἀλλ’ ὦ σεμνὴ παρὰ τ’ ἀθανάτοις,

Καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθίνα,

Δράσμεν ἔτῳς ὡς σὺ κελεύεις.

Μάλα γὰρ περπνὸν, κἀνέλπισον

1495

Φήμην ἀκοᾷσι δέδεγμαι.

“ Ω μέγα σεμνὴ νίκη, τὸν ἐμὸν

Βίον κατέχοις,

Καὶ μὴ λήγῃς σεφανοῦσα.

